

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SECRET BABY

FOR THE BIKERS

REVERSE HAREM ROMANCE

STEPHANIE BROTHER

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

MOTORCULAR İÇİN GİZLİ BEBEK

BİR MC TERS HAREM ROMANTİZMİ

STEPHANIE BROTHER

Telif Hakkı© 2022 Stephanie Brother tarafından

Tüm hakları saklıdır. Bu kitap veya herhangi bir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yayıncının açık izni olmadan herhangi bir şekilde çoğaltılamaz veya kullanılamaz.

Bu kitap bir kurgu eseridir. Yaşayan ya da ölmüş kişilerle, yerlerle, olaylarla ya da mekanlarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir. Karakterlerin tamamı yazarın hayal gücünün ürünüdür.

Bu eserin sadece 18 yaş üstü yetişkinlere yönelik olduğunu ve tüm karakterlerin 18 yaş ve üstü olarak temsil edildiğini lütfen unutmayın.

Yeni sürümlerden haberdar olun.

[Posta listesi](#) | [Web sitesi](#) | [Facebook](#)
[Facebook Grubu](#) | [Instagram](#) | [E-posta](#)

İÇİNDEKİLER

Motorcular İçin Gizli Bebek

Yazar Hakkında

MOTORCULAR İÇİN GİZLİ BEBEK

BİR MC TERS HAREM ROMANTİZMİ

ALESSA

"ALESSA, . YOKSA KORKUP MISIN?" BEATRICE

Gece boyunca beni Güney Yakası'nın ortasındaki çitlerle çevrili bir sitenin ön kapısına doğru sürüklüyor. Mad Max'ten fırlamış gibi görünüyor. Tepesinde dikenli teller bulunan yüksek metal çitlerle çevrili bir bina yükseliyor. Spot ışıklarıyla aydınlatılan ön taraftaki devasa logoda büyük harflerle "Screaming Eagles MC" yazıyor.

Heyecandan bir ürperti sırtımdan aşağı kayıyor. Gerçekten burada olmamalıydım. Bea de olmamalıydı, ama bu onun beni bir randevuya geç kalmış gibi sürüklemesini engellemiyor.

"Korkak değilim Bea, ama kim olduğumuzu öğrenirlerse-"

"Yapmazlar," diyor patronluk taslayan bir göz devirmeyle. "Nasıl yapacaklar? Onlara sen mi söyleyeceksin?"

"Tabii ki hayır. İyi o zaman. Hadi gidelim." Kolumu onun elinden kurtarıyorum, sonra da topuklarımı devirmeden olabildiğince hızlı bir şekilde ilerliyorum. Burada korkak bir kedi olmayı reddediyorum.

Kapıyı gözleyen adamlar üzerimizde kule gibi yükseliyor ve ben o kadar kısa bile değilim. Kolları yırtılmış deri ceketleri geniş göğüslerine kadar uzanıyor ve bir çift tavuğun inlerine girmesini izleyen tilkiler gibi sırtıyorlar.

Sağdaki adamın başının ön kısmına kırmızı bir bandana sarılmış ve kemerinden bir tabanca kabzası görünüyor. Bir bakış

saf seks bizi yukarı ve aşağı tırmıklıyor. Çok kısa eteğimi çekiştirme dürtüsüne direniyorum. Bea bana çılgın bir gece vaat ettiğinde, bunun bir motorcu partisine dalarak olacağını düşünmemiştim, ama geri adım atan ilk kişi olmayacağımdan eminim. "Bir sürtük gibi giyin," yola çıkmadan önceki tek talimatımdı ve bu adamın beni gözleriyle becerme şekline bakılırsa, sanırım başardım.

"Sizi tanıyamadım kızlar," diye homurdanıyor soldaki. Bea'nın kışını incelediğini gizlemiyor. "Sürtük oyununda yeni misiniz?"

S-kelimesine kıl oluyorum, ama Bea buraya gelirken bana motorcu terimlerini öğretti, böylece ne hakkında konuştuğumu biliyordum gibi görünebilirdim. Nereden öğrendiğini bilmiyorum ama ben yanlış türde romanları suçluyorum, ya da belki doğru olanları. Söylediklerinin çoğu bir kulağımdan girip diğerinden çıktı, ama bu adamların etrafında takılan kadınların ya yaşlı kadınlar - bir motorcu tarafından onun kadını olarak ilan edilmiş - ya da sürtükler olduğunu hatırlıyorum. Sanırım bu da bizi bu gece sürtük yapıyor. Gerçi kendime yüksek sesle böyle diyebileceğimden emin değilim.

Burada olduğumuzu düşündükçe tekrar ürperiyorum. Bea vahşi dediğinde, geri adım atmak için çok geç olana kadar *ne* kadar vahşi olduğunu gerçekten açıklamadı.

"En azından burada ilk kez," diye yanıtlıyor Bea, sanki bunu her zaman yapıyormuşuz gibi yüzünüzce gözlerinin içine bakarak. "Kimsenin bir Çılgılık Atan Kartal gibi sikişemeyeceğini duyduk, o yüzden gelip bunun doğru olup olmadığını öğrenelim dedik."

"Siktir," diye inliyor bandanalı adam. Pantolonunun üzerinden utanmadan kendini düzeltiyor ve görünüşe bakılırsa düzeltmesi gereken çok şey var. "Kapı görevinde olmak için yanlış geceyi seçtim, bu kesin. Size burada bir gösteri yapmak isterdim ama Kartal Göz beni öldürür." İç geçiriyor ve metal bir merdivenin açık bir ön kapıya çıktığı ana binayı işaret ediyor. Dışarıda yüksek sesle müzik çalıyor ve içeride ne kadar gürültülü olacağını tahmin edebiliyorum. "Peki. İçeri gir."

Bea ona sırtıyor. "Belki vardiyayı bittiğinde beni arayabilirsin."

"Bea!" Tıslıyorum. Dostum, bu gece her şeyini ortaya koyuyor.

Motorcu da sırtıyor ve dürüst olmak gerekirse güzel bir gülümsemesi var. Çok daha kötüsünü yapabilirdi.

Yine de, adımlarıma biraz daha hareket katmak için cesaretimi toplayarak önden gidiyorum ve bu da arkamdaki motorcu muhafızlardan birinin takdirle ıslık çalmasına neden oluyor. Bunun bizim için ne kadar tehlikeli olduğunu unutmaya çalışıyorum.

Bu kasabada mafyanın nefret ettiği bir şey varsa, o da motorculardır ve bu duygunun karşılıklı olduğunu söyleyelim. Babam en az onlar kadar Sicilyalı. Aileyi büyük F ile heceliyoruz ve Ailemiz Blackworth, Uppington ve Küçük İtalya'ya, yani şehrin doğu yakasının tamamına hükmediyor. Babam, Bea ve benim Güney Yakası'nda gecekonduda yaşadığımızı bilse kalp krizi geçirirdi.

"Çok seksi görünüyorsun," diye cesaretlendiriyor Bea yanımdaki merdivenlerden sallana sallana çıkarken, topuklarımız metal basamaklarda çınlıyor. "Dario burada olsaydı, kafana bir çuval geçirir ve seni eve götürmek için arabasına atardı."

"Hatırlatmayın bana. Buraya iyi vakit geçirmeye geldim, gerçek hayatı düşünmeye değil. Sadece birinci sınıfın bitişini kutluyoruz ve bana evde beni nelerin beklediğini hatırlatmazsan iyi olur. Buraya biraz çılgınlık yapmaya geldik, unuttun mu?" Sözlerini ona iade ediyorum. Üniversite eğlenceli ama orada beni tanıyan çok fazla insan var. Eğer çok çılgınca bir şey ailemin kulağına giderse, beni hemen dışarı atarlar.

"Dario'nun senin üzerinde gerçek bir etkisi yok, biliyorsun. Seni eğlenmekten alıkoymasına izin verme."

"Bunu ona sen söyle."

"İyi, her neyse." Popoma bir şaplak atıyor ve ben de yarım adım öne çıkıyorum. "O zaman gidip kutlayalım. Seni öyle bir sikecek bir motorcu bulma zamanı geldi ki her şeyi unutacaksın ve sabah yürüyemeyeceksin."

"Tanrım, ne zamandır böyle konuşmaya çalışıyorsun? Tam buraya uyuyorsun." Kapıdan yüksek sesler, kahkahalar ve heavy metal bizi bekliyor.

Gülüyor. "Teşekkür ! Aslında tüm hayatım boyunca." Sonra motorcu kulübüne ilk adımını .

Beklediğim kaos her ne ise, gerçekte kıyaslanamaz bile. Müzik hem yeri hem de içimi titretecek kadar gürliyor, erkek seslerinin alt tonunu ve ara sıra kadınsı neşe çılgınlıklarını örtüyor. Hava bira, ter ve deri kokuyor. O kadar çok insan var ki, ceketimi evde bırakmaya karar verdiğime sevinecek kadar sıcak.

Geniş ortak salon ağzına kadar dolu ve içeri girmek için kenara çekilmeye pek de hevesli görünmeyen bir grup iri adamın arasından geçmemiz gerekiyor. Kim olduğunu bilmesem de birinin kıcımı sıkması sadece iki adım sürüyor ve Bea'nın şaşkın çılgılığı ve ardından çınlayan kahkahası bunun sadece ben olmadığımı belli ediyor.

Elbette Aile'de partilerimiz oluyor, ancak hiçbir zaman iş yemekleri veya siyasi galalardan daha çılgın bir şeye davet edilmedim. Bu tam tersi. Organizasyon yok, görgü kuralları yok, kural yok. Sanki altı paket enerji içeceği gibi adrenalin salgılıyorum.

Kalabalığın içinden çıkıp ortada bir yerde küçük bir vahaya girdik ve bana gömleğimi düzeltme şansı verdi. Mini etek giydim, ama Bea'nın askılı bluzundan sadece biraz daha mütevazı olması için düğmeleri yeterince açık bırakılmış uzun kollu bir bluz giydim. Benim göğüslerim, onun daha dik ikilisinin üzerinde harika görünen şeylerden kaçmak için çok büyük.

Şekerci dükkanına girmiş bir çocuk gibi etrafına bakınıyor. "Aman Tanrım, hiç bu kadar seksi testosteronu bir arada görmemiştim. Bunu neden daha önce yapmadık?"

"Kim olduğumuzu öğrenirlerse bizi öldürme ihtimalleri olduğu kadar sıkma ihtimalleri de olduğu için mi?" Yine de haksız değil. Tüm bu vahşilik biraz ateşli.

"Asla olmaz." Gülüyor ve işaret ediyor. " bak."

Parmağını takip ediyorum, sonra aynı hızla gözümü kaçırıyorum. Namuslu biri değilim ama ne kadar sürtük göründüğümü düşünürsem düşüneyim, bu kalabalığın içinde amatörler ligine bile zor giriyorum. Benden belki birkaç yaş büyük bir kadın, bir çift diz boyu deri çizme dışında tamamen çıplak. Altında, duvar kenarındaki bir kanepede, onun iki katı büyüklüğünde bir motorcu var, kot pantolonu dizlerinin altına kadar inmiş ve kadın tüm gücüyle ona biniyor.

değer. Muhtemelen sesleri buradan duyabildiğimi hayal ediyorum ama belki de duymuyordur.

"Vay anasını. Motorcu partileri hakkında hikayeler duymuştum ama bu..." Nasıl doğru tarif edeceğimi bilemediğim için sözümü kesiyorum.

Ve biz izlerken, başka bir adam onlara doğru yaklaşıyor ve kendini dışarı atmadan önce kasıklarının kızın yüzüyle aynı seviyeye getiriyor. Kız hiçbir şeyi kaçırmıyor, adamı içine çekiyor ve sanki prova yapmışlar gibi iki adam arasında gidip geliyor.

Vay anasını.

Ve kimse umursamıyor bile! Duvarın dibinde bir çift birbirlerini yutmaya çalışıyormuş gibi öpüşüyor ama en azından kıyafetleri üzerlerinde. Çoğunlukla. Gerçi adamın eli kadının gömleğinde oldukça meşgul görünüyor.

"Bu *harika!*" diye haykırıyor Bea, sonra tekrar etrafımızdaki erkeklere bakıyor. "Onların yediklerinden bir dilim istiyorum."

Her zaman asi bir yapım olmuştur, ama bazı günler Bea'nın ne kadar sınırsız unuttuyorum. Ama buna rağmen, ilk vurulan onun değil, benimki oluyor.

Döndüğümde geniş göğüslü, gömleksiz bir motorcunun bana çarpık bir şekilde sırttığını görüyorum. Kalın, sarı sakalında küçük örgüler vardı ve göğsü ve kolları cesur, runik dövmelerle kaplıydı. Acayip kaslı. Kot pantolonunun içine dalan karın kasları kaya gibi sert görünüyor ve kemerinin altındaki yumuşak tüyler vaat edilmiş topraklara giden yolu gösteriyor. Ve pantolonundaki etkileyici şişkinliğe bakılırsa, bu çok büyük bir arazi.

Onu görmek bile yüzümün ve altımın kızarmasına neden oluyor ve kendini beğenmiş ifadesinden ne düşündüğümü çok iyi anlıyor.

"Merhaba," diyebildim sadece.

Parmağını çenemin altına koyuyor ve yüzümü ona doğru çeviriyor. Teni benimkine karşı bir damga gibi sıcak yanıyor. "Seni daha önce hiç burada görmemiştim. seksisin." Kelimeler gerçekçi, sanki tek mantık

Bu etkileşimin sonucu olarak ben onun yatağındayım, o da benim üstümde.

Gözlerini kocaman açmış bana cesaretle bakan ve bir oyuncak bebek gibi başını sallayan Bea'ya bakıyorum.

"Viking!" Ben ne diyeceğimi bilemeden kaba, çakıllı bir ses araya giriyor ve ardından canavar gibi bir adam iri bir elini sarışının omzuna atıp onu iterek geçiyor. Yeni adam kocaman, canavar gibi kocaman, kalın, vahşi bir sakalı var. Sarışın adamın uzun saçları arkadan bağlıydı, ama bu yeni adam görkemli, koyu kahverengi yelesini serbest bıraktı. Tişörtü kaslı gövdesinin etrafına gerilmiş ve kalın kolları dövmelemlerle kaplı. Sarışın kadar tıraşlı değil ama hayatımı kurtarmak için üzerimden bir arabayı kaldıracak birine ihtiyacım olursa kimi arayacağımı çok iyi biliyorum.

Gözlerimiz buluşuyor ve ela gözbebekleri kararıyor. Belki de havadaki hormonlar yüzündendir, ama beni aç gözlerle bir aşağı bir yukarı süzerken gözbebeklerinin büyüdüğüne yemin edebilirim. "Bütün gece gördüğüm en seksi kek sen değil misin? Ben Bear'ım."

Ayı. Tabii ki öyle.

Ve eğer Viking sarışınsa, bu ona da yakışıyor. Bakışlarının tekrar yüzüme gelmeden önce dekolteme doğru kayması, şimdiden yağmalanmış ve talan edilmiş gibi.

"I-" Çok fazla ilerleyemeden *üçüncü* bir adam, bu ikisinin yetmemesi ihtimaline karşı kendini öne atıyor.

"Taze et!" diyor çocuksu bir sırıtışla. Sırık gibi ve kaslı, ilk ikisi gibi geniş değil, ama bu onunla arkasındaki iri adamlardan daha fazla uğraşacağım anlamına gelmiyor. Saçları kısa kesilmiş ve kot yelege açıkta asılı durarak pürüzsüz, rengârenk dövmeleli göğsünü düşük askılı kot pantolonuna kadar ortaya çıkarıyor. Hepimizin görebileceği şekilde açıkta durması için hızlı bir çekistirme yeterli. Bakışlarımı birkaç günlük tüylerle kaplı yüzüne dikiyorum. "Ne düşündüğünüzü biliyorum. Viking ve Bear devasa boyutlarda olabilir ama merak etme bebeğim, benim de kendime göre yeteneklerim var." Dilini çıkarıp ucunu çenesine dokunduruyor. "Bana Snark diyebilirsin."

Eeep!

Hayal gücüm çılgına dönüyor, geriye doğru bir adım atıyorum ve tuğla duvar da olabilecek bir sandığa çarpıyorum. İrkilerek diğer tarafa sıçradım ve etrafımda döndüm.

Duvar da gözleri neredeyse simsiyah olacak kadar karanlık bir adam var ve bir elini kısa saçlarında gezdirirken dikkatle beni izliyor. Saçları küçük dikenlere dönüşüyor. Yoğun bir saat beş gölgesi kare kesimli çenesini karartıyor, beyaz bir yara izi sol kaşını kesiyor ve elmacık kemikleri camı kesebilir. Alt dudağının hemen altında bir piercing var. Kolları siyah bir tişört giyiyor ve yontulmuş kolları koyu renkli dövmelemlerle kaplı. Sadece bir tanesi canlı bir renk cümbüşü içinde göze çarpıyor; muhteşem detaylara sahip bir yırtıcı kuş uçuyor, uçarken zincirlerini döküyor ve arkasında onun gibi ölü gibi görünen iki tane daha bırakıyor. Duygusal ağzında bir gülümseme belirtisi bile yok, ama bana bakışında sanki tüm evreni beni, sadece beni içine alacak şekilde küçülmüş gibi. "Hawk," diyor basitçe.

Etrafım sarıldı.

Hawk ve Snark'ın omuzlarının üzerinden Bea'nın ellerini havaya kaldırıp bana iki başparmağını kaldırdığını görüyorum. Ön kapıdan gelen bandanalı motorcu kalabalığının arasından ona doğru ilerliyor. Nöbetini falan değiştirmiş olmalı. Bana tanıdık bir göz kırpmıyor ve arkadaşımı yanımdan uzaklaştırıyor.

Beni etrafımı saran dört korkunç seksi adamla baş başa bıraktı. Şimdi ne olacak? Seçim mi yapmalıyım?

"Merhaba... Ben Alessa."

Bear ellerini omuzlarıma koyuyor ve beni kendine doğru çekiyor. Kot yeleğinin içinden bile sıcaklığı beni ısıtıyor. Bu adamın altında tamamen yok olurdum, o kadar büyük ki. Baş çizgisini hayal edebiliyorum. *On dokuz yaşındaki kadın, canavar motorcu onu aptalca sikerken boğularak öldü.* Ne ölüm ama.

Konuşurken iri gövdesi sırtıma çarpıyor. "Benim odamda en büyük yatak var."

Bu... Beni ikna etmeye mi çalışıyor? Yoksa diğerlerini korkutup kaçırmaya mı? Hawk ve Snark başlarını sallıyor.

"Benim için çalışıyor. Ne düşünüyorsun, ateşli şey? Üstesinden gelebilir misin?" Viking soruyor

Bekle, ne?

"Neyi halledeyim?" Gözlerim Viking'den Ayı'ya, Snark'a ve Hawk'a kayıyor. Muhtemelen farlara yakalanmış bir geyik ya da Kara Cuma'da kapıları açmak üzere olan bir perakende çalışanı gibi görünüyorum.

"Burada yenisin," diyor Viking gülerek. Dövmeleri dans ediyor. "Bizi idare et, *flicka*. Biz bir takımız. Ve paylaşmayı çok severiz."

"Ve sikişi paylaşmak. Özellikle de *seninle*," diye ekliyor Snark. Elini uzatıyor, parmaklarını boynumun kenarından geçiriyor ve bluzumu biraz daha açıyor. İçgüdülerim tekrar toparlanmamı söylüyor ama yapmıyorum.

Aralarına bakarken dudağımın kenarını gergin bir şekilde dişlerimin arasına sıkıştırıyorum. Elbette Bea ve ben çılgın bir gece için gelmiştik ama dört erkek çılgın mı? Etrafıma bakındım ama o çoktan gitmişti. Muhtemelen dilini çoktan bandanalı adamın boğazına sokmuştur. Ya da belki şimdiye kadar kendi dört erkekini bulmuştur. Bunu ona hiç yakıştıramadım.

"Kahrolası dünyanı sallayacağız," diye homurdanıyor Bear, o kadar yakın eğiliyor ki nefesi kulağımı gıdıklıyor ve beni o ana geri getiriyor. Dördü de karanlık, tehlikeli, yoğun istekli gözlerle beni yakından izliyor. Üzerimdeki birkaç kıyafeti çıkarmaya, beni yatağa atmaya ve benimle kirli, pis yollarını bulmaya hazır görünüyorlar.

Kalbim göğsümden fırlayıp kaçmakla tehdit ediyor, ama tüylerim diken diken, şu anda kalçalarımı birbirine sıksam, çocukların cızırtıyı duymayacağını garanti edemem.

"Ben hiç, yani... Siz dört kişisiniz!"

"Dört kat zevk," diyor Snark, kalp kırıcı sırıtışı genişliyor. Dilini gösterecek kadar geniş değil ama hatırlıyorum. Ve aklım bana neler yapabileceği konusunda çılgına dönüyor.

Tanrım, aslında , değil mi? Yani... bu-

Bear'ın kocaman elleri omuzlarımdan aşağı kayıyor ve sıcaklıkları kalçalarımın yerleşip beni ele geçirene kadar yanlarımdan aşağı iniyor. Geri çekilmiyorum. Bu, tedbiri elden bırakıp hiçbir sonuç yokmuş gibi yaşamak için tek şansım olabilir. Buraya bir rea- son için geldim, değil mi?

Ama *dört*? Zihnim saatte milyonlarca mil hızla dönerken küçük eteğimin kenarıyla oynuyorum.

Snark bluzumu biraz daha açıyor. "Sen lanet olası bir gor- geous'sun. Hadi gel de sana bunu ne kadar takdir ettiğimizi gösterelim. Yarın eve yürüyemeyebilirsin ama buna bayılacaksın."

"Bu... bu bir tehdit mi?"

Hepsi gülüyor.

"Hayır," diyor Viking, yaklaşarak. "Bu bir söz."

ALESSA

ORTAK ODANIN GÜRÜLTÜSÜ, ONLAR BENİ AŞAĞIYA DOĞRU YÖNLENDİRİRKEN AZALIYOR.

koridoru ve köşeyi dönüyor. Bear bir kapıyı tekmeleyerek açıyor ve stüdyo gibi bir daireye giriyor. İki elektro gitar ve bir akustik gitar köşede duruyor ve devasa bir yatak odanın bir tarafına hakim.

Hawk ve Snark çoktan kıyafetlerini çıkarıp sert kaslı, mürekkepli tenlerini ortaya çıkarırken, Viking iri eliyle sırtımın altından tutarak beni içeri yönlendiriyor. Kalbim boğazımda, kocaman yatağa tırmanıyorum ve arkamı döndüğümde Viking ve Snark çıplak. Bear tişörtünü başının üzerine çekerek geniş, kıllı göğsünü ve karnını ortaya çıkarıyor.

"Çocuklar, ben-" Nasıl olacak bu iş? Ben de ortak salonda fazla yorulduğumu sanıyordum.

Viking yanımdaki yatağa iniyor. "Şşş, bırak da kuyrukları biz düşünelim," diyor ve yüzümü kendine çekip beni öpüyor. Dudaklarımız birbirine değdiğinde, ağzımızdan zaten erimiş olan çekirdeğime kadar kıvılcımların yayıldığına yemin edebilirim. Sakalı yüzümü gıdıklıyor ve dudakları sert ama beni aşk gibi öpüyor.

Biri eteğimin fermuarını açıp bacaklarımdan aşağı çekiyor ama kim olduğunu göremiyorum. Başka bir çift el bluzumun düğmelerini ilikliyor, yüzgeçleri gıdıklanan tenime her dokunduğunda benimle alay ediyor. Daha önce hiç aynı anda birkaç kişi tarafından soyunmamıştım. Aralarında süzülüyormuşum gibi hissediyorum.

Öpüşürken Viking'e yapışıyorum ve biri bluzumu için kollarımı kenara çekiyor. Bear'a ait olması gereken iri eller yanlarımda aşağı yukarı kayarak beni keşfediyor. Hiçbir zaman çok zayıf olmadım ama istese elleri belime kadar dolanabilir.

Viking elimi çıplak sikine doğru çekiyor ve avucumu sıcak, nabız gibi atan kalın bir et parçasıyla dolduruyor. Aynı anda o kadar çok şey oluyor ki odaklanmak zor, ama ona geçici bir vuruş yaptığımda takdirle homurdanıyor.

Biri dizimin dışını öpüyor ve sonra biraz yukarı çıkıyor. Dış uyluğumda bir ısırık, nefesimi kesen bir ısırık, ardından bacaklarımı bastırarak açarken içeriye doğru bir dizi yatıştırıcı öpücük. Külotuma ulaştığında, sanki beni külotumun içinden yemek istiyormuş gibi dilini üzerime bastırıyor. Bu Snark olmalı ve kumaşın içinden bile zonklayan klitorisimi hatasız buluyor. Eğer Bear ve Viking beni yerimde tutmasaydı, yataktan fırlayabilirdim. Onu çok sert sıktığımda Viking homurdanıyor.

Oops.

Duygular içinde boğuluyorum ve hepsini takip etmek imkansız.

Sütyenim gevşedi. Bear onu üzerimden çıkarma zahmetine bile girmiyor, sadece sıcak ellerini altımdan geçirip göğüslerimi avuçluyor. "Siktir, çok güzel memelerin var," diye inliyor ve meme uçlarımı parmaklarının arasına alıyor. Sonra Viking'in eli de orada ve Bear paylaşabilsinler diye birini bırakıyor. Bana ne kadar farklı dokunduklarına şaşıyorum, elleri kişiliklerinin bir uzantısı.

Yatağın kenarından izlerken kendini okşayan Hawk, "Öyleler amına koyayım," diye homurdanıyor.

Külotum kenara çekiliyor ve sonra yetenekli dil, zonklayan yumrularımın üzerinde dans ediyor, karıncalanmalar her yerimi titretiyor. Derinlere kayıyor ve orada da dans ediyor. Evet, bu Snark.

Bütün endişelerimi geri alıyorum. Aynı anda dört erkekle takılmak inanılmaz.

Beni Viking'den uzaklaştıran Bear, beni döndürüyor, böylece beni anlamsızca öpme sırası ona geliyor. Viking elimi bırakmamam için kocaman yumruğunu elimin etrafına kilitliyor ve onu kendini okşamak için kullanıyor.

Bear'ın sakalı Viking'inkinden daha yumuşak ama öpücükleri daha sert, daha talepkâr. Büyük ellerinden biri başımın arkasına geçiyor ve beni döndürüyor, böylece Snark bir an için geri çekilmek zorunda kalıyor, ama bu fırsatı külotumu çekip çıkarmak için kullanıyor. Bir dakika sonra dili tekrar içimde. Beni o kadar ıslattı ki boğulmadığına şaşırdım. Onu yavaşlatmak için kalçalarımı sıkmaya çalışıyorum, ama beni açık tutuyor ve tartışacak durumda değilim. İçimin derinliklerinde doruk noktam oluşuyor ve sanırım büyük olacak.

Hawk sırasını istemek için yaklaşıyor, sonunda aksiyona giriyor. Beni Bear'la öpüştüğüm yerden çekip çıkarıyor ve başımı aşağı bastırıyor. "Seni daha önce o sürtüğü izlerken gördüm. Bana nasıl emdiğini göster," boğuk bir ses tonuyla.

Bu benim ilk denemem değil ama yakın. Hayatınız tehlikeli, zorba erkekler tarafından gözetlendiğinde, çok fazla fırsatınız olmuyor ve yanlış bir hareket yaparlarsa birinin kaburgalarının kırılması ya da bacaklarının kırılması riskiyle karşı karşıya kalıyorsunuz. Belki de koruma için memnun olmalıyım, ama çoğunlukla sadece boğucu hissettiriyor. Ama burada kimse kim olduğumu bilmiyor. Ben sadece Alessa'yım, gecenin fahişesi ve kimse bu adamların bacaklarını kırmayacak.

Çok deneyimli olmayabilirim ama Hawk'ın sikinin kolay bir başlangıç baskısı olmasına imkân yok. Serbest elimdeki parmaklar, tabanının etrafından dolaşmaya bile yakın değil. Geri kalanını bir kenara bırakın, sadece kanla şişmiş başını bile ağzıma almak zor olacak.

Eğilip geçici olarak öpüyorum, sonra karşılık olarak inlediğinde sırtıyorum. Dilimle tacı ve geri kalanı arasındaki belirgin çıkıntıyı keşfederken, Snark'ın uyluklarım arasında yaptığı sihri yansıtmaya çalışıyorum. Hawk heyecandan çoktan kayganlaşmıştı ve misk kokulu, maskülen tadı dilimde yoğun bir şekilde hissediliyordu. Tam her şeyi kavradığımı düşündüğüm anda başımı kavırıyor ve dudaklarımı iterek onu içime almamı sağlıyor.

Bayıldım. Hem kapana kısıldım hem de dört erkeğin zevkinden sorumluyum. Aynı anda hem itaatkâr hem de güçlüyüm. Daha önce hiç böyle bir şey hissetmemiştim. Ve tüm bunlar olurken, Snark'ın dili beni gittikçe uçurumun kenarına yaklaştırıyor. İki eliyle kıcımlı kavlıyor ve beni sabit tutuyor. Dili klitorisimin üzerinde çılgınca geziniyor ve başparmağı göt deliğimin etrafında dönmeye başladığında tüm vücudum kaskatı kesiliyor.

"Aynen öyle," diye tıslıyor Viking, hâlâ elimle kendini okşuyor. "Bizim için gel amına koyayım."

Gecenin ilk orgazmı serseri bir dalga gibi üzerime çöküyor ve dudaklarım Hawk'ın etrafında kenetlenirken beni de kendisiyle birlikte sürüklüyor. Tüm vücudum karıncalanıyor ve kalçalarım Snark'ın başının etrafında o kadar sert kilitleniyor ki onu boğuyor olabileceğimi düşünüyorum. İnliyorum, göğsümün derinliklerinden gelen ilkel bir ses, Hawk bunu hissediyor olmalı çünkü derin iniltisi günahkârca. Tanrım, eğer dört erkekle hep böyle oluyorsa, sanırım şimdiden bağımlısı olmuş olabilirim.

"Aynen öyle," diye inliyor Hawk.

Bear beni arkamdan tutuyor, aşağı inerken beni destekliyor. Henüz kendimi ayakta tutacak güce sahip olmama imkân yok. Nefesim ağırlaşıyor ve amımdaki erimiş sıcaklıktan parmaklarımın ve ayak parmaklarımın uçlarına kadar küçük, karıncalı şoklar hala içimde akıyor. Kıvrıkcık göğüs kılları karnımı ve göğsümü gıdıklıyor. Ben nefes nefese kalırken Hawk'ın siki ağzımdan kayıyor.

Rahatladığımda Snark altımdan kayarak çıkıyor. Plastik yırılma sesi geliyor ve bir an sonra bacaklarımın arasında yeni bir baskı oluşuyor ve bu kesinlikle onun dili değil. Aman Tanrım. Güçlü eller kalçalarımı sıkıca kavlıyor ve sonra itiyor.

O kadar kayganım ki, ne kadar kalın olursa olsun hemen içeri kayıyor. Kalçaları kıcıma doğru bastırıyor ve inlemelerim tamamen zevkten. O kadar sert ki, sikinin her seğirmesinde nabzı içimde zonkluyor. Ne kadar hazır olduğumu anlaması için kalçalarımı biraz oynatıyorum, tutuşunun izin verdiği ölçüde. Sonra beni beceriyor.

Yanımda diz çöken Viking sabırsızca başımı ellerinin arasına alıyor ve kendini ağzıma sunuyor. Hevesle açıyorum ve içeri girmesine izin veriyorum. O kadar kurnaz ki, bayağı heyecanlanmış olmalı. O ve Snark beni sarsıyor-

Aralarında, tıpkı daha önce gördüğüm grup gibi, bu yüzden ne kadar seksi görünmemiz gerektiğini biliyorum. Hareket bazen Viking'i biraz derine itiyor, ama vücudum her sıkıştığında Snark "Fuuuuck" diye inliyor ve bu o kadar ateşli ki aldırıyorum.

Bear önüme geçerken Hawk diğer tarafıma geçiyor. Sakalı tenimi okşuyor, ardından ağzıyla meme ucumu yakalıyor. Dilini etrafında gezdiriyor, sonra ısırıyor. O an yaşadığım şokla burnumdan keskin bir nefes alıyorum ama her şeyi tekrar yapmadan önce daha iyi öpüyor. Hawk tekrar ağızma girebilmesi için başımı Viking'den çeviriyor ve sonra Viking beni kirli, pis bir halat çekme oyunu gibi geri çekiyor. Belki de mafya prensesinden daha iyi bir sürtük oluyorumdur. Kesinlikle daha eğlenceli.

Snark göğsünün derinliklerinde inliyor ve içimde şişip zonklarken kabzasına kadar dalıyor. "Siktir!" Tene tene hissetmeyeceğim için bir an pişmanlık duyuyorum ama üzülmeğe güvende olmak daha iyi.

Snark çekildiğinde, ağızımda olan Viking'di. Hawk prezervatife sarınıyor ve ben daha boş hissetmeye fırsat bulamadan içime giriyor. Eğer o koca kafanın ağızımda büyük olduğunu düşündüysem, amımda daha da büyük hissediyorum. Bu kadar heyecanlanmış olmam iyi bir şey. Hawk'ın kıcımlı sertçe kavraması izler bırakacak ama içime girip çıkarkenki güçlü darbeleri buna değiyor.

Bu gece beni diğer erkekler için mahvedecek. Başka bir şey nasıl kıyaslanabilir ki? Vücudum beni başka bir gezintiye çıkarmaya hazırlanırken bir sonraki orgazmımın habercisi olan vızıltı çoktan geldi. Birkaç kez seks yapmıştım, güzeldi ama beni oraya kendi başına götürmeye yetmemişti. Belki de benim sorunum yeterince yarak olmamasıydı. Hawk'ın beni dolduruşunda büyümlü bir şey var. İçimde kimsenin bulamadığı özel bir yere dokunuyor ve her itişinde beni serbest kalmaya biraz daha yaklaştırıyor.

Hawk, Viking ve Bear'ın arasında titriyorum, çünkü o memelerime tapıyor ve merkezime doğru bir başka karıncalanma dalgası gönderiyor. Sadece bu kadar uzun süre dayanabileceğim. Hawk kıcıma sert bir şaplak atıyor, ani acı kıvılcımı sadece hisleri artırıyor. Bunu bana daha önce kimse yapmamıştı ve lanet olsun, çok ateşli. Eski sevgilim bana hep kırılacağımdan endişe ediyormuş gibi davranırdı. Güzeldi, ama bu çok

Korkunç yoğun ve çok daha iyi. Bu adamlar bana beni nasıl kırmak istediklerini en iyi şekilde gösteriyorlar.

Ve kırılmak tam olarak yaptığım şey. Tüm kaslarım geriliyor. Nefesim Viking'in kaygan sikinin etrafında daha çılgınca büyüyor ve ben paramparça olurken Bear'a ve yatağa yaslanıyorum.

Sanki senkronize olmuş gibiyiz. Hawk'ın etrafında kenetleniyorum ve o kendini derinlere sürerken inliyor. "Tanrım!"

Zevk dalgaları içimde cirit atıyor, karın kaslarımı herhangi bir oturuştan daha fazla dalgalandırıyor. Tüylerim diken diken oluyor ve kapalı gözlerimde bile sahip olduğum her sinir aynı anda ateşlenirken her şey parlıyor. Hawk'ın etrafında sertçe boşalırken inliyorum ve o içimde patlıyor.

Viking tıslıyor. "Beceremiyorum!" Sonra parmakları saçlarımı öyle sıkı kavıyor ki canımı acıtıyor, kalın, tuzlu döl ağzıma doluyor. Dudaklarımın arasından ve çenemden aşağı akıyor. Kendi zevkimde o kadar kaybolmuşum ki umursamıyorum.

Oda loşlaşıyor ve bir dakikalığına bayılabileceğimi düşünüyorum, çünkü bir sonraki bildiğim şey, çarşafın üzerinde sırtüstü yattığım. Viking yanımda dinleniyor, sırtını yatak başlığına dayamış oturuyor ve parmaklarını nazikçe saçlarımda gezdiriyor. Hawk bir sandalyeye oturmuş, bacaklarını açmış ve kocaman sikini gevşetmiş.

Ayı ise yatağın üzerinde bacaklarımın arasında sürünüyor. Gerçekten her yeri büyük. Vay anasını. Koca siki bacaklarının arasında sallanırken, ela gözleriyle bana şehvetle bakıyor, ihtiyacını gösteriyor ama yine de durup "Daha fazlasını kaldırabilir misin?" diye soruyor.

Bu çok komik. Dördü arasında en iri ve belki de en korkutucu olan o, ama en hassas olan da o. Belki de onun boyundayken öyle olmak zorundasınızdır.

Hassas ve artçı sarsıntılar yüzünden hâlâ titrerken başımı sallıyorum. Onu da en az diğerlerini istediğim kadar istiyorum. Gülümsüyor, sonra beni örtüyor ve kalınlığı eve kayıyor, beni tamamen dolduruyor.

Muhtemelen en iyisi onun ilk olmamasıydı, çünkü bu deve teslim olmak çok zor. Onu tutmaya çalışıyorum ama zar zor uzanabiliyorum.

Bu yüzden omuzlarına tutunuyorum ve yüzümü göğsüne gömerken elimden gelenin en iyisini yapıyorum.

Nazikçe başlıyor, ama beni almasını istiyorum. Diğerlerinin yaptığı gibi beni kullanmasını. "Daha sert," diye fısıldıyorum.

Bear kıkırdıyor, göğsünün derinliklerinde bir gümbürtü, sonra yatağa dayanıyor. Zahmetsizce üzerimde durarak bana istediğimi veriyor. İticileri daha da sertleşiyor, beni yavaş yavaş yatağa doğru itiyor. Taşakları kıcıma çarptıkça tamamen doluyorum ve hiçbir parçam eksik kalmıyor.

Parmaklarımı yanlarında ve göğüs kıllarının arasında gezdiriyorum. Her sert hamlesi göğüslerimin sallanmasına ve nefesimin kesilmesine neden oluyor. İlkel seks ve ter kokuları odaya yayılıyor. Bear'ın güçlü kasları bana bakarken üzerimde esniyor. Berbat bir halde olmalıyım ama bakışlarındaki yakıcı sıcaklık takdirden başka bir şey içermiyor. Dağınıklık tam da hedefledikleri şeydi.

İnanılmaz bir şekilde, üçüncü bir orgazm oluşuyor. Oraya zamanında varıp varamayacağımı bilmiyorum ama bu amımın ya da ayak parmaklarımın kıvrılmasını engellemiyor. Gözlerimi kapatıyorum ve aniden her iki meme ucum da nemli bir sıcaklıkla sarılıyor. Viking ve Snark oradalar, birer tane emiyorlar. Bear beni sikerken klitorisime fiske vurmak için aşağı uzanıyor ve imkansız gerçek oluyor.

Üçüncü kez boşalıyorum ve bu sefer ağrıyan, iyi sikilmiş bedenimin derinliklerinden çekilirken neredeyse acıyor. Sırtımı kamburlaştırıp çığlık atıyorum, yatağa geri düştüğümde inlememe neden olan kaba zevkte boğulurken ses odada yankılanıyor. Bear içimdeki her kalın santimi dolduruyor ve korkunç bir feryatla boşalıyor.

Uzun bir süre birbirimize bakıyoruz, zor nefes alıyoruz ve kendi mutluluğumuzun içinde kayboluyoruz. Yeniden odaklandığımızda sırtıyor ve burnumu öpüyor, sonra da o kadar yavaş çekiliyor ki başlı başına duyusal bir ıstırap. Bir yanımda Viking, diğer yanımda Snark olduğu halde yanıma uzandığında yatak gıcırdıyor. Şimdi bu yatağın neden bu kadar büyük olduğunu anlıyorum.

"Aman Tanrım," diye fısıldıyorum. Şimdi ne yaptığımı düşünmek için bir anım var, bunun çılgınlığı beni vuruyor. Çılgınca bir çığlık attım-

gle. Aynı anda dört adam. Motorcular. Eğer ailem öğrenirse, neler olacağını hayal bile edemiyorum.

"O kadar da kötü değil, ha?" diyor Viking, sakalını yaran geniş bir gülümsemeyle. Bakışlarım kesik gövdesinde gezinirken onu sertleşmiş ve tembelce kendini okşarken buluyorum. Nereye baktığımı ve muhtemelen yüzümden okunan şaşkınlığı görüyor. Güldü. "Ne? İşimizin bittiğini düşünmedin mi? Seni daha sıkmedim."

anasını.

VIKING

ON YEDI AY SONRA.

RÜZGARIN SAÇLARIMI SAVURMASI VE TEKERLEKLERİMİN YEMESİ GIBISI YOKTUR.

Asfaltta, yanımda çocuklarımla. Hawk solumda, siyah ma- chine'i lanet olası bir canavar gibi gürlüyor; Snark sağımda, koyu mavi chopper'ı bir aslan gibi mırıldanıyor ve arkamda, her zaman olduğu gibi, kendi boyu için özel olarak yaptırdığı devasa motosikletiyle Bear, altımızı koruyor. Güneş parlıyor ve şehrin içinden geçerken motorlar binalardan yankılanıyor. Bu bok tam olarak yapmak için doğduğumuz şey.

Bize Temizlik Ekibi diyorlar ama dördümüz yarım kalmış işleri tamamlamaktan fazlasını yapıyoruz. Başlangıçta hiç olmamasını sağlıyoruz ve bugün bu, kulüp başkanımız Kartal Göz'ün sonunun kötü olmamasını sağlamak anlamına geliyor. Ya da öyle bir şey olursa, en azından önce bizden geçmeleri gerekecek.

Kartal-göz liderliği ele geçirdi. Saçları ağarmış ve dişleri dökülmüş olabilir ama benden daha yaşlı olan klasiğinin üzerinde dimdik ve kendinden emin bir şekilde oturuyor. Bir kolunu kaldırıp yavaşlamamızı ve geri dönmemizi işaret ediyor. Doğrudan düşman topraklarına girmek çok yanlış geliyor. King, Blade ve Ripper onunla birlikte sıkı bir düzende ilerliyor, biz de hemen arkasındayız.

Silahımın tanıdık ağırlığı kemerimde rahatlatıcı.

Giordano Kulesi, çevredeki diğer binaları gölgede bırakan krom ve çelikten bir canavar olarak tepemizde yükseliyor. Mafya için iş her zaman iyidir. Screaming Eagles'ın kendi kaynakları olmadığından değil, ama Tanrı aşkına, lanet olası bir moped üzerinde

Bunun ne kadara mal olduğunu hayal edin. Yine de bizden daha zengin olmaları daha iyi oldukları anlamına gelmiyor. Tüm kaynaklarına rağmen bizi Güney Yakası'ndan atmayı asla başaramadılar. Zalim ve gaddar olabilirler ama bizim gibi yürekleri yok.

Devasa, süslü kapılar bizi ön avluya almak için açılıyor. Üzerlerinde aile monogramı kazılı olduğundan dekoratif görünüyorlar ama altlarındaki kalın çeliği gizlemek mümkün değil. Motorlarımız duvarlarda yankılanarak içeri giriyoruz ve devasa cam kapılara açılan geniş merdivenlere yanaşıyoruz. Süslü bir giriş ama motosiklet park etmek için boktan bir yer.

Bir grup siyah takım elbiseli adam dimdik bizi bekliyor. Küçük meydanı ve etrafımızdaki binaları keskin nişancılar için tarıyorum. Bunun lanet bir tuzak olmadığına hâlâ ikna olmuş değilim. Kartal Göz ne halt düşünüyordu da ateşkes görüşmelerine ev sahipliği yapmalarına izin veriyordu? Genelde ne yaptığını bilir, ama bu lanet olası uzun bir inanç sıçraması. Yine de onu güvende tutmak benim işim, o yüzden buradayız.

Motorları durduruyor ve arkamızda krom ve sert kauçuktan bir çizgi bırakarak bacaklarımızı sallıyoruz. Saçları tuz ve biber diyebileceğimiz kadar kırılmış, sıırım gibi bir adam bizi selamlamak için dışarı çıkıyor. "Hoş geldiniz. Ben Arturo Giordano. Bu taraftan lütfen." Ellerini gülümsemesi kadar geniş tutuyor ama buna güvenmiyorum. Burası lanet yılanlarla dolu.

Çocuklar ve ben Kartal Göz'ün arkasında pozisyon alıyoruz, genişçe duruyoruz ve ellerimizi taşlarımızın üzerine koyuyoruz. Eğer işler boka sararsa, kolay kolay batmayız. Valhalla'daki masada oturup bu lanet Aileden kaç tanesini yanımızda götürdüğümüzü anlatacağım.

"Teşekkürler," diyor Kartal Göz huysuzca, mafya adamını iyi gözüyle sabitleyerek. Diğeri kör ve süt beyazıdır ve Arturo Giordano bile bu parıltının yoğunluğu altında istemeden bir adım geri atar. Ea- gle-eye yaşıyor, ama İskandinav tanrılarının kralı Odin gibi. Bilge, tek gözlü ve kendi iyiliği için fazla ukala. "O zaman işe koyulalım. Bizi ona götür."

Giordano başını sallıyor, gözleri gergin ve tetikte olsa da gülümsemesi hiç solmuyor. Bugün gergin olan bir tek biz değiliz. Siyah giysili muhafızların yanından geçmemiz için el sallıyor. Gerginliğin kokusunu alabiliyorum.

Ani bir hareketle etrafta bir sürü silah sallanmaya başlar. İnsanlar böyle ölür.

Lobi çok büyük, en az on beş-yirmi kata ulaşıyor. Zeminler damarlı, beyaz mermerden. Pembe granit saksılar ağaçları ve diğer bitkileri tutarak tüm taşın sertliğini yumuşatıyor. Her şey şık ve düzenli görünüyor. En küçük ayrıntısına kadar planlanmış.

Bana sorarsan çok steril. Bir mafya ininden çok bir şirket merkezine benziyor. Yine de bazen aradaki farkı anlamak zor oluyor.

Büyük cam pencereleri olan bir asansör bizi bekliyor. Siyah, arkaya taranmış saçları olan bir adam tarafından tutuluyor, biz yaklaşırken dudakları alaycı bir şekilde kıvrılıyor. Gözleri benimkilere kilitleniyor, bakışları zehirle dolu. Burada kimseye güvenmiyorum ama bu adam dışlerini sırtıma geçirme fırsatını kollayan bir engerek. Teması ilk kesen o, ama sadece çatı katının düğmesine basabilmek için.

Öyle hızlı yükseliyoruz ki bağırsaklarım ayakkabılarımın içine düşüyor. Süslü pencereler boşuna, çünkü lobi bir anda geçip gidiyor ve sonra normal bir asansör boşluğunun içindeyiz. İç duvarları güzelleştirmişler ama hâlâ karanlık. Hatta kuyuyu görmek daha da karanlık hissettiriyor.

Ve sonra tekrar ortaya çıkıyoruz, bana lanet olası sözlerimi yedirerek. En üstteki üç ya da dört kat açık ve asansör durduğunda çiçek tarhları, küçük ağaçlar ve lanet olası bir koi havuzuna giden taş bir yol önümde uzanıyor. Lanet olası bir ofis binasının içinde süslü bir bahçe. Bu çılgınca bir şey.

Kapı kayarak açılır ve önce Arturo dışarı çıkar. Yolun aşağısını işaret ediyor. "Bu taraftan beyler." Arka planda yapraklar hışırdıyor, kuşlar ötüyor ama gerçek mi yoksa sadece bir kayıt mı anlayamıyorum.

"Ne düşünüyorsun?" Snark gözlerini dikip baktığını gizlemiyor. "Kulüp binası için sana fikir mi veriyor?"

Ayı kıkırdar. "Odanı yakında yıkamazsan, kendi kendine böyle görünecek."

"Siktir . Tertemiz tutuyorum."

"İkiniz de kapayın " diye tıslıyorum. "Burada oyun oynamıyoruz."

"Anlaşıldı." Snark yüzündeki sırıtışı hemen siler ve etrafı kontrol etmeye geri döner. Adamlar etrafta dolanıyor ama ne yaptıklarını biliyorlar. Onlara hayatımı her zaman emanet ederim. Zaten birkaç kez güvendim. Kan bağı olmasa da ruh bağı olan kardeşler.

Yol bizi büyük balıkların yüzdüğü göletin yanından geçiriyor ve yarı doğanın içinde yarı dışında büyük bir konferans salonuna ulaşana kadar bir virajın etrafından dolaştırıyor. Ormandan çıkıp tüm şehri gören büyük pencerelere kadar uzanıyor. Ortada koyu ahşaptan devasa bir toplantı masası var. Masanın diğer tarafında Gabriele Giordano duruyor - dostlarının babası. Ve düşmanlarının.

Çok yaşlı görünüyor, kırışıklıkları o kadar derin ki arkamızdaki ağaçların kabuklarıyla karıştırabilirsiniz. Ağırlığını mücevherli sapı olan siyah bir bastona veriyor ama hepimiz onu hafife almamamız gerektiğini biliyoruz. Yaşlı bir ağaç gibi görünebilir ama başını kaldırdığında kara gözleri çelik gibi sert ve keskin çenesi gergin. Papa Giordano dalga geçilecek bir adam değildir.

Korumaları asker gibi, dik sırtlı ve şahin gibi duruyor. Siyah takım elbiseli sessiz bir sıra tehdit saçıyor. İşler sarpa sararsa ilk hedefimiz o olacak. Yanında oğulları ya da belki de torunları var. Aile benzerliği çok açık. Mafyada bir aile vardır, bir de aile vardır ve bu adamların çoğu açıkça her ikisi de.

"Lütfen," diyor, sesi durgun ve yumuşak, sanki Pazar brunch'ı için buradaymışız gibi. "Oturun. Size söz veriyorum, mülkümü geldiğiniz gibi sağlam bir şekilde terk edeceksiniz."

Ona bu konferans masasını fırlatabildiğim kadar güveniyorum, ama bunun için buradayız.

Kartal-göz Papa Giordano'nun arkasında sıralanan korumalara bakar ve başını sallar. "Biz oturursak, onlar da oturur. Bunu medeni bir şekilde halledelim."

"Elbette." Don eliyle işaret ediyor ve adamlar sandalyelerine oturuyor, aralarında kendisi ve subayları için yeterince boşluk bırakıyor. Onlar oturur oturmaz, Kartal Göz bize de aynısını yapmamızı işaret ediyor.

Papa Giordano ellerini kavuşturup dirseklerini masaya koyuyor ve Kartal Göz'ü merakla süzüyor. Elimi silahıma götürmek için can atıyorum ama gözlerimi korumalardan ayırmıyorum ve adamlarımın da aynısını yapacağına güveniyorum. O orospu çocuklarından biri kıpırdarsa, son makarna kaselerini yediklerinden emin olacağım.

"Bu beni meraklandırıyor," diye başlıyor Don. "Bunca yıl sonra barış görüşmeleri teklif ettiniz. Neden şimdi?"

"Senin burada olmak istemenle aynı sebepten," diye homurdanıyor Kartal Göz omuz silkerek. "Belediye Başkanı Hawthorne hala buralardayken bir iş ilişkiniz vardı ve şehrin tüm sorunlarını bizim üzerimize yıkmak konusundaki sertliği işbirliğini zorlaştırıyordu. Şimdi, en iyi arkadaş olalım demiyorum ama çıkarlarımız farklı yönlerde. Her Gior- dano gördüğümüzde silahlarımızı çekmekten bıktık ve anladığım kadarıyla siz de çocuklarınızın Güney Yakası'na yaptıkları bir geziden sonra eve sağ salım döneceklerini bilmeyi tercih ediyorsunuz. Ateşkes bir kazan-kazan önerisi gibi görünüyor. Yanılıyor muyum?"

Papa Giordano gülüyor, ama bunda mizah yok. "Ben tam olarak böyle ifade etmezdim ama demek istediğini anladım. *Cazzo*. Aramızdaki bu sürtüşmelerin kimseye faydası yok, özellikle de dediğin gibi Hawthorne gittiğine göre. Bunda bir kâr yok. Pazarlık yapmaya hazırım ve günün bizi nereye getireceğini görebiliriz."

"Bu saçmalık," diyor yanındaki ellili yaşlarında bir adam. Mükemmel bir şekilde şekillendirilmiş saçları koyu kahverengiye boyanmış ama gözlerinin kenarındaki kaz ayaklarına ve kaşlarındaki çatıklara uymuyor. Ağzı sert bir çizgi halinde ve koyu renk gözleri tehlikeli bir şekilde parlıyor. "Onları indirip cesetlerinin ait olduğu kanalizasyona atmalıyız. Sence onlara güvenebilir miyiz?"

Bunu göstermemeye çalışıyorum ama silahıma daha hızlı ulaşabilmek için oturma şeklimi ayarlıyorum.

"Antonio, onlar bizim misafirlerimiz."

"Misafirleriniz," diye mırıldanıyor nefesinin altında.

Belli ki herkes barışla bu kadar ilgilenmiyor. İlginç. Ailevi bir rekabet olabilir mi? Antonio, Papa Giordano'nun şahin yüz hatlarını paylaşmıyor ve asansördeki pislik de onun yanında. Şimdi ben

Onları birlikte görüyorsan, oğlu olmalı. Eğer bakışlar öldürebilseydi, ikisi arasında çoktan kül yığınları olurdu.

"Öyle de olabilir," diyor Papa Giordano aldatıcı bir sakinlikle. "Eğer görüşmeler başarısız olursa, onları yollarına göndeririz ve siz de kana susamışlığınıza devam edersiniz. Arturo, içecekleri gönder."

Bir buçuk kat yüksekliğindeki altın rengi çift kapı, odanın pencere ya da orman olmayan tek tarafında açılıyor. El arabalarını iten birkaç genç ve güzel kadın dışarı çıkar. Bardaklar, şarap ve su sürahileri ve küçük hamur işleri tabakları var. Kadınlardan biri garip bir şekilde tanıdık geliyor.

"Ah, işte canlarım geliyor. Bu öğle yemeğini büyük yeğenlerim organize etti. Umarım bu saygı gösterisini takdir edersiniz."

Aile olduklarını ama çok yakın olmadıklarını fark ettim. Belli ki kendi kızlarını işlerin kötüye gitmesi konusunda riske atmıyor. Antonio sert ifadesini koruyor ama görünüşe göre oğlu için bu çok fazla. Yere tükürüyor.

İki kadından daha yakın olanı bu ses üzerine başını kaldırıp kaşlarını çatıyor, hemen ardından bakışları bize kayıyor ve gözlerimiz buluşuyor. Çenesi düşüyor.

Bu ağzı tanıyorum.

Evet, o güzel yüzünde sakso dudakları olan o gözleri de tanıyorum. Ve altımda kıvrınacakmış gibi görünen o seksi, kıvrımlı vücudu da. Öyle olduğunu biliyorum. Elbisesi o kremsi kalçaların içini gizleyecek kadar mütevazı ama ben onların arasına girdim ve lanet olası izimi bıraktım.

Alessa.

Geyik gözlerinin genişlemesinden ve yanaklarının pembeleşmesinden beni de tanıdığını anlıyorum. Önümüzdeki masaya koyduğu tabağı neredeyse düşürüyor, üzerindeki küçük hamur işi yığını tehlikeli bir şekilde sallanıyor.

Giordano Baba, "Bu kadar tatsızlık yeter, müzakereler başlasın," diyor ama ben onu zar zor duyuyorum.

O geceden beri onu düşünerek çok zaman geçirdim - Tanrım, bir yıldan fazla oldu ama bir daha geri gelmedi. Olur böyle şeyler. Bazı kızlar bir geceliğine fahişelik yapar ve onları bir daha görmeyiz ama o özel biriydi. Bütün gece onu becerdik ve aldığı kadar iyi verdi. O kadar mükemmeldi ki.

Şimdi o burada. Ve

lanet olası mafya.

ALESSA

ANASINI.

Kahretsin, kahretsin, kahretsin.

Onlar. Dördü birden, tam burada, kulede. Komutan Viking, şefkatli Ayı, zeki dilli Snark ve sessiz Şahin. Ve sanki burada, masanın üzerinde tekrar bir performans sergilemek ister gibi bana bakıyorlar. Sakin davranmak zorundayım ama yanaklarım yanıyor.

Yemin ederim panik atak geçireceğim. Ellerim o kadar titriyor ki tabakları yere koyduğumda takırdıyor. Çocuklara kim olduğumu söylemedim ama beni tanıdıkları çok açık. Bir şey söylerlerse hepimiz mahvoluruz, düşündükleri gibi değil.

Casus olduğumu mu düşünüyorlar? Çok kötü bir casus olurdum, çünkü onlardan bilgi almadığım kesin.

Biri domatesler kadar kırmızı olduğumu fark etmeden önce başka bir şey düşünmeliyim.

Şimdi mafyadan bir kızla yattıklarını biliyorlar ama tüm önlemlerimize rağmen sonrasında ne olduğu hakkında hiçbir fikirleri yok. Hayatımı nasıl geri dönülmez bir şekilde değiştirdiklerini. Biri öğrenirse beni nasıl Aile'den attırdıklarını, tabii şanslıysam.

Görünüşe göre, dört motorcu bütün gece sırayla üstünüze çıktığında, kondom ve hap bile tüm yüzücülerin geçip işlerini yapmalarını engellemeye yetmiyor.

Sırrımı bir yıldan uzun süredir saklıyorum ama artık herkes yürüyüşümden ne yaptığımı anlayabilirmiş gibi geliyor. Çok şüpheli davranmamaya çalışıyorum ama masumca ıslık çalarak da dolaşabilirim. Kimse bana nasıl baktıklarını fark etmeden önce buradan çıkmak en iyi seçeneğim.

Bu yüzden Viking'in yakıcı bakışlarını, Bear'ın seksi sırıtışını ve Snark'ın hamur işlerini ve şarap sürahilerini masaya koyarken bana göz kırpmasını görmezden geliyorum. Arabamı rekor bir hızla dışarı itiyorum. Önüme bakarak hiçbirini tanıımıyormuş gibi yapıyorum. Hawk beni, adını aldığı kuş kadar yakından izliyor, ama diğer herkes kandırıldığı sürece, en önemlisi bu.

Zaten kendimi Aileden soyutlamak zorunda kaldım, sadece bu gece olduğu gibi babam talep ettiğinde ara sıra yüzümü göstermek dışında. Erkeklerin durumu daha da kötüleştirmesini göze alamam.

Kapı yumuşak bir tıkırtıyla arkamdan kapanıyor ve tuttuğum tüm nefesimi bir ürpertiyle serbest bırakıyorum. Eve gitmek zorundayım. Şimdi. Bea'den harika bir teyze olur ama o ben değilim. Bebeğim kollarıma gelene kadar kendimi güvende hissetmeyeceğim. Burada kalmak bela demek.

Kapı açılıp arkamdan kapandığında kalbim neredeyse normale dönmüştü. "O domuzları oturdukları yerde vurmalyım. Gözlerini sana dikmeye cüret ettikleri için gözlerini bir tatlı kaşığıyla oymalyım."

Ve işte kalbim yine çarpıyor, ama bu sefer seksi motorculardan değil, buz gibi korkudan. Dudaklarımı ıslatıyorum ve kelimeleri çıkarmadan önce iki kez deniyorum. "Hayır, Dario. Ateşkes görüşmeleri önemli."

"Cazzo," diye tükürüyor ve hemen arkamdan yaklaşıyor.

Kolumda gezdirdiği eli tüylerimi diken diken ediyor, gece yarısından sonra karanlık bir sokakta yürürken arkanızdan gelen ayak seslerini duyduğunuzda türden. Ne kadar titrediğimi hissetmiş olmalı.

Bugün gelmemeliydim. El arabasını mutfığa doğru sürüyorum, çoğunlukla onun elinden kurtulmak için.

"Sakın beni bırakıp gitme," diye tersliyor ve başımı çevirmeden yüzündeki alaycı ifadeyi hayal edebiliyorum. "O pislikler sen oradayken seni gözleriyle siktiler. Hızlı bir ölümü hak etmiyorlar. Diri diri derilerini yüzeceğim, aptal motorlarıyla birlikte bir çukura atacağım ve çığlıklar atarken yakacağım. Ve her saniyenin tadını çıkaracağım." Beni takip ederken elbise ayakkabılarının sert topukları mermer zeminde silah sesi gibi yankılanıyor.

Ona bakma. Ona bakamam.

Eğer erkeklerin benimle ateşli bakışlarından çok daha fazlasını paylaştıklarını öğrenirse, içime ne koyduklarını bir kenara bırakın, kendi savaşını başlatır. Dario ve ben hiçbir zaman birlikte olmadık ve eğer bu konuda söyleyecek bir şeyim varsa asla olmayacağız, ama o bunu hiçbir zaman bu şekilde görmedi. Şu anda yanımda olmasına ihtiyacım *yok*.

"Dario, eve gitmem gerek. Toplantıya geri dön. Ben iyi olacağım. Hiçbir şey yapmadılar."

Bu sefer.

İstiyor gibi görünüyorlardı ama.

"*Cazzo*." İtalya'ya hiç gitmemiş bile, ama bu onu Papa gibi konuşmaya çalışmaktan alıkoymuyor. Tabii ki, Papa aslında Sicilya'da doğmuş. Dario üçüncü nesil Amerikalı. Bu da onu kendini beğenmiş bir aptal gibi gösteriyor. "İyi. Ama o lanet olası kolej çocuklarından birine geri dönmesen iyi edersin. Ne biliyorsun."

Elbette var. Bir keresinde sosyal medyada bir partiden bir fotoğraf paylaşmıştım ve Dario arka plandaki adamlardan birini benim haberim olmadan tartaklamıştı. Hastanede beyin sarsıntısı geçirdiğini, iki kaburgasının kırıldığını ve üç dişinin döküldüğünü öğrenene kadar. Adamı gerçekten tanıımıyordum bile. Artık sadece selfie ve yemek paylaşıyorum.

"Çocuklar yok, tamam. Beni yalnız bırakın."

Sırtıma bakıp gülüyor. "Bir gün, , benim olacaksın. Sana ba- bies koyacağım ve seni evde, benden başka kimsenin sana bakamayacağı bir yerde tutacağım. Bu hayat senin için doğru değil." Sözleri tüylerimi diken diken etti.

Omurga. Eğer istediğini elde ederse, hayatımın sonuna kadar kilit altında kalacağım.

Fabbrisler ve Giordanolar, Aile içinde her zaman huzursuz yatak arkadaşları olmuşlardır. Dario onların altın çocuğu, yanlış yapmayan oğulları. Çocukluğumuzdan beri bana deli gibi aşık ve ailenin çoğu bunun tatlı olduğunu düşünse de ben daha iyi biliyorum. Bu aşk değil, bir tür psikotik sahiplenme fantezisi. Ama o onların yükselen yıldızı ve Fabbris'ler onun ne kadar kötü olduğunu kabul etmeyi reddediyor. Ne kadar derine gittiğinin farkında değiller, benim gibi değiller.

Kapı tekrar açılır ve Dario'nun yanından hiç ayrılmayan Nicholas konuşur. "Baban toplantıya geri dönmeni istiyor."

"Şimdi geliyorum. Arabalar hazır mı?" Ve böylece Dario'nun dikkatinin gölgesi benden uzaklaşıyor.

Takıntısının aşk olduğunu iddia ediyor ama değil. Annemle babam birbirlerini sevdiler. Dario sadece kendini seviyor ve benim onun her kapisine boyun eğmemi istiyor çünkü ailesi onu bir Gior- dano ile evlenmenin her iki kolun da kontrolünü onlara vereceğine ikna etmiş.

Nicholas'ın başını salladığını görmek için omzumun üzerinden bakıyorum. Araba mı? Neyin peşinde bu?

"Öyle," diye onaylıyor Nicholas. "En kısa sürede piyasaya sürölmeye hazırlar."

"Güzel. Asla eve varamayacaklar." Dario'nun sesindeki güven korkutucu ve motorculardan bahsediyor olmalı. Her ne planlıyorsa, ölümcül olacak. Bir resimdeki rastgele bir adamı hastanelik etmek istiyorsa, Çığlık Atan Kartallar'la da yetinmeyecektir.

Arabayı daha sıkı tutarak, o daha fazla duyduğumu fark etmeden tekrar hareket ediyorum. Belki de umurunda değildir. Onlarla bağlantılı olduğumu düşünmesi için bir neden yok.

Adamlar kendi başlarının çaresine bakabilir, değil mi? Mafya ve motorcular birbirlerinin boğazına sarılırlar. O gece unutulmaz olsa bile Viking ve diğerleriyle kalıcı bir bağ kurmuş değilim.

Tanrım, tabii ki kalıcı bir bağıllık oluşturdum.

Lanet olası bir bebek yaptık. Ama bilmiyorlarsa, sayılır mı?

Benim için önemli.

Kan sudan daha kalındır ama onların kanı hayatımdaki en değerli insanın damarlarında dolaşıyor. Dario'nun bebeğimin babasını öldürmesine izin verirsem nasıl korkunç bir insan olurum?

Onları uyarmalıyım ama nasıl? Dario'nun ne planladığını duyurmak için toplantıyı yarıda kesemem.

Toplantı odasının kapısı tekrar açılıyor ve bu kez gelen Diana, kuzenim. Beni gördü ve başını eğdi. "İyi misin? Hayalet görmüş gibi oradan kaçtın. Annen yüzünden mi? Babam senin de burada olmanı istememeliydi."

Başımı salladım. " yok. Sadece biraz sarsıldım, hepsi bu. Şunu geri alabilir misin? Bir saniyeliğine tuvalete gitmem gerekiyor."

"Sorun değil. Her şeyi mutfığa geri götüreceğim."

Bu işte iyi değilim. Buradaki tüm yalanlardan ve entrikalardan nefret ediyorum. Adamların telefon numaraları bile bende yok ki onlara bir uyarı mesajı atabileyim. Onları bir daha görmeyi beklemiyordum ve son kez onlarla iletişime geçmeye çalıştığımda bana güldüler.

Her zaman eninde sonunda bir yol bulacağımı düşünmüştüm ama eve dönerken ölürlerse bu asla gerçekleşmeyecek. Banyo kapısını arkamdan kapatıyorum, birkaç dakika nefes alıyorum ve düşünmeye çalışıyorum. Belki kimse fark etmeden yanlarına bir not bırakabilirim. Ya da içlerinden birini toplantıdan bir şekilde uzaklaşması için kandırabilirim?

Ben ne yapacağım?

Tamam. Cevabı burada bulamayacağım. Bir şeyler yapmalıyım. Yüzüme biraz soğuk su çarptıktan sonra derin bir nefes alıyorum ve en azından elimden geleni yapmaya kararlı bir şekilde kapıyı açıyorum.

Ve fırsattan istifade çıplak erkek göğsüne doğru yürüdüm. Adam homurdanıyor, ben ciyaklıyorum ve ikimiz de geriye doğru bir adım atıyoruz. Sonra kafamı kaldırıp baktığımda, sarı sakallı bir adamın üzerinden bana gülümseyen parlak mavi gözlerle karşılaştım.

küçük örgüler var. Viking aslında gömleksiz değil ama yeleği açık ve altında hiçbir şey yok. Aklıma hemen tırnaklarımı üzerinde gezdirirken göğsünün ellerimin altında nasıl hissettirdiği geliyor. Kırmızı izler çoktan kayboldu ama bir dahaki sefere her zaman var.

Tanrım, hayır, odaklan. Bir dahaki sefere olmayacak, çünkü ikimizin burada durması zaten bela arıyor. Eğer Dario geri gelirse.

Sadece Viking'i uyarmalı ve sonra kaçmalıyım. Yine de gitmeme izin vermeye hazır görünmüyor.

"Alessa," diyor, sesinde ne düşündüğünü belli edecek kadar boğuk bir vaatle.

"Burada olmaz," diye tıslıyorum olabildiğince sessiz bir şekilde, Papa'nın ona göz kulak olması için görevlendirdiği kişi yetişmeden önce. "Bir tuzak var. Babam değil, başka biri. Dönüş yolunda seni öldürecekler." Doğrudum ve yüzüme kibirli bir ifade takındım. "Benimle konuşabileceğini mi ?"

Bir anlık şaşkınlığın ardından yüzünü kızgın bir ifade kaplıyor. Sonra yüksek sesle, "Tanrım hanımefendi, sadece tuvaletin nerede olduğunu öğrenmek istemiştım."

"Onu rahat bırakın," diye bağıyor Papa'nın korumalarından biri, toplantı odasından çıkarken. "İçeride."

"Siktir, sadece soruyordum." Önce korumaya, sonra da bana baktı. "Teşekkürler."

Cevap verme riskine girmiyorum, sadece kapıyı açmadan önce ona son bir kez bakıyorum. Koruma, Küçük Tony, herhangi bir şey olduğu için böyle deniyor ama bana başını sallıyor. "Üzgünüm, Alessa. Ona daha yakın durmalıydım."

Küçük bir el sallamasıyla başımı sallıyorum. "Merak etmeyin. Ben iyiyim."

Sonra da oradan defolup giderim. Viking dikkat etmesi gerektiğini biliyor. Umarım, bu eve sağ salım varacakları anlamına gelir. Ve aynı şekilde umarım Dario onları uyaranın ben olduğumu öğrenmez.

Hiçbir zaman çocuklara bebekten bahsedecek kadar güvende olmayabilirim ama en azından onları kurtararak kendimi daha iyi hissedebilirim. Tamamen umut. Ve belki bir gün, küçük Isabella büyüdüğünde, babasıyla bağlantı kurması için bir fırsat olur.

Hangisi olsun.

AYI

", ALESSA'NIN NE DEDIĞİNİ HATIRLA. GÖZLERİNİ AÇIK TUT, Çocuklar," diye homurdanıyor Viking biz ayrılmaya hazırlanırken.

Kartal-göz bacağını bisikletinin üzerine atar ve bisikleti tekme sehpasından iter. "Ona güvenebileceğimizden emin misin?" diye sorar.

Viking başını sallar. "Ona inanıyorum."

"O bir mafya kızı," diyor Blade, bir elini gidona, diğerini de her zaman kemerinde taşıdığı sekiz inçlik bıçağa dayayarak. Lakabını almamıştı. "Belki de bize bir tuzak kuruyordur. Tuzak içinde tuzak, eğer beni anlıyorsanız."

Viking'in yüzünde bir anlık şüphe beliriyor ve bana bakıyor. "Bear, ne düşünüyorsun?"

"Sanırım sen de benim gibi ateşli bir kışa karşı zaafın var," diyorum sırtarak. "Ama sanırım haklısın. Bizi tanıdığında yüzünü hepimiz gördük. Eğer bizi ortadan kaldırmayı planlıyorlarsa, o bunun bir parçası değil. Ayrıca bizi korumaya almaları mantıklı değil. Çok karmaşık."

"Ya da belki de öyle düşünmemizi istiyorlardır," diyor Snark. Omuz silkiyor.

Ripper kalın omuzlarını yuvarlıyor. Bir eli eksik ama bu onu daha az tehlikeli yapmıyor. Aksine, rakiplerinin onu hafife almasına neden oluyor. "İçgüdülerim bunun yasal olduğunu söylüyor. Bear haklı. Aksi takdirde çok fazla hareketli parça var. Ve gerçekten de

önlemler? Manzaralı yoldan gidersek kaybedeceğimiz tek şey biraz zaman olur."

Hawk'ın gözleri koyu renk yarıklara dönüştü. "Onlar gelir, biz onları indiririz."

Herkes aynı fikirde.

Kartal Göz, Giordano Kulesi'ne şüpheli bir bakış attıktan sonra bisikletini çalıştırır. "Kaçamak sürüyoruz," diyerek tartışmayı sonlandırıyor ve kapıya doğru başını sallıyor. Motosikletler teker teker çalıştırılıyor ve yola çıkıyoruz. Yankı bizi plazanın dışına kadar takip ediyor.

Viking Hawk'a el sallıyor. "Sen git. Bu sokakları en iyi sen biliyorsun." Hawk başıyla onaylar.

King ve adamları Eagle-eye ile birlikte, Hawk da ekibimize liderlik ederek tek bir blok boyunca dümdüz gidiyoruz. İlk kavşakta iki gruba ayrılıyoruz ve Hawk gazı açıyor. Sekiz motorun gürültüsü sokakları dolduruyor.

Bir an sonra, siyah ciplerden oluşan küçük bir filo, gitmeyi planladığımız güzergâhtan yola çıktı. Bizi bekliyorlardı. Küçük mafya meleşimiz sözünde durmuştu.

İleriye doğru işaret veriyorum ve birkaç dakika içinde öndeki Hawk bile kısır bir kuyruğumuz olduğunu anlıyor. İçimden yavaşlayıp onlarla kapışmak geliyor ama çok kalabalıklar. Kahretsin, dört araba mı? Beş mi? Cadde yer açacak kadar geniş olmadığı için söylemek zor. Bunu güpegündüz yapmaya istekli , şehrin bu kısmına ne kadar sahip olduklarının bir işareti

Hawk'ın sürüşü daha da agresifleşiyor. Trafiğin içinden geçiyoruz, SUV'ların yapamayacağı bir şey, ama kornalara basıyorlar ve insanlar kenara çekmeye acele ediyor. Bu onları yavaşlatıyor ama henüz onları kaybetmeyi göze alamayız.

İleride bir ışık kırmızıya döndü.

Lanet olsun.

Ceza almaktan endişelendiğimden değil, ama bir teslimat kamyonunun ızgarasına çarpmak bu kovalamacayı nasıl bitirmek istediğimi göstermiyor.

Güney Yakası'nda olmadığımızı, götün teki kornaya basıp orta parmağını kaldırarak kolunu camdan dışarı çıkardığında anlarsınız. Bizim oralarda el sallarlar. Her neyse. Buradan siktir olup gitmeliyiz.

"Git!" Kükrüyorum. "Geliyorlar."

Keskin bir çatırtı ve ardından kulağıma o kadar yakın bir vınlama sesi geliyor ki, kurşunun bana isabet etmediğinden emin olmak için kulağıma dokunuyorum.

"Ve ateş ediyorlar!"

Hawk hızlanıyor ve kornaya basarak kavşağa doğru ilerliyor. Geri kalanımız da onun peşinden giderken aynı şeyi yapıyor. Lastikler gıcırıyor. SUV'lardan biri, bükülmüş metal ve kırılan camlardan oluşan bir patlamayla bir teslimat kamyonetine çarpıyor. Bir kurşun daha kulağımı yırtıyor. Aman Tanrım. Lanet şehrin ortasında.

Kavşağı geride bırakıyoruz, ancak birkaç araba eksik olsa bile, boktan eskortumuz hala hızlı bir şekilde geliyor.

Hawk sert bir sol yaptı, biz de onu takip ettik. Sert bir sağ ve bir an için arka lastiğim tutuşunu kaybediyor.

Sikeyim.

Asfalt tekrar arka tekerleğimin altına girmeden ve ileriye doğru roketlemeden önce sarsılacak ve midemi boğazıma gönderecek kadar kayıyorum. Çok yakındı.

Bir sol daha, tekrar sol, sağ, dönüş üstüne dönüş. Hawk ne yaptığını biliyor olsa iyi olur, yoksa geri dönüp o lanet herifin canına okuyacağım. Sayıca azlar, muhtemelen korkmalıyım, ama tek kızdığım lanet olası. Bu kedi fare saçmalığından nefret ediyorum. Ben böyle çalışmam. Ama aptal da değilim.

İleriden gelen yüksek sesli bir çınlama dikkatimi çekiyor. Tanrım, Hawk düşündüğüm şeyi mi düşünüyor? Bunu belki Snark'tan ya da en kendine zarar veren haliyle Viking'den beklerdim ama kulübün en istikrarlı üyelerinden biri olan Hawk'tan değil.

Blackworth, Güney Yakası'ndan tüm şehri boydan boya kesen Long Riv- er ile ayrılan bir mafya bölgesidir. Mavnalar için yeterince büyük ve

ama ilerideki köprü eski bir asma köprü ve bu çan, köprünün kalkmak üzere olduğunu gösteriyor. Bizi köprüye doğru götürüyor.

Orospu çocuğu.

Hawk hiç yavaşlamadan kavşağa dalıyor. Aksine, hızlanıyor. Sağdan Kartal Göz ve adamları hemen arkamızdan geliyor. Birkaç araba yolu kapatan bariyerin önüne dizilmiş durumda ama Hawk onların yanından hızla geçiyor.

Ya takip edersin ya da geride kalırsın, ama lanet olsun, bu saçmalık.

Hiçbirimizi durdurmuyor. Sekiz çılgın orospu çocuğu, teker teker, birimiz hepimiz, hepimiz birimiz için, kapıyı geçip yükselen köprünün yarattığı rampayı tırmanmaya başlıyoruz. Dindar bir adam değilim ama elimi gömleğimin içinde, kardeşimin künyesinin yanında asılı duran Aziz Columbanus madalyasına bastırıyorum.

Daha fazla dönmeyene kadar gazı çeviriyorum ve gerisini motosikletimin güveniyorum. Köprü her geçen an daha da dikleşiyor ve ben bunu görmezden gelmek için elimden geleni yapıyorum. Metal rampa motorumun parçalanacakmış gibi takırdamasına neden oluyor ve uyarı zili kulaklarımda çınlıyor.

Hawk tepeyi ilk aşan kişi. Bir an oradaydı, sonra onu kenarın ötesinde gözden kaybettim. Sonra Kartal-göz gidiyor ve Viking, fırlatırken "Valhalla için, orospu çocukları" diye . İşler boka sararsa hepimiz oraya gideceğiz. Snark neşeli bir haykırıyla açık havaya fırlıyor, sonra King, Blade, Ripper ve son olarak ben.

Bisikletim ağırlıksız. Altımda siyah sudan başka bir şey yok. Her şey ağır çekimde hareket ediyor, beynim adrenalini yüksek bir şekilde dönüyor. Detaylar kristal netliğinde çözülüyor. Blade'in lastiklerinin tutunacak bir şey olmadan önümde nasıl döndüğü, Snark'ın parmak eklemlerinin gidonunda nasıl beyazladığı. Sağımızda lüks bir yelkenli köprünün altından geçmeye başlıyor. Her ayrıntıyı görebiliyorum: krom korkuluklar, tepedeki T şeklindeki radar, renkli köprü camları ve beyaz takım elbiseli bir adamla bikinili bir kadının şaşkın yüzleri

onun yanında bizi izliyorlar. Bir alarm çalıyor, muhtemelen zavallı bir köprü işçisi işini kaybetmek ve ömür boyu terapi görmek üzere olduğunu düşünerek çalıyor. Sesi yavaş ve garip geliyor.

Köprünün kenarına arpacağım ve denize sürüklenen bir ceset daha olacağım. Sonra bitiyorum ve lastiklerim diğer taraftaki asfalta çarpıyor. Ön tekerlek o kadar sert çarpıyor ki dişlerim takırdıyor ve amortisörler çığlık atıyor. Kutlama yapmaya vakit bulamadan, diğer taraftaki iniş yolunun çok dik olduğunu fark ediyorum ve bunu başarmış olsam bile, en altta yerde bir motorcu jölesi olarak kalabilirdim.

Ama Viking, Hawk ve Eagle-eye keskin an- gle üzerinde bir arada duruyor ve düzeliyor. Birer birer, geri kalanımız da onları takip ediyor. Kıçımı ağrıtabak başka bir tümsekten sonra düz asfalta geri dönüyorum. Sadece SUV'ları geride bırakmakla kalmadık, aynı zamanda Güney Yakası'na doğru gidiyoruz. Bizi burada takip ederlerse, hazır olduklarından çok daha fazla direnişle karşılaşacaklar.

Üç blok ilerliyoruz, bir park alanına girip durana kadar yavaşlıyoruz. Bisikletimi sabitlemek için bacağımı indirene kadar ne kadar sert sallandığımı fark etmedim. Aman Tanrım.

"Herkes iyi mi?" diye soruyor Viking, sakalı vahşi ve gözleri parlıyor, ama sanki bir Pazar gezisindeymişiz ve ölüme meydan okumamışız gibi rahat bir sesle.

Başımızı sallayıp evet diye homurdanıyoruz.

Snark deli gibi sırtıyor. "Bu inanılmazdı! Tekrar yapabilir miyiz?"

Kartal-göz kafasının yan tarafına vurur. "Sen de en az Vahşi Çocuk kadar kötüsün. Siz ikiniz nasıl hâlâ hayattasınız?"

Viking gülüyor. "Lanet olası deli. Hawk, sen delisin."

Hawk bir şey söylemiyor ama o bile biraz sarsılmış görünüyor. Gözlerinin dalgalanması ve dudaklarının gerginliğiyle ilgili bir şey.

"Hey, başardık, değil mi?" Dedim. "İkinci bir koşu için sıraya girmiyorum ama iyi iş çıkardın dostum."

Başardık ve hayattayız, şimdi bizi kimin öldürmeye çalıştığını bulabiliriz. Paramı Antonio'ya yatırıyorum, belki de toplantıda arkasında duran veledine. Kudurmuş gibi görünüyordu. Ama kim bilir? Mafya büyüktür ve çoğu bizi nehrin dibinde görmekten mutlu olur.

Bildiğim bir şey varsa, o da genç bir mafya prensesi olduğu ve kendisine teşekkür edebilmemiz için ona bakmamız gerektiği.

Hayatımızı kurtardı.

ALESSA

BEKAR BİR GENÇ ANNE OLARAK ÖĞRENDİĞİM BİR ŞEY VARSA, O DA her şey bir oluyor.

Hayatımın neşesi ve varlığımın felaketi Isabella, emzirdikten sonra kucağımda biraz yardımla oturuyor, gözleri donuk ve ağzı süttten sarhoş olmuş gibi gevşek. Bir an için aşırı konsantrasyonla bana bakıyor.

. İkimiz de ne biliyoruz. Midesi gürültüyle gurulduyor.

Beklemediğim şey ise, battaniyeyi aptalca bir şekilde kaldırdıktan sonra, bezini yüksek sesle doldururken gömleğimin her tarafına tükürerek iki ucundan patlaması. Çamaşır makinesi döngüsünü bitirip aptal, neşeli şarkısını çalarken, burnum korkunç kokusuyla seğiriyor. Ve o şey siz gerçekten düğmeye basana kadar durmuyor. Izzy'nin alnı kırışıyor ve yüzü hiç de mutlu olmayan bir surat ifadesine bürünüyor.

"Şşşt, şşşt, bebeğim. Bir şeyin yok. Seni temizleyeceğim." Ve sonra telefonum çalmaya başladı ve onu uçurumun kenarına gönderdi.

Izzy'nin ağzı açılıyor ve bir saniyeliğine hiçbir şey çıkmıyor, ama sonra ağlamaya başlıyor. Çok yorgun, bu yüzden bu o sevimli, kısa ağlamalardan biri olmayacak - ben onunla ilgilenip onu uyutana kadar uzun süre ağlayacak.

Yüksek rütbeli bir mafya ailesinde büyüdüğüm için ihtiyacım olan her şeye, istediğim her şeye sahiptim. Daha ortaya çıkmamış her şey-

bana istediğimi söyledi.

Ne kadar kolay yaşadığımı ya da ne kadar şımarık olduğumu bilmiyordum.

Ama sonra hamilelik testlerim pozitif çıktı. Karnım görünmeye başladı ve babama söylemek zorunda kaldım. Günlerce benimle konuşmadı ve sonra her şeyi ortadan kaldırmayı teklif ederek beni şok etti.

Reddettim.

Bebek planlı değildi ve tüm hayatımı değiştirecekti ama onu doğurmamaya kendimi ikna etmem mümkün değildi. Ne yaptığımı bildiğimi sanırken çok cahildim ama benim seçimimdi ve pişman değilim.

En azından çoğu zaman.

Bir gecede dördüncü kez uyandığımda ve saat sekizde dersim olduğunda bana sormayın.

Ya da şimdi, apartmandaki her canlı ve elektronik cihaz bana bağıyor gibi görüldüğünde ve Bea eskiden olduğum gibi kaygısız öğrenci olmaya, kütüphanede kahvesini yudumlamaya ya da öğrenci merkezinde sevimli bir sanat uzmanıyla flört etmeye gittiğinde.

Hayır, Izzy'yi tüm kalbimle seviyorum ama keşke bunu tek başıma yapmak zorunda olmasaydım. Ama ne yapabilirim ki? Tüm destek ağım Aile'de ve Mafya gibi geleneksel bir örgütte onur ve utanç hala güçlü motivasyon kaynakları.

Babam yüksek rütbeli bir subay ve yüksek rütbeli subayların kızları yabancılar tarafından hamile bırakılıp kendi başlarına çocuk büyütmezler. Eğer onu bana koyanın bir grup Çılgık Atan Kartal olduğunu öğrenirlerse, ateşkes görüşmelerine veda edebiliriz. Kimse Giordano Ailesi'nin onurunu lekeleyemez ve bundan paçayı kurtaramaz.

Dario bunu duyarsa neler olabileceğinden bahsetmiyorum bile. Üçüncü Dünya Savaşı patlak verir.

Gürültü triyajına başlayarak babamdan gelen aramayı reddediyorum ve halının üzerine damlamasını önlemek için gömleğimin alt kısmını Izzy'nin etrafına sarıyorum. Sekiz aylık annelik sonra bile hala utanıyorum ama nasıl olsa hem kendi kıyafetlerimi hem de onunkileri değiştireceğim, bu yüzden bizi susturuyorum

birlikte çamaşır makinesine uğrayın ve alt değiştirme masasına gitmeden önce cehennem biplemesini durdurun. Görünüşe göre bir anne-kız partisi olacak.

İkimizi de temizledikten sonra küçük kızımın değiştirirken, erkeklerden biri bana yardım etseydi bunun nasıl olabileceğini düşündüm ve bu ilk kez olmuyor. Bazen o bebeği alırken uyuyabilmek, onu bir biberon ve Izzy ile bırakıp yürüyüşe çıkabilmek ya da sadece zor bir günün ardından bana sarılıp kendimi daha iyi hissetmemi sağlayacak biri. Ve bu günlerde, hepsi zor günler.

Açlıktan lmyorum ve başımızı sokacak bir evimiz var, bu yüzden şanslı olduğumu biliyorum. Babam bana hala bunu sağlıyor, her ne kadar artık Aileden izole edilmiş olsam da, arada bir görünüşü kurtarmak için gösteriş yapmak dışında. Ancak para bazı önemli sorunları zse de, zaman taleplerim, uykusuz gecelerim ya da yalnızlığım için hiçbir şey yapmıyor.

"Ne düşünüyorsun, ufaklık? Çocuklar başardı mı?"

Izzy burnunu çekiyor ve yüzünü göğsüme sürtüyor.

Birkaç gün oldu ve haberlerde bir şey görmedim ama bu kasabada ne kadar çok şeyin halının altına sprldğn çoğu insandan daha iyi biliyorum. Kimse onları uyardığımı bilmiyor -umarım- ve Dario'nun babamın arkasından pusu kurması reklamı yapılacak ya da kutlanacak bir şey değil. Belki babamı da uyarmalıydım. Ama o zaman Dario benim yaptığımı anlar ve cezasından kurtulduğunu varsayarsak beni bir daha asla yalnız bırakmazdı.

Umarım .

Izzy'yi sarıp sarmalayıp uyuması sallamaya başladığımda, kendime bir espresso hazırlarken, kanepeye kıvrılıp biraz kitap okurken, aptal bir pembe dizi veya reality show izlerken ya da rahatsız edilme korkusu olmadan kendim için basit ve kolay bir şey yaparken Viking'in yerimi almasını hayal ediyorum. Sadece kısa bir süre için. Ayı'yı Izzy ile kucaklaşırken hayal edebiliyorum. Izzy'nin onun kocaman göğsüne yayıldığını, sırtını nazikçe ovarken onu yatak olarak kullandığını düşününce kalbim biraz eriyor. Snark mı? Uyandığında onu güldüren, oynaması için dışarı çıkaran kişi olacaktı. Uzun süre hareketsiz oturabileceğinden emin değilim.

kestirecek kadar. Öte yandan Hawk... Hayır, geniş getiren ya da oyuncu bir tip değil. Ama eminim ki biri kızımızı incitecek olsa, bunun yaptıkları son şey olmasını sağlardı.

Ama bu asla olmayacak. Bu çok tehlikeli.

Hangisi gerçek babası? Hiçbir fikrim yok. Izzy bebekken küçük bir mini-me benziyor ve ne zaman onda erkeklerin izlerini arasam, asla sadece biri olmuyor. En azından sürekli değil. Sanki hepsi ondan bir parça bırakmış gibi, kararlı küçük çenesinde, maviye dönen kehribar gözlerinde ya da göz kamaştırıcı gülümsemesinde. Bunun biyolojik olarak mümkün olmadığını biliyorum, ama emin olmak için burada olmadıklarından, kendimi hepsini paylaştığını hayal etmeme izin verdim.

Izzy beşiğinde usulca horlarken yatak odasının kapısını kapattığım anda telefon tekrar çalıyor. Onu tekrar uyandırmadan önce telefonu almak için sehpaaya koşuyorum ve her şeye yeniden başlıyoruz.

"Hey, baba"

"*Piccola mia*," diye başlıyor ve bundan hoşlanmayacağımı hemen belli ediyor. "Alessandra. Nasılsın?"

"Ben iyiyim. Ne istiyorsun?" Bebeğin babasının kim olduğunu öğrenmek istediğime ya da Izzy'nin güvenli bir eve taşınmasını nasıl ayarlayabileceğine dair başka bir tartışmaya hazırlandım, böylece yaşamam gereken hayata geri dönebilecektim.

"Dario seni soruyor."

Oh. Bu. Nedense daha da kötü. Erkeklerin etrafta olması fantezimin bir parçası da bu. Dario'nun onların bacaklarını kırmaya çalıştığını görmek isterdim.

"Ona ne söyledin?"

"Meşgul olduğunu tabii ki. *Cazzo*, bana kalsa lanet Fabbris'leri zor yoldan Aile'nin dışına iter ve cesetlerini nehre . Ama babam onların çok değerli olduğunu düşünüyor. Ve sanırım haklı da. Çok fazla kas gücü sağlıyorlar."

"Hâlâ Dario'yla evlenmem için beni ikna etmeni istiyor, değil mi?" Bunu söylemek bile beni ürpertiyor. "Barışı korumak istediğini biliyorum,

ama bunun olmasına izin vermeden önce

kaçacağım." Babam iç çeker.

"Eğer Fabbris - eğer *Dario* - Izzy'yi öğrenirse - Tanrım, Alice'i hatırlıyor musun?"

Babam onaylamaz bir şekilde homurdanıyor. "Yazık oldu ama o da babasını dinlemeliydi, tıpkı senin beni dinlemen gerektiği gibi."

Utanç mı? Gözlerim yaşardı. Alice Romano yanlış kişiye aşık olma hatasını yaptı ve kocası kızlarının kendisinden olmadığını öğrendiğinde... durum hiç de hoş değildi.

Babam onu cezalandırdı ama herkes buna tutku suçu dedi. Birinin, bir adamın karısına duyduğu sevginin onu bu kadar uç noktalara sürüklemesinin korkunç olduğunu söylediğini hatırlıyorum. Elbette cezalandırıldı ama hala Aile için çalışıyor. Romanos'a çok para ödedi ve bir serçe parmağını feda etti ama hala orada.

Ama Alice? O ve bebek hiçbir yerde bulunamıyor. Kadınlar dışında kimse onlardan bahsetmiyor. Ne zaman düşünsem, umarım taşınmışlardır ve bir yerlerde mutludurlar, ama ben bile buna inanacak kadar saf değilim. Küçükken korkutucu ve romantik geliyordu ama şimdi bebeği olan ben olduğum için itiraf etmeliyim ki aklıma daha sık geliyor. Biraz kan parası ve bir parmaktan daha değerli olduğumu düşünmek isterdim ama bunu öğrenmemeyi tercih ederim. Her ne kadar babamın beni sevdiğini bilsem de, olabileceklere *utançtan* fazlası demek için yeterli değil.

"Dario Izzy'yi öldürebilir. O senin torunun, baba."

"Ve sen benim tek kızımsın. Bu çok saçma. Fabbrisler aile mirasımı onlarınkiyle karıştıracağımı düşünüyorsa, düşündüğünden daha da aptallar." Öfkeyle homurdanıyor. Doğru, her şey aile onuruna bağlı. Mafya, sevdiğin insanlarla bile yaşamak için berbat bir yer.

"O zaman bunu babama söyle."

"*Piccola mia*, bu asla o kadar basit değildir. Keşke istekli birini bulabilseydin-"

"Hayır, baba. Izzy'yi bir kez seçtim ve bunu bin kez daha yaparım. Sırf çok fazla soru sormayacak biriyle yeni bir hayata başlayabilmek için ondan vazgeçmeyeceğim."

"Annen olsa-"

Sinirli bir hışımla kanepeye çöküyorum. "Annemi bu işin dışında bırak. Sakın onu bana karşı kullanmaya cüret etme. Daha beş yıl bile olmadı ve böyle bir hakka sahip değilsin. Bırak huzur içinde yatsın." Her zaman büyükanne olmak istemişti ama bunun olacağını tahmin ettiğini sanmıyorum. Ama bunu öğrenme fırsatı hiç olmadı.

"Alessandra, belki de baba- Aile olmasa bile..."

"Hayır, baba. Yapma işte. Ne söyleyeceğini biliyorum ve bu bir seçenek değil." Bilmemek onu öldürüyor, ama gerçek ortaya çıkarsa ne olacağını bilmiyorum ve zavallı Alice gibi bir başka acıklı hikâyeye dönüşme riskini göze alamam.

Diğer uçta iç geçiriyor. "Eminim doğru şeyi yaptığını düşünüyorsunuzdur, ama bu hayat çok daha kolay olurdu-"

"Lütfen baba. Geri alamayacağın bir şey söyleme. Seni seviyorum."

"Seni sevdiğim gibi. Elimden geleni yapacağım ama unutma, sen Aile için doğdun. Seni korumak için her zaman elimden geleni yapacağım ama her şeye gücüm yetmez. Eğer bir felaketle karşılaşırsan, yapabileceğim çok şey var. İnsanlar neden daha fazla ortalıkta olmadığınızı sormaya hazır."

Anne babanızın sadece bir insan olduğunu anlayacak kadar büyüdüğünüz an dehşet vericidir; bu insan, çoğu kişiden daha fazla şey yapabilen yüksek rütbeli bir mafya subayı olsa bile. Babamın bir melek olduğuna dair hiçbir fikrim yok. Kimse dolabında bir mezarlık dolusu iskelet olmadan onun olduğu yere gelemmez. Bunu kanıtlayamaz, biliyorum. Ama o zaman bile, benim tarafımda olmasa bile, en azından kendi tarafındadır ve bu da sırrımı saklamak anlamına gelir.

"Daha sık gelmeye çalışacağım, tamam mı? Peki ya sen? Sekiz ay oldu ve sen hala Izzy'yi görmeye gelmedin. Merak etmiyor musun?"

"Seninle ilgilendiğimden ve sokaklarda olmadığından emin oluyorum, ama bu senin yaşam tercihlerini onayladığım anlamına gelmiyor, Alessandra."

Bazen sadece korkuyor mu diye merak ediyorum. Izzy ile tanışırса, Izzy onun için sadece bir isim değil, yaşayan, nefes alan gerçek bir çocuk olur. Kendini istediğinden daha fazla ilgilenirken bulabilir. Bu da onun uygunluk anlayışına uymaz.

Telefonu kapattığımızda, hiçbir şey daha iyi değil, ama hiçbir şeyin daha kötü olduğuna dair bir haber de yok.

Bebek telsizinden büyük bir feryat yükseliyor ve heyecanı iliklerime kadar hissediyorum. Ben onu alırken çocuklardan bana yardım etmek için burada olduğuna dair bir hayal daha kurmama izin veriyorum.

Gömleğimi dürtmeye başladığında kreş sandalyesinde hafifçe sallanıyorum. "Açgözlü küçük kız. Uyumadan önce yeterince yemedin mi?"

Yanıtım huysuz bir gıcırta oluyor, bu yüzden biraz teslimiyetle gömleğimi kaldırıyorum. En azından basıncı biraz dengeleyecektir.

Kapı ikimiz de uyumaya başlamıştık.

ALESSA

KAPIMDA KİM VAR?

Burada yaşadığımı neredeyse hiç kimse bilmiyor. Bea'nin kendi anahtarı var ve az önce babamın yüzüne kapattım, yani o değil. Muhtemelen biri bir şey satıyordur. Izzy üzerimdeyken bunun için kalkamam.

Kapı zili tekrar çaldı.

İç çekerek, üzerinde pembe kalpler ve oyuncak ayıların dans ettiği bir battaniye alıyorum ve obur kızımın üzerine atıyorum. Bu hem ona hem de göğsüme biraz mahremiyet sağlıyor ve sonra o hala kolumdayken kalkıyorum. Tanrım, gittikçe büyüyor. Onu daha uzun süre bu şekilde tek kolumda taşıyamayacağım.

Kimin bu kadar ısrarcı olduğunu görmek için perdeden dışarı bakıyorum ve bunun kapıdan kapıya satıştan biraz daha karmaşık olacağını fark ediyorum.

Kapımda hiç beklemediğim kot ve deri giymiş dört iri adam orada durmuş etrafa bakıyor ve sanki burada olmak tamamen normalmiş gibi birbirleriyle konuşuyorlar. Büyük bir sıcaklık topu merkezime doğru akıyor ve orada toplanıyor, beni tamamen hazırlıksız yakalıyor.

İyi haber şu ki, çocuklar ateşkes toplantısından eve dönerken hayatta kaldılar. Eminim bir hikâye vardır ama bu beni rahatlattı. Endişelendim.

Kötü haber mi? Kolumda bir bebek var ve benden bir yemek yapmanın tam ortasında.

Pencere.

"Alessa!" Viking örgülü sakalının arasından sırtıyor. Sonra kolumdaki yumruyu fark edince bakışlarıyla birlikte sırtışı da düşüyor. Elbette Izzy'nin üstü örtülü ama burada olanları saklamak mümkün değil. "Alessa?"

Motorcular. Granary Wharf'ta, nehrin hemen kıyısında, yöneticiler ve genç şehirli çiftlerle dolu lüks, soylulaştırılmış bir mahalle. Buraya özellikle güvenli olduğu ve tanıdığımız kimseye rastlamayacağım için taşındık. Geçen yıl kampüste bir dairede yaşıyorduk ama Izzy'yi gizli tutmak imkansızdı.

Kapımın önünde duran MC çetesi armalı dört iri yarı dövme adam yeterince dikkat çekmiyormuş gibi bir de bisikletlerini sokağa park etmişler ve kimse bunların yanından geçerken alt kattaki avukata ya da diğer taraftaki aileye ait olduğunu düşünmeyecek. Orada hazır bekleyen insanlar var.

"Kaldır şu lanet telefonunu, bayan. Sadece ziyaret ediyoruz," diye tersliyor Hawk en yakındaki seyirciye, birkaç kez topluluk kum havuzunda sohbet ettiğim, bebek arabası iten bir anneye. Gördüğüm herkesten daha hızlı koşuyor.

Izzy'yi meme ucumdan çekip almak ve kendimi emzirme sütyenime geri sokmak için kendimi yeterince uzaklaştırıyorum, ama yine de neler olduğu oldukça açık. Kapıyı kırıp açıyorum, beynim tam panik modunda. "Burada ne işiniz var?" Buradalar ve bebeği gördüler. Nerede yaşadığımı öğrendiler. En büyük hayalim ve en büyük korkum dairemin kapısında çarpıştı. "Burada olamazsınız."

"Tabii ki buradayız. Hayatımızı kurtardın," diyor Snark. Gözlerini dikmiş, gömleğimin hâlâ sütyenimi açıkta bırakacak şekilde çekili olduğu yere bakıyor ve ilk kez o küçük çarpık sırtışı ortalıkta görünmüyor. "Screaming Eagles'ın çığlık çığlığa teşekkürünü hak ettiğinizi düşündük."

"Yine de," diye ekliyor Bear, omuzlarının üzerinden bakarak, "uyku saatini mi bölüyoruz?"

"Yüce Tanrım." Geçmelerine izin vermek için kenara çekildim. "Daha fazla insan sizi görmeden içeri girin. Çok dikkat çekiyorsunuz."

Birdenbire, iyi büyüklükteki dairemiz küçücük gelmeye başladı. Çocuklar dolduruyor, büyükten küçüğe doğru. Bear kendini kanepeye bırakırken kanepemiz gıcırıyor. Snark, mutfağı oturma odamızdan ayıran tezgahın yanındaki tabureye tünüyor. Viking oturmuyor, sadece güçlü kollarını göğsünde kavuşturuyor, sırtını duvara yaslıyor ve bana şüpheyile bakıyor. Hawk kapıyı arkasından kilitliyor, çok serbest bir şekilde, sonra dairenin içinde yavaşça dolaşıyor, sanki daha sonra bir sınav olacakmış gibi taş gibi bir ifadeyle inceliyor.

"Beni nasıl buldunuz? Oda arkadaşım dışında burada olduğumu bilen tek kişi babam ve size adresi verenin o olmadığını garanti edebilirim."

"Bizim de kendi yöntemlerimiz var," diyor Snark ve döner koltukta biraz dönüyor. Kanarya yutmuş kedi gibi görünüyor ve bu konuda üzölme nezaketini bile göstermiyor. "Zor bir işti, kabul ediyorum, ama biraz internet bilgisi ve yılların tecrübesiyle girmemeniz gereken yerlere girmenin yolunu bulduğunuzda, çok az şey imkânsızdır." Göğsüme sokulan kundağa bakıyor. "Ama sanırım her şeyi öğrenemedim. Kim o?"

Izzy küçük bir iç çeker ve sakinleşir. Bayıldı mı? Hevesli bir yiyicidir ama bu onu yoruyor ve uykusu kısa sürdü. Belki onu beşiğe geri koyabilirim. Çocuklarla bu şekilde konuşurken kendimi biraz açıkta hissediyorum.

Tanrım, bu şekilde öğrenmemeleri gerekiyordu. Belli ki onların olduğunu bilmiyorlar. Neden bilsinler ki? Muhtemelen her hafta sonu çılgın motorcu alemleri düşünüyorlar. Onlarla yaptıysam, neden başkalarıyla yapmayayım? Bunun bir felakete dönüşmesini engellemek için soğukkanlılığımı korumalıyım.

Aynı zamanda bilmelerini de istiyorum. Aramızdaki bağı hissetmelerini istiyorum çünkü Izzy dünyadaki en muhteşem şey. Onlara söylersem benden nefret ederler mi? Kızmak için her türlü sebepleri var. Bilmeyi hak ediyorlar ve bunu onlardan sakladığım için ben korkunç bir insanım.

Ama sonrasında ne olacağını bilmiyorum ve bu beni korkutuyor.

Yine de, Izzy'nin sevimli tombul yüzü ortaya çıkana kadar küçük battaniyeyi geriye doğru sıyrıyorum. "Bu Isabella."

Ayı sırtlıyor. "Çok sevimli," diye gürlüyor. "Şu lanet yanaklara bak."

"Kaç yaşında?" diye soruyor Hawk birden. Bana bakmıyor, Bea'nın Izzy doğduktan hemen sonra çektiği siyah beyaz fotoğraflardan birini incelemekle meşgul. "Kaç yaşında olmalı? Yedi, sekiz aylık mı?"

"Sekiz," diyorum, sonra onlara başka bir numara vermem gerektiğini fark ediyorum; kulüpte geçirdiğimiz zamanla pek de uyumlu olmayan bir numara.

Viking homurdanıyor. "Sekiz lanet ay, ha? Huh. Sanırım senden önce son kez bir araya gelmiş olmalıyız... bekle." Bir an başını kaldırıp kafasında hesap yapıyor. "Bu da bizi seni aptalca becerdiğimiz hafta sonuna çok yaklaştırıyor."

Doğrudan söylememiş olsa bile suçlama aramızda asılı duruyor.

"Korunduk," diyorum, fısıltıyı zor aşan bir sesle, suçluluk duygusu göğsümde ağır bir yük oluşturuyor. Yalanı sürdürmek için güç bulmakta zorlanıyorum ve daha yeni geldiler. Bebeği bilmeyi hak ediyorlar. Bu onların da bebeği. En azından bir tanesi onların.

Ama daha önce mafya ile bir savaştan endişe ediyorlarsa...

"Elbette yaptık," diyor Bear. "Ama bunun ne kadar kolay başarısızlığa uğrayabileceğini bilmek istiyorsan, lanet aileme sor. Altı erkek ve kız kardeşim var. Belki de onu kullanmakta çok kötüydüler." Kocaman omuzlarını silkiyor ve kıkırdıyor. "Ama eminim senin bir açıklaman vardır."

Gözlerine bakamıyorum.

"Siktir," diyor Viking. "bizim, değil mi? İçine o küçük kızı bizden biri koydu."

Snark'ın gözleri parlıyor. "Ben bir baba mıyım? Vay ."

"Baba olmak için spermden fazlası gerekir," diyor Hawk'ın soğuk sesi. Buz gibi. Hâlâ arkasını dönmüş durumda ama soğuk öfkesini görmezden gelmek mümkün değil. Destek için diğerlerine bakıyorum ama hiç destek bulamıyorum. "Ve bu kararı bizim için vermeye karar verdi."

"I-"

Viking'in kalın kaşları kara bir çatıklığa dönüştü. "Bana bunun görüldüğü gibi olmadığını söyle. Gözlerimin içine bak ve bizim olmadığını söyle."

Sesindeki incinmişlik ve öfke kalbimi mideme indiriyor. Gözlerimin kenarlarında alışık olmadığım bir sızı var. Hiçbir zaman ağlamaklı bir kız olmadım. Onları görürsem bu sırrı saklamakta zorlanacağımı biliyordum ama bu kadar başarısız olacağımı hiç tahmin etmemiştim.

"Sana anlatmaya çalıştım. İlk . Yemin ederim."

"Saçmalık."

"Viking, sakın ol-" diye başlar Snark ama Viking bir hareketle sözünü keser.

"Hayır. Bu küçük beyaz bir yalan değil. Bu lanet olası bir bebek. *Bizim* bebeğimiz."

Aralarına bakıyorum. Bear incinmiş görünüyor, beni izlerken ela gözleri kocaman. Snark onlardan bir işaret alıyor gibi görünüyor, nasıl davranacağından emin değil ama bir şekilde ifadesine aynı anda hem heyecan hem de öfke katıyor. Ve Hawk hâlâ arkasını dönmedi ama sanki etrafındaki hava on derece düşmüş hissediyor.

"Sana anlatmaya çalıştım. Yemin ederim. Öğrendikten hemen sonra kulüp binasına geri döndüm." Isabella'yı uyandırmamak için fazla heyecanlanmamaya çalışıyorum ama sesim çatallaşıyor. Burada hatalı olan benim ama bu *sadece* benim hatam değil. En azından açıklamam için bana bir şans vermeliler. "Beni kapıdan geri çevirdiler. Birkaç kez. Eğer zaten birinin yaşlı kadını değilsem, o zaman zahmet etmeyin dediler. Orospular kendi risklerini alırlar ve bu şekilde yatıp kalkarlarsa bebeklerinin babasının kim olduğunu kim bilecek? Tanıdık geldi mi?"

"Siktir," diye inliyor Viking ve bir elini gür saçlarında gezdiriyor.

"Telefon numaralarınız bende yoktu. Gerçek isimlerinizi bile bilmiyorum. Ne yapmam gerekiyordu? Screaming Eagle Clubhouse Place, bir numarada yaşayan Bay Viking'in numarasını mı arayacaktım? Bütün zamanımı bisikletlerinizle gelirsiniz diye ön kapınızı gözetleyerek mi geçirecektim? Sizinle konuşmama bile izin vermediler. Kapı korumalarınız beni kovaladı."

"Bir üyeyi tuzağa düşürüp onu yaşlı karısına götürmeye çalışan ilk sürtük olmazdı," diyor Bear, sesine bir parça sempati karışarak. "Kahretsin, muhtemelen o hafta ilk değil."

"Sonra ne oldu? Denemeyi bıraktın mı?" Eğer Viking öfkeliyse, Hawk saf asittir. Sonunda dönüp bana doğru bakıyor ve yüzündeki ifade bir adım geri atmama neden oluyor. "Bilmemize değmeyeceğini mi düşündün?"

Tıpkı daha önce hayal ettiğim gibi, Izzy'ye zarar veren herkesle acımasızca ilgilenecekti. Bunun ben olabileceğim hiç aklıma gelmemişti.

"Tabii ki hayır!" Bir damla gözyaşı yanağımdan aşağı süzülüyor. Onu fırçalıyorum ve burnumu çekiyorum. "Ama sana ulaşamadım ve sonra göstermeye başladım ve bunu babamdan saklamak mümkün değildi. Artık kim olduğumu biliyorsun. Aile asla öğrenemez. Babam partideki arkadaşımın birlikte bize bu daireyi gizlice tuttu ama başka kimse bilmiyor. Eğer Dario hamile olduğumu öğrenirse neler olacağını hayal bile edemiyorum."

"Bir grup pis motorcu tarafından mı?" diye soruyor Snark acı bir kahkaha atarak.

"Hayır! Bunu babam bile bilmiyor. Onlara babanın kim olduğunu söylemedim. Sadece bir partide şanssız ve aptal olduğumu söyledim."

"Bence çok şanslısın."

"Kapa çeneni, Snark," diye homurdanıyor Viking. Buz gibi bakışları soluyor. Öğrendiğimden beri onlara söylemediğim için utanıyordum, denesem bile. Hep daha çok çabalasaydım, farklı bir şey yapsaydım onlara ulaşabilirdim gibi geldi. Ama hiçbir zaman başaramadım ve bir süre sonra Izzy için hazırlanmak ve ona bakmak bile bana yetmeye başladı. "Şu anda önemli olan bebek ve biziz. Belli ki bize taşıyorsun."

"Bekle, ne?" Şaşkınlıkla ona göz kırpıyorum. Screaming Eagles kulüp binasına mı taşıyorsun?

"Bu bebek sekiz aydır babasız. Ne olacağını bilmiyorum ama bunu çözenin bir parçası olacağız ve kulüp binasında ikinize de göz kulak olabiliriz." Bunu çok açılmış gibi söylüyor.

"Ama... hayır. Ben burada yaşıyorum. Kulüp binası bebek büyütmek için uygun bir yer değil. Burayı istediğim gibi düzenledim. Mahalle güvenli. Kampüs yakın. Buradan Güney Yakası'na taşınmayacağım." Bebek doğduğundan beri evimiz haline gelen yere bakıyorum. "Burada güvendeyim. Burada hep güvendeydim. En azından siz gelene kadar öyleydim."

Ayı omuzlarını yuvarlar ve omuzlar çığdaki kayalar gibi olur. "Hayatında hiç şu anda olduğun kadar güvende olmamıştın. Sen ve küçük kızımız az önce bizim korumamız altına girdiniz."

"O haklı." Viking, Bear'a başını sallar. "Artık babayız. Uyandığımda bugünün böyle geçmesini beklemiyordum, dürüst olacağım ama geldiğimiz nokta bu. Ve senin için en güvenli yer, kimin gelip gideceğini kontrol ettiğimiz, tüm kulübün desteğine ve seni ve onu koruma araçlarına sahip olduğumuz yer. Hepimizi."

"Babalar mı? Hanginiz olduğu umurunuzda değil mi?" Aralarına baktım. "İsteyeceğinizi düşünmüştüm... Yani, üçünüz de paçayı kurtarabilirsiniz."

"Paçayı kurtardın mı?" Hawk ölümcül bir sakinlikle, suçlamasının tüm ağırlığıyla bakarken bir elini dikenli saçlarının kaydırarak söylüyor. "Sanki hepimizi hak etmiyormuş gibi konuşuyorsun. Hayır, babasının kim olduğu önemli değil, çünkü hepimiz oradaydık. Hepimiz sikiştik. Bunu ucuzlaştırma."

Snark tabureden atlayarak Hawk'ın yanında durur. "O haklı. Hepimizi hakladın. Herhangi birimiz de olabilirdik ve bu hiçbir şeyi değiştirmezdi."

Bunu nasıl değerlendireceğimi bile bilmiyorum. Onlara teker teker bakıyorum. Hepsi beni ve Isabelle'i korumak istiyorsa, bu... Bilmiyorum bile.

Tıpkı hayal ettiğim gibi, ama cehennem kadar korkutucu, büyük bir dozda bu nasıl işe yarayacak? Ama evimi terk etmiyorum.

"Beni buradan dışarı sürükleyemezsin. Senin dışında herkesten ve her şeyden soyutlanmış olurum. Gardiyanlarımla sen olduğu bir hapishane gibi olur. Savaş çıkmadan babama nerede olduğumu bile söyleyemem ve o ne kadar onaylamasa da bize bakmak için ailemizin onurunu riske attı."

Viking duvarı iter ve omuzlarını gevşetir. "Seni saklayarak mı? Hamile kızını geri çeviren bir onur, kıcımlı silmeye değmez. Seni omzuma atıp gitmeliyim."

Şu anda bile onun mağara adamı sahipleniciliğinin beni tahrik etmesi yanlış mı? "Bir yere gitmiyorum." Izzy'yi daha sıkı kavıyorum, uykulu bir protestonun küçük bir ciyaklamasını çıkarmaya yetecek kadar. Eğer ciddiye, tekme atıp çığlık atmaktan ve birinin dikkatini çekmek için elimden geleni yapmaktan başka yapabileceğim pek bir şey olmadığını biliyorum. "Ne yapacaksın, beni kaçırarak mısın?"

Snark kıkırdar. "Kral, Kahraman ve Vahşi Çocuk için işe yaradı." "Ne?"

Viking ona ters ters bakar ama dudaklarının kenarları bile hafifçe kıvrılır. "Hayır. Biz böyle çalışmayız. Tamam. Şimdilik burada kalabilirsin. Şimdilik burada kalabilirsin ama çok yakın olacağız. Bizi çok sık göreceksin. O da bizim bebeğimiz."

"Ama-"

"Ama ne?" Hawk'ın ses tonu bir sonraki söyleyeceğim şeyi çok dikkatli düşünmem konusunda beni uyarıyor. Omurgamı karıncalandırıyor. "Sen lanet bir yalancısın. O bizim bebeğimiz ve sen onu bizden sakladın. Onunla ilgilenmek ve güvende olduğundan emin olmak için yanında kalacağım. Babasını tanıyarak büyüyecek. Ama sen?" Alay ediyor ve sanki daha da kötü bir şey söylememek için kendini zor tutuyormuş gibi ağzını sıkıyor. "Siktir git. Onu bizden uzak tutamayacaksın."

Sert bakışlarındaki karanlık suçlama sakatlayıcı. Viking'in sesi incinmiş gibiydi ama Hawk bundan çok daha fazlasıydı. Kızgın. Kalbi kırık. Ölümcül.

"Hayır. Hayır, bunu asla yapmayacağım. Yemin ederim. Ama siz de buraya gelip duramazsınız. Bu bir sefer bile başımı belaya sokabilir. Alınma ama siz bu mahalleye pek uyum sağlayamıyorsunuz. İnsanlar sizi görecektir. Komşular dedikodu yapacak. O bisikletler, insanlar onları hatırlayacak." Tanrım, ailemden biri bunu öğrenirse mahvolurum. Belki de bu, Hawk'a karşı gelirim bana yapacaklarından daha iyidir.

"Bizden utanıyor musun?" Bear soruyor.

"Hayır, ben sadece-" Tanrım, ne diyeceğimi bile bilmiyorum. Buna hiç hazırlıklı değildim.

Viking homurdanıyor. "ama buralarda olacağız. Seksi kışına bahse girebilirsin. Haydi çocuklar. Yakında görüşürüz."

Sertleşmiş yüzlerinde bir dizi duyguyla ayrılırlar. Viking kızgın ve kararlı. Ayı incinmiş ama sempatik görünüyor. Snark çoğunlukla meraklı, Hawk-God-Hawk ise giderken ölümcül bir bakışla beni izliyor. Beni korkutuyor. Kapı arkasından çarparken, Izzy'ye sımsıkı sarılıyorum ve onun sıcaklığını korkulu titrememi önlemek için kullanıyorum.

Ben de her şeyin yeterince kötü olduğunu düşünüyordum. Hayatı daha da kötüleştirmek için bir yalanın içinde yakalanmak gibisi yoktu - bu bir ihmal yalanı olsa bile.

İşler hızla cehenneme gidiyor ve artık geri dönüş yok.

ALESSA

"AMA CIDDEN MI? DÖRDÜ BIRDEN MI? YANI, HEPSİ, EVET, BİZ

Bütün babalar mı? Ne tür berbat bir romantik fantezide böyle bir şey olur? Yanlış kitapları okuyormuşum." Bea duble karamelli, krema fişkırtmalı, tarçın ve şekerleme parçacıkları serpiştirilmiş büyük lattesinin arkasından gülüyor. Kahve siparişi bile biraz fazla, ama bu konuda onu geçtim.

Dairenin aşağısındaki köşede bulunan kafedeyiz, arka köşedeki her zamanki kabinimize sıkışmışız, burada herkes yanımdan geçmeden ve bebeğimi toplum içinde beslediğim için beni yargılamadan emzirebiliyorum. Mavi elmas desenli emzirme örtüsünün altında kendi lattesini yudumluyor. Benim de sıcak bir çikolatam var ama tam güçlü içeceklere geri dönmek için can atıyorum. Emziriyor olmaktan ne kadar memnun olsam da, vücudumun tekrar tamamen bana ait olması güzel olacak.

"Evet, ben de tam olarak inanamıyorum. Beni doğruca babalık testine götüreceklerinden korkuyordum ama onun yerine, 'hepsi bizim ve yolumuza çıkan herkesi yok edeceğiz! " Benim taklidim tam olarak mükemmel değil ama anlatmak anladım.

Bea bir yudum almadan önce "Tanrım, bu çok seksi," diye nefes alıyor. Burnunun üzerinde fark etmediği bir nokta krema duruyor. Ona söylemedim. "Bu kadar çok şeyin ortasında olmak... adamım. Hayal bile edemiyorum. Trucker çok yetenekli olmasına rağmen o gece seni çok kıskanmıştım." Sırıttıyor.

"Adı bu muydu? Kamyoncu mu? Motorcu çetesinde mi?"

"Ben istemedim. Dinle, senden bir iyilik isteyeceğim."

"Elbette, sana çok şey borçluyum. Sen olmasan hâlâ okulda olmamın imkânı yok." Biz kankayız. Onun için yapamayacağım şey yok ve bu Izzy'den önce de böyleydi.

Latte bardağının arkasına saklanıyor, gözlerime bakmıyor. "Bu ay da kirayı karşılar mısın? Çok özür dilerim. İhtiyacın olursa fazladan bebek bakıcılığı yaparım. Sadece bu ay işleri yoluna koymakta biraz zorlanıyorum."

"Elbette. Her şey yolunda mı? Ailenin seni koruduğunu sanıyordum." Ailedeki herkesin durumu Giordanolar iyi değil, ama Bea'nın kirası gibi şeyleri karşılayabilmeleri gerekir, sorun değil. "Bu beni ilgilendirmez," diye hemen ekliyorum. İşleri fazla garipleştirmek istemiyorum.

"Evet, sadece banka meselesi... Babam yakında bana biraz getirecek ve sana geri ödeyeceğim. Söz veriyorum." Yüzü pancar kırmızısı, kesinlikle alışık olmadığım bir şey. Küçülen bir menekşenin tam tersi olan biri varsa, o da Bea'dır.

"Sorun değil, Bea. Gelecek ay beni alırsın. Babam her zaman gönderir zaten. Sorun değil."

Gülümsemesi mahcup ama minnetle başını sallıyor. "Evet. Teşekkürler. Gelecek ay." Bunu söyleme şekli, inanmamı istediği kadar emin olmadığını düşündürüyor bana. Umarım iyidir. Ama bana söylemek istiyorsa, söyleyecektir. Başının belada olduğunu düşünmekten nefret ediyorum.

"Peki bebek babalarınız hakkında..." Sırıttıyor ve bu sefer o ürkeklik ve çekingenlik yok oluyor. "Yeniden birleşme bir *patlamayla* mı sona erdi, yoksa ne?"

"Tanrım, hayır." Onun coşkusuna gülmek zorundayım, ama gerçekte nasıl olduğunu düşündüğümde bu coşku azalıyor. "Hayır, Izzy'yi istiyor olabilirler ama bana çok kızdılar. Hawk benden nefret ediyor. Beni dizlerinin üzerine çökertmeye hazır görünüyordu."

Koltuğunda kıpırdanıyor. "Alay ediyorsun. Yaparsa söyle bana. Her ayrıntıyı istiyorum."

"Bea! Öyle değil." Tabii şimdi aklıma kendi fikirleri geliyor ve evet, belki biraz öyle.

"Yüzün kızarıyor," diye dalga . Tamamen haksız da sayılmaz.

"Sanırım Bear beni affedecektir. Bebekle ilgili meraklı görünüyordu ve bunu kabullenmeye istekliydi. Olayların neden bu şekilde geliştiğini açıklamaya çalıştığımda anlayışlı davranan tek kişi oydu. Snark da çocuk sahibi olacağı için heyecanlı görünüyordu. Belki o kadar da kötü olmazlar. Viking'i bilemiyorum. Kızgındı ama okuması zordu. Ama Hawk bebek için, sadece bebek için orada olduğunu çok ama çok açık bir şekilde ifade etti." Hatırladıkça ürperiyorum.

"*Şimdiye* kadarki en iyi nefret sikişini yaşayacaksın. Neredeyse kıskanacağım. Belki sapıkça bir şey." Bir yudum daha alıyor ve sonunda burnundaki krem rengi nokta fark edebileceği kadar büyüyor. "Bana söyleyebilirdin," diyor gülerek ve silerek.

"Yapabilirdim." Omuz silktim. "Bilemiyorum. Herkesin Izzy'ye yatırım yapmasına sevinmeliyim, ama sonunda nasıl bir anlaşma yaparsak yapalım, olması gerekenden daha garip olmasını istemiyorum. Keşke daha çok çabalasaydım. Sanırım büyük bir hata yaptım."

"Ah, zavallı sen. Dört yerine iki ya da üç erkekle yetinmek zorunda kalabilirsin. Ne kadar şımarık görüldüğünün farkında mısın? Bir tane iyi adam bulmak yeterince zorken bir de dört tane iyi ve sert adam bulmuşsun."

"Tanrım, Bea. Artık sadece seksle ilgili değil. Şu anda düşünmem gereken Izzy var. Bu bir oyun değil."

Biraz da olsa . "Biliyorum, ama istediğin bu değil miydi?" Ellerini uzatıyor. "Bea Teyze'ye gel, bebeğim."

Onu teslim ediyorum ve sütyenimi tekrar yerine takıyorum. "Ne istediğimi bilmiyorum. Hepimizin güvende olmasını ve Izzy'nin babasının benden nefret etmemesini istiyorum. Bundan daha fazlasını dilemeye cesaret edebileceğimden, hatta bunu hak ettiğimden bile emin değilim."

"Alessa, sen her şeyi hak ediyorsun. Keşke..." Kaşlarını çattı ve bilmesem suçlu görüldüğünü söyleyebilirdim.

"Ne? Hâlâ kira için mi endişeleniyorsun? Endişelenme." "Hayır, önemli değil. Keşke ailelerimiz bu kadar karmaşık olmasaydı."

"Bunu tekrar söyleyebilirsin. Sanırım Izzy dört motorcu babaya sahip olmaktan daha kötüsünü yapabilirdi."

Gülümsüyor. "Evet, dört tane de motorcu *baban* var. Anlarsın ya."

"Korkunçsun." Ama yardım edemem ama sırtıyorum.

ALESSA

KAPI ZILI ÇALDI.

Geçen sefer olanlardan sonra kendimi hemen her şeye hazırlıyorum. Son sefer oldukça bunaltıcıydı. Hayatımın altüst olmasına ancak haftada bir, belki en fazla iki kez dayanabilirim.

Bir bakıma sırrın ortaya çıkmasına sevindim. Saklamak için ağır bir sırdı. Dün çocukların bunu öğrenmesini istediğimden değil ama en azından omuzlarımdaki yük kalktı. Tanrım, kendimi hâlâ çok bencil hissediyorum ama neyi farklı yapabilirdim ki?

Elbette şimdi endişelenmem gereken bir sır daha var. Ailenin ortadan kaldırmakta tereddüt etmeyeceği dört aşırı koruyucu ve aşırı hevesli motorcu. Dario'nun ne onlardan ne de bebekten haberdar olmaması için tüm Tanrılara dua ediyorum.

Evet, hayat pek kolay değil.

Bu yüzden, bu işi halletme konusunda biraz endişeliysem kimsenin beni suçlamayacağından eminim. Oyun minderinin üzerinde, kollarını başının üzerindeki hareketli oyuncaklara doğru sallayan Izzy'ye bakıyorum. Bir kez olsun beni rahat bırakıyor. Pencerede son kez ne olduğunu hatırlayarak gözetleme deliğinin kapağını geri sallıyorum.

Yine de şaşırdım.

Kapıyı açtım. "Ayı mı? Snark?"

Kesikleri ve dövmeleeri kapüşonlarının altına gizlenmiş, yukarı çekilmiş. Ve önlerinde bisiklet yok, sadece tanımadığım siyah bir minibüs var. Yine de cüsselerinden şüphe etmek mümkün değil, özellikle de kendi ölçülerine göre yapıllı olan Bear. Kapüşonu sosis derisine benziyor, vücudunu çok sıkı sarıyor. Nereden aldıysa, belli ki onun ölçülerinde değil. Ama sanırım motorculara benzemiyorlar. Tehlikeli havalarıyla yerel halktan sayılmayacaklarından değil.

"İçeri geliyoruz bebeğim" diyor Bear.

"Evet, tabii." Kenara çekiliyorum. Bu bir soru değildi. "Burada ne yapıyorsun?"

"Sana göz kulak olacağımızı söylemiştik." Snark kapüşonunu çıkarıp kanepenin üzerine atıyor. Bu hareket altında giydiği tişörtü yukarı çekerek, sadece bir tarafındaki birkaç yara iziyle gölgelenmiş karın kaslarını ortaya çıkartıyor. Tişörtü tekrar aşağı düşmeden önce dudaklarımı ıslatmama neden olan bir manzara.

"İkinizin normal insanlar gibi kılık değiştirmek zorunda kaldığınıza inanamıyorum," diyorum küçük bir kahkaha atarak.

"Sen de ben de," diye gürlüyor Bear ve kendi kapüşonunu soyuyor. Başının üzerinden geçtiğinde duyulabilir bir patlama yapmadığından eminim. Sonra kapüşonunun cebinden bir şey çıkarıp bana tutuyor, tuhaf bir şekilde gergin görünüyor. "Bunu Isabella için aldım."

Bu bir oyuncak ayı. Minik bir kot yelek giyiyor.

"Arkasına bir Screaming Eagles yaması koyacaktık ama kimsenin soru sormasını istemedik," diyor Snark zekice bir sırıtışla.

Gördüğüm şeye inanabileceğimden emin olmadığım için göz kırpmıyorum. Ayı iri kahverengi gözleriyle bana bakıyor, ben de tekrar Ayı'ya bakıyorum. Yüzü kızarıyor mu? Hangi gezegendeyim ben?

"Ne? Doldurulmuş hayvan işte. Bu babalık işinde yeniyim ama kardeşlerimin büyümesine yardım ettim ve onlar böyle şeylerden hoşlanırdı. Hiçbir zaman gerçekten alan kişi ben olmadım ve Isabella'nın neyi sevdiğini bilmiyorum ama..." Omuz silkiyor.

"Mükemmel," diyorum, cesareti kırılmadan önce aceleyle. Göğsüm sıkışıyor ama tam olarak ne hissettiğimi bilmiyorum. Bunu tek başına yapmadığın zaman böyle mi olman gerekiyor? Sadece lanet bir oyuncak ayı ama onlardan. Izzy'nin *babasından-babalarından...* Bunun nasıl işlediğini hâlâ bilmiyorum. Ayıyı ona geri uzattım. "Al bakalım. Neden ona vermiyorsun? Ne de olsa senden."

Izzy biz konuşurken kendini mobilin altından çıkardı ve yuvarlanarak elleri ve dizleri üzerinde durmaya başladı. Hareket etmek istiyor ve emeklemeye çok yaklaştı. Yüzünü yere sürterek kendini ileri sanatında ustalaştı ama ikimiz de bu konuda çok heyecanlanmıyoruz. Bize bir iyilik yapıyorum ve onu kucağıma alıyorum.

Adamlara bakıyor ve gülümsüyor. Komşularımın aksine, onların cüsselerinden ve görünüşlerinden hiç etkilenmiyor. Çoğunlukla sadece ben ve Beatrice'in ona eşlik ettiğini düşününce biraz şaşırdım.

"Gördün mü! Benden hoşlanıyor," diyor Snark çarpık bir sırıtışla.

Bear ona dirsek atar. "Kendini övme. Eminim herkese gülümsüyordur."

Snark güler. "Ve bu muhteşem bir gülümseme." Sesinde bir parça merak var.

"Bebeğin yanında kullandığınız dil hakkında sizinle konuşmam gerek." Beatrice'in ara sıra f-bombaları yapması yeterince kötü zaten. "Ne demek istediğimi anlıyorsanız, ilk kelimesinin ördek ile kafiyeli olmasını istemiyorum."

"Bebeğim, seni bir grup motorcu hamile bıraktı." Bear kıkırdıyor, sanki isteğim çok sevimliymiş gibi. Bir çift gözün bu kadar mükemmel ela olması nasıl mümkün olabilir? "Biz buralardayken Isabella büyüyüp narin bir çiçeğe dönüşmeyecek. Sen lanet gösteriyi yönetirken biz arka planda oturmayacağız. Bir gün hep birlikte yaşayacağız ve seninle ilgilenmek için orada olacağız. İkinize de. Ama zor bir hayat yaşıyoruz. Çok fazla sikiş duyacak."

"Çok emin konuşuyorsun"

"Tabii ki. Seni sahiplendik." İfadesindeki mutlak kesinlik içimi ısıtıyor. Kendime dikkat etmeliyim. Bu ilkel na- ture, bu adamların beni yatak odalarına bu kadar kolay sürüklemelerinin büyük bir parçası.

Tanrım, bir grup motorcuyla birlikte olmanın çok fazla sorun yaratması için o kadar çok neden var ki, bunların çoğu ailem ve Ailemle başlayıp bitiyor. Ama tek başıma mücadele etmekten bıktım. Etrafımda bana yardım edecek sadece bir değil, dört adam olması fikri bir rüyanın gerçekleşmesi gibi, değil mi?

Dizimde biraz zıplatıp Izzy'nin başının tepesine bir öpücük kondurarak ona şöyle diyorum: "Bunlar Bear ve Snark. Onlar senin babaların, bebeğim. Ne kadar tuhaf değil mi? Ve senin için bir şeyleri var."

Zıplamalara kıkırdıyor ama sonra Ayı ayıyı uzattığında gözleri kocaman açılıyor. Büyük bir hevesle elini uzatıyor ve Ayı bıraktığı anda ayıyı kendine doğru çekiyor ve memnun bir gevezelikle yüzüne doğru sıkıyor.

Bear genişçe gülümser. "Sanırım hoşuna gitti."

"Yumuşacık, sıcacık bir ayı. Sevilmeyecek nesi var?"

"Tıpkı annesi gibi." Ben kıpkırmızı kesilince gülümsemesi sırtıma dönüşüyor.

Snark yanımıza çömeliyor ve elini Izzy'ye uzatıyor. "Hey, ben senin babanım. Tanıştığımıza memnun oldum." Ayıyı bırakmıyor ama meraklı bir parıltıyla işaret parmağını minik kavrayışıyla yakalıyor. Elini tokalaşır gibi aşağı yukarı hareket ettiriyor. "Bu tutuşla seni kısa sürede ilk bisiklet sürüşüne çıkaracağız."

"Ne? Deli misin sen? Bir bebeği motosiklete bindiremezsin!" Izzy'yi o kadar sıkıyorum ki şaşkınlıkla ciyaklıyor.

"Yavaş. Yerleşkenin içinde. Ben aptal değilim."

"Onu tutabilir miyim?" Bear ellerini uzattı. Onlara şüpheyle bakıyorum.

"Nasıl olduğunu biliyor musun?"

"Tanrım, sana kardeşlerimi büyüttüğümü söylemiştim. En büyükleri benim. Isabella'nın dört babası arasında bez değiştirmeyi bilen tek kişi benim. Şimdi kızımı kucağıma almama izin verecek misin?" Tam olarak kızgın değil ama kesinlikle hakarete uğramış.

"Özür dilerim. Al."

Onu neredeyse saygıyla kucağına alıyor, sonra da devasa kolunun kıvrımına yerleştiriyor. Kız mutlu bir şekilde yerleşiyor ve yeni ayısını sıkıca kavırıyor.

Snark gülüyor. "Ayı, Ayı'nın bebeğini tutuyor, Ayı'dan aldığı bebeğin ayısını tutuyor. Bir fotoğrafını çekmeliyim."

"Siktir git," diye homurdanıyor Bear, ama dikkatini vermiyor. Izzy'yi izlemekle ve büyük bir parmağıyla onun yuvarlak yanağını hafifçe okşamakla meşgul. Belki Snark fotoğraf çekmekle ilgili şaka yapıyor ama ben birkaç tane çekeceğimden eminim. Telefonumu çıkardım. Bear o kadar dalgın ki farkına bile varmıyor. Sonra Snark'a baktı. "Al, bir tur at."

"Ne?"

" ama. O senin kızın. Korktun mu lan?"

Bu Snarks'ın sırtışını hemen sildi. "Siktir git. Asla. Onu buraya ver. Endişelenecek bir şey var mı?"

"Hayır. Sadece onu düşürme ya da komik bir şekilde bükme. O yeterince büyük." Sonra Snark'ın belinden bir silah çıkardığını ve Bear Izzy'yi narin bir porselen parçası gibi uzatmadan önce dikkatlice ulaşamayacağı bir yere koyduğunu izliyorum.

Böyle olduklarında, dünyanın onların kaba ve tehlikeli olduğunu düşündüğünü hatırlamak zor. Ama bu şehirdeki aptalca çatışmanın her iki taraftan da insanları toprağa gömdüğünü herkesten daha iyi biliyorum. Belki babam böyle olacağını hayal etmiyor ama onları bebeğimizle görmek bana umut veriyor. Öte yandan, yan sehpanın üzerinde öylece duran soğuk metal silah, hiçbirimizin güvenli bir dünyada yaşamadığımızı keskin bir şekilde hatırlatıyor.

Yine de, onu önünde tutup güldürmek için komik suratlar yaptığında, umutlanmamak zor. Bekâr olana kadar

Anne, özellikle seksi baba tipine hiç ilgi duymamıştım ama itiraf etmeliyim ki bu beni etkilemeye başladı, hem de hızla.

Izzy'yi eğlendirmek için etrafta çocuklar varken, bir kez bile rahatsız edilmeden öğle yemeğimi yiyebiliyorum. Tek yetkili siz olduğunuzda küçük şeyler çok büyük oluyor. Bear bez değiştirme sanatını bildiğini bile kanıtlıyor. Mafyanın motorcuları gördükleri yerde vurduğu, bir psikopatın onun vaat ettiği kişi olduğuma inandığı ve eğer biri bunu öğrenirse ateşkes görüşmeleri olsun ya da olmasın savaş gerçeği olmasaydı, hayat oldukça iyi olurdu. Ya onları her gün bu şekilde burada tutsaydım? Nasıl olurdu?

Böyle düşünmemeliyim bile, çünkü bu hayal çok imkânsız görünüyor.

"Uyuyor," diyor Bear yatak odamdan çıkarken, Izzy'nin oynamasına izin verdiği için sakalları kırıışmış. Bear bir baba olarak çok seksi.

"Teşekkürler." Neden her şey birdenbire bu kadar garipleşti? İlgi odağımız Izzy olmayınca geriye sadece biz kalıyoruz.

Bir yanım bu adamların bebeğimle ne kadar harika olduklarını düşünüyor. Bir yanım da sırf yanımda oldukları için bu adamları vurmak isteyen insanlar olduğunu haykırıyor.

Bir de tüm bunların başlamasına neden olan geceyi çok canlı bir şekilde hatırlayan küçük bir parça var. Kızardığımı görmemeleri için gözlerimi kaçırıyorum. "Peki şimdi ne olacak? Buradan nereye gideceğimizi bilmiyorum."

"Şey, yatak odasına değil," diyor Snark ve göz kırpmıyor. "Orada zaten biri var."

"Hayır, demek istemedim-" Aslında, demek istiyorum. Ama muhtemelen yapmamalıyım.

Bear kanepeye çöküyor, ağırlığı mindere öyle bir baskı yapıyor ki kelimenin tam anlamıyla havaya kalktığımı hissediyorum. Kocaman eli kalçama iniyor, ince tayıtımın içinden sıcaklık görünüyor. Sırıtarak gürlüyor: "Seni kulüpte ilk gördüğümde bile daha seksisin. Tam bir MILF. Annelik sana yakışıyor."

"Ne? Bana hiç baktın mı? Saçlarım dağınık, makyajım yok ve Izzy bana pek çok harika şey verdi ama... Yani, şuna baksana." Kendimi işaret ediyorum. Tamam, annelik göğüslerimi harika yaptı ama diğer her şey de biraz daha yumuşadı. "Yapmak zorunda değilsin-"

"Ne yapmak zorundasın?" diyor Snark. Yakışıklı yüzünü benimkinden sadece birkaç santim uzağa koyarak eğiliyor ve o külotlu çorap gülümsemesiyle gülümsüyor. "Alışkın olduğun o mafya sikişleri neyi sever bilmiyorum ama biz göğüslere ve kalçalara karşı değiliz ve tatlım, sende ikisi de var." Dilini dudağına değdiriyor ve onunla neler yapabileceğine dair nefes kesici anılar beynimde yanıp sönüyor.

"Ama ben-"

Bear elini kalçama doğru kaydırırken bile, ona bakmamı sağlamak için parmağını çenemin altına koyuyor. İstemsizce kalçalarımı biraz ileri itiyorum, bedenim Izzy'nin doğumundan beri özlemini çektiğim teması arıyor. Kendime, taytımı üzerinde tutan tek şeyin elastik bel bandı olduğunu ve onu aşağı kaydırmanın neredeyse hiç çaba gerektirmeyeceğini hatırlatıyorum.

"Ne değilsin? Güzel mi? Seksi mi?" Snark at kuyruğumdan dökülen saçlarımı yüzümden uzaklaştırıyor. "Tek kelimeyi söyle ve seni her şeyin başladığı yere geri götürelim. Çırılçıplak, sikle dolu ve bir roket gibi gidiyorsun."

"O geceden beri seni düşünüyorum," diye fısıldıyor Bear kulağıma. "Sen seksi bir Kùlkedisi gibi çekip gittikten sonra kulübe geri dönmeni umuyorduk. Bizi delirtmek için ortaya çıkman ve sonra tamamen ortadan kaybolman hiç adil değildi."

"Ben... Ben eve dönmek zorunda kaldım. Ve sonra, şey-" Yatak odasını işaret ediyorum.

"Kaybettiğimiz zamanı telafi etmeye ne dersin?" Snark elini yan tarafıma koyuyor ve tehlikeli bir şekilde göğsüme yaklaşıyor.

Tanrım, o geceden beri kimseyle birlikte olmadım. Nasıl yapardım? Hamilelik ve bebeğe bakmak arasında

bunu düşünmek için çok zamanım oldu. Ayrıca, o geceden beri tüm fantezilerim dördünü içeriyor.

Kaybedilen zamanı telafi etmek kulağa harika geliyor. Diğer yandan, hemen atlamaya hazır mıyım... Neye? Bir ilişkiye mi? Başımı sallıyorum. "Yapmamalıyım. Henüz değil." Muhtemelen onlara sadece hayır demeliyim, çünkü bu yol sadece daha fazla soruna yol açar, ama içimde yok.

Bear kavernöz göğsünün derinliklerinde kıkırdıyor. "Ne yapmamalı? Sıkmeyeyim mi?" Bir saniyeliğine duraklar. "Biraz stres atmaya ne dersin? Çünkü koltuğunda kıvranışına bakılırsa, bence bunu kullanabilirsin."

"Ben, yani-"

Snark vurgulamak için dilini bana doğru fiskeliyor. Eli göğsümü örtmek için yukarı kayıyor. Gömleğim de onunla birlikte yukarı çekiliyor. "Lanet olsun, daha seksi olabileceğini düşünmemiştim."

Tanrım, bu adamlar neden hayır demem gerektiğini hatırlamamı zorlaştırıyor. Bear tozluklarımı çekiştirdiğinde kalçalarımı kaldırıyorum.

Ve anahtarlar kilitte takırdıyor.

"Kahretsin! Bu Bea," diye soluyarak pantolonumu tutup yukarı çekiyorum. Kapı açılırken hem Bear hem de Snark birlikte "Siktir," diyor.

Bea içeri girer ve eli hâlâ havadayken durur. "Vay, vay, . Seni durdurmana izin verme. Ben gidip odamda saklanacağım."

"Bekle, hayır." Aklım başıma geldi. "Hayır... Bence şimdilik gitseniz iyi olur."

Beatrice bana erkeklerle yarışacak düzeyde bir hayal kırıklığıyla bakıyor. Bear hırlıyor ve Snark'ın eli hâlâ göğsümde. Onu izin veriyor ama isteksizce.

"Ciddiyim. Bea döndüyse derse gitmem gerekiyor demektir. Ve önce duş alıp hazırlanmam gerekiyor." Gözleri parladığında, aramızda biraz boşluk bırakmak için kanepeyi itiyorum. "Yalnız. Duşumuz zaten yeterince büyük değil."

Ağır i çekişler ve pantolonların yeniden düzenlenmesi ile çocuklar ayağa kalkıyor. Bear, aklındaki tek şeyin bizim iyiliğimiz olmadığını belli eden bir ses tonuyla, "Yakında seni ve Izzy'yi kontrol etmek için geri döneceğiz," diyor. Yine de ona taktığım lakabı benimsediğini fark ediyorum.

"Evet," diyorum nefes nefese. Adrenalinin etkisi geçerken kalbim hâlâ pıt pıt atıyor. "Geldiğiniz için teşekkürler."

"Keşke bu doğru olsaydı," diyor Snark ve Ayı tarafından koluna yumruk yiyor. "Sanki sen de aynı şeyi dşnmyordun."

"Görüşürüz bebeğim," diyor Bear ve sonra gidiyorlar. Bir süre sonra minibüsleri park yerinden çıkar.

Bea kollarını göğsünde kavuşturmuş ve kaşlarını kaldırmış bir halde bana bakıyor. "Yoğun bir gün myd?"

"Tanrım, hiçbir fikrin yok."

SNARK

"SİZ İKİNİZ HANGİ CEHENNEMDEYDİNİZ?" DIYE SORAR VIKING.

ön merdivenlerden kulüp binasına çıkıyoruz. Sonbaharın bu geç vaktine göre hava sıcak ve ön kapıları açmışlar. "Quickshot minibüsü arıyordu. Kesikleriniz nerede? Karanlıkta kalmayı sevmiyorum çocuklar."

İçeri girdiğimizde, kanlı üyelerin en gençlerinden biri olan Quickshot ortak salonun karşısında elini kaldırıyor. "Hey!"

"Al!" Ben ona minibüsün anahtarlarını fırlatırken, Bear aptal kapüşonlu tişörtünü zorlukla çıkarıp bir kanepenin üzerine atıyor. Quickshot başını sallayarak ve ukala bir gülümsemeyle onları havada kapıyor.

Bir sandalyede arkasına yaslanmış ve birasını yudumlayan Hawk kaşlarını çatarak bize bakıyor. Bir şey ama belli ki merak ediyor.

"Alessa'yı görmeye gittik," diyor Bear. "Sadece ona göz kulak oluyorduk."

"Bunu mu giyiyorsun?" Viking huysuz bir alaycılıkla başını kapüşonluya doğru sallıyor. "Birdenbire kulüpten utanmaya mı başladın?"

Bear'ı kızdırmak kolay değil, gerçi bunu mükemmelleştirdiğimi söylemek hoşuma gidiyor ama sadakatini sorgulamak en üst sıralarda yer alıyor. Kahretsin, bunu bile yapmıyorum. Büyük, etli yumruğu Viking'in kesiğini kavırıyor ve onu kendine doğru çekiyor. Viking büyük ama Bear çok daha büyük. Deprem gibi sarsılıyor. "Bunu tekrar söyleyecek misin?"

Viking korkmuyor. Birbirimizi bunun için fazla iyi tanıyoruz ama o da kabul edecek kadar iyi biliyor. "Hayır. Bunu söylememeliydim. Ama eski-

Bana açıkla."

Bear oflayarak gitmesine izin verir. "Sadece küçük kızımızı görmeye gittim. Eğer buralarda olacaksak, Alessa'nın bunu bildiğinden emin olmalıyız. Ortaya çıktığımızda komşularının çılgına dönmesini istemiyor, o yüzden gizlendik. Yine de garip hissettim."

"Bunların içinde palyaço gibi görünüyorsunuz," diye homurdandı Viking. "O ve bebek iyi mi?"

"İyi," diyor Bear. "İyi bir ciğerleri var ve sakallarla oynamayı seviyor."

"Ve bebek de iyi," diye ekliyorum.

"Siktir git," diye homurdanıyor Bear, ama Viking'in dudakları titriyor.

"Ne yani, biz olmadan seks görüşmesine mi gittiniz?" Viking bara doğru yürüyor ve yeni bir şişe çıkarmak için uzanıyor, sonra dördümüze de takip etmemiz için el sallıyor. Özel olarak konuşabileceğimiz kamarasına gidiyoruz. Subay olmanın avantajları var, daha geniş bir alan gibi. Güney Yakası'nda düzgün bir evi var ama kiraya veriyor. Bir kişi için çok fazla iş var. "Bu konuyu ele alış şeklimizde birlik olmalıyız. İkinizin eğlenmek için sıvışıp beni ve Hawk'ı karanlıkta bırakmanız hoşuma gitmiyor. Burada hepimiz babayız. Bu konuda hepimiz hemfikiriz, değil mi?" Yıpranmış bir koltuğa çöktü ve geri kalanımıza oturmamızı işaret etti.

Bear ve ben kanepeye oturuyoruz ama Hawk ayakta kalıyor, kollarını kavuşturup ağırlığını duvara veriyor. "Ben de öyle sanıyordum," diyor karanlık bir sesle. "Siz şerefsizler oraya gidip aşk meşk işleriyle uğraşarak bir yere ."

"Hangi nokta?"

Yüzünü buruşturuyor. "Onu becerdin mi?"

"Hayır." Başımı sallıyorum, sonra ona sırtıtıyorum. "Ama belki küçük ev arkadaşı eve gelmemiş olsaydı."

"Önemli olan bebek." Hawk hiç eğlenmedi. Geçmişine bakınca, sanırım onu suçlayamam. "I

Onun söylediği tek bir kelimeye bile gvenemezken nasıl mutlu bir aile olmak istiyormuş gibi davranabiliyorsunuz anlamıyorum."

"Sebepleri vardı." Bear parmaklarını çitlatıyor. "Onlarla aynı fikirde değilim ama onları anlıyorum. Çok korkmuştu. Hâlâ da öyle."

Omuz silkiyorum, keşke ortak salondan çıkmadan önce bir bira alsaydım diyorum. "Biz de iyi kararlar veren bir poster çocuğu sayılmayız. Bazı hatalar yaptı ama artık biliyoruz ve lanet olası bir bebeğimiz var. İlerlemeliyiz, oturup acı çekmemeliyiz."

"Bize *yalan* ." Hawk yerinden kıpırdamıyor. "Eğer onun izini , belki de hiç . Kendi çocuğumuz varlığımızdan bile haberdar olmayacaktı."

Viking şişesinden uzun bir nefes çeker. "Hawk, gerçekten ne diyorsun? Ne yapmamızı istiyorsun?"

Hawk homurdanıyor, yere bakıyor. "Bilmiyorum amına koyayım. Ama doğru gelmiyor. Alessa beni -bizi, hepimizi- babalıktan etmeye hazırdı çünkü kapıda duyguları *incindi* ve bu çok *uygunsuzdu*. Sanki onu mafya saçmalıklarından korumayacakmışız gibi. Bu bokla başa çıkabileceğimizi düşünmüyor mu? Ve daha da kötüsü, babalarını Isabella'dan uzaklaştırmak." Bir an için taş bakışları bile yumuşuyor. Sert bir adam ama küçük kızımız ona çoktan kancayı taktı. Onunla uğraşan herkes kalıcı olarak mahvolacak.

Viking başını sallar. "Doğru. Bu asla geri alamayacağımız çok uzun bir zaman ve onun bizimle bir gece, düşmanla ise bir ömür geçirdiğini unutamayız."

Bear koltukta kayar, sonra başını sallar. "Aynen öyle. Bize neden güvensin ki? Biz sadece bir partide ona saldıran motorcularız. Ailesi berbat olabilir ama onları tanıyor. Çıldırdığı zamanlarda onlara sadık kaldığı için onu suçlayacak değilim. Önemli olan şimdi ne yaptığı."

"Evet, yapacağım. Aktif olarak bizi çocuğun hayatından çıkarmayı seçti. Hepimizi. Öylece kalkıp bunu affedemem." Sol ön kolunu ovuşturan Hawk'ın kara gözleri gergin kaşlarının altında simsiyah. Bir şey var

Orada dövme, bacağının etrafında parçalanmış bir zincirle uçan bir yırtıcı kuş. Arkasında biri uzağa, diğeri dışarı bakan iki ölü ve kırık kuş yatıyor. Tüm dövmeleri arasında parlak renkli olan tek dövme bu. Açıklamaktan hoşlanmıyor ama biz neden mücadele ettiğini biliyoruz. Grubumuzun dışında o buzdan ve taştan yapılmış, okunamaz ve hareket ettirilemez, ama dördümüz, biz yakınız. Aramızda uzun yıllara dayanan bir güven var. Yine de, bu kadar açık olması onu çok etkilediği anlamına geliyor.

"Haklısın," diyor Bear, sesi şaşırtıcı derecede yumuşak. "Bu zaman alacak. Anlamıyor ama elinden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyor. Sonunda küçük kızımız için hangisi daha iyi? Tartışmamız ve suçlamamız mı, yoksa elimizdekilerle birlikte çalışmaya çalışmamız mı? Kahretsin, bugün küçük Izzy'yi görmeliydin. Bir düğme kadar sevimli ve o."

"Izzy?" diye sorar Viking.

"Alessa ona öyle diyor. Bir dahaki sefere hepimiz gideriz. Kesiğimi saklamak çok utanç verici ama ne var biliyor musun? Küçük kızımızı güvende tutmak için bunu yapacağım."

Viking başını sallar. "Haklısın. Pratik düşünmeliyiz. Eğer Alessa'nın inecek bir yere ihtiyacı varsa, o lanet yer biz olmalıyız. Dairesinde güvende olduğunu sanıyor ama Snark onu bulduysa Aile de bulabilir."

"Eğer benim lanet güvenimi istiyorsa, bunu hak etmesi gerekecek. Şu anda tek umursadığım şey bebek," diyor Hawk acı bir şekilde.

"Ciddi misin?" Bu işi çok ileri götürüyor. "Hawk, dostum, ona bir şans ver. Bizi bulmaya çalıştı, unuttun mu? Biz bilmesek bile."

"Daha çok çabalamalıydı."

"Hiçbir yere varamıyoruz," diye araya giriyor Viking. "Bu boku kendi yöntemlerimizle işleyeceğiz ve size nasıl hissedeceğinizi söyleyemem. Ama şuna karar verdim. Ne kadar istesem de geçmişini değiştiremem. Artık bir çocuğumuz var. Bu konuda hepimiz hemfikiriz, değil mi?"

Etrafına bakınıyor. Hepimiz başımızı sallayıp onaylıyoruz, Hawk bile. Tabii ki katılıyoruz. "Bu konuda hiç kimse aynı fikirde değil. O bizim kızımız," diye onaylıyorum.

"Sadece temel çizgiyi belirliyorum. Alessa bebeğimizin annesi. Bu konuda hiçbir şey kolay değil, ama zorlaştırıp zorlaştırmamayı seçebiliriz. Köprüleri yerine inşa edeceğim. Bana sorarsanız -ve bunu yapmadığınızı biliyorum- olması gerekenden daha fazla zorlaştırarak kazanabileceğimiz hiçbir şey yok."

Bear ve ben başımızı sallıyoruz ama ikna edilmeye ihtiyacı olan biz değiliz. Hawk'ın gözleri de ruh hali gibi kapkara. "Medeni olmaya çalışacağım. Tamamen haksız değilsin. Ama o da iyi değil."

"Bu adil," diyor Viking. "Ama artık bu işte birlikteyiz ve bunu yürütmemiz gerekiyor. Onunla uzlaşmanın bir yolunu bul. Senin yolun benim yolum olmak zorunda değil ama gerektiğinde paylaşabileceğimiz bir yol bul. Bu saçmalığın ekibimiz için sorun yaratmasını istemiyorum."

Hawk başını sallar ama bundan pek memnun görünmez.

ALESSA

SENI ÖZLEDİM, ALESSA.

DARIO'DAN BİR MESAJ DAHA. BEN OLSAM ONU SOSYAL MEDYADA ENGELLERDİM, Ama o zaman nedenini bilmek isteyecektir ve ben bu konuşmaya hazır değilim. Ama bu, ondan haber almaya devam edeceğim anlamına geliyor ve bu da istediğim son şey. Izzy'yi parka götürürken bebek arabasını yola doğru sürmediğimden emin olmak için başımı kaldırıyorum.

Telefonum yine çalıyor.

Neden artık mesajlarıma cevap vermiyorsun?

Evet, tahmin et neden. Dario biraz iç gözlem yapabilir. Ve belki de hapiste birkaç yıl. Onu benden uzak tutacak her neyse.

Beni Tower'da görmeye gel. Derslerini siktir et. Zaten onlara ihtiyacın olmayacak.

Belki haklı, belki değil ama bu kararı onun vermeyeceği kesin. Telefonumu bebek arabasının altındaki file çantaya bırakıyorum ve tam zamanında kafamı kaldırıp büyük şapkalı ve ölümcül bakışlı bir kadına çarpmamak için başımı kaldırıyorum. Bana karşı dudaklarını kıvrıyor. "Dikkat et," diye .

"Özür dilerim," diyorum, gerçek bir pişmanlıktan çok onu rahatlatmak için.

"Öyle olmalısın." Sözünü söylemeye kararlı bir şekilde yoluma dikildi. Müthiş. Bebek arabasını onun yanından geçiriyorum ama o peşimden geliyor, tiradına devam etmek için yanıma geliyor. "Siz çocuklar yüzünüzü telefonlarınızdan uzak tutamıyorsunuz ve bu beni deli ediyor. Bebeğiniz orada ve siz dikkatinizi bile veremiyorsunuz."

Izzy'ye anlamlı bir bakış atıyorum, yattığı yerde kot ceketli küçük ayıyı kucaklıyor. "Çok fazla ilgi görüyor ama görüşleriniz için teşekkürler." Büyük bir şehirde yaşamamanın sorunu da bu. Bir deli değilse, başka bir delidir.

"Bahse girerim-"

"Burada bir sorun mu var?"

Hem kadın hem de ben başımızı yola doğru çeviriyoruz, biz yürürken tanıdık siyah bir minibüs yanımızdan geçiyor. Güçlü kolunu açık pencereden dışarı uzatan Viking sürüyor, yanımdaki kadını incelerken yüz hatları derin bir şüphe içinde. Yolcu koltuğunda Bear sırtıyor. Minibüsün arkasında bir araba korna çalıyor.

"Sen de kimsin?" Kadın ona bana davrandığı kadar ters davranmıyor ama yine de köye yanaşıp yağmalayacakmışım gibi görünmüyorum.

"Sen yapmadığın sürece senin sorunun değil. Genç bayanı rahatsız mı ediyorsun?" Biraz hırıltı var.

"Ne dedin? Hayır, değilim, sadece-" Telaşla önce ona, sonra bana baktı. Ben sadece kaşlarımı kaldırdım.

"Şimdi çıkıyordum," diye bitiriyor Viking onun yerine. "Bu doğru değil mi?"

"Evet." Sanki gitmesi gereken önemli bir yer varmış gibi güçle uzaklaşıyor.

Viking size öyle bakıyorsa, sanırım başka her yer önemlidir. Sonra bakışları bana doğru dönüyor, ama kesinlikle kadına baktığı gibi değil, çünkü bu karanlık, için için yanan ve uzaklaşmak yerine ona doğru yürümek istememe neden olan bir bakış.

"Siz burada ne yapıyorsunuz?" Gözlerimi kaçırıyorum ve parka doğru ilerlemeye devam ediyorum. Yürümeyi bırakamıyorum. Izzy yürürken sakın olmakta iyidir, ama durursam *çabucak* huysuzlaşacak.

"Ne? Teşekkür yok mu?" Viking gülüyor. Arkasında arabaların sıralanıyor olması onu ve Bear'ı hiç rahatsız etmiyor gibi görünüyor. İçlerinden kornaya basıp kaba saba bir şeyler bağırarak geçip gidiyor.

"Oh, *özür dilerim*. Beni o korkunç kadından kurtardığın için çok teşekkür ederim. Sensiz ne yapardım ben?"

"Bana küstahlık etme kızım," diye homurdanıyor ve sesindeki çakıl tüyleri enseme diken diken oluyor. Hem de çok çok iyi bir şekilde. "Nereye gidiyorsun?"

"Parka gidiyoruz, hava hâlâ sıcakken Izzy'ye biraz hava aldıracağız. Yol boyunca beni takip mi edeceksiniz? İnsanlar bakmaya başladı ve bu hızla gitmeye devam ederseniz ceza alacaksınız."

"Siktir et bu boku. Bear, bunu bir yere park et." Viking minibüsü durdurur ve arkasındaki korna çalan orkestrayı görmezden gelerek iner. Kesiğini örtmek için kapüşonlu bir tişört giymek yerine, sadece gömleksizdir.

Gözlerimi deviriyorum ama iyice bakmadan önce değil. "Gerçekten ince. Kimse yanımda yürüyen, sakalında örgüler ve her yerinde dövme olan yırtık gömleksiz adamı fark etmeyecek." Viking kaşlarını çatıyor. "Jestini takdir etmediğimden değil." Ona küçük bir gülümseme vermeye çalışıyorum. Son konuştuğumuzda neredeyse Hawk kadar sinirliydi, belki de motorcuyu kızdırmamalıyım.

"Ver şunu bana," homurdanıyor ve itebilmek için bebek arabasını elimden alıyor.

Almasına izin verdim ve güldüm. "Gerçekten mi? İtmek mi istiyorsun? Aile'deki hiçbir erkeğin bir bebeği iterken ölüme yakalanacağını sanmıyorum."

"Neden olmasın ki? Benim ailem İsveçli. Çocuklarımızla gerçekten ilgilenirsek sikimizin düşeceğinden korkmuyoruz."

"Sanırım bu tüm Viking olayını açıklıyor." Sakalını ve dövmelelerini işaret ediyorum. Parka vardığımızda onları oyun alanına doğru yönlendiriyorum. "Bugün hava sadece 60 derece. Üşümediniz mi?"

"Valhalla'nın savaşçıları asla üşümez," diye cevap veriyor, öyle ki bir an için ciddi olduğunu düşünüyorum ama sonra sırtarak başını sallıyor. "Bu beni hiç rahatsız etmedi. İskandinav kanını suçluyorum. İşten çıkarıldığım zaman çöl berbattı. Yazlar çok acımasızdı."

"Orduda mıydın?"

Omuz silkiyor, biraz rahatsız görünüyor. "İçeri girdim. yaptım. Çıktım."

"Evet, tamam." Bu çok garip. Kötü anlamda değil ama sikiinin tadını bildiğin biriyle ilk randevuya çıkmak gibi. "Artık kızgın değil misin?"

Dudaklarını ıslatıyor, iyi bir cevap arıyor. "Sadece ilerlemeye karar verdim diyelim. Olanlar hakkında tartışmak hiçbir işe . Ama bir daha bize böyle bir saçmalık yaparsan, ben-"

"Yapmayacağım!" Sözünü keserek ağzımdan kaçırdım. "Aptalcaydı. Yine de hepsinin benim hatam olduğunu düşünmüyorum, çünkü denedim, ama daha fazla zorlayabilirdim. Sizi ayrı tutmak için büyük bir plan yapmış değilim."

Viking iç çeker. "Çoğunlukla sana inanıyoruz. Hawk'ınki daha uzun sürecek. Kendince sebepleri var."

"Oh. Beğendin mi?"

"Anlatacak benim hikayem değil. Bence yola gelecek ve Izzy için her şeyi yapacağını söylediğimde bana güven. Ve her şeyi demek istiyorum, ama şimdilik onu rahat bırakın. O kızgın."

"Doğru," diyorum sessizce, Viking'e dikkatle bakan ve sadece var olarak neden olduğu dramadan tamamen habersiz Izzy'ye bakarak.

Ayı çimlerin üzerinden bize doğru adım atıyor, uzun bacakları mesafeyi tüketiyor. Izzy, ben onu dışarı çıkarıp kucağıma oturtana kadar mızızlanıyor. Bebek yoğurdunu gördüğünde - gerçek insan gıdasına ilk girişlerinden biri - elleri hemen dışarı çıkıyor. "Sakin ol kızım."

İnliyor. Yemeği hemen hazırlamazsam gürültü çıkacak.

Atıştırmalıklarını Viking'e uzattım. "Onu sen besle."

"Ne?"

"Gerçek erkekler ve bebeklerle ilgilenmek hakkında ne diyordunuz?"

"Viking bana ters ters bakıyor ve onun ebeveynlik yeteneğini sorguladığım için sinirlenmiş görünüyor. Yoğurdun kapağını yırtıyor ve kaşığı daldırıp kabın yarısı kadar bir şey çıkarıyor.

"O kadar da değil," diye uyarıyorum ama artık çok geç. Kaşığı uzatıyor, Izzy uzanıyor ve hepsini avucunun içine alıyor, ikimize de yoğurt sıcıyor. "Kahretsin." Izzy iki elini de sapa koyarak kalanı ağzına, en azından doğru yöne doğru itiyor. Ambrosia gibi dudaklarını şapırdatıyor.

Bear önümdeki beyaz damlalara bakıp kıkırdıyor. "Biliyor musun, bu bana tanıştığımız geceyi hatırlattı."

Ne dediğini anlamam bir saniye sürdü. "Aman Tanrım!"

Viking'in dikkati tamamen Izzy'nin üzerinde. Hatasından ders almıştır ve bir sonraki kaşıқта sadece birazcık vardır ve Izzy geçen seferki gibi yoğurdu yüzüne gözüne bulaştıramasa da kaşık dolusunu mutlulukla kabul eder. Yoğurt kabı boşaldığında, Izzy'nin ona bakışından Viking'in hayat boyu en iyi arkadaşı olduğu anlaşılıyor.

", ıslak mendilleri getirmem lazım, onlar..."

Telefonum bebek arabasının file sepetinden çalışıyor. Bear en yakınımnda ve muhtemelen bana vermek için sormadan alıyor. Ne yazık ki, ekrana bakmadan önce o kadar uzağa gitmiyor.

"Dario kim lan?"

Görebilmem için ekranı kaldırmadan önce telefon iki kez daha çalışıyor. Son üç mesaj hala kilit ekranında bildirim olarak görünüyor.

Nazlanmayı bırak, Alessa. Seninle konuşmam lazım.

Mesajlarımı gördüğünü biliyorum. Beni oyalama, sürtük. Bebeğim, cevap ver bana. Beni aramak zorunda bırakma.

"Bebeğim? Bize söylemeyi unuttuğun bir adam mı var?" Ayı hırlıyor. Genelde çok yumuşak başlıdır, zarar verme potansiyelini göz ardı etmek kolaydır, ama şu anda diğerleriyle nasıl iyi uyum sağladığını görebiliyorum.

"Ne oluyor lan?" Viking bakabilmek için telefonu kapar.

"Hayır! Tanrım, hayır." Tanrım, onlar abartılı davranmadan Dario'yu nasıl açıklayabilirim? "O hiç kimse, sadece bir adam."

"Bunu biliyor mu? Çünkü eğer bu herif seni rahatsız ediyorsa, bunun yaptığı son şey olmasını sağlayacağım."

Evet, tam da şey. "Hiç kimse. Karışık bir durum. Bir *Aile* biliyor musun? Onu engelleyeceğim."

"Sikerim seni. Açıklama yapmadan olmaz. Kimse bebeğimizin annesiyle böyle konuşamaz. Tek kelime edersen seni bir daha rahatsız etmemesini sağlarız." Viking belli ki sadece sert bir konuşmayı kastetmiyor. Neden Dario böyle konuştuğunda içimi buz gibi bir korku kaplıyor ama Viking bunu yaptığında onu eve sürükleyip minnettarlığımı göstermek istiyorum?

"Onu yerin dibine sokacağız," diye onaylıyor Bear, Izzy'yi alıp bir mendil alıp temizleyebileyim diye. Onun sert sözleri karşısında bebek kıkırdamaları görünüyor. Bu Ayı sevimli değil, ilkel. Tehlikeli derecede koruyucu.

"Dario bir Fabbri." İfadeleri kararıyor, ben de onlar hücum edip ıslak mendillerin baş edemeyeceği bir dağınıklık yaratmadan önce açıklamak için acele ediyorum. "Aşağı yukarı birlikte büyüdük. O benden birkaç yaş büyük ve ben küçükken benim ağabeyim gibiydi. O zamanlar onu çok örnek alırdım. Her zaman çok hırslı ve iz bırakmaya kararlıydı."

Viking telefonumu işaret ediyor. "Bu tanıdığım hiçbir ağabeye benzemiyor. En azından yüzünü parçalamak istemedi olmaz."

"Hayır. Bu biraz karışık. Bizim yapımızın ne kadarını biliyorsunuz bilmiyorum." Omuz silkiyorlar. "Fabbris'ler güçlü ama Giordano'lar daha eski ve daha saygın. Bir noktada, arkadaştan daha fazlası olacağımıza karar verdi ve ailesi kaderimizde birbirimizin fikrini yaymaya devam ediyor çünkü benimle evlenmek, başa geçmeye hazır olduğunda ona büyük bir meşruiyet kazandırabilir. Bilmiyorum, sadece derslerimi bitirmemi bekliyor." Gömleğimdeki yoğurdu siliyorum ama tek yapabildiğim

daha büyük leke. "Hepsi saçmalık. Babam Fabbris'ten, onu dinlememenden nefret ettiğinden daha fazla nefret ediyor."

"Dario'nun Izzy'den haberi var mı?"

"Hayır! Tanrım, bu bir felaket olur. Birinin ya da birilerinin" -Ayı ile onun arasına bakıyorum- "beni hamile öğrenirse, kana susar."

"Denemesini görmek isterdim." Bear'ın hırıltısı göğsünün derinliklerinde yankılanıyor.

Viking başını sallar. "Lanet derisini yüzüp farelerin kemirmesi için kanalizasyona atacağız."

Tanrım. Ellerimi Izzy'nin kulaklarına koyuyorum, o da bunun çok komik olduğunu düşünüyor. "Çocuklar, deri yüzmek yok, lütfen."

Çoğu akli başında kız ne kadar kötü niyetli olduklarını görse çıldırırdı ama sonunda soyadımın getirdiği yüke dayanabilecek bir erkek bulmuş olmanın güven verici bir yanı var. Öte yandan, şimdi bunun yerine Aile üyelerinin kırılmasını düşünmek zorundayım. Erkekler neden bu kadar hayvan?

"Kafasının arkasına bir kurşun benim için yeterli, yeter ki gitsin," diye gürliyor Bear. "Güzel ve temiz."

"Çocuklar!" Sonunda durup bana baktılar. "Öldürmeye biraz ara verebilir miyiz?"

Telefonum yine çalıyor. Lanet olsun.

Alessa. Seni kulede istiyorum. Bu gece. Bu saçmalık kesmeyecek. Beni görmezden gelemezsin.

Yüz ifademde bir şey olmalı, çünkü Viking bakabilmek için telefonu elimden kapıyor. "Gitmiyorsun lan."

"Tabii ki hayır, ama ona cevap vermek zorundayım yoksa daha da kötüleşecek."

"Yok artık. Dairede kalıyoruz. Bu gece hiçbir yere gitmiyorsun." Telefonu geri veriyor, sonra kollarını tehditkâr bir şekilde göğsünde kavuşturuyor. "Ona ne yapman gerektiğini düşünüyorsan söyle, ama

Eğer o orospu çocuğu seni tehdit edebileceğini düşünüyorsa, ona ne kadar yanıldığını göstereceğiz. Sen bizimsin."

Onların. "Peki neden bunu söylemeye ondan daha çok hakkınız var?"

Viking yaklaşıyor. "Çünkü bize isteyerek geldin. Bedenini ellerimize teslim ettin ve bebeğimizi doğurmayı *seçtin*. Çekip gidebilirdin ama gitmedin. Sen bizimsin çünkü kendini bizim yaptın. Eğer kendini tutmuyorsan, o şerefsizin seninle bir alıp veremediği yok."

Ayı başını sallar. "Biz iyi adamlar değiliz Alessa, ama artık senin adamlarınız. Buna alış."

Sözleri tüylerimi diken diken ediyor. "Daireden haberi yok. Buraya gelmeyecek."

"Umurumuzda değil." Bear'ın tehlikeli tonu, Izzy'yi ne kadar nazıkçe tuttuğuyla tamamen çelişiyor, ama bu son. İstesem de istemesem de korumalarım olacak. "Biz kalıyoruz."

Bir duvarla tartışmaya çalışmak gibi. İki duvarla. Ve dürüst olmak gerekirse, tartışmak istemiyorum. Etrafımda olmaları beni daha güvende hissettiriyor. Evde iki seksi, aşırı korumacı motorcuyla oturmaktan daha kötü şeyler düşünemiyorum. "Pekâlâ, hanginiz onu salıncakta itip yormak ister? Lazanya sipariş edeceğim ve Bea eve dönerken . Buzdolabında herkese yetecek kadar yemek yok."

Oyun alanına doğru yürürken Viking başımın üzerinden Bear'la konuşuyor. "Sanırım mafya kızlarının iyi tarafı da bu. Çok fazla İtalyan yemeği var."

"Zar zor yemek yapabiliyorum."

Ayı sırtıyor. Izzy hâlâ güçlü kolunun üzerinde duruyor ve dünyayı kuşbakışı görmekten keyif alıyor gibi görünüyor. "Buna ihtiyacın yok. Sen bizim küçük İtalyan atıştırmalığımızısın."

"Saçmalıyorsunuz."

Viking güler. "Haklısın. Bütün ana yemek sensin." İkisi de açlıktan ölüyormuş gibi bana bakıyor.

ALESSA

IZZY EVE DÖNERKEN UYUYAKALDI VE UYKUYA DALDI

hızlı bir beslenmeden sonra çıt çıkarmadan. Oturma odasına döndüğümde çocuklar beni bekliyordu. Sehpanın üzerinde açık bir şişe kırmızı şarap var ve üç bardak doldurulmuş. Sanırım şarap dolabını yağmalamışlar. Bea ve ben yasal olarak yeterince büyük değiliz ama neredeyse çocukluğumuzdan beri evde masada şarap olurdu.

"Sizi hiç şarap içen biri olarak düşünmemiştim."

"Neden? Yeterince klas olmadığımızı mı düşünüyorsun?" Bear sırtıyor. "Hiç kaçak içki bulamadık, o yüzden doğaçlama yaptık. Süslü üzümler için bu fena değil." Bir yudum alıyor.

"Özür dilerim, öyle demek istemedim... Belki biraz içmişimdir. Aslında Izzy'den önce hiç içmemiştim."

Viking göz kırpar. "Oh, lanet olsun. Süt olayını unutmuşuz. Bu kötü bir şey mi?"

"Daha yeni emzirdi, o yüzden pek sayılmaz sanırım. Sadece kutlayacak pek bir şeyim olmadı."

"O zaman bunu değiştirelim." Bear üçüncü bardağı uzatarak şöyle der.

Onlar etraftayken biraz takviye yapabilirim ve her ihtimale karşı buzdolabında birkaç yedek şişe var. Bir yudum alıyorum ve tadını çıkarıyorum. "Teşekkürler."

Viking bir kolunu sandalyenin arkasına atarak zaten geniş olan göğsünü daha da geniş gösteriyor. Bear hâlâ giyinik ama her an kıyafetlerinden fırlayacakmış gibi görünüyor. Siyah tişörtü devasa göğüs kaslarını tutmak için zorlanıyor. Bana hâlâ İtalyan yemeği yemeyi düşünüyorlarmış gibi bakıyorlar. En azından bu İtalyan.

"Oda arkadaşın nerede?" diye soruyor Bear, kolu sırtımdan aşağı inip beni kendine doğru çekerken. Sorusu yeterince masum, ama havada bir suçlama var ve eminim art niyetli. Tıpkı geçen sefer Snark'la yaptıkları gibi... Bea o zaman eve gelmemiş olsaydı...

"Bea? Arkadaşlarıyla dışarıda." Bir yudum daha alıyorum, onlara ne kadar açık vermek istediğimden emin değilim. Ne zaman ilk gecemizin tekrarını istesem, buna hazır olduklarını gülünç bir şekilde açıkça belirttiler. Biraz bunaltıcı ama takdir edildiğimi hissettirdiği kesin. Ve bu gerçekten güzel bir his. Uzun zaman oldu ve hala ilk seferle ilgili ıslak rüyalar görüyorum.

"Ve o eve geliyor..." Viking cümlesini bitirmeyi bana bırakarak sözünü kesiyor, dolgun dudakları hafifçe kıvrılıp sırıtıyor.

Yalan söyleyebilirim. Onlara bilmediğimi söylerim, böylece hiçbir şey olmaz. Muhtemelen bir şey olmaz. İçimden bir ses Bear ve Viking'in her halükarda riske girecek tipler olduğunu ve Beatrice'in gelip hepimizi çıplak ve yere yayılmış halde bulmasını umursamayacaklarını söylüyor.

Asıl soru şu: Ben bu konuda ne hissediyorum?

Dudaklarımı sinirli bir şekilde ıslatıyorum ve erkeklerin arasına bakıyorum. Viking'in sandalyenin üzerindeki hali harika görünüyor ve Bear'ın parmakları kolumda baştan çıkarıcı desenler çiziyor. Derin bir nefes alıyorum. "Saatler, muhtemelen."

Viking ve Bear birbirlerine sırıtıyorlar. Viking eğiliyor ve güçlü bir elini kalçama koyuyor. "Belki de akşam yemeğine kadar kendimizi eğlendirmenin bir yolu vardır. Aklını şu Dario denen heriften uzaklaştırırız. Bebeğimizin annesini mutlu etmek için ne gerekiyorsa yapmaya hazır olduğumuzu hatırlatırız."

Bear beni kendi tarafına doğru sımsıkı sarıyor, böylece vücut ısıısı beni ısıtıyor. Bunca aydan sonra, bu tür bir yakınlaşmanın

Beni bir beslenme istasyonu gibi hissettirmek. Baştan ıkarıcı bir dokunuş hissetmek için. "ocuklar, ben... Bilmiyorum." Yine de ona doğru eğildim.

Bear'ın güçlü parmakları tenimi karıncalandırıyor. "Neyi bilmiyorsun? Çünkü benim bildiğim, küçük kızımızı hepimizin ancak kendimiz için dileyebileceği bir şekilde yetiştirdiğin ve bunun çok seksi olduğu. Biz zaten kardeştik, ama sen ve Izzy? Bizi bir aile yaptınız."

Viking kanepeye kayıyor, böylece ben de onların arasına sıkışıyorum, bir motorcu sandviçi dolduruyorum. Tanrım, böyle şeyler düşünmeme izin vermemeliyim, çünkü geçen sefer-

"Kızarıyorsun," diyor Viking ukala bir kıkırdamayla. Eli kalamın tam iç kısmına gelene kadar yukarı doğru hareket ediyor. Tam olarak değil, ama niyetinde ince bir şey yok ve dizlerim sanki kendi başlarına hareket ediyorlarmış gibi ayrılıyor. Bedenim kesinlikle bunun olmasını istiyor.

Öyle

mi?

"Ben-"

"Rahatla, Alessa." Bear'ın derin gümbürtüsü tüylerimi diken diken ediyor ve sanki göğsümden aşağı iniyorlar. Seksi baritonu sanki az önce ateşe vermiş gibi ısıtıyor. Sesinde ihtiyaç ve vaat var. Korumacılıktan bu kadar tahrik olmak garip mi? Yoksa bu adamların içimde açtığı ilkel bir şey mi?

"Seni çok mutlu edebiliriz," diyor Viking kısık sesle kulağıma. Kalamdaki tutuşu sıkılaşıyor. "Sadece bize güvenmelisin."

"Tamam," fısıldadım, sadece bir fısıltı, ama beni duyuyorlar.

Birdenbire beni yeterince hızlı çıplak bırakamadılar. Bear tişörtümü başımın üzerinden çekiyor ve ben de yardım etmek için kollarımı kaldırıyorum. Kot pantolonum aniden açıldığında görüşüm hala gömlek tarafından engelleniyor. Viking onları kalçalarımın aşağı indirirken şaşkınlıkla keskin bir nefes alıyorum. Aynı anda iki erkek tarafından soyunmak pürüzsüz ve hızlı bir deneyim.

"Siktir," diye fısıldıyor Viking kısık sesle, neredeyse saygıyla. "nceden de seksiydin, ama şimdi..."

"Ne? Yok artık." G  mleğim başımın   zerinden fırlayıp pantolonum ayak bileklerimde toplanırken deliymiş gibi bakıyorum. "Bir bebeğim oldu. Yumuşacık oldum ve emzirme s  tyeni giyiyorum ve-"

"Kapa   neni," diyor eğilip beni   perken ve bu sırada g  ğ  slerimden birini yakalarken. P  r  zl   dudakları bana sert  e bastırıyor. Avu  larımı g  ğ  s  ne dayıyorum ama onu itmek i  in değil. Kalbi ellerimde g  mb  r g  mb  r atıyor.

"Harikası," diye ekliyor Bear k  lotumu . Ona izin vermek i  in kal  alarımı kaldırıyorum. "Eğer o k     k tatlı aklının herhangi bir yerinde o seksi kıvrımların her birini sevmediğimizi d  ş  n  yorsan, dikkat etmiyorsun ve bunu sana kanıtlayacağım."

Ayı ayırıp aralarına girerken onu g  remiyorum ama kal  amı   p  p ısıırken kesinlikle hissediyorum. Kalın sakalları tenimde gezinirken gıdıklanıyor.

Beni bir gezintiye   ıkarmak   zere olduklarını bildiğim i  in kollarımı Viking'in g     l   boynuna doluyorum ve o beni anlamsızca   perken canımı kurtarmak i  in tutunuyorum. Bir eliyle   neni kavrararken diğer eliyle sırtımda dolaşıp s  tyenimin kilidini arıyor. Adamlar dudakları, dişleri ve dilleriyle bana tapınırken i  imdeki sıcaklık tam bir ateşe d  n  ş  yor.

S  tyenim a  ıldı. Viking onu yırtıp bir kenara fırlattı. Hi   vakit kaybetmeden elini g  ğ  s  me g  t  r  yor ve meme ucunu parmaklarının arasına alıyor. Izzy'den sonra g  ğ  slerim   ok b  y  d   ve bana   ok şişmiş ve ayak altında gibi g  r  n  yorlar, ama o sanki altından yapılmış gibi davranıyor. Dokunuşu dizlerimin titremesine ve i  imin karıncalanmasına neden olurken beni   pmeyi bırakmayı reddediyor.

Bear'ın sıcak dili klitorisimin   zerinde geziniyor, ani his beni neredeyse kanepeden fırlatıyor. Ya da beni yerimde tutuyor olmasalardı fırlatabilirdi. Bunun yerine, tek aldıkları keskin bir nefes. Geniş tarafını kıvrımlarımın arasından ge  iriyor, tıpkı benden yapmaya s  z verdiği yemek gibi amımın her par  asının tadını   karıyor. İnliyorum ve kal  alarımı onun etrafında sıkıyorum, ama onun tutuşu kırılmayacak kadar g     l  . Ve sonra tekrar yapıyor.

"Çocuklar..." Ne söylemek istediğimden bile emin değilim. Onlara durmalarını mı söyleyeyim? Olmaz. Nazik olmalarını mı? Bunun da onların tarzı olmadığını biliyorum. Sonra Bear dilini içime daldırdı.

Daha fazlası için yalvar, hepsi bu.

Viking aşağı doğru hareket ediyor, sakalındaki örgüler tenimi tüylü parmaklar gibi gıdıklıyor, ta ki bir meme ucunu ağzına alana kadar. Emmeden önce dili etrafında dönüyor, bir çakıl taşına dönüştürüyor. Göğsümün derinliklerinde farklı bir karıncalanma oluşuyor.

"Bekle!" İkimiz de az önce ne olduğunu anladık. "Oh hayır, özür dilerim, öyle demek istemedim-"

Gülüyor. "Umurumda değil. Daha iyi bilmeliydin, değil mi? Şimdi sadece senin bir parçan olan bir şey için bahaneler uydurmayı kes." Sonra tekrar aşağıya indi, biraz daha dikkatli davranıyordu ama parmaklarıyla bir meme ucunu okşuyor, diliyle de diğeriyle alay ediyordu. Bu tür bir ilgiden bir daha zevk alabileceğimden emin değildim ama ikisi tarafından işlenmenin ne kadar iyi hissettirdiğini görüp ağlamak istiyorum.

Bear devasa elleriyle kalçalarımın arkasını kavrayarak bacaklarımı yukarı itiyor ve beni ona açıyor. Dili, sanki onunla bir mektup yazıyormuş gibi karmaşık desenlerle dans ediyor. Meme uçlarımdaki ve klitorisimdeki sinir uçları arada bir yerde buluşuyor ve midemin yüksek hızlı bir asansöre biniyormuşum gibi dalgalanmasına neden oluyor.

Parmaklarımı Viking'in vahşi saçlarında gezdiriyorum, ağzıyla bana taparken başını yönlendirmek için sıkıca kavıyorum. İkisinin arasında, içim daralırken ve nefeslerim kesik kesik gelirken Bear'ın ağzını sürmem uzun sürmüyor. Gözlerimi sıkıca kapatıyorum ve sırtım kavislenip ayak parmaklarım kıvrılırken Viking'in kafa derisini pençeliyorum. Göz kapaklarımın arkası bembeyaz parlıyor ve Bear'ın yüzüne patlıyorum. Usta dili orgazmım boyunca çırpınmaya devam ederken beni sıkıca tutuyor, ta ki ben kanepeye yığılıp nefesimi tutana kadar.

"Kahretsin, çok ateşliydi," diyor Viking.

Gözlerimi teker teker açıyorum. Bear bana bakıyor, parlak ela gözleri parlıyor ve kendisiyle gurur duyuyor. Sakalları matlaşmış ve ıslaklıktan kararmış ama umurunda değil gibi görünüyor.

"Oh hayır. İstememiştim-"

"Gerçekten mi? Çünkü ben yaptım. Çok lezzetliydi." Hızla öne doğru eğilip dilini tekrar içimde gezdirerek bunu vurguluyor ve beni zıplatıp ciyaklatıyor.

"Çok hassas!"

Gülüyor ama zavallı amımı kendi haline bırakıyor, onun yerine sert parmaklarıyla kalçalarımın iç taraflarını okşuyor.

Kemer tokası tıkırdıyor ve Viking bir gümbürtüyle pantolonunu yere bırakıyor. O kadar dikleşmişti ki acı verici görünüyordu, kocaman siki tam bana dönüktü. "İkinci raunt için hazır olsan iyi edersin."

"Oh," diyorum uzanırken basitçe. Parmaklarım kalınlığının etrafına tam olarak kapanamıyor, ama denediğimde zevkle tıslıyor.

"İşte bu." Yaklaşıp dudaklarımı işaret ediyor. "Islat onu." Canavarı beni acıktırırken, Bear'ın da soyunduğunun farkında bile değilim, ama diğer tarafıma yaklaşıp diğer elimi onu tutmaya teşvik ettiğinde, muhteşem sikini görmezden gelmek yok. Viking'in kendini ağzıma sokmasına izin verirken onu okşuyorum.

Ter ve misk tadı, pürüzsüz bir ten ve dilime damlayan prekum gibi bir miktar tuzluluk. Dudaklarımı şişmiş başının etrafına kapatıyorum, kalınlığı onu dişlerimle sıyırmamamı zorlaştırıyor. Onu emdiğimde inliyor. Bear kendini için elimi kullanmaya başlıyor. Deniyorum ama aynı ancak bu kadarına konsantre olabiliyorum.

Viking ağzımdan çekip çıkarıyor. Öne doğru eğilip onu tekrar yakalamaya çalışıyorum ama Bear başıma büyük bir el koyup beni yönlendirmeden önce fazla uzaklaşamıyorum. Aleti Viking'inkinden bile kalın ve onun etrafında nefes alırken burun deliklerim alevleniyor. Tek yapabildiğim dilimi başının arkasında döndürmek.

"Siktir," diye inliyor uzun uzun iç çekerek.

İki kaygan sik arasındaki ince farkları düşünmek için sadece bir anım oluyor, sonra tekrar yer değiştirip kafamı Viking'e doğru yönlendiriyorlar. Sonra Bear'a dönüyorlar. Sırayla kendilerini

Ağzım, tekrar yer değiştirmeden önce onları memnun etmem için bana birkaç dakika veriyor. Her değişimde inlemeleri daha da yükseliyor.

"Seni becermek istiyorum," diye homurdanıyor Bear, tam da ben Viking'in sikini emmeye başladığımda.

"Bekle. Hayır." Konuşmak için yeterince uzun süre kendimi geri ittim. "Henüz buna hazır değilim. Geçen sefer olanlardan sonra olmaz. Artık doğum kontrol hapı bile almıyorum."

"Siktir, geçen sefer doğum kontrol hapı mı kullanıyordun? Ve prezervatif mi kullandık? Izzy tam bir mucize," diyor Viking gülerek.

"Sanırım siz tüm korumaları alt ettiniz." Onunla birlikte gülmekten kendimi alamıyorum. "Uzun bir geceydi."

Ayı sırtlıyor. "Eğer bu kadar karşı konulmaz olmasaydın bu olmazdı."

"Kapa çeneni." Yardım edemiyorum ama sırtarak karşılık veriyorum. "Ne istersen yap, sadece -biliyorsun- benim içimde değil."

"Çok seksi bir kışın var," diye cevap veriyor.

"Oh." Ne demek istediğini anladığımda gözlerim açılıyor ama henüz buna hazır olmadığım kesin. "O da değil. En azından şimdi değil."

"Bu asla değil." Sırtlıyor ve sikini ağzıma doğru iterken göğüslerimden birini avuçluyor. "O zaman bana seksi dudaklarının ne kadar iyi olduğunu göster."

Onu isteyerek kabul ettim.

Bu arada, Viking sırasını bacaklarımın arasına almak için aşağı kayıyor, ağzıyla, sikiyle değil. Bunu yasakladığım için pişmanım ama Izzy'nin bir kardeşi olmasına kesinlikle hazır değilim. En azından şimdilik. Kalın parmağı içime girdiğinde ve dili klitorisimin etrafında döndüğünde, artık umurumda değil.

Ayı ağzımı sikiyor, artık tamamen kendisine ait. Kalın yüzgeçleri saçlarıma dolanıyor ve beni yönlendiriyor. "Siktir," diye tıslıyor, her seferinde boğazımın arkasına doğru zıplıyor. Başa çok daha fazlası ve dikkatli olmasına rağmen, bazı-

ögürüyorum. Her seferinde geri çekiliyor, ama ben onu geri çekiyorum. Bana kendimi çok iyi hissettirdi. Keşke hepsini alabilseydim.

Viking bacaklarımın arasından boğuk bir hırıltıyla, "amının parmağımı sıkmasına bayılıyorum," diyor. Şimdi iki sakalımı da ıslatmış oldum. "Sikimin etrafında hissetmek için sabırsızlanıyorum."

Beni iki ucumdan tuttukları anılar gözümün önünden geçiyor ve bunu tekrar yapmalarına izin vermeye cesaret edebilmeyi çok ama çok istiyorum. Ama hayır, bu sefer olmaz. Henüz değil.

Viking parmağını sokup çıkarıyor, kıvrımlarımın arasını yalarken beni beceriyor. Ve dilinin her darbesinde, vahşi elektrik gibi içimde başka bir dalgalanma oluyor. Kıvılcımların tenime yayıldığını ve beni tepeden tırnağa karıncalandırdığını göremediğime şaşıyorum. O benden ikinci bir orgazm çıkarmaya çalışırken karnım düğüm düğüm oluyor ve kalçalarım gerginlikten titriyor. Sanırım o da başaracak.

Aşağıda her şey olurken Bear'a konsantre olmak zor, ama elimden geldiğince emiyor ve okşuyorum. İtişlerinin hızlanması ve nefes alış verişinin hızlanmasına bakılırsa, sanırım yaklaşıyor. Kalın siki gırtlaktan gelen inlemelerimden birini her boğduğunda, ondan bir tane daha geliyor, kavernöz göğsünün derinliklerinde bir gümbürtü.

Tıslıyor ve parmakları saçlarımda geriliyor. "Oh, sik beni." Ağzımı dölle doldururken inliyor ve ben onu yutuyorum. Tanrım, çok fazla gibi geliyor. Beni hamile bırakmalarına şaşmamalı. Dudaklarımdan sıyrılıyor ve kanepenin üzerine öyle bir çöküyor ki, dudaklarında memnun, mesafeli bir gülümsemeyle gıcırıyor. "Siktir," diye iç geçiriyor.

Viking küçük zaferimin tadını çıkarmama izin vermiyor. "Benim için gel," diye tıslıyor ikinci bir parmak ekleyip hızlanırken. Her vuruşta parmak uçlarını yukarı doğru kıvrıyor, beni patlamaya biraz daha yaklaştıran o mükemmel hassas doku noktasını buluyor. Dili fazla mesai yapıyor, aşırı hassas klitorisimin üzerinde nokta atışı hassasiyetle geziniyor. Sanki o gerçekten bir Viking ve ben de İngiltere sahiliymişim gibi beni yağmalıyor ve harap ediyor. Gerçekten de Valhalla için.

Sonunda bir volkan gibi patlayarak devrilene kadar beni uçurumun kenarında sallıyor. Ulumam o kadar yüksek ki Izzy'yi uyandıracığımıza eminim ama elimde değil.

onu. Boştaki elimle kanepeyi kavrıyorum ve onu boğmaya çalışır gibi başını kalçalarımın arasına sıkıştırıyorum.

Gözlerimi açtığımnda Viking'in göğsüme tırmanıp üstüme çıktığını ve göğüslerimi sikinin etrafında birbirine bastırđını görüyorum. Aletin başı, kırmızı ve şişmiş bir halde, her hamlede ucundaki küçük delik açılarak, aralarına girip kayboluyor. Dilimin ucuyla fiske atarak en yakınına geldiğinde yakalamaya çalışıyorum.

Derin derin inliyor, sonra boşalıyor. İlk atış eneme sıçrıyor, boynumda ve göğsümde sıcak bir iz bırakıyor ve sonra başka bir vuruş için geri çekiyor, bu sefer göğüslerimin arasındaki vadiye ıslak ısı çizgileri koyuyor. Aletini bir daha gördüğümde kayganlaşmış ve dölle kaplanmıştı, boynuma bir tane daha döküyor, sonra tekrar kayboluyor. Sonunda Bear'ın karşı tarafına doğru yuvarlandığında, göğüslerim, göğsüm ve boğazım onunla ıslanmıştı. "Kahretsin, göğüslerini seviyorum," diye inliyor ve gözlerini kapatıyor.

Bir an Izzy'yi uyandırıp uyandırmadığımızı anlamak için kulak kabartıyorum ama yatak odasından ses gelmiyor. Tanrı'ya şükür. Ellerim erkekleri ararken, Bear'ın geniş göğsünü ve Viking'in sert kalçasını bulurken, gözlerimin de bir anlığına kapanmasına izin veriyorum. Hepimiz ıslak, yapışkan, çıplak pislikleriz ama biraz dinlenmeyi hak ediyoruz. Ve sonra kendimden geçiyorum.

Beatrice'in "Vay !" diye bağırmasıyla uyandım.

Çıplak, panik içinde bir koşuşturmanın ardından, mahcup bir ciyıklama ve derin kahkahalarla birlikte, üçümüz yatak odama kaçıyoruz ve ev arkadaşımı kapıda şaşkın bir halde bırakıyoruz. Bir an sonra, o gülmeye başladı ve ben de kendimi tutamadım. Ben de güldüm.

Bu sefer Izzy uyanır.

HAWK

"BİR ŞİŞE ISIT. UYANDI," DIYE BAĞIRIR AYI.

Zaten bira almak için buzdolabına gittiğimden, süt şişelerinden birini de çıkarıyorum. Beni buraya gelmeye ikna ettiklerinde ne bulmayı bekliyordum bilmiyorum ama Alessa'nın seçimleri hakkında ne söylersem söyleyeyim, kendini bebeğe adanmış.

"Bunu tekrar nasıl yapacağım?"

"Sadece içine koyun ve üstünü kapatın. Her şey önceden programlandı. Benim yapmamı ister misin?" Snark ayağa kalkmaya başlar.

"Yuvarlak bir deliğe yuvarlak bir vida sokabilirim, göt

herif." "Tamam!" Ellerini havaya kaldırır ve yerine

oturur.

Süt şişesi biberon ısıtıcısına düzgünce oturuyor ve ben kapatır kapatmaz işini yapmaya başlıyor. Bear, Izzy ile birlikte geri döndüğünde ısıtıcının sesi duyulur ve biberon hazır olur. Milyonlarca kez yapmışım gibi biberonu ağzına atıyorum. Izzy kolundayken bile kolayca yakalıyor.

Sikeyim.

O benim bebeğim.

Annesi yalan söyledi. Kendi bebeğimizi bizden sakladı. Affedilemez. Diğer herkes de sanki hiçbir şey olmamış gibi Alessa'nın yanında yer alıyor. En azından Viking'in benim tarafımda olduğunu düşünmüştüm ama o ve

Bear birkaç gün önce apartmandan döndü, o da diğer ikisi kadar sarhoştı. Birlikte olmamız gerekiyordu ama bugünlerde bunu hissedemiyorum.

Bugün dördümüz de buradayız. Snark, Viking ve Bear, Alessa arayıp Isabella dersteyken ona göz kulak olup olamayacağımızı sorar sormaz aşırı hevesli çoban köpekleri gibi zıpladılar. Tabii ki çocuğuma göz kulak olacağım ama Alessa'nın diğerlerini parmağında oynatmasından nefret ediyorum.

Buraya bebek için geldim, ama aynı zamanda adamların neden bu kadar hevesli ve açıkçası unutkan olduğunu görmek için de geldim. Ona çok sert davrandığımı düşünüyorlar, ama bana sorarsanız çok kolay davranıyorlar.

Bear kanepeye uzanır, Izzy'yi biberonla beslerken koluna girer. Izzy emerken elleri biberonun kenarına vuruyor. Hafızamı gıdıklayan küçük bir çocuk şarkısı Bear'ın göğsünde usulca gümbürdüyor. İtiraf etmekten nefret ediyorum ama çok kışkırdım.

"Onu tutmak ister misin?" Bear sorar.

"Ne? Hayır!" Eğer biri küçük kızımızla uğraşırsa derisini canlı canlı yüzerim ama bir bebeğin yanında nasıl iyi olunur bilmiyorum. Hiç bebeğim olmadı, hiç kardeşim olmadı, hiç babam olmadı. Aile hayatım pek de öyle değildi.

"Çok kolay. Sarkık değil," diyor Snark.

"Seninle uğraşmasına izin verme," diyor Bear usulca. "Onu ilk tuttuğunda yanlışlıkla futbol topu yakalamış bir balo kraliçesine benziyordu."

"İlan!"

"Bebeği tutmak istemiyorum. Sadece hepinizin bize ihanet eden kadın için bu kadar eğilmenizin ne kadar yanlış olduğunu düşünüyordum. Beni gelmeye ikna etmene izin vermemeliydim." Ayağa kalktım ve anahtarlarıma uzandım."

Viking sessiz ve ölümcül bir otoriteyle, "Otur ," der.

"Oh, özür dilerim. Sadece büyük göğüsler ve kalın bir kıçtan daha fazlası gerektiği için-"

Ayağa kalktı ve benimle göğüs göğüse geldi. "Bunu duymak istemezsin. Tavırlarının çoğuna katlanıyoruz çünkü halletmen gereken şeyler olduğunu biliyoruz ama sakın am yüzünden burada olduğumuzu ima etmeye cüret etme. O bizim *çocuğumuzu* doğurdu. Sadece 'bebeği' değil, Isabella'yı da. Izzy. Ve sen bunu öğrenene kadar, Alessa'yla ikinci bir raund için hepimiz kadar hevesliydin. O bir azize değil ama bir canavar da değil Hawk. O senin annen değil."

"Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun?" Bağırıyorum.

Bebek beslenmeyi bırakıp inlemeye başlayınca kendimi eskisinden daha da büyük bir pislik gibi hissettim. Alessa'nın bir canavar olduğunu düşünseydim çok daha kolay olurdu ama o sadece genç ve korkmuş. Ve muhteşem. Hatırladığımdan bile daha güzel.

Yaptığı şey için onu cezalandırmak mı istiyorum yoksa bu beni nasıl hissettiriyor bilemiyorum.

Geri çekildim ve hâlâ çoğunlukla dolu olan şişemi çöpe attım. "Her neyse. Hiçbir yere gitmiyorum, sadece biraz hava almaya ihtiyacım var."

Zamanlama da günün geri kalanı gibi berbat olunca, kapıyı pahalı kıyafetler giymiş sırık gibi bir herifin apartman kapısının önündeki korkuluklara yaslandığını görüyorum. "Ne istiyorsun?" Elimi kemerime götürerek tersliyorum. Silahım kesiğimin arkasına saklanmıştı ama onu çıkarmak sadece bir dakikamı alacaktı.

Beni sinirli bir şaşkınlıkla karşılıyor. Koyu renk saçları geriye taranmış ve köşeli yüzü beni rahatsız edecek kadar tanıdık. Sanki onu tanımalıymışım gibi. Beni içine çekerken, koyu renk gözleri yarıklara dönüşüyor. "Sen de kimsin lan?"

Sertleşmek mi istiyor? Beni tam da bunun için uygun bir ruh halinde yakaladı. "Bu seni hiç ilgilendirmez. Ben sana yardım etmeden siktir git buradan."

Bakışlarımı korkusuzca karşılıyor ki bu da onun ne kadar aptal olduğunu gösteriyor. Korkması gerekirdi. Sonra kesiğimin önündeki yamayı fark ediyor ve güzel çocuk yüz hatları tiksintiyle buruşuyor. Yere tükürdü. "Sen lanet olası bir Çılgık Atan Kartal'sın. Alessa'nın dairesinde ne bok yiyorsun?"

Sonra kim olduğunu ya da en azından onu en son nerede gördüğümü fark ediyorum. "Toplantıdaydın, değil mi? Yetişkinler sohbet ederken babanın arkasında duruyordun. Evine git, evlat. Burada sana göre bir şey yok."

Beklediğimden daha hızlı bir şekilde, geri adım atıp ceketinin içinden bir parça çekerek tepki veriyor. Hızlı, ama yeterince hızlı değil. Silahın ucunu yüzüme doğrulttuğunda, çoktan benimkinin namlusunun ucuna bakmaya başlamıştı bile, böylece açık alanda birbirimize silah doğrultmuş olduk.

çekmemek için çok fazla.

"Burada benim için her şey var. Alessa nerede?"

Sonunda anladım. Silahlarımız birbirimize doğrultulmuşken bile, alçak sesle sırtıyorum. "Sen o deli , değil mi? Dario. Defol git buradan. Evine git, gözlerinin arasına kurşun sıkmayacağım. Alessa burada değil."

"Benden önce tetiği çekebileceğinden o kadar emin misin?" diyor alaycı bir tavırla. "Seni kuduz bir köpek gibi yere sermeme ne dersin? Gerçekten istediğin bu mu, beynin için bok mu?" Elindeki silah kaya gibi sağlam. Cesareti var, hakkını vermeliyim.

Horozun kurulma sesi çok net duyuluyor. "Tabii, onu vurabilirsin. Umurumda değil. O zaten huysuz bir pislik. Ama yine de o tetiği çekersen beynine sunroof yaparım." Viking'in kolu arkadan başımın yanından uzanıyor ve ikinci bir silahın namlusunu Dario'ya doğrultuyor. "İkimizi de haklayabileceğini mi sanıyorsun? Çünkü hiç sanmıyorum."

Dario'nun sert bakışları bir silahtan diğerine gidip geliyor. İkiye bir dezavantajına rağmen, belli ki şansını tartıyor. Deli herif, tıpkı Alessa'nın diğerlerini uyardığı gibi. Soğukkanlı ve sakin bir şekilde konuşuyorum, kıpırdamasını istemiyorum. "Burada dördümüz varız. Bir çeşit çılgınlık dünyasında ikimizi alt etmeyi başarsan bile, yine de boku yedin. Telefonlarına bile çıkmayan bir kız için ölmeye değer mi?"

Dario'nun çenesi kararlılıkla geriliyor ve gözleri öfkeyle parlıyor. Bir an için tetiği çekeceğinden emin oldum.

ikimizin de bitti.

"Yürü," diye tehdit eder Viking. "Sana doğrultulmuş dört silah itibar kaybı değildir. Bu basit bir hayatta kalma mücadelesi. Yoksa Alessa'nın onurunu beynine saplanmış kurşunlarla koruyabileceğini mi sanıyorsun?"

Bu herife söylemek istediklerimi söylememek için ağzımı kapalı, dudaklarımı sıkı tutuyorum. Eğer mantıklı bir seçim yapar ve çekip giderse, yine de onu vurmamak için tüm irademi kullanmam gerekecek. Alessa onun bebeğimize zarar verebileceğini düşünüyor ve ben hâlâ kızgın olsam da bu benimle onun arasında. Bu küçük pislik ne ona ne de Isabella'ya yaklaşamayacak ve bundan emin olmak için her şeyi yapacağım.

Sokakta biri çığlık atıyor ve bir kapı çarparak onu ve beni ürpertiyor. Fark edildik ve burası, insanların tekneyi sallamamak için sessizce yoldan çekildiği türden bir mahalle değil. Burada polisleri güvenirlere. 911 aranacak ve gerçekten cevap verecekler. Buradan siktir olup gitmeliyiz. Sadece Dario değil, hepimiz.

Sikeyim.

Dario'nun kafasındaki dişlilerin gıcırdadığını neredeyse duyabiliyorum. Çok kızgın görünüyor. Beni vurmak istiyor. Sadece kafasına doğrulttuğu namluların sayısı onu durduruyor, bu çok açık. Yine de içimden bir ses denemesini istiyor.

"Polisler yakında gelecek. Siktirin gidin buradan," diye arkadaki Bear. Şu anda ona doğrultulmuş iki namludan fazlası olabilir ama kendimden karşı karşıyayken dönüp kontrol edecek halim yok.

Sonunda Dario merdivenlerden inmeye başlarken kısa bir süre başını sallıyor. "Siz pislikler Alessa'ya ne yaptınız bilmiyorum ama Tanrı'ya yemin ederim ki eğer ona bir şey olursa hepinizi geberteceğim. Kimse benim olana zarar veremez. Bu cinayet bile değil, imha."

"Yürümeye devam et," diyorum basitçe.

Bize doğru tükürüyor ama tabancasını bize doğrultmuş bir şekilde geri geri gidiyor. Kaldırıma siyah bir Ferrari park etmişti, belli ki ona aitti,

ve ona ulaşır ulaşmaz, siper olarak kullanmak için arkasına kaçıyor. İhtimalleri oynayıp ateş etmeye mi başlayacak? Onunla aramda kapı çerçevesi olsun diye geriye doğru adım atıyorum. Diğerleri geçmeme izin vermek için yer değiştiriyor.

Ama sonra arabanın kilidini açarken araba vınlıyor ve sürücü kapısı kalkıyor. Arabaya biniyor ve motor kükrüyor, ardından ateş etmemizi bekliyormuş gibi kışını yırtarcasına yola devam ediyor. Süslü bir araba ama bu şeyle rüzgarı saçına alamazsın. Onda kalabilir.

"Buradan siktir olup gitmeliyiz," diye bağıyor Viking kapıyı çarparak kapatırken. "Polisler yakında burada olur, olmasalar bile o orospu çocuğu takviye kuvvetlerle geri gelir. Burada kalmasına izin vermenin bir hata olduğunu biliyordum. Izzy nerede?"

"Yatak odasındaki beşiğinde," diyor Bear. "Kurşunlar uçuşmaya başlarsa ortaya çıkmasını istemedim."

"Onu kulübe mi götürüyorsun?" Ben soruyorum. En iyisi bu. Bebeği güvende tutmak, annesini güvende tutmak. Belki onunla bizim bölgemizde uğraşmak durumu biraz eşitler.

"Tabii ki onu lanet kulübe götüreceğiz." Viking etrafına bakınır. "Bear, Izzy'yi getir. Snark, Alessa'yı ara ve *hemen* buraya gelmesini söyle. Sonra Beatrice'i ara ve ona uzak durmasını söyle. Bir otel odası falan tutabilir. Sadece onu yoldan uzak tut. Hawk, önemli görünen her şeyi al ve biz gözümüzü açık tutarken minibüse at. Eğer hızlı hareket etmezsek, bu iş tam bir rezalete dönüşecek - tabii zaten öyle değilse. Şimdi, kımıldayın!"

Ne boktan bir durum.

ALESSA

YOU SHOOK ME ALL NIGHT LONG, TELEFONUMDAN TAM DA
ve herkes dönüp bana bakıyor. Lanet olası Snark.

Tüm numaralarını koymak için telefonumu istediğinde ona güvenmemem gerektiğini bilmeliydim. Her halükarda telefonumu sessize almalıyım ama insanlar beni çok nadir arıyor. Babam programımı biliyor ve diğer herkes sadece mesaj ya da DM atıyor. Mesaj göndermek varken neden arayasın ki? Bizler vahşi değiliz.

Ama ortaya çıkan numara Viking. Snark, Viking'in özel yamasını bile onun iletişim resminin arkasına yaptı. Boynuzlu kaskı olan küçük bir adam. Ama neden? Aman Tanrım, Izzy'nin bir mu var?

"Özür dilerim," diye bağıyorum profesöre, sonra hâlâ açık duran çantam ve AC/DC çalan telefonumla koşar adımlarla salondan çıkıyorum. Kapı arkamdan kapanır kapanmaz cevap veriyorum.

"Alessa." Viking'in sesi bir yay kadar gergin. Stresli. "Artık eve geliyorsun. Seni buradan çıkarmalıyız."

"Ne? Sana olmadığımı söyledim-

" "Dario seni buldu."

Kalbim durdu. Ne? "Az önce-" mi dedin?

"Evet. Şimdi kışını buraya getir. Polisler gelmeden seni güvenli bir yere götüreceğiz."

"Polisler mi? Ne haltlar ?"

"Yolda açıklarım. Zamanımız yok. Ne kadar sürede burada olabilirsin?"

"Arabaya atlayacağım. On dakika sonra.

Izzy?" "O iyi."

"Yatağımın altında ikimiz için bir çanta var." "Akıllıca," diye homurdanıyor. "Sekiz olsun." Hat kesilir.

Onu doğurmaya karar verdiğimden beri bunu planlıyordum ama bir şekilde gerçekten koşmak zorunda kalacağımı hiç düşünmemiştim. Ve gerçekten de hayatımın bu kadar kısa sürede, bu kadar uzun süre sonra tamamen delireceğini beklemiyordum. Saçmalık, saçmalık, üç kat saçmalık. Ama ciddi mi? Polisler mi? Ne olduğunu bilmek istiyorum?

Koridorda ilerlerken ve diğer öğrencilerin arasından çılgın bir gergeden gibi geçerken, arada bir "Özür dilerim!" diye bağırıyorum ve kimsenin beni tanımamasını umuyorum. Neden herkes bu kadar yavaş hareket ediyor?

Park yeri boydan boya çok büyük ve neden diğer uca park ettim ki? Kapıyı açıp kendimi içeri atana kadar saniyeler saatler gibi geçiyor. Dakikalar sonra, kampüsün içinden hızla geçiyorum ve kampüs polisinin beni bir ya da iki dur işaretinden geçerken görmemesini umuyorum.

Yedi dakika kırk beş saniye sonra daireye varıyorum, durduğumda lastiklerim gıcırıyor. Viking ve Hawk dışarıda, kamyonetlerinin arkasına ıvır zıvır atıyorlar-Izzy'nin alt değiştirme masası, bir torba bebek bezi, dolabımın içindekilerin çoğu bir yığın halinde görünüyor. İstesem de istemesem de taşıyorum.

Snark kapıdan çıkıyor ve arkasında Bear, Izzy'yi kolunun arasına almış. Izzy onun sakalıyla oynuyor, etrafındaki kargaşadan habersiz. Arabamdan fırladım ve doğruca ona doğru koştum. "Izzy!

"O güvende," diye gürlüyor Ayı, onu için bana uzatarak.

Onu sıkıca sarıyorum ve başından öpüyorum. "Ne oldu?"

"Vakit yok," diye tersler Viking. "Alessa, Izzy'yi arabana baēla ve yolcu tarafına geç. Snark, sen sr. Hawk ve Bear, minibüse. Buradan siktir olup gidiyoruz."

Sanki komutlarına yanıt verircesine, polis sirenlerinin sesi havayı yararak geçti.

"Bekle," diye baēırıyorum. "Ben burada yaşıyorum. Belki onlara her şeyin yolunda olduēunu söyleyebilirim. Kimsenin başı belada deēil. Sadece-"

"Alessa, silahlar çekildi. Sıklerine takmayacaklar. Hemen arabaya bin." Viking işaret ediyor, yüzü soēuk bir verimlilik maskesi. Askeri eēitimi parlıyor.

Tanrım. Izzy'yi bebek koltuēuna atıyorum ve rekor bir sürede kemerini baēlıyorum. Küçük alnı endişeyle kırışıyor ve inliyor. Bir şeylerin ters gittiēini anlayabiliyor ve her zamanki kırışık oyuncaēının bende olmadıēını fark ettiēi anda feryat edecek ama kaybedecek zamanımız yok. Yolcu koltuēuna atlamak yerine arkaya, onun yanına geçiyorum. Bebeēime daha yakın.

Snark çoktan yerini aldı ve ben kapıyı kapattıēım anda o da arabadan indi. Audi'm tam olarak bir yarış arabası deēil, ama bize tüm gücünü vermesini saēlıyor ve sokaēın diēer ucunda mavi ışıkların parıltısı grndēnde mahalleyi temizliyoruz. Bir yan sokaktan ařaēı inerken, adamların minibüsü hemen arkamızda, Viking ve Hawk'ın sert ifadelerini ve arkalarındaki Bear'ın iri cssesini seebileceēim kadar yakın.

"Aman Tanrım! Bea! Bea! Eēer eve gelirse-"

"Ona uzak durmasını söyledim bile. Aptalca bir şey yapmadıēı sürece güvende olacak," diyor Snark, yle sert bir viraj alıyoruz ki arabanın saē tarafının kalkmaya bařladıēını hissediyorum. Bir elimle kapının üstündeki tutamaēı, diēer elimle de Izzy'nin araba koltuēunu tutuyorum, sanki vücudumla bir kafes yaratabilirmişim gibi. Izzy aēlamaya başlıyor ama muhtemelen arabadaki en güvenli kişi oNeyse ki arabayı alırken ocuk koltuēu konusunda cimrilik yapmamıştım.

Bir ılık atarak doğruluyor, caddeden otoyola doğru gle ilerliyoruz. Görmezden gelinen bir kırmızı ışık, ardından korna sesleri ve bize doğru yönelen bir sürü orta parmağın ardından güneye giden rampayı yırtarcasına .

"Kulüp binasına mı gidiyoruz? Güvenli olduğuna emin misin? Belki olaylar yatışana kadar bir otelde saklanabilirim."

"Siktir et. Viking kulüp evi dedi, biz de oraya gidiyoruz."

Korkuyorum ama aptal değilim. Adamlar beni bulduktan sonra geri dönmenin an meselesi olduğunu anlamalıydım. Ama bunun polis tarafından kovalanırken olmasını beklemiyordum.

"Ne oldu ki? Kimse vurulmadı, değil mi? Dario ürkütücü biri ama ölmesini istemiyorum. Sadece beni rahat bırakmasını istiyorum."

"Hayır, ama bir açmaz vardı. Aslında harikaydı. Hawk'ın neredeyse yüzünün yeniden düzenlenmesini saymazsak. Ama konuşmalar yapıldı. Takviye kuvvetlerle geri dönecek. Biz dört sert orospu ocuğuyuz ama biz bile bir mafya ordusuyla tek başımıza başa çıkamayız." Bunu gerçekten hayal kırıklığına uğramış ve bir tür kişisel yenilgiymiş gibi söylüyor.

"Kimsenin vurulmamasını tercih ederim ama sanırım böyleyim."

"Teoride seninle aynı fikirdeyim ama o adam gibi bir pislik senin endişelenmeni hak etmiyor. Bize ve seni güvende tuttuğumuz için bize nasıl teşekkür edeceğine odaklanmalısın." İleriye doğru odaklanmış durumda ama son yorumundaki sırtışı gözümde canlandırabiliyorum.

"Gerçekten mi? Tehlikede olduğumuzda bile mi?"

"zellikle de tehlikede olduğumuzda. Heyecanımın yanında biraz da heyecanı severim."

"Sen delisin." O görmese de gözlerimi deviriyorum, sonra Izzy'ye konsantre oluyorum. "şşşt, ben buradayım, endişelenme. Her şey yoluna girecek." Otoyola çıktığımızda ve sürüş düzeldiğinde, sakinleşiyor ve gözleri düşmeye başlıyor.

Telefonum aldı. "Babam arıyor. Ona ne diyeyim?"

"Güvende olduğunuzu ama sizi götürdüğümüz yerde güvende olmadığınızı." Snark, yavaş hareket eden bir teslimat kamyonu önümüze çıkarken küfür ediyor ve biz de direksiyonu kırmak zorunda kalıyoruz. Izzy uyanıyor ve onu dışarı çıkarmaya geldiğimi düşünerek uzanıyor.

"Henüz değil, bebeğim." Arkama yaslanıp telefonu açmadan önce onu burnundan öpüyorum. "Baba."

"Alessandra! Neler oluyor?" Babam tersledi. "Sen iyi misin? Dario az önce ortaya çıktı ve senin bir grup motorcu tarafından kaçırıldığına dair saçma sapan şeyler söyledi. Şu anda seni almak için bir güç topluyor."

Kahretsin.

"Kaçırıldı mı?"

"Neredesin?"

"Söyleyemem. Daireyi buldu ve ben iyiyim. Söz veriyorum ama ondan uzak durmak için başka bir yere taşınıyorum." Bu hikâye bana bile zayıf geliyor ama başka ne seçeneğim var ki?

"Nereye? Adamlarımı göndereceğim-"

"Lütfen, şimdilik bana güven. Bilmemen daha iyi."

"Bana söylemezsen seni koruyamam," diye bağıyor. "Fabbrisler güçlü ama çok ileri gittiler. O veledi bu kadar uzun süre şımartmamalıydık."

"Biliyorum baba, ama birlikte olduğum insanlar beni koruyacak. Bizi. Ben ve Izzy. Yapabildiğimde sana haber veririm, tamam mı?"

"Kim? Seni kim koruyacak? Dario motorcular konusunda haklı mıydı? Neler oluyor?" Şimdi çok öfkeli. Benim yanımda nadiren ortaya çıkıyor, bu yüzden bazen ne kadar tehlikeli olabileceğini hatırlamak zor oluyor ama nazik ve kibar davranarak Aile'de yüksek rütbeli bir subay olmadı.

Kulüp binasının etrafındaki duvarlar önümüzde beliriyor. İçeriye en son girdiğim anı hatırlayınca midemde bir düğüm oluşuyor. Bu sefer o kadar eğlenceli olmayacak. "Baba, gitmem gerek. En kısa zamanda daha fazla bilgi için seni arayacağım. Tamam mı? Annem bana göz kulak oluyor." Bana hep bunu söylediler, özellikle de öldükten hemen sonra.

"Piccola mia..."

"Seni seviyorum." Telefonu kapattım. Telefon hemen tekrar çalıyor ama zil sesini kapatıyorum.

"İyi misin?" Açık kapılardan geçerken Snark dikiz aynasından bana bakıyor. Bizi bekliyorlar.

"Henüz bilmiyorum. Yarın sorarsın." Beni ben yapan her şeyi geride bıraktım. Evimi, derslerimi, en iyi arkadaşımı. Ailemi. Şimdi sadece ben, Izzy ve benden en az Aile'nin onlardan nefret ettiğı kadar nefret etmek için her türlü nedeni olan motorcularla dolu bir yerleşke var.

Ana kulüp binası olan devasa deponun yanında, Snark'ın doğrudan içine girdiğı büyük bir garaj var. Bir dakika sonra, adamların minibüsü yanımıza park ediyor.

Ben Izzy'nin kemerini çözerken Snark yanıma geliyor ve kapımı açıyor. Genişçe gülümsüyor, yakışıklı yüz hatları bana bu duruma nasıl düştüğümü hatırlatıyor. Eğiliyor ve avucunun içiyle bir kapıcı gibi el hareketi yapıyor. "Yeni evinize hoş geldiniz."

VIKING

"NE LAN?" KARTAL-GÖZÜ İLE BIZE BAKIYOR

iyi bakıyor, zaten karanlık olan ifadesi aldığı her yeni ayrıntıyla daha da kararıyor. Kollarını kavuşturuyor, ellili yaşlarının başındakiler bir yana, kendisinden yirmi yaş küçük bir adamdan beklenmeyecek türden kaslarını esnetiyor. Boksör yavrusu Jüpiter, artık küçük olmadığını tam olarak anlayamamış, heyecanı hissederek bacaklarının arasında dolanıyor. "Kim bu kadın? Ve neden kulüpte lanet olası bir bebek var?"

Tabii ki bizi ortak salonda herkesin önünde durdurmak zorundaydı. Köşede, Şef'in eli Alexis'in gömleğinde ama merakla izliyor. King, Wild Child, Hero ve Emily kanepelerden birini kapmış, etrafa bakarken konuşmalarına ara vermişler. Emily, Vahşi Çocuk'tan ödünç aldığı gömleği kabartarak göstermeye başlamıştır. Quickshot, Blade ve Ripper kâğıt oynuyorlardı ama kâğıtları bıraktılar. Emily'nin annesi ve Kartal Göz'ün yan parçası Miranda bile -her ne kadar ikisi de kabul etmese de- üst kattaki odalardan merdivenlerden iniyor.

Muhteşem.

"Bana söylemeyi unuttuğun bir şey mi Viking?" diye soruyor sakın bir ses tonuyla.

Kartal Göz'ün memurlarından biri olarak, bu kesinlikle onu haberdar etmem gereken türden bir şey, ama böyle tepki vereceğini biliyordum ve Alessa'nın bir süre daha olduğu yerde güvende olacağını düşündüm. Her sürtük hakkında onu bilgilendirmek zorunda değiliz.

geçer, ama bu farklı. Genelde bir bebekten bahsetmiyoruz. Ve kesinlikle bir Giordano değil.

Bir nefes alıyorum ve diğer adamların hiçbirinin araya girip ateşi üstlenmeyi teklif etmediğini fark ediyorum. Korkak piçler.

"Bu Alessa. Biraz ateşi var ve onu bir süreliğine koruyoruz."

"Onu korumak. Kimden?" Kartal-göz belli ki hikâyede daha fazlası olduğunu anlıyor ve hepsini anlatmadan kurtulmama izin vermeyecek. "Ve bu kimin bebeği?"

"Bizimkiler."

"Sizin mi? mi?" Şüpheli bir kaşını kaldırıyor. "Evet."

King, Vahşi Çocuk, Kahraman ve Emily'ye bakar. Vahşi Çocuk omuz silkiyor.

"Yüce . Yine mi? Bu lanet kulüpte artık sürtüklerini teke tek siken kimse yok mu?"

Kimse cevap vermiyor.

"Bunu bana beş yaşında bir çocukmuşum gibi açıklayın. Tam olarak neler olduğunu ve bunun hayatımı nasıl berbat edeceğini, çünkü size bakınca, edeceğinden oldukça eminim." Parlıyor. Bunca yıl sonra bile, süt beyazı tek gözü soğuk bakışlarını daha da rahatsız edici kılıyor.

Ona hikayeyi anlatıyorum. Çocuklar akıllarına geldikçe boşlukları doldurmak için söze giriyorlar. Alessa, kucağında Izzy ile Bear ve Snark'ın yanına sokuluyor ve herkesi dikkatle izliyor. Çekingen olduğu için onu suçlamıyorum. Burası sıcak bir ortam değil.

Kartal-göz, tam adının söylendiği noktaya kadar dinler. "Bekle. Geri çekil. Giordano mu? O lanet olası bir Giordano mu? Siz sik kafalılar aptal mısınız?"

"O zaman bilmiyorduk," diyor Bear, bir kolunu Alessa'nın omzuna koruyucu bir şekilde dolayarak.

"Ve biz onu tekrar bulana kadar bize söylemedi," diye ekliyor Hawk, sesinde bir miktar asitli suçlama var. Alessa bunun üzerine yüzünü buruşturuyor ama bir şey söylemiyor.

"Onun mafyanın içinde olduğunu öğrenmen ve hala onu aramaya devam etmen yeterince kötü. Ama onu neden buraya getirdin? Ben daha fazla kan dökülmesini önlemeye çalışıyorum, yeni bir savaş başlatmaya değil!" Sesini o kadar yükseltiyor ki Jüpiter bile ürküp kaçıyor. Kuyruğunu sallayarak hızla Emily'nin yanına gidiyor ve onu kucağına alıyor. Biz ve Kartal Göz dışında ortak salon sessiz. "Bakalım doğru anlamış mıyım? Siz sık kafalılar bir mafya kızını hamile bıraktınız, kızın bizi bir kez öldürmeye çalışan deli bir sapığı var, onunla birlikte olduğunuzu biliyorlar ve şimdi de onu buraya mı getirdiniz? Doğru anlamış mıyım? Tam kaplumbağa moduna geçmeden önce bilmem gereken başka bir şey var mı? Çünkü bunu oturarak kabul etmeyecekler."

"Isabella'dan haberleri yok," diyor Alessa, ilk kez girerek. "Babam ve oda arkadaşım biliyor ama başka kimse bilmiyor."

"Seni kaçırdığımızı düşünüyorlarsa, bunun bir önemi var mı? Tanrım, eğer polis değilse, lanet olası mafya. Bu kadar adam kaçırma yeter!"

Bu kez herkes Emily'ye ve etrafındaki çocuklara bakıyor, en azından bir an için, sonra dikkatler tekrar bize dönüyor.

"Hayır," diye üzüntüyle yanıtlıyor Alessa. "Dario her geliyor." "Burada olduğumuzu biliyor mu?"

Snark, "Bizi Screaming Eagles olarak tanıdı, yani muhtemelen ," diyor.

Kahretsin, ne boktan bir şova dönüştürdük bu işi ama kulübe güvenebilmeliyiz. "Daha önce ne olursa olsun, onu korumaya devam edeceğiz. Bunların hiçbiri planlı değildi ama olur böyle şeyler. Toplantıdan sonra onu aramanın bir hata olduğunu iddia edebilirsiniz, ama o zaman kızımızı asla öğrenemezdik, bu yüzden evet, bundan da pişman değilim. Küçük bir kızınız var. Büyürken onu tanımamış olsaydın nasıl hissederdin?"

Kartal-göz elini yüzüne silerek birkaç saniye içinde on yaş yaşlanmış görünüyor. "Seni okudum. Ve olan . Ama bununla nasıl başa çıkacağımızı bulmak zorundayız. Kim onların paylarını alıp dördünü buradan kovmam gerektiğini düşünüyor, böylece makul bir inkârımız olur? İşbirliği yapmak istediğimizi gösterelim."

"Sikerim böyle ," diye bağırır Wild Child. Herkes mutlu görünmüyor ama kimse elini kaldırmıyor.

Snark öne çıkar. "Kellemin tehlikede olduğunu biliyorum ama evet, siktir et bu saçmalığı. Hepimiz bazen çuvalıyoruz ama kulüp bir arada duruyor. Birbirimizin kışını kolluyoruz ve her şey boka sardığında hepimiz elimizde küreklerle ortaya çıkıp kendimizi tekrar kazıyoruz. Bunu başkaları için yeterince sık yaptık. Belediye Başkanı Hawthorne'un evini bastığımızda olduğu gibi."

Kartal-göz başını sallar. "Güzel. Kimseyi kovmuyorum. Hepiniz kan bağı olan üyellersiniz ve sizden kesinti yapmayacağım. Sadece bu adamların her birini ne kadar boktan bir duruma anlamanızı istiyorum. Ya kızı geri verirsek? Ailesi ona zarar vermez ve bu iyi niyetimizi gösterir. Bunu lanet bir yanlış anlamaya bağlayın."

"Olmaz," diye gürler Bear, yaklaşan bir çığ gibi. "Dario bebeği için gelecek. Bizim için gelmekten asla vazgeçmeyecek. Ve biz çocuğumuzu terk etmeyeceğiz."

Kartal-göz uzun bir iç çeker, sonra başını sallar. "Ben de öyle düşünmüştüm. Lanet olsun. Tazyikli suyu hazırlayın. Kapıdaki korumaları iki katına çıkarın ve kimse silahsız dolaşmasın. Gelecekler ve bu durumdan bir şey kurtarmak için gerçekten süslü bir konuşma yapmak gerekecek, tabii kurtarabilirsek."

"Bir savaş başlatmak istemiyorum," diyor Hawk karanlık bir sesle, "ama o pisliklerden biri Isabella'ya yaklaşırsa, ateşkes siktir olup gidebilir. Yaptıklarımın sorumluluğunda tutulmayacağım."

"O zaman işlerin o noktaya gelmemesini umalım. Onu korumayı size bırakıyorum çocuklar. Görünüşe göre zaten uğraşacak yeterince işim var."

Rahat bir nefes aldım. Daha kötüsü de olabilirdi.

"Elbette, patron." Snark başını salladı, sonra geri kalanımıza baktı.
"Viking'in odası en büyüğü."

"Prez," diye bağıyor, kulübe sadece birkaç ay önce katılmış, kısa kesimli ve gür sakallı, iri yarı bir adam olan Alpha, ön kapıdan içeri dalarken. "Bir sürü siyah cip az önce kapının önüne yanaştı. Sıska bir adam Alessa'yı teslim etmemizi istiyor, her artık."

Lanet olsun, çok hızlıydı.

ALESSA

KAPIDAKİ MOTORCU DARIO'YU TARİF ETTİĞİ ANDA DIZLERİMİN BAĞI ÇÖZÜLDÜ. Titriyordum. Etrafı motorcularla çevrili yerleşkenin içinde bile, beynimin kertenkele kısmında, onun elini kolunu sallayarak içeri gireceğine, beni ve Izzy'yi bulacağına ve bizi kendisiyle birlikte ıssız bir yere sürükleyeceğine ve... sonra da her ne olursa olsun korkunç bir şey yapacağına inanan bir korku var.

Burada güvendeyim, çocuklar kapıya koşarken kendi kendime söyleniyorum.

Bear dışarı çıkmadan önce bana baktı. "Burada kalırsan güvende olursun. Kimsenin içeri girmeyeceğinden emin olacağız. Kimse sana zarar vermeyecek."

İşe yaramaz olmaktan nefret ederek başımı sallıyorum ama o haklı. Dario bile yerleşkeye saldırma riskini almazdı. O deli ama aptal değil. Öyle olsaydı her şey daha kolay olurdu.

Tamam. Derin nefes al. Sakin ol. Kafamı karıştırmasına izin verme. Burada güvendeyim. Etrafı motorculardan oluşan bir orduyla çevrili bir mafya kızı kadar güvende olabilirsin.

"Hey." Kadının sesi nazik olsa da tam arkamdan geliyor ve zıplıyorum, sonra Izzy'yi sıkıca kavrayarak dönüyorum.

Sinirleriniz gergin mi? Ben mi? Asla.

"Özür dilerim, özür dilerim. Seni korkutmak istememiştim. Sadece şu anda biraz desteğe ihtiyacın varmış gibi görünüyorsun. , kanepe rahattır. Çocuklar halledecektir. Her zaman hallederler."

Üç adamla oturan oydu. Nedense onu daha önce gördüğüme yemin edebilirim, ama nerede olduğunu hayal edemiyorum. Belki de partideydi? Dışarı çıktılar ama Kartal Göz'ün köpeği hala onu yakından takip ediyor, bacağına yaslanıyor.

Burada durarak hiçbir şeye yardım edemem. "Evet. Tabii."

Oturur oturmaz köpek zıplıyor ve onun kucağına yerleşiyor. "Tanrım, Jüpiter. Bir kucak köpeği olmak için büyüyorsun," diyerek onu şakacı bir şekilde azarlıyor ama onu itmek için hareket etmiyor. Büyük ya da değil, olduğu yerde gayet mutlu görünüyor, başını onun kalçasına yaslıyor ve kuyruğunu güm güm vuruyor. Bana bakıyor ve ellerini bir ayak kadar açık tutuyor. "Birkaç ay önce bu kadar büyük olduğuna inanabiliyor musun?"

"Dinle, dışarıda beni ve bebeğimi arayan deli bir adam var, bu yüzden şu anda köpek boyutunu umursadığımdan emin değilim," diye çıkışıyorum. Ben iç çekene kadar kaşlarını kaldırıyor. "Kusura bakma. Sadece biraz gerginim. Gerçekten sevimli bir köpek."

"Jüpiter. Eagle-eye'a ait ama buradaki kızlar kadar sürtük. Hemen hemen herkes için yuvarlanır." Kadın sırtıyor ve Jüpiter'in kulağının arkasını kaşıyor. Jüpiter'in bacağı heyecanla kanepeye vuruyor.

"Sen... sürtüklerden biri misin?" Burada, kulüpte bile birine bunu sormak garip geliyor.

"Hayır, ben değildim. Hiç olmadım. Buraya geliş şeklim... karmaşıktı ama artık yaşlı bir kadını." Elini uzattı. "Emily Hawthorne."

Aldım, birden neden bu kadar tanıdık geldiğini fark ettim. Aradan birkaç yıl geçmiş. "Hawthorne mu? Eski belediye başkanı gibi mi? Sen Holy Cross'a gitmemiş miydin?"

Gözleri büyüdü. "O benim babam. Bu da biraz karışık. Holy Cross'u nereden biliyorsun?"

"O duyguyu biliyorum. Alessa Giordano. Senden bir yıl öndeydim."

"Giordano mu? Aman Tanrım, seni hatırlıyorum."

"Evet. Ben çim hokeyi oynadım ama sen softball oynadın, değil mi? Yollarımız pek kesişmedi ama babam birkaç kez babanı işaret etti."

Gülüyor. "Ben bir yedek kulübesindeydim ama softbol sopası kullanma becerisinin ne zaman işe yaradığını bilseniz şaşırırsınız. Dünya küçük."

"Hem evet hem hayır." Omuz silkiyorum. "Ailelerimizin düşünebileceği kadar çok sayıda özel okul var sanırım."

"İyi noktaya değindin." Gülüyor ve Jüpiter'i kaşıyor. "Nasıl oldu da - hayır, belki de sormamalıyım. Senin durumun benimkinden bile daha karmaşık görünüyor." Dışarıdan öfkeli bağrıışmaların geldiği açık ön kapıya doğru bakıyor. Bunun Viking olduğuna eminim. Belki de gergin olduğumu görmüştür, çünkü gülümseyerek ekliyor, "Merak etme. Burası onların elinde. Burası bir kale. Babamın polis gücüyle burada savaştık, bu yüzden birkaç mafyayla kesinlikle başa çıkabiliriz."

"Fabbris zaten," diye mırıldanıyorum. Duygularımı nasıl açıklayacağımdan emin değilim, bu yüzden konuyu değiştiriyorum. "Sen kimin yaşlı kadınısın? Seninle oturan adamlardan biri mi?"

Gülüyor ve karnını ovuşturuyor. Kendi bebeği için benimkinden çok daha heyecanlı görünüyor. Yalnız olmayacağınızı bildiğinizde daha kolay oluyor. "İnanır mısın, üçü de. Dediğim gibi, karmaşık."

"Bu bir motorcu olayı mı? Bunun garip olduğunu düşünmüştüm, ama hepsi grup halinde mi takılıyor?"

Bir an düşünür. "Bildiğim kadarıyla hayır. Ama birbirlerine çok bağlılar, bu yüzden bunun da olağandışı olduğunu sanmıyorum. Paylaşmayı severler."

Buna göz kırpıyorum. "Ve sen onlarla birlikte hepsiyle ? gibi, *birlikte?*"

"Sadece üçü," diyor kızarak. "Benimkiler yeniden müttefik yakın arkadaşlar ve biz... birlikte bir tür şey geliştirdik. Bekle." Sanki çocuklar içeri girmek üzereymiş gibi kapıya, sonra da huysuzlanmaya başlayan Izzy'ye bakıyor. Eminim acıkmıştır. "Bu, sen ve Temizlik Ekibi'nin birlikte olduğunuz anlamına mı geliyor?"

"Temizlik Ekibi" mi? Onlara böyle mi diyorsun? Yine karmaşık kartını oynayabilir miyim? Yani, evet, hepsi Izzy'nin fa-

Ve evet, hepsi başlangıçta oradaydı, ama birlikte mi? Bunu hala anlamaya çalışıyoruz."

"Eminim. Eğer yardımı olacaksa, iyi bir grup seçmişsin. Ve inan bana, sizinle ilgilenen birkaç güçlü adamınız olduğunda hayat çok daha kolay. Yardıma ihtiyacınız olduğunda her zaman etrafınızda bir tane vardır." Gülümsüyor ve tekrar karnını okşuyor. "Bu küçük karakter ortaya çıktığında, bahse girerim alabileceğim tüm yardıma ihtiyacım olacak."

Izzy yine mızızlanıyor, gevezelik ediyor ve yüzünü göğsüne bastırıyor. Ne istediği konusunda çok az şüphe var. Tanrım, Emily bu kadar çok destek aldığı için ne kadar şanslı olduğunu bilmiyor. "Karnı aç. Belki gidebileceğim bir oda vardır?"

"Oh, evet. Yine de çocuklar gelene kadar sana eşlik etmemi istersen sorun olmaz. Örtünmek istersen sana bir battaniye getirebilirim." Birden ayağa fırlıyor ve sinirli bir havlamayla yere düşen Jüpiter'i yerinden kaldırıyor. Biraz utanmış görünmeyi başarıyor. "Çok yakın olmadığımızı biliyorum ama annem pek anaç değildir ve benim de etrafımda bebekler ve hamilelik hakkında konuşabileceğim kimse yok. Eğer sakıncası yoksa, bilirsiniz..."

"Elbette, ama tam olarak bir uzman değilim." Bir dakika sonra Izzy sanki günlerdir beslenmemiş gibi yemeye başladı.

"Tanrım, birkaç ay sonra benim böyle olacağımı hayal bile edemiyorum. Göğüslerim şimdiden ağrımaya başladı." Emily omzunun üzerinden kapıya bakıyor.

Dışarıdan daha fazla bağırış geliyor. Dario'nun sesinin Bear'ınkinin derin gürültüsüyle mücadelesini duyunca irkiliyorum. Ve Snark'tan gelen bir tür ukalaca yorum. "Belki de dışarı çıkmalıyım. Benim yüzümden kimsenin zarar görmesini istemiyorum."

Bana deliymişim gibi bakıyor. "Oraya gidersen olacak olan tam olarak bu. Aileni burada gönüllü olarak bulduğuna ikna etmenin bir yolu yok mu?"

"Gönüllü olarak buradayım."

"Evet, ama onları ikna et. Babam hapse girmeden önce Giordano Baba ile yakın bir ilişkisi vardı. Ben pek dikkat etmedim-

Siyasete ilgim yok ama o kadarını biliyorum. Yardım edebileceğimi düşünüyor musun?" Jüpiter ayaklarının üzerinde uyuyakalmış, o da boynunu hafifçe okşuyor. "Ve aynı okula gittik. Bunun anlamı olmalı."

"Bilmiyorum. Bizi dinleyen olur mu?"

"Kimse gerçekten savaş istemiyor, değil mi? Belki de tek ihtiyacı olan Dario denen adamı geri çekmek için iyi bir bahanedir." Saçlarını geriye atıyor ve sırtıyor. "Hırslı bir politikacının kızı olarak büyüüp de oradan buradan birkaç ipucu almadan duramazsın. Hadi ama, sırf büyük, sert motorcular değiliz diye işe yaramaz değiliz."

Haklı ama bu aynı zamanda ailemin burada olduğumu bilmesini sağlamak anlamına da geliyor. Her iki tür aileye de. Peki babam ne yapacak? Onlara Izzy'nin babasının bir motorcu olduğunu söylemeyeceğim, ama bu bağlantıyı kuracaktır. Çünkü bebeğimi alıp evimden kaçarak liseden eski bir sınıf arkadaşımın Screaming Eagles kulüp binasında yatıya kaldığıma inanma ihtimali sıfır. En iyi ihtimalle.

Asıl soru babamın gerçekten barış isteyip istemediği. Izzy'nin bağlantısı, onu diğer tarafa geçirmeme yetecek kadar uzun süre kesiliyor. Sonra telefonumu çıkardım.

Burada bir şey yok.

ALESSA

BİRKAÇ UZUN AN BOYUNCA, PAPA GIORDANO'NUN

Açmak için. Telefon çalıyor ve çalıyor. Dışarıdaki sesler giderek yükseliyor. Emily, Dario'nun adamlarıyla yerleşkeyi istila etme şansı olmadığını söylediğinde ona inanıyorum ama bu sorun çıkaramayacağı anlamına gelmiyor. Ve adamlarım pek çok şeye sahip olsa da, kurşun geçirmezlik bunlardan biri değil.

Benim adamlarım. Viking, Snark, Bear. Hawk, bana hala kızgın olsa bile, o da bunun bir parçası.

Aç şu aptal telefonu.

"Evet?" Babamın keskin sesi .

"Baba!" Umarım sesimdeki rahatlamayı duyuyordur. "Ben Alessa. Alessandra."

"Alessandra, bu ne sürpriz." Sesi benden haber aldığı için mutlu geliyor, ki bu iyiye işaret. Hayatının büyük bir kısmını Amerika'da geçirmiş olmasına rağmen, hâlâ biraz İtalyan aksanı var. "Söylesene sevgili kızım, iyi misin? Bazı söylentiler duydum. Eğer Çılgık Atan Ea- gles sana zarar verdiyse, tüm Güney Yakası'nı yerle bir ederim. Bu ateşkesi istediklerini göstermek için garip bir yöntemleri var."

"Hayır, baba. Ben iyiyim. Buradayım çünkü olmak istiyorum. Bir arkadaşım. Eski bir sınıf arkadaşım. Emily Hawthorne." Hikayemiz kağıt gibi ince. Buna inanmayacak, değil mi? Ben inanmazdım.

"Hawthorne? Kurt Hawthorne'un kızı mı? Dario neden kaçırıldığına inanıyor? Biri sana bunu söyletiyor mu?" Arka planda bazı itiş kakışlar oluyor ve nabzım hızla atıyor. Eğer haber çoktan masasına ulaştıysa, tek yapmamız gereken bir el sallamak olacak ve bir katliamı önleme şansımız sıfıra inecek.

"Bu doğru. Yemin ederim. Ben iyiyim. Emily bana ulaştı çünkü geçmiş bir kenara bırakmanın hepimiz için ne kadar önemli olduğunu göstermek istedi."

"Bunu onayladığımı sanmıyorum ama Dario'nun seni görmesine izin ver. Senin güvende olduğunu bilmeden gitmeyecektir."

Onu doğru tanıyorsam, ölene ya da biri onu zorlayana kadar gitmeyecek, ama belki babamın doğrudan bir emri bunu yapabilir. "Evet, baba. Oraya gideceğim. Birini vurmadan önce biri ona haber versin."

Babam telefonda homurdanıyor. "*Cazzo*. Hırslı biri ama tüm ailesi gibi asabi. Lucas," diye emrederek telefondan uzaklaştı. "Fabbri'nin oğlunu ara ve ben aksini söyleyene kadar beklemesini söyle. Eğer önce o ateş ederse, cezasını bizzat ben vereceğim."

Babamın ses tonundaki üstü kapalı tehditten ürperiyorum, ama belki de bu her şeye rağmen işe yarayacak? Emily dikkatle izliyor, muhtemelen hattın diğer ucunda neler olduğunu tahmin etmeye çalışıyor. Ona belirsiz bir omuz silkme hareketi yapıyorum.

"Alessandra, bekliyor. Bekliyorum."

"Tamam. Ben çıkıyorum." Telefonu sessize alıp kanepenin üzerine bırakıyorum. Izzy, onu Emily'ye uzattığımda mutsuzca homurdanıyor, ama onca heyecandan ve süt dolu karnından sonra uykusu var. Gözleri cam gibi ve yumruğunu hafifçe emiyor. "Ben dışarı çıkarken ona göz kulak olabilir misin?"

Izzy'ye sanki ona saatli bir bomba vermeye çalışıyormuşum gibi bakıyor. "Ne yapmamı istiyorsun?"

"Birkaç ay içinde bunlardan birine sahip olacaksın. Tavsiye ister misin? Jüpiter'e sarılır gibi sarıl ona. Uykuya dalmak üzere. İyi olacaksın. Bunu iş başında eğitim olarak düşünün. Eğer bir şey olursa-

Kalemler... Bilmiyorum. Onu benim için g vende tut, tamam mı?"
Boğazım d ğ mleniyor. Bu i e yaramalı.

"Ama-" Emily Izzy'yi kucağına alıyor ve rahat edene kadar kendine  ekiyor, Emily'nin kazağına yaslanıyor.

"G rd n m ? Gayet iyi. Yakında d neceğim." Telefonumu a tım.

"Baba?" "Dı arıda mısın?"

"Ben  imdi  ıkıyorum. Dario'nun  ılgınca bir  ey yapmaması gerektiğini bildiğinden emin ol." Izzy'yi Emily'nin ellerine bırakarak kapıdan  ıkıyorum. Onu geride bırakmak i imi acıtıyor ama bu sırrımın son ve en  nemli par ası. K   k kızımı g vende tutacak olan.

Kapıda i ler tahmin ettiğimden daha gergin. Bear ve Viking silahlarını  ıkarmı , ikisi de Dario'ya ni an almı . Dario Snark'a odaklanmış durumda, normalde ne kadar rahat olduğunun aksine, birinin kafasını koparmaktan bir k t  hareket uzakta gibi g r n yor. Hawk'ın eli kemerinde ama hen z silahını  ekmedi. Y z ifadesi kayaları par alayacak kadar sert.

Yanda, Kartal G z Dario'yu aptalca bir  ey yapmaması i in uyarıyor. Emily'nin    adamı ve ate  a mak i in fırsat kollayan, sert ifadeli bir grup boz adam ona destek veriyor. Kapının kar ı tarafında Dario'nun adamları var, ciplerin arka kapılarını siper olarak kullanıyorlar. Sadece  ndeki adamlar silahlarını  ıkarmı  durumda ama kimsenin eli silahından uzakta değil. Her  ey cehenneme d n yor.

"Baba, dı arıdayım. Ne yapacağım ben?"

"Bir dakika." Biriyle konu uyor. "Nicholas'la konu acağım." Telefon bağlantısı kesilir.

Kulağında telefonla Dario'nun hemen arkasında duran, Dario'nun ikinci adamı Nicholas bir kez başını salladıktan sonra Dario'nun omzuna dokunuyor. Bana doğru i aret ediyor.

Dario beni g rd ğ nde y z ifadesi fırtınalı ve  irkin bir hal alıyor. Silahı tuttuğu eli bir an seğirdi, sonra onu sabitledi.

Snark'ın kafasına. "Siz orospu çocukları, ben bu bok çukurunu yerle bir etmeden önce onu bırakın."

"Dario," diye bağıyorum merdivenlerden inerken, kendimi çok açıkta hissediyorum. Kulüp binasının önündeki arsaya dizilmiş birkaç varil var. İşler kötüye giderse onları potansiyel siper olarak işaretliyorum. "Silahını indir. Ben iyiyim. Kimse beni kaçırmadı."

Başını sallıyor. "Bebeğim, sana bunu söyletiyorlar. Bu pislikleri tanıyorum."

"Hayır, yok." Kollarımı uzatıyorum. "Ama ben buradayım, bu değişebilir. Ben özgürüm. İstersem gidebilirim. Kimse beni zorlamıyor."

"Buna inanmıyorum. Kanıtlarla o zaman. Benimle Kule'ye geri gel. Ait olduğun yer orası."

"Dario, bu senin vereceğin bir karar değil. Ben senin değilim ve asla da olmayacağım. Ama tehlikede de değilim."

"Saçmalık." Silahını Snark'tan Viking'e, oradan Bear'a çevirir ve sonunda Hawk'a doğrultur. "Bebeğim, seni tanıyorum ve insanların iyi yönlerine inanmayı seviyorsun. Sen safsın. Safsın. Kafanı yalanlarla doldurduklarını bile anlamıyorsun. Burada asla güvende olmayacaksın. Madem bu kadar özgürsün, o zaman benimle eve gel."

Bear aramızda bakışıyor ve başını sallıyor. "Alessa."

Onu rahatlatmak için başımı sallıyorum. Dario'yla bir yere gitmemin imkanı yok. Özellikle de Izzy olmadan. "Dario, babama söylediğim gibi burada bir arkadaşımı ziyaret ediyorum. Bana inanmıyorsan, en azından onu dinle."

Nicholas Dario'ya fısıldarken nefesimi tutuyorum. Her zaman daha ciddi olan oydu, kendini tamamen Aileye adamıştı ama bugün neredeyse benim kadar sinirli görünüyor. Telefon hâlâ kulağındayken şöyle diyor: "Dario. Onu dinle. Babam geri çekilmeni emrediyor."

"O burada değil. Benim gördüklerimi görmüyor. Bu lanet olası bir çocuk, uyukluyor, Aileye doğrudan saldırıyor. Ve ateşkes yapmak istediği pislik bu mu? Sikeyim hayır." Koyu renk gözleri bana kilitlendi, silahını hiç bırakmadı. Sonra yüksek sesle, "Onu da yanımda götürüyorum."

beni. Beni durdurmaya çalışan herkes hak ettiğini bulur."

"Aptal olma," diye homurdanıyor Viking. "Hepiniz aynı anda ateş açsanız bile sayıca sizden fazlayız. Belki birkaç adamımızı kaybederiz ama size garanti ederim ki *her biriniz* yerde kanlar içinde yatıyor olacaksınız ve Alessa yanınızda olmayacak.

"Onun adını o pis ağzından çıkar," diye patlıyor Dario. "Sırf bunu söylediğin için seni yere sermeliyim."

"İkiniz de sakın olun!" diye bağılıyor Kartal Göz. "Bunun kimseye faydası yok. Dario - adın bu, değil mi? - silahını indir. Viking, Bear, siz de. Eğer bunu bir çatışmaya dönüştürürsek, herkes kaybeder."

"O alçalırsa ben de alçalırım, daha önce değil," diye gürler Ayı dişlerini sıkarak. Viking başını sallar.

Dario dinlemiyor bile. "Ben oraya gittiğimde bu piçlerin dördü de senin evindeydi. Onları beceriyor musun? Ne zamandır oradalar? Alessa, seninle ne alıp veremedikleri var?"

"Hiçbir şey. Sadece... babamı dinle! Burada bir arkadaşımla kalıyorum. Seninle gelmeyeceğim. Asla seninle gelmeyeceğim."

"Alessa," diye uyarır Snark. "İçeri gir ve güvende ol. Yaralanmanı istemeyiz. Bir düşün-" Durur ve Dario'ya bakar. "Sadece bir düşün."

Çok yakındı. Dario Izzy'yi öğrenirse, kontrolünden geriye ne kaldıysa kırılır. Birkaç adım geri atıyorum, gözlerimi Dario'dan ayırmıyorum, sanki saldırmak üzere olan bir kobra gibi.

"Alessa." Dario'nun sesi uyarıyla birlikte hafifçe yükseliyor. "oraya girme."

"Ben gelmiyorum. Evine git, Dario. Bu adamları boş ver, beni güvensiz hissettiriyorsun."

Bana deliymişim gibi göz kırpmıyor. "Ben mi? Bastığın yere tapıyorum. Senin için adam bile öldürürüm."

Viking kıllanır, başparmağı tabancasının horozunu geri çeker. "Son uyarı, Dario. Alessa, güvenli bir yere git."

"Viking," diye tersliyor

Kartal Göz. Kahretsin.

"Alessa, dur!" Sonra birden Dario beni hedef aldı. "Kime ait olduğunu biliyorsun. Bu hatayı yapmana izin vermeyeceğim."

"Ne halt ediyorsun sen?" Ona bağıríyorum, kendimi kenara atmakla kıpırdamadan durmak arasında kalıyorum. Bu o olamaz.

"Seni almalarına izin vermeyeceğim."

Seni seviyorum, Izzy. "Siktir, seni Dario. Burada benim için tehlikeli olan tek kişi sensin." Nicholas'la ve Dario'nun tanıdığım diğer tüm adamlarıyla göz göze geliyorum. Bazılarıyla tatil partilerinde dans ettim ve ailelerimiz gece boyunca konuşurken onlarla kâğıt oynadım. Buradaki delinin kim olduğunu düşünmelerini istiyorum.

Eğer beni öldürürse, herkese bunun kimin hatası olduğunu söylemelerini istiyorum. Belki bazıları Fabbri ismini korumak için yalan söyleyecektir ama herkes değil.

"Gördün mü? Bu adamlar kötü örnek oluyor. Benim tanıdığım Alessa küfretmez."

duruyorum. "Ben bir Giordano'yum, Dario. Düşündüğünden daha fazlasını yapabilirim."

"Beni deli ediyorsun, bebeğim."

Hawk sağa doğru kayarak Dario'nun görüş alanına yaklaşır. "Bana nişan al. Ona değil. Ona zarar vermek istemezsin."

"Kapa şu lanet ."

"Bana silah doğrult. . Cesaretin varsa tam suratıma nişan al."

Tanrım, şimdi kim aptalca davranıyor? "Hawk, hayır."

Ayı da yer değiştiriyor, beni korumak için yavaşça hareket ediyor. Deli mi bunlar? "Alessa, içeri gir. Hemen."

"Dario," diye son bir kez dener Nicholas, arkalarındaki adamlar silahlarını çekerken bile. Motorcular da.

Kahretsin!

Her şey bir anda oluyor gibi. Tek bir silah patlıyor ve ardından o kadar çok silah patlıyor ki makineli tüfek sesi gibi geliyor. Panikle bağıarak kendimi yere atıyorum ve namluların arkasına geçene kadar olabildiğince hızlı bir şekilde kıpırdanıyorum.

Biri çığlık atıyor.

Daha fazla silah

sesi.

Öfkeli bir hırıltı.

arkasında doğrulmak üzereydim ki bir mermi namlulardan birinin tepesinde bir delik açtı ve bir çığlık atarak kendimi yere attım.

Birkaç araba aynı anda hareket ediyor, gümbürtüleri neredeyse silah sesleriyle bastırılıyor.

"Orospu çocukları!" diye bağıır Snark. "Ve dışarıda kalın!"

Lastikler gıcırıyor, silah sesleri yavaşlıyor ve sonra uğursuz bir sessizlikten başka bir şey olmuyor "Siktir!" diye patlıyor Viking. "Hawk!"

Hawk mı?

Varilin etrafından bakmaya cesaret ettim. Dario ve adamları ciplerle birlikte gitmişlerdi ama kapının yanında yerde yatan iri bir ceset vardı.

Olamaz.

"Hawk!"

ALESSA

YANINA GİTTİĞİMDE, VIKING ÇOKTAN DIZLERİNİN ÜZERİNE ÇÖKMÜŞTÜ.

Hawk. "Biri Emily'yi bulsun, biri de Doktor'u arasın."

Viking'in yanında dizlerimin üzerine çöküp yardım etmenin bir yolunu aradım. Hawk benim için kurşun yedi. Bağırsaklarımdan nefret ederken benim için bir kurşun. Aklından ne geçiyordu?

Viking yukarı bakar. "Gömleğini çıkarmama yardım et. Kan konusunda titiz değilsin, değil mi?"

"Mafyanın içinde büyüdüm ve adet görüyorum. Ne düşünüyorsun?"

Duruma rağmen kıkırdıyor. "Güzel. Ben kaldıracam, sen çekeceksin. Dikkatli ol."

Kararlı bir baş sallamayla bana söyleneni yapıyorum. Kumaşı yukarı çekip karın kaslarını ortaya çıkarırken Hawk tıslıyor. Acıdan kasları esnemişken onun sıkı karın kaslarına bu şekilde hayranlık duymak kötü hissettiriyor ama elimde de değil. O da diğerleri gibi yırtık pırtık.

Yara kaburgalarının hemen altında ve gömlek çıkarıldığı için kan serbestçe akıyor. Tanrım, çok çirkin görünüyor. Lütfen, lütfen, görüldüğü kadar ciddi olmasın.

Snark telefonunu cebine sıkıştırır. "Şanslıyız. Doktor evdeydi, işe gitmek için hazırlanıyordu. Birazdan burada olur."

Gömleği kafasına geçirirken Hawk dişlerinin arasından keskin bir nefes alır, sonra Viking gömleği dürer ve yaranın üzerine sıkıştırır.

"Siktir," diye yakınıyor Hawk.

Snark, Hawk'a sırtarak "Bebek gibi davranmayı bırak," diyor. Ancak gülümsemesi endişeyle kırışmış gözlerine ulaşmıyor. "Sadece birazcık vuruldun."

"Siktir git."

Bear yanıma çömeliyor, kocaman bir kolla beni sarıyor. Kendimi çok işe yaramaz hissediyorum ama o saçlarımı okşuyor. "Duydun mu? O iyi olacak. Sen nasılsın?"

"İyi mi? Vuruldu!" Ellerim titriyor. Tişörtün kırmızılaşmasına bakılırsa ikna olmuş değilim ama umarım Bear bu işlerin nasıl yürüdüğünü benden daha iyi biliyordur. Başımı sallıyorum. "Ben de şoktayım, ne düşünüyorsun? Paskalya yumurtalarını birlikte boyadığım bir adam bana ateş etti!" Neredeyse bir çığlık gibi çıkıyor. Derin bir nefes alıyorum. "Ona ne oldu?"

"Hiçbir şey," diye hırladı Bear. "Fedailerinden biri onu atışımın önünden çekti. Sadece sıyırdım. Onu tekmeleyerek ve çığlık atarak arabalardan birine sürüklediler. Adamları ondan daha zeki."

Emily kucağında Izzy ile kulüp binasından koşarak çıkıyor, ardından iki motorcu geliyor, birinin elinde bir yığın sargı bezi var. Ayağa fırladım. Hawk'ı kontrol etmek için dizlerinin üzerine çökerken "Alın onu!" diye bağıyor.

"Şimdi ne olacak?" Izzy'yi yanımda tutuyorum, onun tatlı bebek kokusunu içime çekiyorum. Dario'nun neredeyse sonsuza dek benden çaldığı kokuyu. "Gerçekten iyi olacak mı?"

"Doktor bir profesyonel ve Emily de hemşirelik dersleri alıyor ve o buradayken ona yardımcı oluyor. Çok fazla kan olduğunu biliyorum ama gördüğüm kadarıyla kötü bir noktada değil gibi görünüyordu. Huysuzlanacak kadar bilinci yerindeyse bir şey olmaz." Bear'ın çakıllı sesindeki gerginlik, onun görünmeye çalıştığı kadar emin olmadığından emin olmamı sağlıyor.

Tanrım, eğer Hawk benim yüzümden ölürse.

İki adam sedyeye gelir ama Hawk elini kaldırıp başını sallar. "Lanet olsun, kendi başıma yürüyebilirim. Sadece..."

Bana yardım et. Ayı!"

"Mankafa olma," diyor Bear ama yine de Hawk'ın ayağa kalkmasına nazikçe yardım ediyor. Hawk'ın gergin çenesinden ve sıkışmış dudaklarından acı çektiği belli oluyor ama yine de kulüp binasına kadar yürüyor, Bear ona merdivenlerden çıkarken yardım ediyor. "İnatçı göt," diye ekliyor Bear ama endişesini duyabiliyorum.

Havadaki hava iyi değil. Çete az önce kulüp binasına saldırdı ve Giordanolar hakkında çok kötü yorumlar duyuyorum. Muhtemelen farklı ailelerin dinamiklerine dikkat çekmek için iyi bir zaman değil. Onları suçlamıyorum, gerçekten. Ben burada olmasaydım Dario da olmazdı, yani masum değilim.

Birkaç dakika sonra, ellili yaşlarında, kısa kesilmiş beyaz sakallı ve sert bakışlı bir adam olan Doc koşarak odaya girer. Hawk sırtını yatağa yaslamış, yaklaşan herkesi tersliyor. Doktor bandaja bir göz atıyor. "İyi iş, Emily. Görüyorum ki pratik yapıyormuşsun. Sen ve Viking, burada kalın. Geri kalanınız dışarı çıkın ki çalışacak yerimiz olsun. Emily, bana katıl." Oda bir mikrosaniyede boşalır.

Snark, Bear ve ben kanepelerden birine uzanırken, ben uyuyan Izzy'ye sarılıyorum, hala bu kadar titrerken onu bırakmayı reddediyorum. Dario bana vurmuş olsaydı ona ne olurdu? Ani bir farkındalık patlamasıyla, titremekten kontrolsüzce titremeye geçiyorum, sanki ateşim varmış gibi. Toplum içinde ağlayacak biri değilim ama bir hıçkırık vücudumu sarıyor, sonra bir tane daha ve onları durduramıyorum.

Kartal-göz yanıma geldi ve Izzy'yi kollarımdan nazikçe aldı. Onu bıraktım, gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülüyordu. "Derin bir nefes al. Sen iyisin. O iyi." Izzy'yi omzuna yasladı ve sırtını sıvazladı, sadece biraz tecrübe kazanmış birinin otomatik olarak yapacağı gibi yerinde zıplıyordu. "Çocuklar, kadınına iyi bakın."

Bear tek kelime etmeden beni kendine çekiyor, böylece onun devasa şekline sarılabiliyorum. Ne kadar büyük olursa olsun, beni neredeyse benim Izzy'yi tuttuğum gibi tutabilirdi. Ben kontrolsüzce Bear'ın gömleğine doğru hıçkırırken, Snark diğer taraftan bastırıyor, kollarını belime doluyor ve beni iki büyük, güzel adamın arasına sıkıştırıyor. Bunu tek başıma yapabileceğimi nasıl düşünmüştüm?

Karşıımızdaki koltuklardan birinde oturan bir motorcu, "O herif yere serilecek," diye homurdanıyor. Neredeyse kalçam kadar uzun, vahşı görünümlü bir bıçak çekiyor ve başparmağını bıçağın kenarına sürüyor. "Buraya gelip silahımı genelevdeki bir pislik gibi sallayıp Hawk'ı vurmak mı? El ve ayak parmaklarından başlayarak onu parçalara ayıracağım ve geriye sadece lanet olası bir kütük kalana kadar ilerleyeceğim."

"Bunun beni daha iyi hissettirmesi mi gerekiyor?" Fısıldıyorum. Yine de beni değil de Dario'yu suçladığını bilmek içimi biraz olsun rahatlatıyor.

"Blade, bu fırsatı yakalayacağından emin olacağım," diye söz veriyor Snark, "ama dilini koparıp boğazına tıkmadan olmaz. Paylaşmamız gerekecek."

"Snark!" Ayı tersler.

"Özür dilerim." Sesi üzgün gelmiyor ama sırtımı ovuyor.

Bear ve Snark'ın nazik okşamaları altında titremem azalıyor, ta ki kendimi hasta ve endişeli hissedene kadar. "Bu benim hatam," diye sızlanıyorum sonunda.

"O silahı Dario ateşledi, sen değil," diyor Bear. "Buraya seni aramaya gelen oydu. Onu sen cesaretlendirmedin ya da davet etmedin. Alessa, sen bizim kadınımsın. Seni korumak için buradayız. Bunların hiçbiri senin suçun değil."

Bizim kadınıımız. Kelimeler mideme yerleşen sıcak çikolata gibi içimi ısıtıyor. Ciddi olduklarından eminim ama... "Ben olmasaydım buraya asla gelmezdi."

"Ve seni hamile bırakmasaydık asla burada olamazdın. Ve eğer bu kadar muhteşem doğmamış olsaydın seni asla hamile bırakmazdık."

Gömleğinin içine doğru "Kapa çeneni," diyorum ama sözleri yine de kendimi daha iyi hissetmemi sağlıyor.

Bear ellerini saçlarımda gezdiriyor, parmak uçları kafa derimi okşuyor. "Hawk . Doktor şehirdeki en iyi acil servis cerrahlarından biri."

Snark doğruluyor ve kalçamı okşuyor. "Eşyalarla odayı hazırlamaya ne dersin? Bütün eşyaların hala minibüste. Almak için bir şey

kafanı dağıt."

Kötü bir fikir değil sanırım.

Çocuklar bir şey taşımama izin vermiyor ve Izzy'yi geri götürmeye çalıştığımda Kartal Göz beni el sallıyor. "Küçük bir çıldırma yaşadım, daha az kullanışlı değilim, çocuklar."

"Yapabileceğini biliyorum bebeğim, ama bu biz buradayken yapmak zorunda olduğun anlamına gelmiyor," diyor Bear, Izzy'nin oyuncaklarıyla dolu bir kutuyu iterek geçerken. Snark beşik, hemen arkasında. Benim yardımım olmadan bile uzun sürmüyor. Viking'in dairesine bakıyorum. Köşedeki beşik ve alt değiştirme masası, kanepede bekleyen çantam ve Izzy'yi bekleyen bir kutu oyuncak - elimde kalan tek şey bu. Sanırım bu tam olarak doğru değil, ama Dario bunu bildiği için artık eve geri dönemem, o yüzden şimdilik elimde sadece bunlar var.

Telefonum çaldı. Bear ve Snark sorgulayan ifadelerle bana bakıyorlar. Babam arıyor.

Cevap vermemeyi seçebilirim ama o zaman endişelenir ve artık Aile benim Screaming Eagles'da olduğumu bildiğine göre elbette o da endişelenir. Aramaktan vazgeçmeyecek. Cevap vermek için dokunuyorum.

"Hey, baba."

"Alessandra! Güvendesin."

. "Dario sağ olsun. Sana onun takıntılı olduğunu söylemiştim."

"Yine de, onun sorduğu soruları sessizce fısıldayan pek çok kişi var. Neden Çılgılık Atan Kartallar'dasın, *piccola mia*?" Sesinde, cevabı beğenmeyeceğini biliyormuş gibi bir tedirginlik var.

"Babama söyledim. Emily Hawthorne burada. Birbirimizi Holy Cross'tan tanıyoruz. Hawthorne'ları hatırlarsın." İkna etmenin o kadar kolay olmayacağını bildiğim için dudaklarımı ıslattım.

"Lütfen, Alessandra. Babam Dario'yu geri çağırmak için bahane arıyordu. Bu ateşkesi istiyor ama beni kandırabileceğini sanma. Birbirinizi okuldan tanıyor olabilirsiniz ama asla arkadaş olmadınız. O zaman neden Screaming Eagles'da yatıya kaldınız? Dario neden onları senin evinde buldu? Bana hiç söylemediğin şey ne?"

"Lütfen bana istemediğiniz sorular sormayın."

Hat kesildi. Bir an için telefonu yüzüme kapattığını düşündüm ama sonra konuştu. "Yardımlımı reddedip işleri zorlaştırmakta ısrar edersen seni ancak bir yere kadar koruyabilirim."

"Babam Dario'yu nasıl cezalandırdı? Onun olabileceği her yere gitmemi bekleyemezsiniz."

"Alessandra." Babamın ses tonu her şeyi anlatıyor. Bu ailemle -ve ailemle- ilgili, benimle pek ilgili değil. Babamı seviyorum ama onun konumunda olduğunuzda çok az karar size ait oluyor. Yine de, Izzy için neler yapabileceğimi düşündüğümde, benim için aşmayacağı çizgiler olması kalbimi kırıyor.

"Bana inanırsınız ya da inanmazsınız ama burada korunuyorum. Güvendeyim." Garip bir şekilde, bunu ilk kez ben de fark ediyorum. Çılgık Atan Kartallar yerleşkesi çok büyük ama Ailemin gökdeleninin yanında küçücük kalıyor. Babamın malikanesi bile devasa ve emrinde bir sürü adam var. Ailedeki her subayın var. Ama Dario yaptıklarının cezasını çekmeden özgürce dolaştığı sürece asla güvende olamayacağım. İnsanlar sempati duyabilir ama yükselişte olan güçlü bir adam her zaman benim gibi birine, tek değeri evlenmek ve bir sonraki nesli üretmek olan bir kıza göre öncelikli olacaktır. Bugün ve bu çağda bunun hala doğru olmasından nefret ediyorum ama Aile geleneksel değilse hiçbir şeydir.

Bir MC kulüp binasında saklanırken bunu eleştirmek camdan bir eve taş atmaktır, ancak burada işler daha akıcı ve en azından çocuklar beni görüyor. Benim için buradalar ve benim için her şeyi yapmaya hazırlar. Kabul görmek için Izzy'yi saklamam gereken ailemin aksine, burada Izzy'nin bir değil dört babası var ve onu -ve beni- korumak için hayatlarını riske atmaya hazırlar. Hawk bile.

Beni yakından izliyorlar. Bear, diğer hatta beni mutsuz eden her kimse onu dövmeye hazırmış gibi sertleşiyor, omuzlarını yuvarlıyor ve boynunu gevşetiyor. Snark duvara yaslanmış, aldatıcı bir şekilde rahatlamış, ama bir eli belinden çıkardığı silahının oynuyor ve karanlık bakışları her zamanki neşeli ifadesinden çok farklı. Sadece birkaç hafta içinde beni hiç kimsenin önemsemediği kadar önemseyen bir grup adam buldum.

Bu da karar vermemi beklediğimden çok daha kolay hale getiriyor.

"Baba, seni seviyorum ama eve dönmeyeceğim. Izzy babasıyla birlikte olmayı hak ediyor ve ben de onu onlarla birlikte büyötmeyi hak ediyorum." Hat uzun bir süre sessiz kaldı. "Baba?"

"Babalar mı? Birden fazla mı? Anlamıyorum."

"Başka bir zaman açıklarım. Gitmem gerekiyor. Dario onlardan birini vurdu ve onun iyi olduğunu bilmem gerekiyor. Söylenmemiş çok şeyimiz var."

"Alessandra."

"Yapmak

zorundayım-"

"Orada onlarla birlikte kaldığın sürece ellerimin bağılı olduğunu bil. Aile artık orada olduğunu biliyor ve babamın sözü sana ince bir güvenlik perdesi sağlayabilir ama artık sana güvenmeyecekler. Burada hikayesini anlatacak olan Dario sen kendini savunmak için burada olmadığında eninde sonunda ona inanacaklar. Deneyeceğim, ama... eğer geri dönmezsen, Aile'de bir geleceğin olmayacak. Lütfen, lütfen, tekrar düşün. *Piccola mia*. Anneni düşün."

"Öyleyim. Ve üzgünüm, baba. Gitmek zorundayım."

Telefonu kapattım ve derin bir nefes aldım. Bebeğimin babasıyla birlikte olmak için birlikte büyüdüğüm herkesle, tüm hayatımla bağımı kopardım. Benim yanımda durmayı seçen adamlarla. Bana onur ve dürüstlüğün gerçekte neye benzediğini gösteren adamlarla ve bu, yüz yıl önce bir grup yaşlı adam tarafından kurulan esnek olmayan Aile onuru değil. Ben seçimimi yaptım.

Bir savaşı önlemek istedim, ama savaş mı başlattım?

HAWK

"HAWK! OTURUYORSUN!" ALESSA ODAYA DALDI.

Doktor isteksizce ona onay veriyor ve kapıyı arkasından kapatıp bizi yalnız bırakıyor. Kahretsin, bana öyle bir bakıyor ki, sanki ben lanet olası bir sakatmışım gibi. Sanki beni önemsiyormuş gibi. Bu çok utanç verici.

"Sadece lanet bir silah sesiydi. Sakin ol." Yer değiştirirken irkilmemeye çalışıyorum. "Sadece" bir silah sesi olmasına rağmen çok acıtıyor.

"Ağzından çıkanı kulağın duyuyor mu senin?" Yatağın hemen önünde durur, yumrukları kalçalarında ve yüzünde onaylamayan bir ifade vardır.

"Bana inanmıyorsan doktora sorabilirsin. Bir taraftan giriyor, diğer taraftan çıkıyor, arada önemli bir şey yok." Omuz silkiyorum. İhtiyacım olan son şey onun beni bir tür kahraman sanması. "Önemli bir şey değil."

"Önemli *olduğun* hiç aklına *geldi* mi? Kurşun sana isabet etti ve sen benim için onu aldın." Yüzü ağlayacakmış gibi yumuşuyor. "Bunu neden yaptın? Benden nefret ediyorsun."

"Ne oluyor lan?" Gerçekten onun ölmesine izin verecek kadar büyük bir pislik olduğumu mu düşünüyor? Çocuğumun annesini? Dehşete mi kapıldım yoksa sinirlendim mi bilemiyorum. Belki ikisi de. "Ben lanet bir canavar değilim. Tanrım."

Bir adım daha yaklaşıyor. "Bana hâlâ kızgın olduğunu biliyorum ama sana sarılmak istiyorum. Sarılabilir miyim?"

Siktir, ne istiyor? "Hayır." Ona el sallıyorum ve hemen pişman oluyorum, kaburgalarımın acı fışkırıyor. Reddedince yüzü düştü,

ve bir an için kendimi daha da pislik gibi hissettim. Ama o ne sanıyor ki? Artık kanka olduğumuzu mu?

"Ne ?" "Ne

hakkında?"

"Bizim hakkımızda. Izzy hakkında. Bu işin yürümesi hakkında. Kızgın olduğunu anlıyorum. Seni incittiğimi anlıyorum ama bunu bana açıklamayı reddedersen ne yapabilirim? Bunu nasıl düzeltebilirim?" Alt dudağı titriyor ve ağlamamak için elinden geleni yapıyormuş gibi gözlerini kırıştırıyor.

"Siktir."

"Evet, lanet olsun. Her zaman yaptığın gibi istediğin kadar küfredebilirsin ama bu bizi hiçbir yere götürmeyecek."

Böyle mi düşünüyor? Bir yere gittiğimizi mi? Birlikte mi? "Gördün mü? İşte senin sorunun. Diğerleri hep senin peşinde. Üç kişi yeterli değil mi? Isabella için her şeyi yaparım ama asla bir biz olmayacağız. Elimden aldığın şeyi bana asla geri veremezsin ve çok iyi biliyorsun ki eğer seni bulmasaydık, şu anda burada olmazdık." Belki şimdi anlar.

İfadesini kontrol altına alıyor. Dudağı sabitleşiyor. Sonlandırılmış görünüyor. "Peki. Ama yine de sana sarılacağım."

"Neyi sikeyim?"

"Zaten bana kızacaksan, kaybedecek neyim var ki? İstedğin buysa, benden nefret et." Ben onu durduramadan eğiliyor ve kollarını gövdesinin etrafına doluyor. Bandaja bastırmamaya özen göstererek yüzünü çıplak göğsüne dayıyor ve hatta öpüyor. "Hayatımı kurtardığın için teşekkür ederim."

Onu itmek benim için çok kolay olurdu. O bir kadın değil, ama ben çok daha iri ve güçlüyüm. O, çocuğumuzu bizden saklayan kaltak güzel kokması ve kıyafetleri olmadan harika görünmesi umurumda olmamalı. O lanet çocuk olmanın nasıl bir şey olduğunu biliyorum ve yaptığı şey affedilemez. Affedilemez olmalı. Ama onu uzaklaştırmak çok acı verirdi.

"Erkeklerden herhangi biri de aynısını yapardı." Sanki dokunuşu sıcak ve yumuşak değilmiş, saçları yaz çiçekleri gibi kokmuyormuş gibi kaskatı kesiliyorum. Tanrım, neyim var benim? "Ben özel falan değilim. Ve hâlâ kızgıyım."

"Kızgın olman sorun değil. İstersen bana kızabilirsin. Sadece beni görmezden gelme. Sen de Izzy'nin babasıydın." Bana daha çok bastırıyor.

Sikeyim.

"Ben iyi bir adam değilim, Alessa. Özellikle de kızgın olduğumda. Sana kızgın olmamı istemezsin." Saçları kulağının arkasından kayarak yüzünü kapatıyor ve ben onları geri itme dürtüsüne direniyorum. Onu affetmeyeceğim. Burada değil, şimdi değil. "Herkes bir kurşunun önünde durabilir. Hareket etmemek kolaydır. Asıl önemli olan bir şey yapmaktır."

"Biri sana kurşun sıkıyorsa, hareket etmemek de bir şey yapmaktır." Kendini ayağa kaldırmadan önce göğsümü tekrar öpüyor. Tanrıya şükür. Eli kapının tokmağında, tereddüt ediyor. "Bence sen kendine verdiğin değerden daha iyi bir adamsın Hawk."

Sonra beni lanet olası şüphelerimle baş başa bıraktı.

AYI

"DELIĞİN NASIL?" SNARK SIRITARAK HAWK'A BAKAR VE O DA sandalyelere acı dolu bir tıslamayla oturdu, yara almaktan yeni çıkmıştı.

Hawk cevap vermeye tenezzül etmiyor, bu da iyi olduğu anlamına geliyor. Ya da değil. İletişim hiçbir zaman onun güçlü yanı olmadı, ama yürüyor ve Doktor ona izin verdi. Yine de vurulmak Hawk için bile şaka değil.

"Seni ayakta gördüğüme sevindim," diyor Viking, buzdolabından bir bira alırken. Doc'un işini bitirmesi için odasında bekliyorduk. "Kafana takma ama aslında biraz endişelenmiş olabiliriz."

"Sadece bir mermiydi," diye homurdanıyor Hawk. "Bana bir bira ver."

Snark buzdolabından bir tane alır ve fırlatır. "Sakat için özel teslimat. Buna fazla alışmayın."

"Siktir git."

"Güneşli mizacını bozmadığını görmek güzel." Kaşlarını çatmasına sırtıyorum. "Cidden ama. Alessa için kurşun yedin. Bunun bir anlamı var."

"Tanrı aşkına, sen de mi?" Hawk gözlerini devirir. "Ne yapmam gerekiyordu? Onu vurmasına izin mi verseydim? İsterse çok etkilenebilir ama siz beni bundan daha iyi tanıyorsunuz."

"Evet, var," diyor Snark, yumruk mesafesinden uzak durarak, "Ve Bear'ın haklı olduğunu biliyorum."

"Eğer durdurabilseydim kimsenin kurşun yemesine izin vermezdim."

"Evet, evet, en azından refleks olarak bunu yapabileceğine inanıyorum ama ben de oradaydım Hawk. Hepimiz ona nasıl yakın durduğunu ve onu nasıl koruduğunu gördük. İstersen saçmala ama zekamıza hakaret etme. Ona ne zaman bir şans vereceksin?"

"Siktir git!" Hawk hırlıyor. "O bizim çocuğumuzun annesi, yani evet, biraz karışık. Aksini hiç söylemedim. Sadece başkalarının hayatlarıyla Tanrı'yı oynamanın doğru olduğunu düşünen biriyle tekrar yatağa girmek istemiyorum."

"Hawk," diyor Viking. Hepimiz arasında Hawk'ı en uzun süredir tanıyan o ve sesi sinirli geliyor. "Bunu daha ne kadar saklayacaksın? Hikâyeni biliyoruz ama Alessa bunu onunla konuşmazsan anlamayacak."

Hawk, "Her şeyi berbat ettiğini anlamak için benim hayat hikâyeme ihtiyacı yok," diye homurdanıyor. "Bugün vuruldum. Cidden bu kadar çabuk işime burnunuzu sokuyor musunuz?"

Snark kısa bir kahkaha atar. "Hey, sen bunun sadece lanet bir kurşun olduğunu söyleyen adamsın. Mesele şu ki, her şeyi berbat ettiğini biliyor. Sana daha kaç kere üzgün olduğunu söylemesi gerekiyor?"

"Yok. Ama bunu gösterebilirdi."

Elindeki birayı tokatlayarak alıyorum. "Sen barı hareket ettirmeye devam edersen bunu nasıl yapacak? Özür dilemek zorunda. Bunu yaptı zaten. Izzy konusunda bize güvenmek zorunda. Onu da yaptı. Bizi olduğumuz gibi kabul etmek zorunda. Şu anda lanet olası kulüp binasında yaşıyor ve suratında lanet bir silahla bizim tarafımızda yer alıyor! Atlaması için başka bir çember bulmak ister misin? Bir kağıda beş yüz kere 'Bebeğim hakkında yalan söylemeyeceğim' yazmasına ne dersiniz? Kızgın olmanı anlıyoruz ama hayat bu saçmalık için çok kısa."

Hawk, sadece görüşüyle kafamda bir delik açabilecekmiş gibi bana bakıyor.

"Bu konuda neyi sevmiyorum biliyor musun?" diye soruyor Viking. "İşte tam burası. Biz Temizlik Ekibi'yiz. *Kardeşiz* ve bu bok aramıza giriyor."

"Hani hepimiz kendi yöntemlerimizle halledecektik?" diye soruyor Hawk alaycı bir ifadeyle. "Yoksa bu değişti mi?"

Viking yorgun görünüyor. "Değişen şey şu ki artık sadece kardeş değiliz. Biz lanet olası babalarız."

"Sana zaten söyledim, ben buraya-"

"Izzy için, elbette. Ama Izzy ve Alessa bir paket anlaşma. Biri olmadan diğeriyle başa çıkabilirmişsin gibi onları ayıramazsın ve bazı şeyleri çözmeye başlamanı istiyorum. Çünkü Alessa'yla takılmak istemeseydin bunu halledebilirdik ama olan biten buymuş gibi davranma. Bizi onunla görmek seni yakıyor ve istediğin şeye sahip olduğumuz sürece asla tatmin olmayacaksın. Bu böyle sürmez. Bunu şimdi görüyorum."

Hawk yüzünü buruşturarak kendini ayağa kaldırır. "Burada oturup bu saçmalığı dinlemek zorunda değilim."

Snark, "Ondan kaçmayı deneyebilirsiniz, ancak dışarı sızmadan fazla uzağa gidemezsiniz" diyor.

"Lanet olsun. O kadar insan varken siz üçünüz anlamalısınız." Hawk'ın sesi çığdı. Belki de silahla vurulduktan hemen sonra böyle bir şeye kalkışmak pek doğru değildi. "Izzy için elimden gelen her şeyi yapacağım. Eğer Alessa'ya bu kadar aşırısanız, gidin onu becerin. Beni bunun dışında tutun."

Onu yaralı bir köpek gibi saldırırken, panik ve acı içinde kendini savunurken nefret ediyorum. "Sen bizim kardeşimizsin, Hawk. Bunu hiçbir şey değiştiremez."

"Hiç de öyle hissettirmiyor." Hawk'ın sesi buz . "İşimiz bitti mi?"

Viking elini yüzünde gezdirir ve başını sallar. "Evet. Tabii. Bitti. Sen yapman gerekeni yap. Biz de öyle yapacağız."

"O zaman ben kamarama gidiyorum. Bira için teşekkürler." Gidişini izliyoruz, çıkarken neredeyse Emily'ye çarpıyordu.

"Ah, özür dilerim!" der. Hawk cevap olarak homurdanıyor, sonra bir elini yanına koyarak uzaklaşıyor. Bize bakıyor. "O... O iyi olacak mı? Aranıza girmek istemem."

" gelecektir," diyor Viking.

Hawk'ın az önce bıraktığı sandalyeye bakar ama onun yerine yatağa, Viking'in yanına oturmayı seçer. Bir elini kadının sırtına koyar ve elini gömleğinin altına sokarak teninde daireler çizmeye başlar. Kız Viking'in dokunuşuyla doğrulur ama aldırıyor gibi görünür.

"Ya yapmazsa? Bencillik mi ediyorum? Hawk defalarca Izzy'nin yanında olacağını söyledi ve bu benim duygularımdan çok daha önemli. Ben Dario değilim, birinin beni sevmesini sağlayamayacağımı biliyorum. Ben sizinim, hepinizin, ama o beni istemiyorsa ne yapabilirim ki?"

Snark kalkıp onun diğer yanına oturuyor ve parmaklarını saçlarında gezdirerek kafa derisini okşuyor. "Önemsiyor. Sadece söylemiyor. Ama sana göz kulak olacağını söylediğinde ona inan. Hawk pek çok şey olabilir ama yalancı değildir."

Tüm eğlenceyi onların yaşamasına izin vermeyeceğim. Yatağa çıkıp arkasına yerleşiyorum ve ellerimi yanlarına koyuyorum. Yumuşak, kıvrımlı ve onu okşamayı seviyorum. İçini çekiyor ve ona doğru eğiliyor. "Bizim olduğunu söylemene bayılıyorum. Ama ona zaman ver. Haksızlığa uğradı." Ve bu doğru. Sadece kafasını kışından çıkarması gerekiyor, böylece Alessa'yı olduğu gibi takdir edebilir, kafasında yarattığı bu korku şovunu değil.

Alessa etraftayken her zaman olduğu gibi platonik bir şeyler yapmak imkânsız. Göğüslerinin alt tarafına doğru okşamaya başlıyorum. Viking pantolonunun arkasını keşfediyor ve Snark parmaklarını saçlarına gömüp okşamak yerine saç tellerini yakalıyor.

"Um, çocuklar. Bununla nereye varmaya çalışıyorsunuz?" diye soruyor nefes nefese.

ALESSA

"BAĞLILIK ÇOK SEKSI," DIYE MIRILDANIYOR BEAR KULAĞIMA YAKLAŞARAK beklediğimden daha fazla. Nefesi tenimde gezinirken sıçradım.

"Bizim olduğunuzu söylediğinizi açıkça duydum," diye ekliyor Snark. Başımı geriye doğru çekerek ona bakmamı sağlıyor. O kadar yakın ki, beni öpmek için sadece biraz ileri itmesi yeterli olacak.

Dudaklarını kendi dudaklarımla buluşturuyorum, geri çekilmeden önce sertliklerini hissetmek hoşuma gidiyor. "Bekle."

"Neden?" diye soruyor Viking, sesi boğazının gerisinde muhtaç bir hırıltıya dönüşüyor. Bu ses kollarımdaki tüyleri diken diken ediyor ve ensemdaki tüyler diken oluyor. Nasıl bu kadar hızlı bir şekilde dertleşmekten avcı ve av olmaya geçtik?

"Izzy. Tam ."

"O uyuyor." Bear'eli gömleğimin altından kayıyor ve arayan parmakları, aramızda sadece sütyenimin ince kumaşı varken göğsümün alt tarafıyla alay etmeye geri dönüyor. Ten tene olmak şu an oldukça iyi hissettiriyor.

"Planladığınız şeyle uzun süre kalmayacak." Ama yine de ona doğru eğildim ve beni kavrayıp başparmaklarıyla meme uçlarımla oynadığında hayal kırıklığına uğramış bir iç çektim.

Snark telefonunu çıkarır. "Ben hallederim." Bir dakika sonra, "Emily? Bebek bakıcılığı pratiğine ihtiyacın var, değil mi? Sadece bir saat kadar."

"Bekle, biz sadece-mmmf"

Viking dudaklarımı kendi dudaklarıyla kapatmadan önce ancak bu kadar uzağa gidebildim. Bir eli pantolonumun arkasından aşağı kayarken, diğeri boynumun arkasına dolanıyor ve beni daha yakına çekiyor. Sanki bana sahipmiş gibi kontrolü ele alması kalbimi hızlandırıyor.

Snark sırtıyor. "Aslında iki saat."

Viking hava almam için bana izin verdiğinde, tekrar deniyorum. "Peki ya Hawk? Belki de beklemeliyiz-" Bear beni sanki hiç ağırlığım yokmuş gibi kollarının arasına alınca ciyaklıyorum. İçgüdüsel olarak ona yapışıyorum, parmaklarım onun devasa kollarına tutunmaya çalışıyor. Gülüyor ve gümbürtüsü deprem gibi içime işliyor.

Viking ayağa kalkar. "Hawk çekip gitmenin ne anlama geldiğini biliyor. Hayatın her şeyin mükemmel olmasını beklemek için çok kısa olduğunu sen de bizim kadar iyi biliyorsun. Umarım çok geç olmadan kafasını kışından çıkarır ama ben ne istediğimi biliyorum. Sen biliyor musun?"

Kapı açılır ve Emily elinde bir gitarla içeri girer. "Bu kadar acele ne gerek var... oh."

"Biraz benim odama gidiyoruz. Izzy'ye göz kulak ol, tamam mı?" Bear sorar.

Emily sırtıyor ve hemen içeri giriyor. "Elbette, acele etmeyin. Kindle'ım yanımda ve kendi küçük oğlum için ninniler çalışıyorum. Ben hallederim." Alt değiştirme masasına bakıyor. "Sanırım."

"Bira dolabında süt var. Önce ısıtmayı unutma," diye Bear beni kapının eşiğine taşırken omzunun üzerinden. "Ve o bir kız, bu yüzden önden arkaya doğru silin."

Emily gözlerini devirir. "Teşekkürler, bu yepyeni bir bilgi."

Çocuklar beni odadan çıkarıp koridora doğru koştururken kıs kıs gülüyorum. Viking dördüncü kapıyı iterek açıyor ve ilk gördüğüm şey odanın yarısını kaplayan bir yatak oluyor. Bear'ın odası Viking'inki kadar büyük değil ama tertemiz ve savaş baltaları ve içki boynuzları yerine köşede etkileyici bir ağırlık seti var

ve çerçeveler içinde küçük resimlerle kaplı bir şifonyer. Geniş bir aileden geldiğinden bahsetmişti. Acaba kardeşleriyle tanışabilecek miyim?

Bear gülerek, "Mağarama hoş geldin," diyor ve beni sert yatağının ortasına fırlatıyor.

Adamlar kıyafetlerini yırtıp dövmelelerini ve kaslarını ortaya çıkarırken ayağa kalkıyorum. Ve bazı çok büyük, çok sert sıkler. Dudaklarımı ıslatıp yutkunuyorum, ağzım sulanmaya başlamıştı bile. Neden bu kadar direniyordum?

"Ya istemezsem?" Alay ediyorum.

Ayı gülüyor ve Snark sorgulayan bir kaşını kaldırıyor. Viking kendini eline alıyor ve sadece benim bakmam için tembelce bir vuruş yapıyor. Ben de bakıyorum. "Seninle bir anlaşma yapalım," diyor. "Eğer pantolonunu indirirsem ve uçümüzün o seksi vücuduna çığlık atana kadar taptığı düşüncesiyle sıırıslık olmazsan, gitmene izin veririm."

Zaten ıslanmadıysam bile şimdi ıslandığım kesin.

Ona bir kaşımı kaldırıyorum. "Çok mu ukalasın?"

"Değerimin ne olduğunu biliyorum."

Evet, eminim öyledir. "Sanırım senin olduğumu ."

"Öyle yaptın," diyor Bear arkamdan ve gömleğimi yukarı doğru çekiyor. Yardım etmek için kollarımı kaldırıyorum ve tişört çıkınca bir kenara fırlatıyor ve kulağıma eğilip kısık sesle tıslıyor: "Şimdi kanıtla."

Vay anasını.

Snark beni dizlerimin üzerine çekerek dudaklarımı neredeyse şiddetli bir öpücüğe boğuyor ve nefes nefese kalmama neden oluyor. Bear sütyenimi çıkarmaya çalışırken, Viking beni yatağa geri iterek kot pantolonumu çıkarıyor. Üçü de beni bir oyuncak bebek gibi manevra ediyor, ta ki tüm giysilerimi çıkarana ve ben de onlar kadar çıplak kalana kadar.

İki kolumla uzanarak Bear ve Viking'in çalımli sıklerini yakalıyorum. Sıcaklar ve kalın damarlar parmaklarımın altında nabız gibi atıyor.

Snark bacaklarımı açıyor ve dişlerini kalçama geçiriyor, sadece nefesimi kesecek kadar sert. Sonra öldürmek için harekete geçti.

Dili temas ettiği anda inliyorum ve adamları o kadar sert sıkıyorum ki tıslıyorlar. O kadar uzun zaman oldu ki, Snark'ın ağızının ne kadar yetenekli olduğunu hayal ettiğimi düşünmeye başlamıştım, ama bu müthiş bir hatırlatma oldu. Yine de alay etmeden duramıyorum. "Yeterince ıslandım mı? Yeterince iyi bir iş emin değilim."

Beni bir anda ters çeviriyorlar, böylece dizlerimin üzerindeyim, bacaklarım açık ve Snark . Kıcıma *sert* bir tokat attı.

"Ow! Hey!"

Snark eliyle tümseğimi kavırıyor. "Yeteneklerimi sorgularsan bu dili bir daha asla o daracık amcığına sokamazsın," diyor, sesi son derece ciddi. Bunu bir şaplakla daha vurguluyor. Acı, tam ortama doğru yükselen bir sıcaklıkla alevleniyor. İnliyorum, belki de o kadar umursamadığımı ortaya çıkarsa bile.

"Sanırım biraz baharatlı seviyor," diyor Bear gülerek. Parmaklarımı çözüyor ve önümde duruyor. Koca siki yüzüme doğru sallanıyor, ucunda inci gibi bir damla prekum birikmiş. Dilimle üzerine vuruyorum. "Siktir," diye tıslıyor, sonra ellerini saçlarıma gömüyor, böylece onu bir tutamak olarak kullanabiliyor.

Beni yönlendirirken aletin ucu dudaklarıma çarpıyor. Tekrar olmadan önce, onu içeri almak için açıyorum. Tuzlu teni dilimin üzerinde kayıyor ve ağızımı dolduruyor. Bu kadar büyük bir şeyi emmek zor ama deniyorum. İnliyor ve koca vücudu sallanırken saçlarımı sıkıca kavırıyor. Onun gibi iri bir adamın dizlerinin bağını çözmenin verdiği bir güç hissi var.

Sonra Snark beni tekrar ağızına çekip uzun dilini içime soktuğunda sikiinin etrafında inleme sırası bana geliyor. Geri çekilip geniş klitorisimde gezdirene kadar kalçalarımı ona doğru sallıyorum. Destek için Bear'ın kaslı kalçalarına tutunuyorum. Şimdi kimin dizlerinin bağı çözülüyor?

Sonra Viking sırtımda, göğüslerimi avuçlarının arasına almak için uzanıyor. Taş gibi sert aleti sırtıma sürtünürken, parmak uçlarıyla meme uçlarımı okşuyor. Yumuşakça dokunuyor, hassas deriyle alay ediyor, sonra aniden çekiştiriyor, bir tutku dalgası gönderiyor

Burun deliklerimin hava almak için alevlenmesine neden olan bir acı. "Seni diken üstünde tutmalıyım," diye homurdanıyor.

Ayı çekiliyor. "Siktir, henüz boşalmaya hazır değilim. Tanrım, sakso çekmene bayılıyorum."

Nefesim kesiliyor, kalbim göğsümde çarparken ciğerlerimi dolduruyorum. Snark'ın uzun dili hareketsiz durmamı imkânsız hale getiriyor. Bir eliyle kıcımlı sıkıca kavırıyor ama diğer eliyle de keşfediyor. Parmak ucu göt deliğimin üzerinde hafifçe oynadığında bir nefesle doğruluyorum. "Ne yapıyorsun?"

Cevap vermiyor, ama dürüst olmak gerekirse, ağzı meşgul. Yine de parmağı gitmiyor. Onun yerine dikkatlice masaj yapıyor. Biraz garip, biraz yeni ama rahatsız edici değil. Hevesli diliyle birleşince, tırnaklarımın Bear'ın kalçalarına batmasına neden olan çifte bir saldırı oluyor.

"İşte," diyor Viking. "Onu kayganlaştır."

Kıcıma ıslak ve kaygan bir şey damlıyor ve Snark parmağını kaplamak ve içime sürmek için hiç zaman kaybetmiyor. Bir dahaki sefere parmağını kıcıma bastırdığında kolayca içeri giriyor. Bu yeni his karşısında keskin bir nefes alıyorum.

Bear yüzümün önünde yavaşça kendini okşarken diğer elini saçlarımda gezdiriyor. "İyi misin?"

Sesime güvenmeyerek başımı sallıyorum. Özellikle de Snark parmağı girip çıkarken diliyle ilgiyi artırdığında. Çifte yaklaşım, Viking'in göğüslerimdeki yetenekli elleri ve Bear'ın dudaklarımdaki lezzetli aleti arasında, beni sınıra yaklaştırmak için fazla bir şey gerekmiyor.

Kalçalarım titremeye başlıyor ve dili fazla mesai yaparken amımı Snark'ın ağzına sürüyorum. Aşağı baktığımda beni kapüşonlu gözlerle izlediğini görüyorum, sanki benimle ne kadar ustaca oynadığını tam olarak biliyor ve bundan büyük gurur ve zevk alıyor.

Ve yanılmıyor. Dilinin klitorisimin içine ve üzerine her vuruşu konsantre olmamı biraz daha zorlaştırıyor ve tırnaklarımı biraz daha sert geçirmeme neden oluyor. Bear'ın yara izleri olacak ama

fark etmemiş gibi görünüyor. Sadece sikini okşuyor ve nefes alışım gittikçe hızlanırken parmaklarını saçlarımda gezdiriyor. Midemde kaslar düğümleniyor ve başım dönüyor.

Çok yaklaştım.

"Bizim için gel," diye hırlıyor Viking kulağıma ve işte bu kadar. Orgazmım vuruyor. Dünya gözlerimin önünde parlayan küçük bir noktaya kadar daralıyor ve sonra kendimi kaybediyorum. Boşalırken uluyorum, kollarında parçalanıyorum. Sıcaklık üzerime bir lav yağmuru gibi çöküyor ve odada hiç hava kalmamış gibi nefes nefese kalıyorum. Viking ve Bear beni dik tutmasa düşecektim.

"Aynen öyle," diye gürlüyor Bear. Başımı arkaya yatırıyor, ta ki ben onun derin elalarına bakana kadar. Eli sikinin üzerinde bulanıklaşıyor ve sonra o da benimle birlikte boşalıyor, ben döl yağmuruna tutulmadan hemen önce kalçaları sarsılıyor. Boynuma ve göğüslerime sıcıyor.

"Bu halinle çok seksisin," diyor Viking. Karışıklıktan çekinmiyor, Bear'ın döllerini tenime sürterek göğüslerimi kayganlaştırıyor. Şimdi çimdiklediğinde, meme uçlarım parmaklarının arasından kayıyor.

Snark öne doğru kayıyor, böylece üzerinde durduğum onun ağzı değil, siki oluyor. "Seni becermek istiyorum," diyor boğuk bir sesle, ihtiyaç dolu.

Göğsüne yaslanıyorum ve ona bakıyorum. Gözleri kapüşonlu ve şehvetle kararmış, doğrudan bana bakıyor. "Ben biraz korkuyorum."

". Bunu biliyorsun."

Başımı salladım. "Biliyorum ama geçen sefer de güvendeydik. İstiyorum ama..."

Ne kadar kötü olabilir ki? Bir kere şanssız olduk diye bir daha asla seks yapamayacak mıyım? Tanrım, şanssızlık bile değil. Izzy harika biri. Peki ya tekrar olursa? Bu sefer çocuklar en başından beri yanımda olacak, iyi olduğumdan emin olacaktı. Benimle ilgileneceklerdi. Bebek konusunda bana yardım edeceklerdi.

Bu kadar erken tekrar hamile kalmak istemiyorum, ama olursa... ilk kez, bunun gerçekten iyi olacağını düşünüyorum.

İşte bu garip bir düşünce.

"Bu sana bağlı." Başını sallıyor ama hayal kırıklığı açıkça belli oluyor. "Başka şeyler bulacağız-"

"Hayır, hadi ." önce söyledim. "Becer beni. Hepinizi." Gözleri genişledi. "Öyle mi?"

"Evet. Cesaretimi kaybetmeden önce acele et." Utangaç bir şekilde sırtıyorum. "Ama böyle bir şey olursa... yine hiçbir yere gitmeyeceksiniz, değil mi?"

Büyük bir el kıcıma vurdu. Sertçe. Şaşkınlıkla çığlık attım, sonra dönüp Viking'i buldum, bana ters ters bakıyordu, yüz ifadesi fırtınalıydı. "Bunu sorgulamana çok şaşırdım. Her şeyden sonra mı? Kahretsin, sırf sana nasıl kalacağımızı göstermek için seni çıılçıplak becermek istiyorum. Biz Izzy'nin babalarıyız. Başka bir bebek gelirse, onların da babası oluruz. Bunu kafana sok, kadın."

Gerçekten incinmiş görünüyor. Ve haklı. Beni buldukları andan itibaren beni izlediler, Izzy'yi izlediler. "Özür dilerim. Gerçekten üzgünüm. Ben sadece... Kendime güvenmiyorum ve Izzy'yi tek başıma büyütme çok zordu."

Bear başımı kaldırıp ona bakmam için parmağını çenemin altına koyuyor. Derin ela gözleri nazik ve küçük bir gülümseme takınıyor. "Hiçbir yere gitmiyoruz. Asla."

"Tamam." Kendimi aptal gibi hissederek başımı salladım.

Kendini beğenmiş gülümsemesi tam bir sırtışa dönüşüyor. "Ve şimdi seni aptalca becereceğiz."

Aman Tanrım.

Snark'ın güçlü elleri kalçalarımı kavırıyor ve beni geriye doğru çekiyor. Kığım şiddetle dikilmiş ve beni bekleyen sikine çarpıyor, sonra beni kaldırıyor, böylece kalçalarına biniyorum. Viking ona plastik bir paket fırlatıyor, o da kolayca yakalayıp bana uzatıyor. "Sen . Yerine oturduğundan emin . Sonra da hayatının yolculuğuna çık."

Onu giydirirken ellerim titiyor. Prezervatif kayganlaştırıcıyla kayganlaştırılmış ve sadece harika hissedeceğini hayal edebileceğim kk çıkıntılara sahip. Ten tene olmak kadar iyi olmayacak ama bu düşünceyi beynimin uzak köşelerine itiyorum. Belki başka çocuklarımız da olur ama ben buna hazır değilim. Düzgün bir şekilde örtüldüğünden emin olmak için alımlı horozuna birkaç vuruş yapıyorum ve sonra kendimi tam üstüne yerleştiriyorum ve yavaşça aşağı iniyorum ...

Çok dar ama içimi inanılmaz bir şekilde . Tıpkı o ilk gece yaptıkları gibi. Tanrım, bunu zlemişim.

"Kahretsin, bu çok iyi," diye inliyor, ellerini belime doluyor ve beni yerimde tutuyor. "Sonsuza kadar burada kalabilirim."

Hareket etmeye çalışıyorum ama bana izin vermiyor. Hazır olana kadar. Ve sonra neredeyse sonuna kadar beni kaldırıyor. Geri itmeye çalışıyorum ama o çok gl. "Oyun sırası bende," diyor gülerek.

Sonra bir çekiş ve bir itile öyle aniden ve tamamen dolduruyor ki nefesim kesiliyor.

"Oh, Tanrım!" Nefes nefese kaldım.

Beni kaldırıyor, sonra tekrar yapıyor. Beni sikerken ellerinde bir bez bebek gibiyim. Tek yapabildiğim dayanmak ve o içimde zevk alırken yolculuğun tadını çıkarmak.

Viking bir tarafta, bir eliyle göğüslerime masaj yaparken diğer eliyle de kıımla oynuyor. Bir parmağı içeri girdiğinde inliyorum ve yüzüm Snark'ın geniş göğsüne dayanana kadar ona erişim sağlamak için öne doğru eğiliyorum. Terli ve kaygan, kalp atışları kulağımda gümbür gümbür atıyor. Her vuruşta "Siktir," diye fısıldıyor.

Kıımdan aşağı daha fazla kayganlaştırıcı damlıyor, serin ve kaygan ve Viking beni daha hızlı parmaklayabilmek için alışıyor. Sonra Bear diğer göğsümü tutuyor ve Viking parmağını çekerken daha kalın bir parmak onun yerini alıyor. Adamların arasında sıkışmıştım, etrafım sarılmıştı. Korunuyorum. Bir bakıma onların bir parasıydım. Ve Snark'ın muhteşem siki iimdeyken, parmakları kıımla ve meme uçlarımla oynarken, tekrar boşalmam uzun sürmeyecek. Bir zamanlar aynı anda birden fazla erkeğe şüpheyle yaklaşıyordum.

"Hiç götten sikildin mi?" diye soruyor Viking arkama yerleşirken. Boyunu bana doğru bastırıyor, kığımın üzerinde kaydırıyor ve kayganlaştırıcıyla kaydırıyor.

Sinirle yutkunuyorum ve başımı sallıyorum. "Hayır. Asla."

"Çünkü seni gerçekten becermek istiyorum ve Snark'ın işi henüz bitmedi." Oh Tanrım. İkisi birden mi?

Bu mümkün mü ki? Ama şimdiden kendimi iyi hissetmem için çok şey yaptılar. Ne kadar sert ve ölümcül olsalar da bana bir prenses gibi davranıyorlar. Biraz sertlikten hoşlanan bir prenses belki ama yine de bir prenses.

"Tamam," diye fısıldadım. "Sadece... yavaş git."

Elini sırtımda gezdiriyor, kaygan bir okşayış. "Bebeğim, sana asla zarar vermeyeceğim. Burada güvendesin."

Bear saçlarımı yüzümden itiyor ve dikkatle bana bakıyor. "Hiçbirimiz yapmayacağız. Sadece bana bak ve eğer çok fazla gelirse, durduracağım. Anladın mı?"

"Evet. Tamam. Cesaretimi kaybetmeden yap şunu."

Snark itmeyi bırakıyor ve kalçalarımı sabit tutuyor. Kalın ve küt bir şey kığıma dokunuyor. Gözlerimi kapatıyorum ve bekliyorum.

"Yavaş ol, bebeğim. Sadece rahatla ve bana doğru it."

Dediğini yapıyorum. Aleti çok kalın, parmaklarına hiç benzemiyor. Yine de o yavaşça ileri iterken ben de dikkatlice geri itiyorum ve galonlarca kayganlaştırıcının da yardımıyla vücudum onun için açılmaya başlıyor. Hızlı nefes alıyorum, adrenalinim zonkluyor ve parmak tırnaklarımın derisine battığını hissetme sırası Snark'a geliyor. Fark ettiğine dair tek işaret parmaklarının kalçalarıma girmesi.

"Aferin kızıma," diye övüyor Bear saçlarımı okşayarak. ". "

Tanrım, öyleyim. Viking yavaş ama emin adımlarla içime kayıyor. Baskı sert, ısrarcı, hatta biraz ağırlı, ama çok iyi hissettiriyor. Aynı anda hem edepsiz, hem yaramaz, hem de seksi. Kulüp fahişelerinden biri olmayabilirim ama onların fahişesi olmak istememe neden oluyorlar.

"Kahretsin, bu çok iyi," diye tıslıyor Viking. "Başardın amına koyayım." Bastırmayı bırakıyor, iki kez tamamen doldurulma hissine alışmama izin veriyor. Bu çok yoğun.

"Şimdi sadece bir şey eksik," diyor Bear kıkırdayarak. Sikini tam ağzımın önüne getirecek şekilde kaydırıyor. "Sen bizim için yaratılmışsın, bebeğim."

Onu içeri almak için ağzımı açtım. Aynı anda içimde üç sik. Beni Izzy'ye hamile bıraktıkları gece bile bunu yapmamıştım. Eksik olan tek şey Hawk.

"İşte bu," diye tıslıyor Snark, sonra hafifçe itiyor. Hareket edecek yer bulabilmesi bile şaşırtıcı. Viking arkamdan inliyor. Eminim o da hareketi hissediyor, ama uzanıp klitorisime parmağını sokacak kadar dikkati dağınıyor. İnleme sırası bende.

Viking ve Snark bir ritme giriyor, bazen dönüşümlü olarak, bazen de ikisi birden girerken beni zevkten titretiyorlar. Bear'a ayak uydurmak için ellerimi kullanmak zorunda kalıyorum ama o aldırıyor gibi görünüyor. Tüm o inlemeler ve nefes alıp vermelerle birlikte. Eminim gerçekten iyi bir şovdur.

Ben alıştıkça adamlar hızlanıyor, ikisi de uzun vuruşlarla beni beceriyor. Birkaç dakika önce imkansız gibi gelen şey şimdi hoş bir şekilde yanıyor. Bear'ın prekumunun tuzlu tadı dilimi kaplıyor ve hepimiz bir maratону bitirmek üzereymişiz gibi nefes alıyoruz.

Adamlarım her yerdeyken, amımda, kıkımda, ağzımda, klitorisimi ve göğüslerimi okşarken, tüm dünyam sekstir. Kirli, ateşli, vahşi seks.

Doruk noktam bir anda beni vurdu. Yükseliyor ve sert bir şekilde içimi parçalıyor. Bir an yükseliyorum, yükseliyorum, sınıra yaklaşıyorum ve sonra zaten oradayım. Ayak parmaklarım kıvrılıyor, karnım sıkışıyor ve var olan tek şey ben ve içimdeki sikler. Bir boşlukta süzülüyorum ve var olan tek şey sikişmek. Vücudum tamamen otomatik pilota, etraflarında kenetlendiğimde adamlar inanılmaz derecede büyük hissediyor. Ve onları da yanıma alıyorum, birbiri ardına.

Viking döllerini kıkımın derinliklerine boşaltırken inliyor. Snark son bir kez daha yukarı itiyor ve içimde derin, derin kalıyor ve kendimi keşke üstü açık olsaydı da beni hissedebilseydim diye düşünürken buluyorum. Ayı eğiliyor

Başımı kaldırıp gözlerimin içine bakıyor ve sonra ağzımı tuzuyla dolduruyor. "Siktir," diye homurdanıyor.

Oda sessizleşiyor, nefes alış verişlerimiz dışında.

Ben rahatlarken, adamlar teker teker içimden çıkıyor. Snark'ın üzerinden yuvarlanıyorum ve Bear'ın kocaman yatağına düşüyorum. Kendimi çok kullanılmış ve çok tatmin olmuş hissediyorum. "Vay anasını, çocuklar."

"Tanrı aşkına, şaka yapmıyorsun," diyor Viking.

Snark yuvarlanıyor ve beni kendine çekmek için bir kolunu etrafıma doluyor. "Evet, bu başka bir şeydi. Seni asla bırakmayacağımızı biliyorsun, değil mi?"

"Asla," diye onaylıyor Bear.

"Duş almam lazım," diyorum. "

haldeyim." "Seksi bir dağınıklık," diye

onaylıyor Viking.

"Gel . , sonra sana bir banyo hazırlayacağım. Bunu hak ettin," diyor Bear ve beni kocaman kollarının arasına alıyor. O terden sırılsıklam ama ben de ondan ve çok daha fazlasından sırılsıklamım. Aklıma bile getiremeyecek kadar yorgunum.

"Kulağa harika geliyor." Oh kahretsin. "Ama Izzy'yi kontrol etmeliyim. Emi- ly's-"

"İyi olacak," diyor Viking. "Bu onun için iyi bir alıştırma."

Tartışmam gerektiğini hissediyorum ama banyo yapmanın cazibesi çok fazla. "Tamam. Bizi nerede bulacağını biliyor, değil mi?"

"Bizi bulacaktır."

Viking'in odasına döndüğümüzde Izzy uyanmış, yatağın üzerinde dört ayak üzerinde duruyor ve sanki gerçekten hareket etmek istiyormuş gibi ileri geri sallanıyordu. Emily gülüyor ve onu cesaretlendiriyor. "Yapabilirsin kızım. Başarabilirsin."

Ama sonra Izzy beni görüyor ve şaşkınlıkla yuvarlanıyor, Emily'yi de bize doğru somurtmak bırakıyor.

"Bir dahaki sefere," diyorum gülerek ve küçük kızımı kucağıma alıyorum. Sonra çocuklar sıralarını istiyorlar. Kızım elden ele dolaşıyor, yol boyunca kıkırdıyor. Hawk'ın kaybolması, büyülü bir an olması gereken bu anın içinde sürekli bir sızı ama ben elimdeki tadını çıkarmaya kararlıyım, karanlık bir noktaya takılıp kalmaya değil.

Emily tam çıkıyordu ki benden bile genç olabilecek bir motorcu kapıda belirdi. Açıkta kalan üst kolunun etrafını saran birkaç dövmesi ve kısa bir sakalın başlangıcı var, ama benimkilere kıyasla hala yarı yetişkin görünüyor. Quickshot mı? Sanırım ona böyle diyorlardı.

"Hey, kapıda biri var. Senin kızı tanıdığını söylüyor."

"Kim?" Daha önce olanlardan sonra hemen en kötüsünü düşünerek talep ediyorum.

Omuz silkiyor. "Adının Beatrice olduğunu söylüyor."

ALESSA

"AMAN TANRIM, BURADA NE YAPIYORSUN?" KOLLARIMI Bea, Viking, Bear ve Snark bakarken onu kendine çekip sıkıyor. "Sana bir otel bulmanı söylemiştik."

"Biliyorum, sadece sen ve Izzy için endişelendim." Utangaç görünüyor ve omuz silkiyor. "Ama ne oldu? Herkes iyi mi? Burada güvende misiniz?"

"Olabileceğim kadar güvendeyim. Çocuklar benimle ilgileniyor." Çocuklar beni takip ederken onu merdivenlerden yukarı çıkarıyorum. "Izzy de harika gidiyor. Tanıdık bir yüz daha gördüğüne sevinecek."

Ortak salona giriyoruz. Bu sırada bir grup erkek toplanmıştı. Barda bira servisi yapan adamın kafasının kenarları traş edilmiş ve yan tarafına inanılmaz detaylı bir ejderha dövmesi yapılmış. Onu partiden hatırlıyorum. İçeri girdiğimizde bize doğru parlıyor.

"Hey Şef," diye selamlıyor Snark. "Her zamanki gibi keyfin yerinde mi?" "Siktir git."

Etrafıma bakıyorum. Emily adamlarıyla birlikte, King, Wild Child ve Hero. Belki derslerimizi değiş tokuş edebiliriz. Ben ona bebekleri öğretirim, o da bana birden fazla erkekle ilişki kurma konusunda yardımcı olur. Onun üzerine titrediklerine bakılırsa, her şeyi çözmüş gibi görünüyor.

Quickshot yukarı bakar ve sırttır. "Onu bulmuşsun, güzel. Bu gece bir parti var," diyor. "Bugünkü zaferimizi kutluyoruz."

Hawk koltuklardan birinde oturduğu yerden homurdanıyor. "Vurulduğum için eski bir bira mı alacağım?"

"Vuruldu mu?" Bea nefes nefese kalır.

"Atlattım," diye homurdanıyor. "Sadece bir kurşundu." Sol elini kaybetmiş kaslı bir adamın yanında bira içiyor. Acılarını paylaşıyor gibiler ve Hawk'ın bana gönderdiği karanlık bakışa bakılırsa, o da henüz diğer adamların beni sahiplenmesini kutlamaya hazır değil.

Güzel, çünkü ondan vazgeçmeye hazır değilim.

Tam o sırada Kartal Göz, Miriam ve Jüpiter ile birlikte merdivenlerden iner.

"Kim o?" diye tersliyor kulüp başkanı. "Lütfen bana onun takip edilmediğini, kaçırılmadığını ya da başka bir şekilde gecemi mahvetmeyeceğini söyle. Ve kutsal olan her şey aşkına. KİMSE ONU DÖVMESİN" diye kükrer.

Bea'nın gözleri kocaman oldu ve arkama saklandı. "Sadece ziyarete geldi. Söz veriyorum."

Kartal Göz'ün gözleri kısıldı. Belki de bu söylenecek doğru şey değildi. "Mafya mı o?"

Oda aniden sessizleşti ve herkesin dikkati üzerimizdeydi. Kahretsin, bu kısmı hiç aklıma gelmemişti. "Sorun çıkarmayacak. Biz arkadaşız."

"Senin bela anlayışın zaten adamlarımdan birini vurdu. Bugünlerde güven bulmak zor."

Bea gergin bir şekilde kolumu tutuyor. Onu çekingen biri olarak görmek garip. Genelde beni bir yerlere sürükler ve risk alır ama sanırım teknik olarak düşman o ve onun için mücadele edecek bir grup erkeği yok. Sadece ben varım.

"Ne olursa olsun ona kefilim. Izzy'nin babasının kim olduğunu bilen tek kişi oydu ve aileme hiç söylemedi. Biz

Üniversiteye başladığımdan beri oda arkadaşınız. Eğer onu buraya almazsanız, ben de onu dışarı çıkarırım. Sadece ona zarar verme." Kendimi onun önüne koyuyorum.

"Ona zarar vermek mi? Bizi ne sanıyorsun? O lanet kulede size ne derlerse desinler, biz etrafta kadınlarla uğraşmayız. Je- sus Christ. Biz erkeğiz, hayvan değil."

İçlerinden birinin adının Hayvan olduğunu söylemek için yanlış zaman olduğuna karar verdim.

"Kalabilir, ama seninle kalsın. Ve o senin sorumluluğunda. Burada her şeyi bozarsa, düzeltmek sana düşer." Jüpiter dikkat çekmek için zıplıyor ve Kartal Göz başını kaşımak için uzanıyor. "Adil mi?"

"Evet. Adil." Yumuşak bir rahatlama nefesi verdim.

"Onlara göz kulak olacağız," diyor Viking. "Alessa'nın sorumluluğu bizim sorumluluğumuzdur."

"Gel." Elini tuttum. "Gidip Izzy'yi görelim. Senin kalabileceğin bir yer buluruz."

"Teşekkürler, sen en iyisisin." Bea bana gergin ama rahatlamış bir bakış attı. Para sorununu unutmuştum. Eminim bir otel odasını bile karşılayamıyordur. Aklıma bile gelmedi.

"Tamam, sıra bende. Onu bana ver," diyor Emily coşkuyla. Bea suratını asar ve ağlıyormuş gibi yapar, bu da Izzy'yi güldürür, ama onu verir. Emily bacaklarını açarak Izzy'yi bacaklarının arasına yatırır ve öne doğru eğilir, sonra aniden durur. "Tanrım, küçük karnına ahududular üflemek istiyorum ama kendiminkiler engel oluyor."

Izzy yine de kıkırdıyor.

Çocuklar devriyeye çıktı ve biz de komün odasında vakit geçiriyoruz. Blade, Alpha ve Animal oynuyor ve bize alaycı bakışlar atıyorlar. Alanlarına girmemizden gerçekten rahatsız oluyorlar mı yoksa umursamıyorlar mı emin değilim, ama bu noktada buna durumdalar. Quickshot ve Wild Child bazı konular hakkında hararetli bir tartışma içinde.

anlamadığım bir tür motosiklet parçası. King ve Hero birkaç bira içip kendi başlarına kalıyorlar, ama sanırım Emily hakkında konuşuyorlar, çünkü sürekli ona bakıp kıkırdıyorlar.

"Nasılsın tatlım?" Miriam yukarıdan inip oturuyor. Burada yaşayıp yaşamadığını tam olarak anlayamıyorum ama hamile kızı ve Kartal Göz'her ne yaşıyorsa, etrafta çok fazla olduğu kesin.

"Bu iyi bir şey." Hawk'ı düşünmemek için kendimi zorlayarak gülümsüyorum. "Okulu özledim ama henüz oraya dönmek benim için güvenli değil. Yine de Izzy'ye artık tek başıma bakmak zorunda olmamak güzel." Küçük kızımı eğlendiren Bea ve Emily'ye elimle işaret . "Biraz alışılmadık bir durum ama şu anda ne yapacağımı bilemediğim kadar çok yardımcım var."

"Keyfini çıkarın." Miriam güler ve başını sallar. "Bir koca, bir kız, güzel bir ev ve başarı anlamına gelmesi gereken her şey vardı ama boştu. Hayır, boştan da kötüydü. Yanlış insanlara sahip olmak, hiçbir şeye sahip olmamaktan daha kötüdür. Keşke bu dersi uzun zaman önce öğrenmiş olsaydım."

Emily rahatsız görünüyor. Buraya geldiğimden beri çocukluğu hakkında biraz konuştuk ve anlaşıldığı kadarıyla annesiyle ilişkisi iyiye gidiyor ama harika değil.

Artık annesine sempati duyduğunu biliyorum ama affetmek zor bir iş. Umarım Hawk'la sonumuz onlar gibi olmaz, Izzy'yi garip bir şekilde paylaşır ve olabilecekler üzerinde durmamaya çalışırız.

Telefonum çalıyor ve numarayı gördüğümde tüylerim diken diken oluyor.

"Affedersiniz, bunu kontrol etmem gerekiyor."

"Elbette." Miriam ayağa kalkar ve Emily ile konuşmak için kanepeye doğru ilerler.

İki kere daha çalıyor. Bakmak istemiyorum ama bakıyorum.

Seni izliyorum, Alessa.

Asla vazgeçmeyeceğim. Sen bana aitsin. Her zaman benim oldun.

Bir g n anlayacaksın.

*O pis k   k kul b n i inde g zlerim var. Hi 
beklemedi in bir anda   reneceksin.*

Ve Alessa, senin k   k pi  motorcu bebe ini biliyorum.

SNARK

SIKTIR, BU NE BÖYLE?

Normalde üyelerin inter-net'imizle ne yaptığı umurumda değil ama güvenli kalmasını sağlama işini ben üstlendim ve bu çok garip. İçerik şifrelenmiş, yani bu konuda yapabileceğim bir şey yok, ancak bu mesajlar bir Mafya adresine gönderiliyor. Bilinen alan adlarını filtreleyen komut dosyalarımın çalıştığını görmek güzel, ama onlarla kim iletişim kuruyor? Kartal-göz, belki? Ama cihazlarının haritasını çıkardım ve kendine yeni bir telefon falan almadıysa, bu o değil.

Eğer ateşkes görüşmeleri değilse, kulüpte başka kimin Mafya'ya bir şeyler göndermek için sebebi var?

Biraz düşünürken dizüstü bilgisayarımı kapattım. Gözlerimi açık tutmam gerekecek. Çocuklarla sohbet edeceğim. Belki içlerinden biri bir şey görmüştür, gerçi ne olduğunu bilsem de sikeyim.

Alessa olabilir mi? Bundan şüpheliyim. Babasıyla tekrar iletişime geçseydi bize söylerdi. Kendini adadı ve ben ona inanıyorum.

Sunucu odasını kilitledikten ve kilidi kontrol ettikten sonra kıkırdıyorum. Çoğu insan bir MC'yi düşündüğünde, temelde dışarıda motosikletleri olan bir kardeşlik evi hayal eder ve adil olmak gerekirse, hepsi de yanlış değildir. Ama aynı zamanda çok düzenli olmamız gerekiyor. Garajımız yüksek teknolojiye sahip, savunmamız çoğu insanın hayal bile edemeyeceği bir bütçeye sahip ve bugünlerde sağlam bir internet olmadan hiçbir yere varamazsınız. Karanlık ağ, anlaşmaların yapıldığı, kaçak malların bırakıldığı

ve bugünlerde karanlık sözleşmeler imzalanıyor. Soğan tarayıcınız varken kimin kullan at telefona ihtiyacı var ki?

Elbette sokaklarda geziyor, mahalleyi koruyor ve adaletin gerektiği yerlerde kendi adaletimizi dağıtıyoruz ama tek yaptığımız bu değil. Adamların çoğunun bu işlerin nasıl yürüdüğüne dair bir fikri yok ama bu yüzden bana sahipler. Onları bağlı tutuyorum ve siber kışlarını güvende tutuyorum.

Yani mafyaya bir sızıntı varsa, bunu bilmem gerek.

Merdivenlerden çıktığımda partinin çoktan başladığını gördüm. Kahretsin, düşündüğümde daha uzun süredir aşağıdaymışım. Bardaki boş şişelerin sayısına bakılırsa epeydir devam ediyormuş. Ortaokulda arkadaşlarımın bana aldığı eski püskü bilgisayar ya da bisikletimi tamir etmek gibi teknik işlerde kendimi hep kaybetmişimdir ama hoparlörlerden gelen gürültüyü daha önce duymuş olmam gerekirdi. Üs izole ama *o kadar da* izole değil.

Ben geçerken Kartal Göz kafasını kaldırıyor. Koltuğunda oturuyor, Miriam da koluna tünemiş. Emily'nin yaşındaymış gibi onun hikâyelerinden birine kıkırdıyor. Aralarında bir şey olduğunu kabul etmeleri gerekiyor, çünkü sadece kendilerini kandırıyorlar. Yeni bir ilişkiye başlamak için çok yaşlıymış, kışımın kenarı.

"Snark. Bu asık surat da neyin nesi? Bu gece parti gecesi." Odayı işaret ediyor.

Etrafa bakıyorum. Sürtükler bu gece tam kadro dışarıda. Onlardan olabilir mi? Dışarı çıkmaktan mutlu oldukları sürece onları tam olarak incelemiyoruz, ama sonra onlara yararlı bir şey de söylemiyoruz. Ve lanet olsun, bazıları yıllardır burada. Alexis, Zoe, Stacy. Bazıları da yeni. Adını bile bilmiyorum ama Chef'e köşede iyi vakit geçirttiği kesin.

Eskiden bu çok severdim, ama Alessa burada değil ve eğer birinin bacaklarının arasına gireceksem, bu onunki olmalı. Beni dürüst bir adam mı yapıyor? Yaşlanıyor olmalıyım, çünkü bu kulağa hoş geliyor. "Önemli bir şey olmayabilir," diye cevap veriyorum. "Sadece kayıtlarda bazı tuhaflıklar buluyorum. Son zamanlarda mafyayla mesajlaşıyor musun?"

Kaşlarını çatıyor ve başını sallıyor. "Hayır. Çatışmadan sonra işler durdu. Muhtemelen kimse için sürpriz olmamıştır. Papa Giordano'yu arayıp işleri yoluna koymaya çalışacağım ama önce ortalığın yatışmasını bekleyeceğim. Hawk'ı vuran o şerefsiz hâlâ onların maaş bordrosundaysa, işbirliği yapmak zor olacak."

"Evet. Güzel. Sadece kontrol ediyorum. Bir şey bulursam sana haber veririm, tamam mı?"

Başını sallıyor ve sonra Miriam ona bir şey sorarak dikkatini başka yöne çekiyor. Yaşlı köpek. Gülerек başını sallıyorum ve düşünürken partiye hizmet etmeye geri dönüyorum. Bazı fahişeler yeni kızların kısa yoldan yaşlı kadınlara dönüşmesine içerliyor. Buraya ilk geldiğinde Emily'yle Janie olayı vardı ama o bokla uzaktan yakından ilgisi olan herkesi temizledik. Yine de düşünülmesi gereken bir şey.

"Sikik bir şey mi var?" Hawk yanıma geliyor, birasından bir nefes çekerken bir yandan da partiyi izliyor.

"Evet. Birileri mafyayla konuşuyor. Sadece kim olduğunu bulamıyorum."

"Orospu çocuğu."

"Hayır, Kartal Göz değil. Ona zaten sordum." İkimiz de Miriam'ın yanında ona bakıyoruz. Hawk homurdanıyor.

Beatrice kalabalığın arasından geçerek erkeklerin dikkatini çekiyor. taze bir et ve sürtüklerden biri olmasa da, Alessa'yı hamile bıraktığımız o gece bir kez sürtük olmaya hazırdı. Umut dolu bakışlar, kışını sallaya sallaya salonda onu takip ediyor.

"O olmalı, değil mi?"

"Bunu düşündüm ama Alessa ona yemin ediyor. Ona hayatı pahasına güvendiğini söylüyor ve Beatrice bebeği neredeyse bir yıl boyunca sır olarak sakladı. Şimdi bu neden değişsin ki?" Omuz silkiyorum. En bariz cevap bu ama nasıl uyduğunu anlayamıyorum.

Yanımızdan geçerken bize gülümseyerek tanıdığını gösteriyor. Ben de başını sallıyorum ama Hawk'ın suratı asık. Elbette, onun için, bu varsayılan geç-

Kim bilir?

"Mafya insanların zayıflıklarını kullanmakta iyidir. Bizde de kumarbazlar, içkiciler ve sorun çıkaranlar var. Sence onlarınki bizimkinin onda biri mi?" İşte bu düşünceden nefret ediyorum ama bir türlü kurtulamıyorum.

"Tabii ki hayır. Yaşlı kadınlar gibi didişip tartışabiliriz ama günün sonunda kışına tekmeyi basmak istediğimde bile sana asla ihanet etmem." Burnunu kırıstırıp kaşlarını çatıyor ve gözündeki yara izini dans ettiriyor.

Bunu söylediğini duymak güzel. "Evet, ben de öyle düşünmek istiyorum. Sadece bilmiyorum. Siktir."

"Alessa ile konuş."

"Onu endişelendirmek istemiyorum. Zaten yeterince zor zamanlar geçirdi."

Homurdanıyor. "O zaman bırak ben yapayım. Her şekilde bir pislik olmamı bekliyor, değil mi?"

"Sanırım... Dinle, şifrelemeyi kırmak için bir şeyler ayarlamaya çalışacağım. Eğer bu işe yararsa, onu rahatsız etmeden tüm cevaplarımızı almış olacağız. Eğer bu konuyu ele almak zorunda kalırsak, o zaman bunu yaparız."

"O zaman acele et. Bu bok bekleyemez. İçeride biri mi var? Siktir."

"Yapacağım. Eğer bir sızıntı varsa, bunu çözeceğim ve onlar da buna pişman olacaklar." Başımı sallayıp dizüstü bilgisayarımı çalışmak için daha sessiz bir yere götürüyorum.

ALESSA

DARIO, IZZY'YI BILİYOR.

Dario, Izzy'yi biliyor.

Ne yaparsam yapayım, bundan kurtulamıyorum. O diğerleriyle partideyken ben bir saattir Viking'in odasındayım. Izzy'ye sırayla bakmayı teklif ettiler ama bu gece parti havasında değilim.

Dario nereden biliyor? Ona kim söyledi? Babası mı? Bunu hayal bile edemiyorum. Ama eğer değilse, kulübün içinde olmalılar ve kim olabileceğini hayal bile edemiyorum.

Ve mesajlar gelmeye devam ediyor.

Alessa, seni seviyorum. Sen benim için yaratılmışsın ve bunu biliyorsun.

Kızını güvenli bir yerde bulacağız, böylece sahip olman gereken hayata geri dönebilirsin.

Alessa, lanet olası mesajlarıma cevap ver. Seni görmem lazım.

Tanrım. Gittikçe kötüleşiyor.

Onunla kim konuşuyor? Viking, Snark ve Bear'ı hemen eleyeceğim. Hawk? Doğru gelmiyor ama sırları olduğunu biliyorum. Beni kurtardıktan sonra söylediklerine rağmen, ben ortalıkta olmasaydım mutlu olacağını hissediyorum.

Ama beni mafyaya satmak?

Peki başka kim olacak? Sürtükler mi? Belki de. Yaşlı bir kadın olmamdan . İçeri girdim, hamile kaldım ve dört uygun motorcuyu havuzlarından çıkardım. Ama Dario'yu nasıl bulacaklardı?

Diğer motorcular mı? Beni ve çocukları kıskanmadıklarına eminim. Emily'yi kabul ettiler, beni neden etmesinler? Tabii çocuklardan birine karşı bir kinleri falan yoksa, ama yine de Dario'nun kim olduğunu nereden bilsinler ya da onu nasıl bulsunlar?

Emily mi? Aile ile bağlantıları olduğuna eminim. Ama neden?

Neler olduğunu bilen biri olmalı.

Bea mi? Hayatta olmaz. Geçmişte beni satmak için o kadar çok fırsatı oldu ki. Neden şimdi? Izzy'nin teyzesi olmaya kafayı takmış. Buna inanmayı reddediyorum.

Aklıma sürekli Hawk geliyor ve bundan nefret ediyorum. Ve eğer o ise, diğer çocuklara söyleme riskini alabilir miyim? Nasıl tepki verirler?

Belki de önce Bea ile konuşmalıyım.

Ama o da partide. Izzy'nin geceyi kapatmasıyla, belki erkeklerden birini iş için açık olduğuna ikna edebileceğini düşündü. Sanırım bazı şeyler değişmiyor.

Yatağı itiyorum. Izzy ışık gibi söndü, küçük kollarını başının üzerine kaldırdı ve göğsü hafifçe yükselip alçaldı. Tanrım, ne küçük bir melek. Bir süre daha iyi olacak. Belki Bea gece için henüz bir motorcu ayarlamamıştır.

Büyük şans.

Ama bakabilirim. Bebek telsizini açıp uygulamanın çalıştığından emin olduktan sonra gizlice dışarı çıkıyorum. Uyanırsa telefonum titreyecek ve beni uyaracak. Arkamdan kapıyı kapatıp koridorda ilerlerken kapıdan ses çıkmıyor.

Parti buradan bile çok gürültülü ve köşeyi döndüğümde sanki bir ses duvarının içine girmiş gibi oluyorum. Izzy'nin taş gibi uyuması iyi bir şey.

Ortak salona girdiğimde Bear beni g6rd6. "Selam. Geleceğini d6ş6nmemiştim."

"Sadece kısa bir s6re. Bea'yi g6rd6n m6? Onunla konuşmam gerek."

"Daha 6nce buradaydı ama Trucker'la birlikte bir s6re 6nce ortadan kayboldular. Onu sabaha kadar g6remeyebiliriz." Yaramaz sırtışı 6arpık. "Belki de doğru bir fikri vardır. Hadi-"

"şu anda olmaz. 6zg6n6m."

"Oh." Hayal kırıklığına uğramış g6r6n6yor ve bir an i6in beni yine de bırakıp bırakmayacağını merak ediyorum, ama başını sallıyor. "Belki bu gece daha sonra?"

O kadar umutlu g6r6n6yor ki g6l6msemekten kendimi alamıyorum. Bu fikir cazip gelmiyor değil. Sadece doğru zihniyette değilim. "Evet, belki."

"Bunu bir s6z olarak kabul ediyorum." G6z kırpıyor ve sonra Ripper bir şeyle ilgilenmeye başlıyor. Bea'yla karşılaşma ihtimalime karşı etrafı kola6an ederken onları kendi hallerine bırakıyorum.

"Alessa. Konuşmamız lazım."

Hawk'ı arkamda bulmak i6in d6nd6m. "Bir şeyin ortasındayım."

"Sadece bir dakika s6rer. Benim odam."

Bu s6zleri duyunca t6ylerim diken diken oldu. Ya ger6ekten sızıntı oysa? "Bu konuda rahat mıyım bilmiyorum."

Bana sert bir bakış attı. "Sana zarar vermeyeceğim. Tanrım. Beni ne sanıyorsun? Sadece konuş."

Eğer bu bir rolse, 6ok inandırıcı. Ve sonunda a6ılmaya hazırsa onunla ger6ekten konuşma fırsatını ka6ıramam. Onu Izzy her g6rd6đ6mde, diğer 6ocuklar gibi o anı onunla paylaşamamak beni 6ld6r6yor. Ne kadar b6y6k bir kalbi olduğu ortada.

Ben de kuşkularımı bir kenara bırakıp başımı salladım. "Tamam."

HAWK

ALESSA GERGIN GÖRÜNÜYOR. KORKMUŞ. DUVARA YASLANMIŞ.
ve kendine sarılıyor, beni vahşi bir hayvanmışım gibi izliyor. Buraya geldiğinden beri birbirimizin etrafında manevralar yapıyoruz ama bu farklı görünüyor. Suçlu mu hissediyor?

". Beni ."

Bana attığı bakış pek hoş değildi ama başını salladı ve sandalyelerimden birine oturdu. Bana en uzak olana. Onu tutup sürüklemek ya da başka tarafa bakamasın diye kucağıma oturtmak istiyorum.

"Dinle,-"

"I-"

Aynı anda başlıyoruz, duruyoruz ve birbirimize bakıyoruz. "Devam et," diyor.

". " Nefes alıyorum. "Bundan ama iyi düşünmelisin. Bea. Ona güveniyor musun?"

"Ne?" Bana deliymişim gibi bakıyor. "Tabii ki. Biz kankayız. O benimle birlikte... yani yıllardır arkadaşız."

"Öyle mi?"

"Evet." Sonra daha kesin bir şekilde, "Evet. Bana asla zarar verecek bir şey yapmaz."

"İçeriden biri mafyaya bilgi sızdırıyor."

Ben söyleyince sıçrıyor, sonra kaşlarını çatıyor. "Nereden biliyorsun?" "Ne? Nereden *biliyorsun* lan?"

"Önce sana sordum."

"Bu lanet bir oyun değil, Alessa. Bea konusunda emin misin? Çünkü Snark veri kayıtlarında bir şeyler görmüş. Bunu nasıl yapıyor bilmiyorum ama biri buraya girip çıkıyor ve mafyaya mesajlar gönderiyor. Peki ne kadar eminsin? Ya da belki de sensin? Öyle mi?"

"Bunu bana nasıl sorarsın? Ve ben gerçekten eminim, tamam mı?" Bana ters ters bakabilmek için kendini sandalyeden geriye itiyor. Kendini beğenmiş ve öfkeli haliyle çok seksi görünüyor. Onun görünüşüyle hiç sorunum olmamıştı. "Ve bunu senden duymak çok güzel."

"Benden mi? Bu da ne demek şimdi?"

"Benden kurtulmakla en çok kazanacak olan sensin."

"Sen aklını mı kaçırdın?" Sandalyemden kalkma sırası bende. Bu saçmalık için oturamam. Ateşli ya da değil, beni sadakatsizlikle suçlamaya hakkı yok.

"Bunu başka kim yapıyor olabilir diye düşünüp duruyorum ama aklıma hep sen geliyorsun. Bana neden kızgın olduğunu biliyorum. Sadece bunun için benden yeterince nefret ettiğini düşünmemiştim." Gözlerinde parlayan yaşlar, öfkemdeki ateşi neredeyse başladığı kadar çabuk söndürüyor.

"Bunu konuşmuştuk. Sen Isabella'nın , Tanrı aşkına."

Burnunu çekiyor. "Ama benden nefret ediyorsun! Aramızın iyi olmasını istiyorum ama hep böyle oluyor! Buraya gelmemeliydim."

Benden kurtulmaya çalışırken bileğini kavıyorum. Ön kolu kavrayışında küçük ve savunmasız hissediyor "Ben lanet olası bir piçim, Alessa. Ve evet, insani beceriler bana göre değil. Ama ben ne değilim biliyor musun? Lanet olası bir hain."

"Kulübe asla ihanet etmeyeceğini biliyorum. Ama beni umursuyormuş gibi davranma." Elimden kurtulmaya çalıştı, ben de diğer elini tuttum.

ve her iki bileğini de arkasından kilitledim. Bu bizi o kadar yakınlaştırıyor ki bana bakmak için boynunu eğmek zorunda kalıyor.

"Siktir! Bir saniyeliğine kendini unut. Ben kanlı bir üyeyim. Lanet olası Temizlik Ekibi'ndeyim. Bear bastığın yere tapıyor, Snark gözlerini senden alamıyor ve bahse girerim Viking geceleri ayaklarını ovuyordur. Asla ama asla

-Kardeşlerimi ya da onların değer verdiği herhangi birini tehlikeye atacak bir şey yapmam. Eğer sana olan sadaketime inanmıyorsan, en azından onlara sadık olduğuma inan." Kendimi toparlamak için durup nefes almam gerekiyor.

Alessa'nın gözleri kocaman ve kararsız bir şekilde bana bakıyor. O da zor nefes alıyor ve bu göğsünün kabarmasına neden oluyor. "Ben sadece-

"Ben senin köstebeğin değilim."

"Biliyorum. Benden nefret etmeseydin inanması çok daha kolay olurdu diye düşündüm. Keşke konuşabilseydik."

Yine bu. "Henüz duymadığım ne söyleyeceksin?" Onu daha sıkı kavıyorum, bu da onu dokunacak kadar yakınlaştırıyor. Zihnim şimdi çok uzun zaman önceymiş gibi görünen o geceye geri dönüyor.

"Eskiden rol yapardım," diye fısıldıyor. "Hamileyken ve daha sonra Izzy ve ben yalnızken. onun babası olduğunu bilmiyordum, bu yüzden hepiniz oradaymışsınız gibi davranırdım. Ona orada olsaydınız yapacağınız şeylerle ilgili hikayeler anlattım. Umursamadığımı düşündüğünü biliyorum ama umursuyordum."

O büyük, güzel geyik gözleri bana bakıyor ve dinlemem için yalvarıyor. "Geri dönebilseydim, daha çok çabalırdım, ama sadece güvende olması için se- cret'i tuttum. Başka türlü yapabilir miydim bilmiyorum. Seni incittiğim için üzgünüm ama Izzy'yi hepimizden önce milyonlarca kez seçerdim."

Hay sikeyim. Buna ne demem gerekiyor? "Biliyorum. Sadece bunu nasıl geride bırakacağımı bilmiyorum."

"Peki şimdi ne yapacağız? Ne istersen deneyeceğim. Her şeyi." Tutuşuma karşı direniyor ama onu hazır değilim. Ayrıca, onun mücadelesini izlemekten zevk alıyorum. Ve bana karşı nasıl kıpırdandığını. Dediğim gibi, ben bir piçim.

"Her şey yapmak için tehlikeli bir tekliftir." Lanet olsun, bundan heyecanlanmamalıydım. Kafamla böyle oynamasına izin .

Ama o başını sallar. "Hayır, birimizin boyun eğmesi gerekiyor ve bunun ben olmama izin vereceğim. Sana güveniyorum."

"Siktir." Gözlerini ilk kaçırın ben oldum. "Yapmamalısın."

"Biliyor musun?" Tekrar mücadele ediyor ve bu sefer bir adım geri gidebilmek için onu bırakıyorum. "Biliyorum. Birlikte bir çocuğumuz var. Bunu kendin söyledin. Sen onun babalarından birisin ve benim için kurşun yedin. Bazen duygularımı incitmeyeceğin konusunda sana güvenmiyorum ama kızım konusunda sana güveniyorum, yani kendim konusunda sana güveniyorum."

Alay ediyorum ve onu dinlememem gerektiğini bilmeliydim ama... lanet olsun. "Ne oyunu oynuyorsun?"

"Oyun yok. Benim adım Alessandra Giordano ve hayatımda pek çok hata yaptım ama senin onlardan biri olduğunu sanmıyorum."

Ona sırtımı dönüyorum ve derin bir nefes alıyorum. Bunu kimseyle paylaşmayacağım. Sadece Temizlik Ekibi biliyor, Kartal Göz, başka kimse değil. Ve şimdi, sanırım, Alessa. "Ne yaptın? Benim annem de yaptı."

"Seni saklamak mı?"

Başımı salladım. "Biz nehrin hemen karşısında, Blackworth'da büyüdük. Senin gibi zengin bir mafya babam yoktu. Annem bir barda çalışıyordu. Planlı bir çocuk değildim. Tek gecelik bir ilişkinin ürünü falan." Kendimi yatağa , başlığın karşısındaki yastık yığına yaslanana kadar geriye itiyorum. "Bu konu hakkında konuşmaktan nefret ediyorum."

"Özür dilerim." Olduğu yerde kalır, kollarını göğüslerinin altında kavuşturur.

"İstediğim son şey senin acıman." Başımı sallıyorum. "Konuşuyor olmamın tek nedeni bilmeyi hak ediyor olman."

İçimden her türlü duygu geçiyor. Öfke. Pişmanlık. İsteksizlik. Ve unutulması daha iyi olan anılar. Konuşmam biraz zaman alıyor ama o sabırla bekliyor.

Çenemi kırıp başımı kaldırıyorum ve birden sığıyorum. "Annemin ona neden söylemediğini hiç bilemedim. Hiç sormadım, biliyor musun? Hayat böyleydi işte. Benimle pek konuşmazdı. Beni istediğini hiç sanmıyorum. Utanırdı. Ama okula başladığımda, diğer tüm çocukların babaları vardı ya da en azından beyzbol maçlarına gelmeyen piçi tanıyorlardı. Benim kızacak kimsem bile yoktu. Tek sahip olduğum, bana odamda kalmamı ve çenemi kapatmamı söyleyen bir anneydi. Çok safçaydı ama her zaman babam yanımda olsaydı her şey daha iyi olurdu diye düşünmüşümdür." Tavana bakıyorum ama artık var olmayan bir evin boyası dökülmüş halini görüyorum. "Bunlar sadece aptalca çocuk düşünceleri."

Alessa beni korkutursa kaçacakmışım gibi dikkatle yaklaşıyor, sonra yatağın kenarına oturuyor. Ona bakmıyorum ama onu kovalamıyorum da. Ne düşünmem gerektiğinden emin değilim. Uzun zamandır kimseye kendimi bu şekilde açmamıştım.

"Bunun hiç de aptalca olduğunu düşünmüyorum. Çocuklar babalarının yanında daha iyi olurlar. Ama sen benden sadece birkaç yaş büyüksün. Onu tekrar bulmanın bir yolu yok mu? Kim olduğunu bulmanın? Belki DNA kitlerinden biri?"

Bu soru aklımdan çıkmıyor ama bunun tek sebebi imkansız olması. "Onun tam olarak kim olduğunu biliyorum. Annem başından beri kim olduğunu biliyordu. Aynı mahallede yaşıyordu. Motosikletiyle sokakta bir aşağı bir yukarı gider, biz çocuklara hava atardı. Motoru bizim için devirmekten ve sokakta ne kadar hızlı gidebildiğini göstermekten büyük keyif alırdı. Öğrendiğimde on dokuz yaşındaydım."

"Peki sonra ne oldu? Neden sen-"

"Çünkü aile toplantısı yoktu. Bisikletiyle kavşakta bir kamyonla çarpmış. Çarpmanın etkisiyle öldü. Kamyonun yan tarafındaki lanet şebeke borusunu kazımak zorunda kaldılar. Annem haberi duyunca zil zurna sarhoş oldu ve o gece ağzından kaçırdı."

"Oh Tanrım." Nefesi kesildi. "Özür dilerim."

"Sana özür dileme demiştim." Söylüyorum ama sesimin tınısı kayboluyor.

Yatağın üzerinde sürünüyor, dokunabilecek kadar yakın. "Sana sarılabilir miyim?"

"Yine mi bu saçmalık?" Ama bu sefer o inanca sahip değilim. Belki de bu kadar sert mücadele etmek istemiyorum.

"Sana sarılacağım."

"Siktir." Ama üzerime çıkarken onu durdurmuyorum. Yumuşak kalçalarını iki yanımda hissetmek başka anıları geri getiriyor, ama sonra öne eğiliyor, kollarını boynuma doluyor ve beni içine çekiyor. Elimde değil. İçimde bir şey gevşiyor, sıkışmış olduğunu bile fark etmediğim bir şey. Boğuluyormuşum gibi kollarımı ona doluyorum ve beni su üstünde tutan tek şey o oluyor. "Siktir," diye tekrar fısıldıyorum ama bırakmıyorum.

Yüzünü saçlarıma gömüyor. Snark'ın yerinde olsaydım, yüzümü memelerine nasıl bastırdığına dair komik bir yorum yapardım, ama buradaki? Hiç de öyle değil.

Alessa parmaklarını saçlarımda tekrar tekrar gezdiriyor. Bu, hiçbir erkeğin ihtiyacı olduğunu kabul etmediği ama her birinin ruhunun derinliklerinde arzuladığı türden yumuşak bir dokunuş. "Sen çok daha fazlasını hak ediyordun. Her çocuk hak eder. Ve bunun senden bu şekilde koparılmasını hayal bile edemiyorum. Bir ebeveyni kaybetmek yıkıcıdır. İnan bana, biliyorum. Ama onlar gidene kadar ebeveynin olduğunu bile bilmemek? Bunu söylememden nefret ettiğini biliyorum ama çok üzgünüm. Çok çok üzgünüm."

"Annem bir orospuydu," diye mırıldanıyorum Alessa'nın göğüslerine.

"Benimki bir kazada öldü," diye fısıldıyor ve beni kendine çekiyor. "Yıllardır bu konu hakkında konuşmadım. Muhtemelen babamın bir pislik olduğunu düşündüğünüzü biliyorum, öyle de olabilir, ama o ölmeden önce daha yumuşaktı. En azından bize karşı. Onun ölümüne çok üzüldü."

"Araba kazası mı?"

Tereddüt ediyor. "Sayılır. Beş yıl kadar önce Annihilation'ın şehirde bir bölüm kurmaya çalıştığını ve adamlarından bir limuzini zorla yoldan çıkardığını hatırlıyor musun?"

"Evet, o zamanlar kanlı canlı bir üye bile değildim ama ikisini yere serdik ve kışlarına tekmeyi basıp şehirden kovduk. Onlar

deli herifler."

"Annem arkadaydı," diye fısıldıyor Alessa. "Teyzelerimle birlikte tiyatrodan dönüyordu. Onlar kurtuldu ama annem kurtulamadı."

Kollarım onu sıkıca sarıyor. "Özür dilerim. Bu boktan bir anlaşma."

"Babamın prensip olarak sizden nefret etmesine rağmen ateşkesi desteklemesinin nedeni de bu. Giordanolar ve Çığlık Atan Kartallar arasındaki ilişkilerin iyi olmadığını biliyorum ama yapılması gerekeni yaptığınız için size saygı duyuyorlar. Kartal Göz biraz bile tereddüt etseydi, ailem Güney Yakası'na zorla taşınırdı. Sanırım söylentileri duyduğumdan beri biraz meraklıyım."

"Kahretsin, hayatlarımız mahvoldu."

Başını sallıyor, yanağını başıma sürtüyor.

Sessizce oturuyoruz, o benim üzerimde, ben ona karşı. Nefes alıyoruz. Birbirimizin varlığını hissediyoruz. Tam bir göt gibi davrandım. Bundan nefret ederek sonunda birbirimize bakabilmek için başımı geri çektim. Yüzlerimiz sadece birkaç santim ayrıydı. Dudaklarını endişeyle yalıyor ve gözlerim onun yumuşak dilini takip ediyor.

"Ne düşünüyorsun?" diye soruyor.

"Sana çok sert davrandım." İşte. Söyledim işte.

Dolgun dudakları ürkek bir gülümsemeye kıvrılıyor. "Belki de sana daha önce sarılmalıydım."

"Hayır." Başımı salladım. "Bu tam zamanıydı. Zamana ihtiyacım vardı. Her ne kadar kabul etmek istemesem de, iyi bir kız yetiştiriyorsun ve bunu tek başına başardın. Tabii ki orada olmak istedim ama olamasaydım, orada olanın sen olduğuna sevindim. Senin nedenlerin anneminkilerle aynı değil."

"Ama sizi incittim. ."

"Verdin. Ama bazen berbat kararlar o an için doğru olanlardır." Bunu söyleyene kadar farkında değildim ama buna inanıyordum. "Haklısın. Isabella daha iyisini hak ediyor. Ve senden nefret etmediğim halde sürekli kızgın olmaktan bıktım."

Başını biraz yana eğiyor. "Ona hep Isabella diyorsun. Diğerleri artık ona Izzy diyor ama sen demiyorsun."

"Bu onun lanet olası adı, değil

mi?" "Evet, ama-"

"Şşş." Elimi kolundan yukarı kaydırıyorum, boynunu ve başının arkasını kavrayana kadar şeklini keşfediyorum. "Benim için her şeyi yapacağını söylemiştin." Aramızdaki gerilim azaldıkça, başka bir tür gerilim daha oluşuyor. Hem de kotumun içinde.

"Yani... evet, ama-" Gözleri açılıyor. Sanırım yeni fark etti ama hareket etmiyor.

"Bazı fikirlerim var." Kavrayışım sıkılaşıyor, saçlarının bir kısmını parmaklarımın arasına alıyorum.

"Fikirler?"

"Fikirler. İyi miyiz?"

Başını belli belirsiz sallıyor, tutuşum onu kısıtlıyor. "Sen öyleysen ben de öyleyim. Öyle misin?"

"Evet." Başparmağımla yanağını okşuyorum. "Evet, sanırım öyleyim. Telafi etmek için biraz zamanım var."

Sonra onu içeri çekiyorum, yumuşak dudakları benimkilere değecek kadar. Tadı cennet gibi.

ALESSA

HAWK'IN DUDAKLARI HATIRLADIĞIMDAN DAHA YUMUŞAK.

Yine de başımın arkasındaki tutuşu ısrarcı ve direnmediğimde, daha talepkar hale geliyor. Boştaki eli tişörtümle kot pantolonum arasındaki boşluğu keşfedip altındaki tenimi okşarken dili buluyor. Dudakları ne kadar yumuşak olsa da parmak uçları sert, çalışan bir adamın parmakları gibi.

Birdenbire saçlarımdan tutup beni yönlendirerek bizi ayırdı. "Yani o sakso dudaklarınla benimle dalga geçerek paçayı kurtarabileceğini sanıyorsun, öyle mi?"

"Ne? Ben-"

Sırıttıyor. "Bunu telafi etmen için sana fırsat vereceğim bebeğim, ama önce lanet olası kıyafetlerini . Her görmek istiyorum. Her yumuşak, seksi santimini." Gömleğimi yukarı itiyor, sütyenimi çıkarıyor. "Eğer benim olacaksan, kendini benden saklamayı asla istemiyorum. Anladın mı?"

Aman Tanrım. Görünüşe göre bir anlaşmaya vardık. Sadece bunun nelere yol açabileceğine pek hazırlıklı .

"Evet? Ben-"

"Şşş." Gömleğimi yırtıp bir kenara fırlattı. Bir an sonra sütyenim de onunla birlikte gitti. Sonra başka bir öpücük için beni geri çekti.

Gömleğini çekiyorum ama elimi . Görünüşe göre ben soyunuyorum ama o değil. Henüz değil.

Bizi ayırdığında nefes nefese kaldım. Sıcaklık sanki kapıma geldiklerinden beri bu anı bekliyormuş gibi doğrudan içime hücum ediyor.

Hawk göğsüme vuruyor, sert değil ama beni zıplatmaya yetecek kadar. "Bunları benden saklayabileceğini sandın, değil mi?" Kelimeleri kulağıma doğru tıslıyor.

"Ben-" demek istemedim. Sonra ben yatakta yatarken o olacak şekilde bizi döndürdüğünde şaşkınlıkla ciyaklıyorum.

"Çok kötü bir kız oldun, Alessa. Ve kötü kızlar cezalandırılır." Kot pantolonumun düğmesini açıp aşağı çekecek kadar hareket ediyor. İç çamaşırım da onlarla birlikte geldi. Bir anda, o hâlâ tamamen giyinikken beni tamamen çıplak bırakıyor. Bu, onun da kıyafetlerini çıkarmış olmasından çok daha açıkta hissetmeme neden oluyor.

"Bana ne yapacaksın?" Nefes nefese bir sesle söylüyorum.

Beni yiyip bitirecekmiş gibi bana bakıyor, kara gözleri şehvetten neredeyse simsiyah. "Ne istersem yaparım." Hırıltısı tüylerimi diken diken ediyor.

Kalçamı kavırıyor, sonra elini kıkırma doğru kaydırıyor. "Bu lanet olası benim." Sonra bacaklarımı iterek açtı. Sadece bir an direniyorum. Aşırı ısınmış amımı buluyor ve iki kalın parmağını kaygan kıvrımlarımdan geçiriyor. Parmak uçları dışarı çıktığında parlıyordu. "Ve bu da benim. Siktir, ıslanmışsın."

Bunun için iyi bir cevabım yok. Sadece dudaklarımı yalıyorum. Belli ki bu ona fikir veriyor. Parmaklarını bana uzatıyor.

"Ne kadar ateşli olduğunun tadına bak."

Onun için açıyorum. Parmaklarını sonuna kadar sokuyor, o kadar derin ki neredeyse öğüreceğim.

"Em" diye emrediyor.

Parmaklarını siki sanarak, o bana bakarken dilimi parmaklarının etrafında döndürüyorum. Serbest eliyle beni okşuyor, parmaklarını kalçalarımnda ve yan tarafımda gezdiriyor, böylece tenimde hafif bir ürperti oluşuyor.

"Çok seksisin. O seksi kışınla önümde geçit töreni yaparken sinirlenmemek ne kadar zor biliyor musun?" Bana hızlı bir şaplak atıyor, sadece biraz acıtacak kadar. "Peki ya bunlar?" Göğüslerimden birini yoğuruyor ve parmaklarının etrafında inliyorum. "Ölü bir adamı bile sertleştirebilirsin, Alessa. Şuna bir bak." Ve sonunda fermuarı açıp kendini dışarı çekti.

Aleti hatırladığım kadar muhteşem, sadece şimdi ucunda metal parıltısı var.

Bileğini iki elimle kavrayarak onu ağzımdan çekiyorum. Öyle bile olsa, sadece bana izin verdiği için işe yarıyor. "Bu da ne? Bu yeni, değil mi?" Burnundaki halka ve dudağının altındaki çivi tanıştığımızda da vardı ama eminim ki aletin delinmiş olduğunu fark ederdim.

"Evet ve bunu ilk deneyen sen olacaksın." Sırıttıyor ve ben de bunu güneş ışığındaki bir çiçek gibi içime çekiyorum. Onu böyle seviyorum, baskın ama eğlenceli. Gömleğini kafasının üzerinden çekerek yara izli ve mürekkepli tor- so'sunu ve ardından pantolonunu ortaya çıkarıyor ve beni kucaklıyor. Aletin ucu tam dudaklarıma geliyor, metal saplama döllerıyla parlıyor. "Onu tanımaya başla."

Onun için ağzımı açtığımda, bileklerimi yakalıyor, bir elinde topluyor ve başımın üzerine bastırıyor. Kendini dudaklarımin arasına iterken sıkışmış durumdayım.

Onu tadıyorum, dilimle keşfediyorum. Pürüzsüz, tuzlu et ve sert çelik. Tanrım, Hawk'ın diğerlerinden biraz daha vahşi olduğunu biliyordum ama bunu hiç beklemiyordum.

İtıyor, kendini daha derine sokuyor. Kapana kısılmış durumdayım, onu memnun etmekten başka yapabileceğim bir şey yok. Onun tadına bakmak. Konsantre olmak için gözlerimi kapatıyorum, ağzımın arkasına çarparken öğürmemeye çalışıyorum.

"Bana bak lan," diye tışlıyor.

Şehvet sersemliğimle onu izliyorum. Kalçalarımı birbirine sıkıştırıp yatakta kıvranıyorum, beni kıstırmışken uyarılmaya en yakın olduğum an bu. Onun etrafında inliyorum ve dudakları kenarlarda titriyor. Buna bayılıyor.

Bayıldım.

"Siktir." Birden geri çekiliyor ve ağzım bomboş kalıyor. Yanlış hissediyorum, sanki oraya aitmiş gibi. Onu takip etmeye çalışıyorum ama beni yerimde tutuyor. "Bunu hak etmen gerekecek." Sesi ihtiyaçtan dolayı sert.

Beni ters çevirdiğinde şaşkınlıkla irkildim. Ben daha ne olduğunu anlayamadan ellerimi arkamdan tutup tişörtümü kullanarak birbirine bağladı.

"Tıpkı benim bağışlayıcılığım gibi," diye ekliyor beni kucağına, yüzüstü yatırırken. Kıçım aniden çok açıkta hissediyor ve sert horozu karnıma bastırıyor.

"Hawk," diye fısıldıyorum kısık sesle.

Büyük elini kıçımın yanağına koyuyor, onunla hiçbir şey yapmıyor, sadece bir tehdit gibi orada tutuyor. "Seçim senin. Şimdi gitmene izin verebilirim."

Başımı hiç bu kadar hızlı sallamamıştım. "Bunu istiyorum. Seni istiyorum."

Hafifçe kıkırdıyor ama kıçıma vuran eli sert. Tenin tene çarpmasının etkisi odasında yankılanıyor. "Bu, kardeşlerime ihanet edeceğimi düşündüğün içindi."

Acı sadece bedenimi saran zevkin bir yankısı, özellikle de az önce cezalandırdığı noktayı ovarken.

Kıçıma tekrar, en az onun kadar sert vuruyor. "Ve bu Isabella'ya ihanet edeceğimi düşündüğün içindi."

Kıçımı bir şekilde ateş hattından çıkarabilecekmişim gibi oynatarak inliyorum ama bağlıyken ve onun güçlü tutuşu beni yerimde tutarken hiçbir yere gidemiyorum. Bu kadar ateşli olmamalıydı ama öyle. Kalçalarımın içi ihtiyaçtan kayganlaştı.

Üçüncü kez, şimdiye kadarkilerin en zoru. Karıncalanmalar o kadar belirgin ki, her bir parmağın etkisini ayak parmaklarımda hissettiğime yemin edebilirim. "Ve bu sana ihanet edeceğimi düşündüğün içindi." Aleti altımda çelik bir çubuk gibi, ucundaki saplama kadar sert.

Nefeslerim kesik kesik geliyor ve bacaklarımı sabit tutamıyorum. Hâlâ içimde yayılan karıncalanmalardan mı yoksa çok azgın olduğumdan mı bilmiyorum. "Hawk, lütfen."

Şaplak atan eli bacaklarımın arasına girip onları birbirinden ayırıyor. Kalın parmakları klitorisimi buluyor ve ovmaya başlıyor. Diğer eli boynumun arkasına gidiyor ve onu bir tasma gibi sıkıyor. "İstedğin bu mu? Parmaklarımın üzerine mi boşalacaksın?"

"I-"

Dokunuşu daha ısrarcı hale geliyor. Parmaklarını içime sokup kayganlaştırıyor, sonra beni çıldırtmaya devam ediyor. Tanrım, çok iyi hissettiriyor. Tokatlarının acısı şimdiden azalıyor, yerini yetenekli parmakları alıyor -ya da artırıyor-.

Oluşuyor. İçimde şişiyor, sanki patlayacakmışım gibi. Teninin tenime dokunuşu, beni kontrol eden tutuşu, daha az parmaklaması... Artık uzun süre dayanamayacağım. İnliyorum, dünyam onun dokunuşundan başka bir şey olmayana kadar gözlerimi sıkıca kapatıyorum.

Ve sonra ellerini çekti. Hayal kırıklığı içinde inliyorum.

"Daha sikişmedik. Seninle işim bitmedi."

"Lütfen."

Kolaylıkla beni ters çevirip yatağa sırt üstü yatırdı. Kalçalarımın tutarak beni yatağın kenarına kadar çekiyor ve bacaklarımı geriye doğru itiyor. Ellerim sıkışmıştı. Onu , içime çekebilmek için kendimi kurtarmak istiyorum ama düğümleri çok sıkı. Bir eliyle bileğimi tutuyor, diğer eliyle de kendini okşuyor.

"Belki de sana başka bir bebek vermeliyim." Ucu tam tümseğime geliyor, girişime sadece birkaç santim mesafede. Sesi boğuk çıkıyor. "Bu sefer doğru düzgün yap."

Bu düşünce beni olması gerektiği kadar korkutmuyor. Ama bunu zaten bir kez yaşadım ve Izzy mükemmeldi. Bu sefer dördü de burada olacaktı. Ve-

Hayır, buna hazır değilim ve Hawk, tehdidine -sözüne- rağmen bunu biliyor. Yumuşakça kıkırdıyor. "Bu sefer değil. Ama lanet olsun, şimdi bunu kafama koyduğuma göre... Izzy'nin küçük bir erkek ya da kız kardeşe ihtiyacı var." Bunu boğuk bir şekilde söylemesi... şimdi birden hazır olmadığımdan o kadar da emin değilim.

Komodininin çekmecesini çekiştirerek açıyor ve bir folyo paketi çıkarıyor. Bir an için ona bırakmasını söylemeyi düşünüyorum ama hayır. O anın sıcaklığıyla böyle bir karar vermeyeceğim. Yine de onu çekerken dikkatle izliyorum, sonra yerine oturduğundan emin olmak için kendine birkaç vuruş yapıyor.

Ama kendini içime sokmak yerine, yere diz çöküp tam bacaklarımın arasına yerleşiyor. "Oh."

"Sadece hazır olduğundan emin olmak istedim. Nazik davranmayacağım," diye açıklıyor. Sonra dilini içime kaydırıyor.

O da diğerleri kadar yetenekli. Bunun için bir sınıf var mı? Kızların sürtük olmak için sıraya girmesine şaşmamalı. Sanki amımı benden daha iyi tanıyor. Geniş dili kıvrımlarımı keşfediyor, içeri dalıyor, sonra kayganlığımı klitorisime kadar sürüklüyor ve burada üzerinde ve etrafında dans ediyor. Bacaklarım titriyor ve beni açmaya çalışırken nefes nefese kalıyorum, sonra beni geniş hareketlerle örtüyor. Beni yerimde tutarken parmakları kalçalarımın saplanıyor. Çığlık atmamak için dudaklarımı ısırıyorum.

"Bu amcığı bütün gece yiyebilirim," diye .

"Tamam," diye fısıldıyorum. Yine de bütün gece dayanamayacağım. Kalbim çarparken ve nabzım hızla atarken, bacaklarımın arasındaki sıcaklık taşma tehdidinde bulunuyor. Şimdiden yatağın üzerinde süzülüyormuşum gibi hissediyorum, kendimi onun aç ağzına doğru iterken sırtım kamburlaşıyor. Ayak parmaklarım kıvrılıyor, meme uçlarım o kadar sıkı ki acıyor ve dili acımasız. "Hawk, ben-"

Kendimden geçiyorum ve içimden gelen iniltiyi salıverir salıvermez ayağa kalkıyor ve kararlı bir hamleyle tüm benliğini içime itiyor.

Aman Tanrım.

Ayak bileklerimden tutarak omuzlarına yerleştiriyor ve üzerime çıkıp koca sikini sıkışık amıma sokuyor. Beni orgazmın tam ortasına sürüklüyor. Sert piercing'i pürüzsüz bir yumru gibi tam da doğru noktaya sürtünerek beni altına alıp boşalmamı sağlıyor. Sıkışmaktan karnım ağrıyor ve hangi iniltinin benim, hangisinin onun olduğunu bile anlayamıyorum.

"Kahretsin," diye tıslıyor, içime girerken tekrar tekrar ve sonunda bitirişimden aşağı inerken, derinlere itiyor ve geniş göğsünün altından iniyor.

Sadece prezervatifi doldurduğunu biliyorum, ama şimdi bu düşünce kafamda olduğu için, neredeyse tekrar patlayacakmışım gibi hissediyorum. Bu adamlar bana ne yapıyor?

Üzerimde, içimde, güvenli olabileceğinden daha uzun süre kalıyor. Hâlâ sert, içimde çok lezzetli bir şekilde sert, ama sonsuza dek süremez. "Hawk."

"Mmm."

"Kollarım uyuşuyor."

Bir anda kalktı ve beni yuvarladı. "Siktir," diyor beni çözerken.

"Ben iyiyim."

"Güvenli bir kelimeye ihtiyacımız olacak." Tüm rağmen beni kontrol ediyor ve gerçek bir hasar olmadığından emin oluyor. Sonra beni kendine doğru çekiyor, böylece o bana sarılırken ben de onun göğsüne sarılabiliyorum. Onu örtmek anlamına gelse bile, yorganını üzerimize çekiyorum.

Sarıldım, güzel ve sıcak. "Şimdi iyi miyiz?" "Evet.

İyiyiz." Bir duraksama ve sonra, "Özür dilerim."

Şok içinde ona bakmak için kendimi itiyorum. "Özür mü diliyorsun? Benden mi?"

"Şok olmuş gibi bakma. Götlük yapıyordum. Boktan bir anlaşma yaptım ama sen annem gibi değilsin. Sen doğru olduğunu düşündüğün şeyi yaptın. Aynı şey değildi. Kendi pisliğimin yoluma çıkmasına izin verdim."

"Ben de özür dilerim. Neden kızgın olduğunu anlıyorum." "Tamam, ikimiz de çok üzgünüz. Bu kadar yeter."

Gülümsüyorum ve parmağımı parlak renkli yırtıcı kuş dövmesinin etrafında gezdiriyorum. "Tamam. Bunun neden renkli olduğunu söylersen." Zincirlerinden kurtulmuş ve arka planda iki ölü yırtıcı kuş var. Bazı tahminlerde bulunabilirim ama açıklamasını istiyorum.

"Bu çok aptalca."

"Eminim değildir."

İç çekiyor. "Tamam, aptal değilim ama öfkeli bir gençtim, tamam mı? Bu benim. Özgürlüğüne kavuşan. Kahretsin, gençtim. Arkadaki ikisi benim ailem."

Başımı sallıyorum, yüzü dönük olanın annesi olduğunu tahmin ediyorum. "Senin annen de mi öldü?"

"Benim için öyle."

"Tamam. Ziyarete gidecek büyükannem yok o zaman." Homurdanıyor.

"Seni yine zincirlemedim, değil mi?" Dövmenin üzerinde yüzgecimle iz sürüyorum ve kırık zincirin üzerinde karar kılıyorum. "Özgürlüğün senin için önemli."

"Kendi seçtiğim zincirler zincir değildir," diyor. Beni daha sıkı kavırıyor. "Şimdi kapa çeneni de uyuyalım."

Çok geçmeden nefes alıp vermesi yavaşlıyor, göğsü yanağımın altında yükselip alçalıyor. Kalp atışlarını dinliyorum ama uykuya dalmam biraz daha uzun sürüyor. Hala Izzy ile onun için bu kadar önemli bir şeyi kaçırdığı için pişmanım ama dediği gibi... belki de bir kardeşe ihtiyacı vardır.

ALESSA

"BİR DAKİKA. , HIÇ MOTOSİKLETE BINMEDİN Mİ? HIÇ MI?"

Snark bana sanki ona hiç nefes almadığımı ya da kıyafet giymediğimi söylüyormuşum gibi bakıyor. Ortak odada birbirimize sarılmış durumdayız. Saat on bile değil, yani bizden başka hemen hemen hiç kimse henüz uyanmamış. Diğer üyelerin sabahın köründe kalkmaya hazır bir bebeği yok.

"Ne diyebilirim ki? Ailem pek motosikletçi sayılmaz. Bahse girerim senden daha fazla limuzine binmişimdir." Omuz silkip gülüyorum.

Bea başıyla onaylıyor. Dün gece yine burada kalmış. Henüz eve dönmediğinden eminim, ama acelesi varmış gibi de görünmüyor.

Viking homurdanır. "Limuzin binmek değildir. Sadece taşınıyor. Saçlarınızda rüzgar yok, ayaklarınızın altından akıp giden asfalt yok, yol boyunca sizi sert tutan titreşimler yok-"

"bizim için geçerli olduğunu sanmıyorum," diye sözünü kesiyorum.

"Çünkü hiç kıyafetsiz ata binmedin."

Ona göz kırpıyorum. "Bunu bir motosiklet üzerinde yapamazsın!"

"Sen yapamaz mısın?" Çocukların hepsi gülüyor ve ben şakaya dahil olup olmadığımı ya da ciddi olup olmadıklarını anlayamıyorum.

Snark beni kollarına almış, Viking ise karşımızdaki sandalyelerden birine yayılmış, her zamanki gibi üstsüz. Hawk kollarını göğsünde kavuşturmuş duvara yaslanmış, Bear ise ilk emekleme adımlarını atmaya hazır görünen Izzy ile birlikte halının üzerinde bir ileri bir geri sallanıyor. Kocaman bir gülümsemeyle onu cesaretlendiriyor: "Hadi bebeğim. Bunu yapabilirsin. Seni tuttum."

Tamam, hiçbir şey mükemmel değil ama onu seviyor ve bu noktada erkeklerin dilini düzeltmekten vazgeçtim.

Emily esneye esneye ortak salona geliyor. "Saat sekizde kalkmaktan nefret ediyorum ama içimdeki bu şey sabah jimnastiği yapmak istiyor gibi görünüyor." Çıkıntısını ovuşturuyor ve yüzünü buruşturuyor. "İçecek bir şeyimiz var mı?" Koridorun sonundaki mutfığa doğru ilerliyor. Bir dakika sonra elinde bir bardak portakal suyuyla geri dönüyor. "Sanki şu anda narenciye yemeden ya da içmeden duramıyorum. Bebekler çok tuhaf." Neredeyse tamamını içiyor.

" bu!" Ayı alkışlıyor. "Gördün mü?"

Temkinli bir adım daha yaklaşan Izzy ona bakıyor ve güneş gibi parlıyor. Diğer elini çekingen bir şekilde kaldırıyor, öne koyuyor ve sonra bacağı onu takip ediyor. Titrek ve yavaş ama emeklemeye başladı. Ve hepimiz bunu görmek için buradaydık.

Tepkisini görmek için Hawk'a bakıyorum. Onu daha önce hiç böyle gülümserken görmemiştim. İzin yakışıklı bir gülümsemesi var. Izzy daha fazla büyümeden çocukların beni bulmasına sevindim. Birkaçını kaçırmış olsa bile, dönüm noktalarının çoğunu yaşayacak.

Viking, Snark, Bea ve Emily alkışlayarak Izzy'ye tezahürat yaparlar. O kadar şaşırır ki, düşer ve ağlamaya başlar. Kolay kazanılır, kolay kaybedilir. Bear onu kucağına alır ve çok geçmeden onu tekrar güldürüp sakalını çekiştirmeye başlar.

Snark aniden oturur. "Ne var biliyor musun? Vakit geldi. Bisiklete biniyorsun. Hemen şimdi."

"Ne?"

"İşte bu." Viking sandalyesini iter ve Hawk çoktan ayağa kalkmıştır. "Bakire koşusu."

"Ben bir-"

"Belli ki." Bear Izzy'yi kaldırır, sonra Bea'ya verir. "Siz ona göz kulak olun. Bir süre sonra döneceğiz."

Gözlerini kırptırıyor ama kabul ediyor. "Bekle, hepiniz gidiyor musunuz? Şimdi mi?" "Tabii ki."

Bana bakıyor, alışılmadık bir şekilde endişeli görünüyor. "Ama Dario hâlâ dışarıda."

Yanılmıyor. Hâlâ mesajlar alıyorum ve her gün birkaç tane daha geliyor. Onları düşünmemek için elimden geleni yapıyorum, böylece çıldırmıyorum. Ama yine de. "Benim bilmediğim bir şey mi biliyorsun?"

"O bir haydut."

"Ne?"

"Emirlere nasıl itaatsizlik ettiğini ve sopaya nasıl vurduğunu ele almak için bir toplantı yaptılar. Birkaç gün sürdü ama Papa ateşkes sağlanana kadar onu Kule'den kovdu. Fabbris'ler protesto ediyor elbette ama onu koruyacaklarını biliyorsunuz. O onların harika çocuğu." Bea omuz silkiyor. "O yüzden orada olmaman gerektiğini düşünüyorum. Babamın dizginleri olmadan ne yapacağını asla bilemezsin."

"Sanki bundan önce çok iyi kontrol ediyordu," diye homurdanıyor Bear. Çocuklar da aynı fikirde homurdanıyor.

"Ama... Hayatımın geri kalanını onun yönetmesine izin veremem. Ben-"

"Onu güvende tutacağız," diye araya giriyor Hawk. "Alessa da benimle geliyor."

"Oylama yapmamız gerekmez mi?" diye soruyor Snark.

"Bu konuda değil." Hawk'ın sert ifadesi, ona karşı çıkacak herkese meydan okuyor.

Bea gergin görünüyor ama başını sallıyor. "O zaman sorun yok. Eminim sana göz kulak olacaklardır." Benim için gerçekten endişeleniyor. Bu

Tüm bu olanlar hayatımızda bir şok etkisi yarattı. Muhtemelen bu yüzden etrafta bu kadar çok takılıyor.

Belki de haklıdır. I don't have to-

"Dışarı çıkıyoruz," diye anons ediyor Bear ve ben itiraz edemedim Viking beni peşinden sürüklüyor. Snark önden koşuyor, Hawk da acımasızca onu takip ediyor.

Hawk'ın motosikleti gece gibi siyah. Her şey, hatta metal parçalar bile siyaha boyanmış. Sanki siyah bir buluta biniyor gibidir. Onu gördüğünüzde, Ölüm'ün geldiğini anlarsınız. Tek ihtiyacı olan bir tırpan.

Snark'inki koyu mavi, kenarları turuncu şeritli. Çalıştırdığında homurdanıyor, sonra yumuşak bir gümbürtüye dönüşüyor, ince ayarlı bir makine. İki kez devir çeviriyor

Bear'inki bir dev için üretilmiş bir motosiklet. Diğerlerinden fark edilir derecede büyük, koyu kırmızı ve alçak sayesinde gidona uzanabiliyor. Büyüklüğüne rağmen, diğerlerinin yanında olmasaydı, o üzerindeyken tamamen normal görünürdü.

Ya Viking'inki? Boynuzları falan var sanmıştım ama kahverengi ve siyah. Sağlam ve güvenilir görünüyor, hayranlık uyandıracak bir yanı yok. Benzin deposunun yan tarafındaki beyaz-mavi runik yazılar dışında oldukça sade.

Bear kaskımı takmama yardım etti ve sonra beni kaldırıp Hawk'ın arkasına yatırdı. Bacaklarımın arasında bir sürü erkek var. Sanki motosiklete binme fikri beni yeterince tedirgin etmiyormuş gibi. "Sıkı tutun ve o eğildiğinde sen de onunla birlikte eğil."

Başımı sallıyorum ve kollarımı Hawk'ın güçlü gövdesine doluyorum. Yüzümü sırtına yaslıyorum, siyah deri ceketinin baş döndürücü kokusu burnuma geliyor. Sonra motoru çalıştırıyor.

Vay anasını.

Bir hayvan gibi kükrüyor, beni sarsıyor... yani her yerimi. Belki Hawk'a tutunduğum için, belki de yolculuğun kendisinden, ama birden Viking'in bunun neden bu kadar cinsel bir deneyim olduğunu düşündüğünü anlıyorum. Belki zamanla alışırım ama sanırım bu çok zorlu bir yolculuk olacak.

"Gidiyoruz," diyor Hawk ve aldığım tek uyarı bu oluyor. Motosiklet ileri doğru yalpalarken çığlık atıyorum. Parmaklarım ceketine gömülüyor. Daha yeni başladık ve şimdiden düşme fikri beni korkutuyor. Daha hızlı gittiğimizde nasıl olacağını hayal bile edemiyorum.

Viking kükreyerek geçiyor ve biz ön kapıdan çıkarken liderliği ele geçiriyor. Ripper birkaç aday ile birlikte nöbet tutuyor ve genişçe sırtarak kütüğüyle el sallıyor.

Kapıdan çıkıp yola koyulduğumuzda, Bear sağımıza, Snark da solumuza yanaşıyor, ikisi de biraz geride, böylece Hawk ve ben tam ortada olacak şekilde üçgen şeklinde diziliyoruz. Kendi onur muhafızlarım var. Savaş bineklerinin üzerinde şövalyeler ve ben de onların prensesiyim. Küçük bir kızken bunun hayalini kurardım ama itiraf etmeliyim ki bu tam olarak hayal ettiğim gibi değildi. Yine de kabul ediyorum.

Evler hızla geçiyor. Güney Yakası'nda neredeyse tamamen apartmanlar ve köhne kahverengi taşlar var. Arada sırada parklar, betonla çevrili küçük yeşil cepler, bunu kırıyor, ancak bunlar çok az ve arada. Sokaktaki ya da evlerinin önünde oturan insanlar yanımızdan hızla geçip gitmemizi izliyor ama onları bulanıklıktan öteye götüremeyecek kadar hızlı gidiyoruz. Yoldaki her tümsek içime işliyor ve kalçalarımı Hawk'ın etrafında daha sıkı kenetlememe neden oluyor.

Diğerlerinin aksine ben kask takıyorum, bu yüzden saçlarım Viking'in ya da Bear'inki gibi rüzgârda savrulmuyor, ama rüzgârın çığlık geçişi yine de heyecan verici. Korkudan aklımı kaçırmış olsam da, erkeklerin bunu neden sevdiğini anlamaya başlıyorum. Kesinlikle babamın limuzini değil.

Dönüyoruz ve ben tekrar çığlık atıyorum, parmaklarımın Hawk'ın ceketini parçalamamasına biraz şaşıyorum. Asfalt o kadar yakın görünüyor ve o kadar hızlı geçiyor ki öleceğimize ikna oluyorum. Sadece önümde Viking'in gürleyen kahkahası bana bunu gerçekten amaç için yaptığımızı hatırlatıyor. Her ne kadar heyecan verici olsa da, kalbimin tüm yolculuk boyunca hayatta kalacağından emin değilim. Göğsümden fırlayacak ve ara sokaklardan birinde dehşet içinde kaçacak.

Sonra tekrar yukarı çıktık ve her şey eskisi gibiydi. Süper hızlı, süper korkutucu ve yine de beni eve döndüğümüz an

tüm erkekleri Bear'ın odasına sürükleyip soyunacak. Adrenalin müthiş bir uyuşturucu.

"Bu da ne-" diye kükrer Viking, tam da bisikleti yüksek bir ses çıkarırken.

Hawk aniden kırılıyor, sırtına sertçe çarpıyorum ve arka tekerlek gerçekten yerden kalkıyor. Bu sefer çılgılığında heyecan yok, sadece dehşet var.

Aynı anda Viking'in bisikleti parçalanıyor. Ben dehşet içinde bisikletinin büyük bir kısmının Viking'i de götürerek bir yöne doğru gittiğini, arka tekerleğin ve bazı metal parçaların ise ayrı bir yöne doğru havalandığını izlerken dünya yavaşlıyor. Bisikletin şasisi, kara tahtaya çakılan çivilerin sesini hoş bir kuş şarkısına benzeten bir çılgılla asfalta çarpıyor. Kendi momentumuyla ileriye doğru sürüklenirken, kızgın beyaz ve turuncu kıvılcımlar uçuşur. Bisikletinin zinciri geriye doğru fırlıyor, o kadar yakın ki eğildiğimde yanımdan geçerken çıkardığı vınlamayı duyuyorum.

Tanrım, lütfen iyi olsun.

Bisiklet devrilirken kendini üzerinden atıyor, yuvarlanıp kurtuluyor ama sonunda karşı kaldırıma çarparak durana kadar tepedeki bir kütük gibi dönüp duruyor. Bisiklet kaldırıma fırlıyor ve beni irkilten korkunç bir sesle bir apartmanın duvarına çarpıyor.

Motosikletler durdurulup motorlar durdurulduğunda dünya sessizliğe gömülür. Sadece bir tarafta motor enkazı, ön tekerlek hala tembelce dönüyor, arka tekerlek diğer tarafa savrulmuş ve Viking ikisinin arasında yerde.

Hareketsiz yatmak.

Kendimi motorun arkasından atıp koşmaya başladım. Diğerleri de hemen yanımdaydı.

"Viking!"

Önce Ayı geldi. Kocaman olduğu için yavaş olduğunu düşünebilirsiniz ama uzun bacakları ve çok fazla gücü var. Gerçi geri kalanımız da çok geride değil. "Siktir, iyi misin? Ne oldu lan?"

Viking oturur ve başını sallar. Yaşıyor. Kot kesiği ve kot pantolonu onu biraz korumuş ama gövdesi tamamen sıyrılmış. Bir öğütücünün üzerinden geçmiş gibi görünüyor, her yerindeki kesiklerden kan akıyor. Neyse ki yüzeyseller ama ağzı sıkıca sıkışmış. Eminim deli gibi acıyordur.

Belirgin kesiklerden kaçındığımdan emin olarak göğsüne hafifçe dokunuyorum. Dış görünüşü sakın olsa da kalbi avuçlarımin altında gümbür gümbür atıyor. "Seni kulübe geri götürüp temizlememiz gerek. Belki de doktoru aramalıyız."

"Bu da ne böyle?" diye tersliyor arka tekerleği almaya giden Snark. "Bu... kesilmiş gibi görünüyor."

"Neye benziyor?" Ayı birdenbire adının hakkını yepyeni bir şekilde vermeye başladı. Bu, Izzy'ye göz kulak olan tüylü oyuncak ayı değil. Bu, yavrularına silah doğrultan bir avcıyı fark eden öfkeli bir boz ayı. "Biri Viking'in bisikletini mi sabote etti?" Etrafına bakınıyor, ifadeleri öldürücü bir öfkeyle çarpılmış.

Onu her zaman grubun koruyucusu olarak düşünmüştüm ama bunun tam olarak ne anlama geldiğini hiçbir zaman anlayamamıştım.

"Emin ol," diyor Hawk arkamdan sessizce. Bu sesi daha önce de duymuştum ama hiç bu kadar sert, hiç bu kadar ölçülü ve hiç bu kadar ölümcül olmamıştı. "Çünkü eğer öyleyse, duvarın iç tarafında kesinlikle bir yılan var demektir."

Aman Tanrım.

Viking kendini ayağa kaldırır. Doğrulurken yüzünü buruşturuyor ama bunun ötesinde, gövdesinden hâlâ kan sızıyor olmasını hiç umursamıyor gibi görünüyor. "Bunun arkasında Dario mu var? Çünkü kendi kulübümüzün içinde kimse bizim işimize karışamaz."

Onlara mesajları göstermeliyim. Gerçekten göstermeliyim ama şu anda o kadar öfkeli ki cesaret edemiyorum. Önce sakinleşmelerini bekleyeceğim. Yapılacak tek mantıklı şey bu, değil mi? Sonra da bunu nasıl ilerleteceğimizi düşünüyoruz.

Ama nasıl? Viking benim yüzümden yaralandı. Heck, Hawk *vuruldu* Benim yüzümden.

Daha ne kadar devam edecek? Dario dördünü de öldürene kadar pes etmeyecek. Bundan eminim. Ve ne derlerse desinler, o kısım benim hatam.

Snark tekerleği enkaz halindeki bisikletin yanına getiriyor ve çömelerek bağlı olduğu yeri inceliyor. "Emin olmak için bunu garaja geri götürmem gerekecek ama evet, görünüşe göre bir pislik dönüyor. Kartal Göz'ün Church'ü aramasının zamanı . Eğer bir hain varsa, kökünü kazımamız gerek."

"Ve öldürün," diye ekliyor Hawk.

Bear bisikletine bindi ve geldiğimiz yöne dönene kadar bisikleti döndürdü. "Atla. Kulübe kadar benim yaşlı kadınım olabilirsin. Sonra parçaları almak için minibüsle geri geliriz. Onu tamir ettiririz."

"Yaşlı kadın. Hah. Siktir git," diyor Viking acı şekilde, ama tırmanıyor.

"Bekle," diye soruyorum Hawk'ın arkasına binerken. "Arkaya binmek bu anlama mı geliyor?"

Her şeye rağmen, farkına varmam Snark'ın bana sırtıtmasına neden oluyor. "Bilmiyor muydun? Sadece yaşlı kadınlar kanlı üyelerle yolculuk edebilir."

"Bu benim-" Buna nasıl tepki vereceğimi bile bilmiyorum.

Hawk başını sallar. "Seni resmen talep edene kadar değil, ama bebeğimizi taşıdın. Öyle de olabilirsin."

Ve bu bilgi kafamın içinde zıplarken, geri dönerken ona sarılıyorum. Bu onları nişanım yapar mı? Bunu işler o kadar da çılgınca olmadığı zamanlara saklayacağım.

Çünkü kafamın içinde başka şeyler de dönüp duruyor ve hepsi de benimle, çocuklarla ve Dario'yla ilgili. Ben burada olduğum sürece güvende değiller. Bu artık çok açık. Beni istiyor. Beni hep istedi ve istediğini elde edene kadar bana yakın olan herkesi incitecek ve öldürecek. Kulübe bir hain yerleştirebildiyse, bir tane daha bulabilir. Aileden uzaklaşmış olsa bile, kaynakları var. Bunu kanıtladı.

Asıl soru, bu konuda ne yapacağım?

Ve bilmiyorum.

Ama hiçbir erkeğin tehdit edilmesini istemediğimi biliyorum. Ya da Bea'nin. Ya da Emily'nin. Ya da kendi ailem kabul etmezken beni ve Izzy'yi kabul eden diğerlerinin. En azından gerçekten.

Aile beni geri alacaktı, ama ne olarak? Bir mülk olarak mı?

Ama Aile'nin yanında olursam, belki bu en azından Dario'yu buradan uzaklaştırır?

Lanet olsun. Bunu düşünmem lazım. Bir plan yapmalıyım.

Hâlâ kulübe ne zaman gideceğimizi anlamaya çalışıyorum. Çocuklar bisikleti almak için minibüsü geri götürüyorlar, ama ben Izzy'yi bulmak ve ona sarılmak için kulüp binasına çıkan merdivenleri kullanıyorum.

Telefonum çalıyor.

*Bunu durdurabilirsin, Alessa. Sadece bana
gel. Yoksa değer verdiğin herkese zarar
veririm.*

ALESSA

YILLARDIR ELİME SİLAH ALMADIM. SİLAHA TIKSINTIYLA BAKIYORUM.

Ellerimde tartarken, evirip çevirirken. Tanıdık gelmiyor, tehlikeli. Sanki dikkat etmezsem aniden sıçrayıp beni ısıracaktı gibi. Bu mantıksız bir korku değil. Babam bana doğru silah güvenliğini öğretti - Mafya'da büyümüş olmanın bir başka keyfi - ama bunun dolu olmadığını ve emniyetinin açık olduğunu biliyorum. Yine de, her silaha patlamak üzereymiş gibi davran.

Umarım Hawk onu aldığımı fark etmez. En azından işim bitene kadar.

Eğer bu işe yararsa, gittiğimi bile anlamayacaklar. Bea ve Emily benim uyuduğumu düşünerek Izzy'yi iyice kontrol altına aldılar. Çocuklar Viking'in sabit bisikletini test ediyorlar. Eğer bunu yaparsam, şimdi tam zamanı.

Tanrım, bu çok aptalca. Bunu çocuklar olmadan yapmamalıyım, ama bunu yapmama asla izin vermezler. Ve eğer bir şey yapmazsam, Dario onlara zarar verecek. Izzy. Muhtemelen Beatrice'e, hatta belki de eski moda tavırlarına rağmen hâlâ çok sevdiğim babama bile. Her zaman işler yoluna girdiğinde onun da yola geleceğini düşünmüştüm ama Dario'nun icabına bakmazsam işler asla yoluna girmeyecek.

Silah sadece ağırlığından çok daha ağır. Bir tehdit, bir vaat ve bundan kurtulmanın olası bir yolu. Ben bir katil değilim. Belli ki değilim. İstesem bile rol yapamam, ama umarım bu işe yarar.

Bunu benden asla beklemeyecek.

Telefonumu elime alıp derin bir nefes aldıktan sonra kişiye dokunuyorum. İşte hiçbir şey yok.

Telefona hemen cevap veriyor. Sesi neşeli, sanki kazandığını zaten biliyormuş gibi. "Alessa."

"Dario."

AYI

"ALESSA NEREDE?" CEKETİMİ KANEPENİN ARKASINA ATIP

Emily ve Beatrice'in Izzy'yi eğlendirdiği ortak odaya. Ya da en azından deniyorlar. Her zamankinden farklı olarak, küçük kızım bugün huysuz ve pek şansları yok.

"Uyuyor," diyor Emily, yüzü hayal kırıklığıyla çarpılmış. "Yine de artık uyanması için hazırım. Sanırım Izzy'nin biraz annesiyle vakit geçirmeye ihtiyacı var."

Buna gülüyorum. "Kendi bebeğin olana kadar bekle. Birazcık uyku zamanı için yalvaracaksın."

Vahşi Çocuk mutfaktan çıkıyor, bıçağıyla bir elmayı parçalara ayırıyor ve her seferinde biraz daha besleniyor. "Kucağında bir bebekle iyi görünüyorsun, bebeğim."

Ona gözlerini deviriyor. "Huysuz bir bebekle oynamanın çok eğlenceli görüldüğünü düşünüyorsan, neden sen de bir tur atmıyorsun? Kendin için iyi bir alıştırma olur."

Gülüyor ama bıçağını sehpaye ve elmanın geri kalanını yanına koyuyor. "Tabii. Ver onu."

Onun yerine Izzy'yi tutup Emily'nin elinden kanepenin arkasına doğru kaldırıyorum. "Uykunuzu almalısınız, çünkü birkaç ay içinde hiçbiriniz uzun süre uyuyamayacaksınız." Onları yalnız bırakıp küçük terörümle birlikte Viking'in odasına gidiyorum.

Sakalım bile Izzy'yi eğlendirecek kadar eğlenceli değil. Muhtemelen uykusu gelmiştir. "Sorun yok. Hadi anneyi bulalım." Ona oynaması için parmağımı veriyorum ama bugün sakalımdan daha eğlenceli değil.

"O iyi mi?" Snark merdivenlerden inip "senaryolarını kontrol ediyorum" falan diye mırıldanırken Viking de benimle geliyor. Önemli şeyler yaptığını biliyorum, ama telefonum Wi-Fi çektiği sürece, bu beni aşar.

"O iyi olacak. Sadece yorgun. Ya da acıkmıştır." Viking kıkırdar. "Tıpkı senin gibi."

Hawk kapıya kadar takip ediyor, sonra küçük bir el sallayışla odasına doğru ilerliyor.

Alessa'yı çıplak ve uyurken yakalamayı umarak kapıyı sessizce itip açıyorum. Onu uyandırmanın en sevdiğim yolu bu. Izzy buradayken, bunun PG versiyonu olması gerekecek, ama elimdekiyle çalışıyorum.

Yatak boş.

"Nerede o?" Izzy de birlikte homurdanıyor, sanki bir şeylerin ters gittiğini sezmiş gibi.

"Belki de senin yatağını almıştır," diye öneriyor Viking. "Bu hepimize yetecek kadar büyük."

Orada da olmadığı ortaya çıktı. Ya da Snark'ın odasında. Hawk mı? Ben öyle düşünmezdim, ama geçen gün kavga ettikten sonra işler iyi gitti.

Kapıyı açtığımda Hawk bir şeyler okuduğu yatağından başını kaldırdı. "Kapıyı çalmaktan vaz mı geçtin?"

"Her neyse. Alessa'yı gördün mü?"

"Burada görmedim."

"Ne oluyor lan?" Sanki kapının arkasında saklanıyormuş gibi etrafıma bakındım. "Nereye gitti?"

"Çocuklar, bir sorunumuz var." Snark bizden sonra içeri giriyor ve kapıyı kapatıyor.

" canım," diye . "Alessa burada değil."

"İşler daha da kötüleşmek üzere. Mafya alan adreslerine girip çıkan mesajların şifresini çözmeyi başardım."

Ona göz kırpıyorum. "Bu lanet şeyin ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yok. Bunun Alessa ile ne ilgisi var?"

"Burada biri mafya ile iletişim kuruyor. Artık iki kişi. Bahse girerim bunlardan biri sabotajcımız, diğeri de Alessa'dır." Yüz ifadesi sinirli. Kızgın. Ve endişeli, hepsi aynı anda. "Ve kim olduğunu buldum. Wi-Fi ağımızı kullanan cihazları takip etmek ve sıralamak biraz zaman aldı ama buldum."

"Lafi dolandırmayı bırak," diye tersliyor Viking. "Ne demek bu? Sonuç."

"Beatrice. Endişelendiğimiz gibi. Kahretsin, uzun zamandır birlikte yaşıyorlardı ve o da iyi görünüyordu. Alessa yıkılacak."

"Ne oluyor lan?" Viking kapıya doğru gidiyor. "Bebeğimizle uğraşıyordu."

Kırmızıyı gördüm. Çocuklardan biri beni durduramadan kapıyı yırtıp açtı ve ortak salona geri döndüm. Alessa'nın nerede olduğunu bilmiyor olabiliriz ama eminim bilen biri vardır.

Beatrice ve Emily hâlâ sohbet ediyorlar, ancak Vahşi Çocuk Emily'nin altından kayarak onu kucağına almış, eli Emily'nin gömleğinin altında. Bizi fark ettiğinde tam tokatla uzaklaştırmıştı. Kızgın olduğumuz çok belli olmalı, çünkü kaşlarını çatıyor. " oluyor?"

Beatrice'i kanepeden çekip çıkarmak için yanından geçtim. Şaşkınlıkla çılgılık attı, ama onu duvara yaslamadan önce kendini toplaması için zaman vermedim. Kafasının arkası betona çarpıyor ama umurumda bile değil. "Hain sürtük, Alessa hangi cehennemde?"

ALESSA

DARIO'NUN SIRITIŞI BİR DAHA ASLA GÖRMEMEYİ UMDUĞUM BİR MANZARAYDI.

". "

Siyah bir cipin kaputuna yaslanmış, bacaklarını ve kollarını kavuşturmuş, sanki bu bir randevuymuş gibi rahatça bekliyor. Sosyal bir görüşme. Onu yalnız bulduğuma şaşırdım. Kendine bu kadar güveniyor mu? Yoksa ailesi tarafından bile dışlandı mı?

Onunla burada buluşmak için diğerlerine yalan söylemek zorunda kalmaktan nefret ediyorum. Gizlice dolaşıyorum ama tek gereken bir an. Bir fırsat ve hepimiz ondan kurtulacağız. riske değer. Hawk'ın silahı pantolonumun içinde, Dario'nun ceketimin altında görmemesini umduğum, rahat olmayan bir yumru. Bunun için sadece bir şansım olacak.

"Bana fazla seçenek bırakmadın."

"*Bella mia*," diyor dişlerimi gıcırdatmak istememe neden olan o şekilde. "Sonunda mantıklı davrandığına sevindim. Senin velet nerede?"

"Beni alabilirsin. Sana bebeğimi vermeyeceğim."

Omuz silkiyor. "Zaten onu istemiyorum. Sen ve ben, bir sürü alacağız. O şerefsizler kendilerininkini alabilirler."

Ve beni hep böyle görecektir. Bir oyuncak. Bir mülk. Canının istediği zaman sikebileceği, küçük Mafioso'larını yetiştirebileceği biri. Erkeklerin aksine, benim kim olduğumu asla göremeyecek.

"Seni asla sevmeyeceğimin farkındasın, değil mi? Bana yaptığın her şeyden nefret edeceğim. Bana söylediğin her şeyi unutmaya çalışacağım ve sonunda birinin kurşunu seni yakaladığı gün, mezarına tüküreceğim." Sözlerim saf zehir, o kadar yakıcı ki derisini yakıp yok etmeli. Aksine, gülümsemesi genişliyor.

"Alessa, *amore mio*. Sen benimle olduğun sürece mutluyum. Seni seviyorum ve zamanla sen de beni sevmeyi öğreneceksin. Güven bana. Her şey iyi olacak. Sana en güzel şeyleri alacağım, en güzel kıyafetleri giydireceğim ve bebeklerimiz çok güzel olacak." Arabayı itiyor, sonra yolcu kapısını açmak için yan tarafa gidiyor.

Ve bana sırtını dönüyor.

Şimdi.

Bunu yapabilirsem, kimse gittiğimi fark etmeden kulübe geri koşabilirim. Bir kaçış planına bile ihtiyacım yok. Farkına bile varmadan silahı çıkardım ve emniyetini kapattım. Parmağımı tetiğin etrafına doluyorum, silahı iki kolumla kaldırıyorum ve Dario'nun kürek kemiklerinin tam arasına nişan alıyorum.

Nefes al.

Tut .

Bang.

Silahın patlamaması dışında. Sadece donuk bir tıkırtı.

Dario sesin geldiği yöne dönüyor ve şaşkınlıkla bana bakıyor. Tetiği tekrar çektim.

Tıkla. Tıkla. Tıkla.

Hayır. Tanrım, şimdi olmaz. Neyi yanlış yaptım?

Gülüyor. Bana doğru yürürken kelimenin tam anlamıyla yüzüme gülüyor. "Yeniden müttefik, Alessa. Planın bu muydu?"

Tıklayın.

Sonra yanıma geldi ve tabancayı elimden aldı. Bıraktım, gözyaşlarım beni kör etmeye başlamıştı bile. Hızlı, pratik hareketlerle tabancayı çeviriyor, inceliyor, şarjörü çıkarıyor, tekrar takıyor, sonra eli tabancayı başımın hemen yanından tutana kadar kaldırıyor.

Tetiği bir, iki, üç kez, şarjör boşalana kadar çekiyor ve her çekişte silah patlıyor. Bir çığlıkla kulağımı kapatıyorum ama sanki kafamı bir kilise çanına sokmuşum gibi.

Dario boş, dumanı tüten silahı bir kenara fırlatıyor. Silah kaldırma düşmeden önce yanımdaki binanın duvarına çarpıyor. "Bir dahaki sefere beni vuracaksan, ne yaptığını bildiğinden emin ol. Babam sana hiçbir şey öğretmedi mi? Bin şu lanet arabaya ve beni kendi lanet silahımı çekmeye zorlama."

"Aman Tanrım, Dario, ben-"

Ceketini geri çevirerek kolunun altındaki kılıfı ortaya çıkarıyor. "Yürü!"

Her şeyi berbat ettim. Tüm bunları sona erdirme fırsatım vardı ve ben her şeyi berbat ettim. Şimdi ne yapacağım? Kaçmam gerek ama Dario'nun gitmeme izin vermesine imkan yok. Şimdi olmaz. Özellikle de şimdi.

"Bin şu lanet arabaya, Alessa. Seni bağlayıp arkaya attırtma bana." İşaret ediyor ve ters ters bakıyor. "Bunu da affedeceğim. Cesur olman hoşuma gidiyor bebeğim, ama her şeyi mahvetmene izin vermeyeceğim. Burada olmaz. Ne şimdi, ne de hiçbir zaman. Bunu çözeceğiz."

Eğer beni kısıtlarsa, kesinlikle ondan kaçamam. Kendimi çelikleştirmek için derin bir nefes alıyorum, çocukların bir şeyler olduğunu anlamaları ve Emily ile Bea'nin ben dönene kadar Izzy'ye bakabilecek durumda olmaları için dua ediyorum.

Eğer geri dönebilirim.

Arabaya tırmanıyorum ve kapıyı kapattığımda irkiliyorum.

Bindiğinde, sanki pikniğe falan gidiyormuşuz gibi gülümsüyor. "Emniyet kemerini bağla, *amore mio*. Yaralanmanı istemem." Arabayı çalıştırıyor, bir kez devir çeviriyor ve takıyor. "Sanırım

Biri silah seslerini duymadan buradan gitsek iyi olur. Dayan."

Gaza basıyor, ara sokaktan çıkıp ana yola fırlıyor, Çığlık Atan Kartallar yerleşkesini ve tüm adamları arkamda bırakıyor.

ettim.

HAWK

BEAR MASANIN ÜZERINE BİR TABANCA FIRLATIR. "BUNU VE LASTİĞİ BULDUK izler." Snark başını sallar.

Hepimiz silah seslerini duyduk ve en kötüsünü düşündük.

Kilise ortak salonda yapılıyor ve hepimiz ne halt edeceğimize karar vermek için buradayız. Ben ve Temizlik Ekibi'nin geri kalanı. Kartal göz. King, Wild Child ve Hero, Emily arkada Miriam'la takılırken ikisi de Izzy'ye göz kulak oluyor. Ve kulübün geri kalanı, koltuklara ve sandalyelere yayılmış ya da duvara yaslanmış. Şef barın arkasında, ama şu anda kimse içki içmiyor ve dikkatini verirken ağırlığını bara veriyor.

Mekânın büyük olması iyi bir şey, çünkü duvarlar şimdiden biraz dar gelmeye başladı ve biz konuşurken daha fazlası da geliyor. Kulübü seviyorum ama partilerde çok fazla zaman geçirmememin bir nedeni var. Bana her gün boş sokaklarda bir gece yarısı gezintisi verin.

Ama bugün uzak durulamayacak kadar önemli.

Silaha bakıyorum, sonra emin olmak için elime alıyorum. "O benim. Orada ne işi vardı?"

"Bilmiyorum," diyor Viking, ellerini ovuştururken iri gözlerle ona bakan ve çok korkmuş görünen Beatrice'le yüzleşmek için dönerken. Onu henüz bağlamadık ama aklından bile geçirirse ne olacağı konusunda oldukça net bir mesaj aldı.

Onu oturttuğumuz sandalyeden kalkıyor. "Ama belki bana anlatabilirsin?"

"Yemin ederim, bundan haberim yoktu. Neler olduğunu bilmiyorum. Alessa bana hiçbir şey anlatmadı."

Bear bir şey söyleyecekmiş gibi kıllanıyor ama ben elimi kaldırıyorum. Koruyucu ve sert biri ama burada sorgulamanın kimin işi olduğunu hepimiz biliyoruz. Viking'i kenara iterek önündeki sehpanın üzerine çıkıyorum, sonra da üzerine oturuyorum. O kadar yakınız ki dizlerimiz neredeyse birbirine değiyor ve onun çekilebileceği hiçbir yer yok. Silahım hâlâ elimde ve ona doğru miktarda dehşetle bakıyor. Öyle olmalı.

"Emin misin?" Sessizce ama açıkça soruyorum. "Çünkü bize yardım edebilecek bir şey bildiğini öğrenirsem, senden geriye cenazeni teşhis edecek kadar kalmayacak."

Keskin, korkulu bir nefes alıyor, sonra öyle çılgınca başını sallıyor ki kafasının kopmamasına şaşıyorum. "Yemin ederim. Haklısın. Dario'ya bir şeyler anlattım. Başka seçeneğim yoktu. O... şey, beni bir şeyler yapmaya zorlayacak bir pozisyonda ve ben çok ama çok üzgünüm. İşin bu kadar ileri gideceğini hiç düşünmemiştim."

"Anlat bana. Her şeyi." Silahın namlusunu gömleğimin kenarıyla gelişigüzel parlatıyorum. Buna ihtiyacı yok ama dikkatini orada tutuyor. Re- eylemlerin sonuçları olabileceğini ona hatırlatıyor.

İç geçiriyor ve başka tarafa bakıyor. "Ailemin Dario'ya çok borcu var. Hem de çok. Borçlar aile içinde pek yapılmaz, açıktan verilmez ama babam zor durumdaydı ve Dario'nun babası teklif etti. Tabii ki her şey gizli tutuldu çünkü babam öğrenirse ikisinin de başı belaya girerdi. Ama sonra işler babamın düşündüğü gibi gitmedi ve ihtiyacı olan parayı geri kazanamadı. Aile içinde borç almaktan daha kötü bir şey varsa o da borcunu . . Fabbris'ler bizi birkaç yıldır ceplerinde tutuyorlar."

"Yani en iyi arkadaşına ihanet ettin. Yoksa hiç arkadaşın oldu mu? Başından beri ona tuzak mı kurdun?"

"Ne? Hayır! Hayır, biz arkadaşız. Hayır, biz arkadaşız." İç çekiyor. "En azından öyleydik. Gençliğimizden beri. Dario için her zaman en azını yaptım. Alessa'nın nerede yaşadığını bilmediği için beni ona söylemeye zorladı. Aksi takdirde, babamın başaramayacağından emin olacaktı. Çok sık uğradığını sanmıyorum, Alessa onu diye de uğramıyordu ama bilmek zorundaydı. Alessa hakkında bir şey bilmemek onu deli ediyordu." Sesi titriyor, sanki ağlamak üzereymiş gibi. Pek sempati duyduğumu söyleyemem.

"Isabella'yı ne zaman öğrendi?"

"O buraya gelene kadar değil. Dario'nun daha önce sorduğu tek şey Alessa'nın nerede olduğu ve arada bir fotoğrafıydı. Bebek hakkında bir şey sormadığı için ona söylemedim."

"Peki neden ona söyledin?" diye hırlıyor Ayı. Onu öfkelenmek için çok özel şeyler gerekir, ancak bir kez o noktaya geldiğinde, vahşileşmekten sadece birkaç adım uzakta olur. Arkadaşları ve ailesiyle da bunlardan biri.

Sertçe yutkunuyor. "Babamı vurdurmakla tehdit etti. Artık haydutluk yaptığına göre, onu tutan hiçbir şey yok. Eğer ona daha fazlasını vermezsem babamı öldüreceğini söyledi." Yüzünden yaşlar süzülüyor ama umurumda değil. Hain. Başını yavaşça sallıyor, şimdi de hıçkırarak ağlıyor. "Sizi apartmanda görmüş, sonra buraya gelmişsiniz, sonra da onun için kurşun yemiştiniz. Onu korumaya neden bu kadar kararlı olduğunuzu bilmek istedi. Ve bir yalanın içinde yakalanmayı göze alamazdım. Babamın hayatı buna bağlı olabilirdi ve ben onun güvende olduğunu sanıyordum! Güvende olmalıydı!"

Boktan bir durum. Bize sadakati olmadığını anlıyorum ama ihanet ettiği kişi çocuğumun annesi. Hay sikeyim. "Bisiklete binmesi konusunda endişelenmene şaşmamalı. Viking'in bisikletini mahveden sen miydin?"

"Dario bana çok özel talimatlar gönderdi. Tanrım, çok özür dilerim. Birini öldürmüş olabileceğimden çok endişelendim."

"Yüce Tanrım," diyor Kartal Göz. "Yabancıların kulübe girmesine izin vermenin lanet bir hata olduğunu biliyordum."

"Kapıları tam olarak kapatamayız. Bu olacak," diyor King.

"Biliyorum. Hiçbir şeyi değiştirecek değilim ama insan dileyebilir, değil mi? durumla başa çıkıyoruz. Tüm kulübü aşık olduğunuz bir başka kızı kurtarmaya adamaktan bıktım usandım."

Jüpiter havayı hissederek ayaklarının dibinde sızlanıyor. Kartal-göz sert konuşuyor ama kimse bu kulübün üyelerini onun kadar önemsemiyor. Yaşlandıkça biraz yumuşadı ama ben bile onunla gerçekten uğraşmazdım. Yıllardır kulüp başkanlığına kimsenin karşı çıkmamasının bir sebebi var.

Bu yüzden Kartal Göz, Jüpiter'in hak ettiği yaraları sarmak için çömeldiğinde, "Bu saçmalığı düşünmeyi bırakabilmem için kimi halletmemiz gerekiyor?" diye sorduğunda kimse şaşırıyor. Silahları doğrultmanın zamanı geldi."

Beatrice başını kaldırır ve gözlerini siler. "Bana güvenmek için bir nedenin olmadığını biliyorum ama yardımcı olabilirim."

"Kafana bir kurşun sıkmazsak kendini şanslı sayacaksın," diye homurdanıyor Viking. "Alessa'seni sevdiği gerçeği nefes almanı sağlayan tek şey. Zorlama."

"Bunu anlıyorum, ama..." Dudaklarını ıslatıyor. "Alessa bir Giordano, hatırladın mı? Sadece mafya ailesinden değil, kan bağımız da var. Dario bir Fabbri ve ben de bir Romano'yum ama Alessa'nın babası babamın yeğeni ve bu çok şey ifade ediyor. Şu anda Fabbri'ler ve Giordano'lar arasında bir sürtüşme var. Fabbri'ler, Hawthorne baştayken çok para kazanıyorlardı ve sadece Doğu Yakası'na değil tüm şehre sahip olduğumuz eski günlere dönmemizi istiyorlar. Eski usul mafya işleri."

Kartal-göz tek gözünü ona diyor. "Bana bunun neden önemli olduğunu söyle."

Çabucak başını sallıyor. "Oraya geliyorum. Dario'nun barışı bozmak için yaptıklarından sonra, en azından ateşkes sağlanana kadar Aile'den sürgün edildi. Ailesi kızgın ve onu destekliyorlar. Şu anda Kule'de işler yeniden gerginleşti. Fabbri'ler ateşkesi istemiyor ve Çığlık Atan Kartallar'ı haritadan silmemizi ve sizinle işimizin bitmesini tercih ediyorlar-"

"Deneyebilirler," diye homurdanıyor Ripper. Hırıltılar ve cehennem evetlerinin ortak bir yankısı var.

Beatrice büyük gözlerle etrafına bakıyor, muhtemelen ne kadar savunmasız olduğunu hissediyor ama devam edecek cesareti de var. "Ateşkes babam ve Giordanolar için çok önemli. Ve Romanolar için," diye ekliyor hızlıca, kendisini de dahil ettiğinden emin olarak. "Sokaklarda savaşımadan özgürce iş yapmak istiyoruz, anlıyor musun? Alessa'nın babasıyla temasa geçip kızın Dario'nun elinde olduğunu söylerseniz çok kızacaktır ama Fabbris'lerden birinin bir Giordano'yu kaçırmasına da ses çıkarmayacaklardır."

"Tüm bu iç çekişmeler başımı ağrıtıyor. Birini vuramaz mıyız?" diye soruyor Snark. Kana susamışlığının ortaya çıktığını görmek nadirdir ama elleri bizimkilerden daha temiz değil.

"Beatrice," diyerek dikkatini tekrar bana çektim. Sanki tam önünde oturduğumu ve hâlâ silahımı tuttuğumu unutmuş gibi yutkunuyor. "Neden babası? Neden doğrudan babamla konuşmuyorsun?"

"Çünkü babam Alessa'yı Dario'yla evlendirmenin aralarındaki düşmanlığı yatıştıracığı ve belki Dario'yu biraz sakinleştireceği fikrini sevdi. Nicholas'ı zaten kendi tarafına çekti ama bu bile artık yeterli değil. Babam ateşkesi riske atmak istemiyor ama bunu aile içinde barış için bir fırsat olarak görüyor. Ama inanın bana, Alessa'nın babası Dario'nun Alessa'ya yaklaşmasını istemiyor. O onun tek kızı ve annesi öldüğüne göre aile mirasının Fabbris'e gitmesini istemiyor. Sadece babama doğrudan hayır demek istemedi."

"O zaman o herifi bizimle çalışmaya zorlayacağız," diye cıtırdıyor Kartal Göz. "Bana numarasını ver."

Beatrice telefonunu çıkarır. "Evet. ."

"Viking, çocukları topla. Ava gidiyoruz. Gior- dano'yu arayacağım ve bir anlaşmaya vardığımızdan emin olacağım."

Ayağa kalkıyorum, bu hareket Beatrice'in dikkatini tekrar bana çekiyor. "Bu gerçek olsa iyi olur, hem de tüm gerçek. Eğer eklemek istediğin bir şey varsa, şimdi tam zamanı. Alessa'yı geri alana kadar seni burada tutacağız ve sonra ona her şeyi itiraf edeceksin. Seninle ne yapacağımız ona bağlı."

"Tek düşünebildiğim bu. Yemin ederim. Sana her şeyi anlattım. Dario'nun borcu ifşa etmesi artık umurumda değil. Dario'yu durdurduğun sürece bununla başa çıkacağız. Alessa'nın hayatına değmez. Ya da sizin hayatınıza. Eğer söylemediyse, Alessa sizi seviyor. Ve eğer sizi seviyorsa, bu durumda saçma gelse de umurumda." Tekrar ellerini sıkıyor ve alt dudağını çiğniyor.

"Biliyoruz."

İşim bitmiş gibi hissederek Beatrice'i sandalyede hıçkıra hıçkıra ağlaması için geride bırakıyorum. Kapıyı itip açtığımda ön kapı gıcırdıyor. Biraz hava almam lazım. Zaten Kartal Göz pazarlık yaparken ve Viking organize ederken şu anda yapabileceğim pek bir şey yok. Her an her şeye hazır olduğumu biliyorlar.

Beatrice'e yalan söylemiyordum. Alessa'nın bizi sevdiğini biliyorum. Silahımın orada olmasının tek sebebi onu almış olmasıydı. Dario'yu tuzağa düşürmeye mi çalışıyordu? O pisliği dışarı çıkarmaya mı? Yaralandığı için bu kadar endişelenmeseydim onunla gurur duyardım. Silah sesleri dolu bir şarjör gibi gelmişti ama Bear ve Snark'a göre hiç kan yoktu. Sadece kurşunların cehenneme çevirdiği bir duvar vardı.

İyi olsa iyi olur.

Ona henüz onu sevdiğimi söylemedim.

ALESSA

"NEREYE GIDIYORUZ?"

Şehrin bu kısmını çocuklar gibi bilmiyorum ama Kule'ye gitmediğimizi biliyorum. Ayrıca Dario'nun oraya gitmesine izin verilmiyor, değil mi? Ama Fabbri ailesinin evi de aynı yönde, yani oraya da gitmiyoruz.

"Aile'ye biraz ara verdim. Önemli bir şey yok. Birkaç gün içinde halledilemeyecek bir şey değil. Babam tüm Fabbri ailesini yabancılaştırmaya cesaret edemez. *Cazzo*. Ateşkes. Bu moron ne sikim düşünüyor. Bana sorarsanız, liderlik değişiminin zamanı geldi. Şehir artık Giordano'lardan korkmuyor." Yolcu koltuğunda rahatsız bir şekilde kıvranan bana bakıyor. "Yine de Fabbri's'ten korkacaklardır, bunu garanti edebilirim."

Devrimden mi bahsediyor? Tanrım, kaos olurdu. Bütün Aile dağılır. Giordanolar iktidar koltuğunda bir Fabbri'ye tahammül edemez. Romanolar da. Belki diğerleri. Daha küçük aileler, lider kim olursa olsun, akışa ayak uydurur ve kendilerine söyleneni yaparlar, ama bu savaş olur.

Şu anda bunu düşünemem. Durumumu hiç değiştirmiyor. E-her şekilde, psikopat bir Dario tarafından tuzağa düşürüldüm, o da beni... nereye götürüyor? "Bu da ne demek oluyor? Nereye gidiyoruz?"

"Bir yerim var. Bir sonraki adımı atana kadar orada güvende olursun. Yeni bir eve ne dersin? Güzel bir yer alabiliriz, havuzlu, senin bakabileceğin bir garaj, bir sürü yatak odası. Öyle bir yer ki

yeni geleceğimize başlayabiliriz. Kulağa nasıl geliyor, bebeğim?" Dikkatini tekrar yola vermeden önce bir kez daha gülümsüyor. Sanırım Blackworth'un derinliklerinde bir yerdeyiz.

"Bizim bir geleceğimiz yok, Dario."

"*Cazzo*, keşke biraz rahatlasan. Bunun ne kadar iyi olacağını düşün. Seninle ilgileneceğim, göreceksin."

Söylememem gerektiğini biliyorum. Biliyorum, biliyorum, ama tutamıyorum. "Bana asla onların gibi bakamayacaksın. Ve onların sahip olduklarına asla sahip olamayacaksın. Sadece kızgınsın, çünkü sonunda senin fedailerini gönderip bacaklarını kıramayacağın gerçek adamlar buldum. Asla onlardan birinin onda biri kadar bile adam olamayacaksın."

Ben tepki veremediğim eli ağzıma doğru uzanıyor ve beni yakalıyor. Acının farkına varmam bir an alıyor ama sonra tüm yüzüm alevleniyor. Dudaklarımı yalıyorum ve kanın metalik tadını alıyorum. "Kapa şu lanet çeneni. Bir fahişe gibi konuşma. Burada iyi olmaya çalışıyordum, ama bu boku yüzüme fırlatacaksan, bundan ben sorumlu tutulamam..." Nefes almakta zorlanıyor. Sandığımdan daha da gergin. "Ama biliyor musun? Nezaketliyim. Seni affediyorum. Seni her zaman affedeceğim çünkü ki -kalbimin derinliklerinde- ne olursa olsun, hangi boktan motorcu sana dokunursa dokunsun, sen her zaman benim olacaksın. Tüm hatalarına rağmen seni her zaman seveceğim. Bu yüzden seni korumak zorundayım, *amore mio*."

Gözyaşlarımın akmasını engellemeye çalışarak gözlerimi sıkıca kapatıyorum. Aşktan, bağlılıktan, kaderden ve kaderimizde birlikte olduğumuzdan bahsederken bana gerçekten vuracağını hiç düşünmemiştim. Sonra tekrar, beni vurmaya istekliydi. Ne düşünüyordum ki?

"Özür dilerim," diye zorluyorum ağrıyan dudaklarımı. Onu sakinleştirecek herhangi bir şey.

İçini çeker. "Ben de üzgünüm bebeğim. Beni böyle kıskırtamazsın. Torpido gözünde bir mendil var. Onu kullan."

Eğer onunsa, dokunmak istemiyorum ama dokunuyorum ve elçiyi koltuğa itiyorum. Belki biri arabayı ararsa kandan beni teşhis edebilir.

Büyük demir kapılardan geçerek nehir limanına giriyoruz. Bugünlerde bile nehirde bir aşağı bir yukarı dolaşan ağır mavnalar var, çünkü bazen uçmaktan ve kamyonla taşımaktan daha ucuz ve daha verimli oluyor. Ailenin en azından yüz yılı aşkın bir süredir bu pastada parmağı var. Bir Giordano olup da bu konuda bir şeyler bilmemek mümkün değil.

Screaming Eagles kulüp binasını inşa ettikleri depodan bile daha büyük bir deponun önünde duruyoruz. Ancak kulüp binasının iyi durumda tutulduğu yerde, burası yıpranmış ve pasla kaplanmış.

Gökyüzü koyu gri ve biz dışarı çıkarken yağmur çiselemeye başlıyor. Bir süre daha gündüz ama böyle bir havada akşam da olabilir. Depo, fırtınalı gökyüzüne karşı tehditkâr bir monolit olarak üzerimizde beliriyor. Dario'nun birkaç adamı ön kapıyı gözlüyor, otomatik tüfeklerle silahlanmış oldukları belli. Beni ön kapıdan geçirip terk edilmiş gibi görünen devasa bir komplekse götürürken Dario'ya başlarıyla selam veriyorlar.

Nicholas, ikinci komutanı, bizi bekliyor. Yüzüme bakıyor ve kaşlarını çatıyor. "Ne oldu Dario?"

"Bir şey yok. O iyi. Burada her şey hazır mı?"

Nicholas arkamızdan geliyor, onu Dario'nun birkaç adamı daha izliyor. "Söylediğin her şeyi. Ama Dario, bu o kadar iyi bir fikir mi? Baba-"

"Babam hakkında çeneni kapa." Dario'nun küçümsemesi çarpık ve çirkindi. "O yaşlı herif artık Aile için neyin en iyisi olduğunu anlamıyor. Biz onu yeni bir çağa taşıyacağız." Nicholas'ın düz ifadeleri bu konuda ne düşündüğünü açığa vurmuyor ama gözleri sert.

"Burada ne işimiz var?" Ben soruyorum.

"Biliyorum *güzelim*, bu senin için istediğim lüks değil. Burası sadece ben Kule'ye dönene kadar geçici bir ev. kısımlar çok etkileyici değil ama yaptım. Güven bana." Dario kadar güvenilir görünen metal raflar, yıpranmış yükleme platformları ve metal merdivenlerden oluşan bir labirente doğru ilerliyor. Neyse ki beni merdivenlerden çıkarmaya çalışmıyor, en azından daha derine inene kadar.

"Burası kulağımızın dibine çökecek," diyorum burnumu kırıştırarak.

"Göründüğünden daha sağlam. Fabbri terminallerinden biri. Mallar geliyor, tasnif ediliyor ve sonra onları yeniden dağıtıyoruz. Burası ne kadar bakımsız görünürse, birilerinin gelip neler olup bittiğini görme ihtimali de o kadar azalır. Bu bizi güvende tutuyor ve nehre çok fazla ceset atmamızı engelliyor." Sanki birkaç dakika önce yüzüme tokat atıp bana bağırıyordu. Bu operasyonla gurur duyuyor.

Yine de limanın dışındaki nehrin dibinin neye benzediğini düşünmek beni ürpertiyor. Fabbris hakkında bildiklerime göre, eğer mal diyorsa, uyuşturucu ve silah demek istiyordur.

Görünüşe göre yeni ve iyi durumda olan ahşap kasalarla dolu büyük bir depolama alanını geçiyoruz. Buraya kadar gelmemeniz gerekirken geldiyseniz, zaten çok şey görmüşsünüz demektir. Biz yürürken bir kamyon yükleniyor.

"Buraya."

Katın tam ortasında bizi ikinci bir kata çıkaran spiral bir merdiven . En azından daha önce geçtiklerimizden daha iyi durumda görünüyor. Sanki ayağımı anda kırılmayacakmış gibi.

Depoyu gören bir platforma çıkana kadar ayak seslerimiz geniş alanda yankılanıyor. Yüksekte, en az iki katlı ve bana bu deponun aslında ne kadar büyük olduğunu gösteriyor. Sadece bazı kısımları aydınlatılmış, aydınlatılmamış olanlar ise sonsuz karanlıkta kayboluyor. Deponun zemini buradan, yerden göründüğünden daha da labirent gibi. Sanırım saldırıyı zorlaştırmak için kasıtlı olarak yapılmış. Beni buradan çıkarmak bir kaleye saldırmak gibi olacak. Tabii biri beni bulabilirse.

Platformu çevreleyen ince korkuluklara yaslanmış, krallığını inceleyen bir kral gibi duran Dario'ya bakıyorum. Hızlı olursam, bir itiş tüm bunları çözebilir. Sonra bir silahın da bunu yapacağını düşünmüştüm ama o da pek işe yaramamıştı. Kendi güvenliğim umurunda olmasa bile, eve sağ salim dönmem gereken küçük bir kızım var.

Sadece henüz nasıl yapacağımı bilmiyorum.

Nicholas ve muhafızlar bizi takip ediyor ve şimdi çok uzun süre bekledim. Onlar beni durdurmadan Dario'ya ulaşmamın imkanı yok.

Platform, bir bakıma bina içindeki bir binaya bağlı bir balkon gibi. Bu depo ilk kullanılmaya başlandığında yönetimin burada oturduğunu tahmin ediyorum. Pencereler renkli ama burası dışarıdaki metal ormanından daha misafirperver olmalı. Dario kapıyı açıyor ve eliyle önce benim girmemi işaret ediyor.

"*Principessa mia,*" diye boktan İtalyancasıyla konuşuyor ve sırıtıyor. "Söz verdiğim gibi bir ev değil ama şimdilik idare eder. Burada güvendesin, kimse seni bulamaz ve kaçamazsın. Seni seviyorum ama sana güvenemeyeceğimin farkındayım. En azından şimdilik. Öğreneceksin."

Haklı olmasından nefret ediyorum. Saçma bir karar verdim ve şimdi bunun bedelini ödüyorum, daha da kötüsü Izzy ödüyor. Umarım Bea ve Emily için sorun olmaz. Ona göz kulak olacaklarını biliyorum ama ben olmalıyım.

Peki ya çocuklar? Benim için gelecekler mi? Nerede olduğumu anlayabilecekler mi?

Nicholas iki muhafızla birlikte dışarıda pozisyon alıyor. Dışarı çıkmanın bir yolunu bulsam bile fazla uzağa gidemem.

İçerisi rahatsız edici derecede ev gibi. Duvarlar sakın bir ter- racotta ile boyanmış, yerde halılar, güncel bir mutfak ve deri koltuklar ile bazı oyun sistemlerinin bağlı olduğu büyük bir televizyonun bulunduğu rahat bir oturma alanı var. Hatta bir şömine ve bir bar bile var. Bana burayı gelin odamızmış gibi gezdiriyor.

Tanrım, çocuklar beni kurtarmaya yeterince çabuk gelemeler. Bunu düşünmeye devam etmeliyim, yoksa aklımı kaybedeceğim.

Küçük bir koridor binanın derinliklerine doğru uzanıyor ama beni o tarafa götürmüyor. Onun yerine koltukları gösteriyor. "Oturun. Bir süre burada kalacağız. İhtiyacın olursa koridorun sonunda yatak odaları ve bir banyo var. Aç mısın? Susadın mı?"

Başımı sallıyorum. Şu anda hiçbir şeyi midem kaldırmıyor. Ama... beni tuvalete kadar takip etmez, değil mi? Belki de burada bir şey vardır. "Tuvaleti kullanabilirim."

Nicholas'ın dikkatini çekmek istercesine eliyle işaret ediyor. "Bu taraftan. Sağdan ilk."

Bu bir test mi? Yaptığımın yanına kâr kalmasına izin mi veriyor? Telefonumun hâlâ bende olduğunu fark etmeden önce acele ediyorum.

Banyo modern, aydınlık ve temizdir. Küvet, duş, her şey koyu renk fayans ve ahşap. Bir depo sığınağı için Dario masraftan kaçınmamış. Kapıyı arkamdan kilitliyorum ve ilk kez kendimi belli belirsiz güvende hissediyorum. Dışarı çıkmayı reddedersem kapıyı kırabileceğinden şüphe duyduğumdan değil, ama şimdilik bu beni sakinleştiriyor.

Telefonumu çıkardığımda, küçük bir sinyal çubuğu buluyorum ve geri gelmeden önce bir anlığına yanıp sönüyor. Umarım mesajlarımı iletebilirim. Eğer ararsam, Dario beni duyacaktır.

Tüm adamlardan hızlı bir metin grubu oluşturup yazmaya başlıyorum.

VIKING

SCREAMING EAGLES KULÜBÜNDE YÜKSEK RÜTBELİ BİR GIORDANO-Ev. Kimin aklına gelirdi ki? Yine de burada, ortak salonun ortasında Armani-Luca Giordano giymiş bir şekilde duruyordu.

Alessa'nın babası.

Tüm içgüdülerim bana onu bulana kadar şehrin üstüne getirmem gerektiğini söylüyor ama ben onları aklımın bir köşesine itiyorum. Eğer bu adamı gemiye alırsak, onu daha hızlı bulmamıza yardım edebilir. Ve hangi baba hayatı söz konusu olduğunda kızını korumaz ki?

Luca Giordano, kendini biraz bırakmış ve saçları ağarmış olsa da dik duran güçlü bir adam. Ellili yaşların başında olabilir mi? Gömleğinin altında biraz göbek var ama avını arayan bir şahin gibi kulübü incelerken yumuşak ya da rahat bir hali yok. Destek için iki adam getirmişti, tıpkı onun gibi penguen takımları giyiyorlardı. Eminim ona bir avuç serseri gibi görünüyoruzdur, ama yıllarca Aile'de yeterince iz bıraktık, o da bizim kolay lokma olmadığımızı biliyor.

Karşısında, aynı derecede dik duran ve en az onun kadar geniş, büyük kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuş Kartal Göz . Kısa sakalını bu durum için kesmiş, ama her zamanki kot pantolonu ve derisiyle. Bu onun kadar resmi ve biz de neyseki oyuz. Kulübün geri kalanı ortak salonun geri kalanına dağılmış durumda ve yan tarafta Emily, Luca'ya neyin tehlikede olduğunu hatırlatmak için Izzy'yi yakınında tutuyor. Beatrice

O da orada, gergin bir şekilde izliyor, şu anda her iki kampta da pek popöler olmadığını biliyor.

Giordano Izzy'yi görür ve gözleri açılır. "Bu Alessa'nın küçük kızı mı?" Sesinde garip bir tutukluk var.

"Bizim kız," diyorum, yüz ifadesine dikkat ederek. Kahretsin, onu ilk kez görüyor, değil mi? "Alessa'nın ve bizim. Isabella."

Kartal Göz'ün yanından geçip bakarken omuzları hafifçe çöküyor. "O çok güzel. Onu tutabilir miyim?"

Emily bize bakıyor, ben de başımı sallıyorum. Kendi torununa zarar vermeyecek.

Izzy'yi kırılacakmış gibi tutuyor ve inanamayarak başını sallıyor. "Tıpkı Alessa gibi görünüyor. Çok güzel."

"Annesini geri istiyor," diyor Bear ve Giordano başını sallıyor.

"Dario Aile için bir utanç kaynağı." Parmağı Izzy'nin çenesini hafifçe okşuyor ama sesi saf çelik gibi. "Fabbrislerin hepsi öyle. Bu cezasız . Her birini parçalara ayırıp domuzlara yedireceğim."

"Önemsediğim tek Fabbri Dario," diyorum. "Nerede lan o?"

Bana lanet bir hayvanmışım gibi bakıyor ama başını sallıyor. "Fabbris'in şehirde saklandığı pek çok yer var. Her mantıklı... iş ortağının yapabileceği gibi, onları elimizden geldiğince takip ediyoruz, ancak hepsini bildiğimizi garanti edemem ve çok sayıda var. Bunu daraltmak biraz zaman alabilir."

"O kadar yok," diye homurdanıyor Bear. "O ona zaten bir kurşun sıktı. O psikopatın ne yapacağını kim bilebilir?"

Luca'nın gözleri büyüyor ve Izzy'yi daha sıkı tutuyor, sanki ateş edilen oymuş gibi. "Kızıma ateş mi etti?"

"Doğru." Başımı salladım. "Sende sadece Dario'nun versiyonu var. Evet, o yaptı ve eğer Hawk kendini yolumuza çıkarmasaydı

bu konuşmayı yapıyor olsak bile."

Giordano boyuna posuna bakmadan doğrulur ve oradaki rahat büyükbabalık artık yoktur. Artık o ölümcül bir mafya babası. "Tam desteğime sahipsizsiniz." Sesi bir patlamanın hemen bu tarafında titriyor. Biri Izzy'ye ateş etseydi nasıl hissedeceğimi hayal ediyorum ve dürüst olmak gerekirse, onun itideline hayran kalıyorum. "Onu geri almak için her şeyi yaparım. Eğer bunu babama kanıtlayabilirsem, Fabbris'in işi bitecek. Tamamen."

"Fabbris umurumda bile değil. Ben sadece Alessa'yı geri istiyorum," diye hırslıyor Bear.

"Birisi bana saklanma yerlerinin listesini göndersin," diyor Snark. "Muhtemel yerler hakkında analiz yapacağım."

Tam o sırada dördümüz de telefonlarımızdan gelen bir mesajla irkildik. "Ne oluyor lan?"

Snark onunkini ilk çıkaran kişi. "Bu Alessa!"

Ve sonra herkes bir sonraki adımda ne yapılacağına dair en iyi fikre sahipmiş gibi aynı anda bağıyor. Kartal-göz ellerini havaya kaldırdı. "Kapayın çenenizi! Herkes sussun!"

Oda sakinleşir. "Snark, o

mi?"

Telefonunda öfkeyle yazıyor. "Öyle olduğunu söylüyor. Nehir kıyısında bir tür depoda saklanıyormuş."

Luca başını sallar. "Hâlâ çok fazla var. Fabbris'lerin nehir üzerinde çok sayıda mülkü var."

"Ona konum paylaşımını açmasını söylüyorum. Şimdi ona bir istek gönderiyorum." Snark'ın parmakları şimşek gibi hareket ediyor.

İyi ki takımımnda o var. Bu bokla nereden başlayacağımı bilemezdim. Sadece bir yer, bir demir çubuk ve Dario'nun yüzünü istiyorum.

"İşe yarıyor mu?" Her zamanki gibi Hawk son derece sakin. Eğer onu tanımiyorsanız ve kemeriyle nasıl oynadığını fark etmediyseniz, tam kabzanın yanında

Sen bilemezsin ama ben . Hawk da kadar cinayet işlemeye hazır ve onu bulduğumuzda, etrafta yeterince Dario kalmayacağından endişeleniyorum. Çok fazla insan onun kellesini istiyor.

"Bir saniye." Bir şeyi kurcalıyor. "Sinyali bok gibi, ama tek ihtiyacı olan yerini bulmaya yetecek kadar sinyal. Onu tekrar hareket ettirmezse, onu yakalayacağız."

"Sanırım sana ihtiyacımız yokmuş." Bear, Giordano'ya sırtıyor.

"Eğer siz vahşiler kızımın peşinden bensiz gitmenize izin vereceğimi sanıyorsanız-"

"Aslında seni kullanabiliriz," diye araya giriyorum onlar kavgaya tutuşmadan önce. "Nasıl?"

"Önce yüzümüzü gösteririz, hemen çatışma başlar. Depoda kim bilir kaç tane puşt saklıyordur? Ama kızını görmeye gelen endişeli bir baba? Bu hiç de şüpheli değil. Bu işe yarar mı?" Giordano'ya bakıyorum.

Kollarındaki Izzy'ye bakar, sonra başını sallar. "Denemeye değer. Tabii nerede olduğunu bulabilirsek."

"Anladım!" Snark sırtıyor. "Ulaşması kolay ama oradaki liman alanı çok büyük. Eğer orayı adamlarla doldurduysa, çok zorlu bir yolculuk olacak."

"Kendi adamlarımı getireceğim," diyor Giordano. "Bu işi doğru yapmanız için siz hayvanlara güvenmeyeceğim."

"Bu da ne demek oluyor şimdi?" diye homurdanıyor Bear. "Bir avuç mafya babasını yeraltına indirmeye muktediriz."

"Ayı. ol." Giordano'ya dönüyorum. "Zamanımız yok. Alessa o pislikle kaldığı her an daha büyük bir tehlikeye giriyor. Doğruca oraya gidiyoruz."

Gardiyanları sertleşir ama o etkilenmez. "O zaman olabildiğince yaklaşacağım. Fabbriler kaliteye önem vermiyor, bu yüzden adam çıkarabiliyorlar. Antonio Fabbri, Dario'ya kızgın olduğunu iddia ediyor ama bu bir oyun-

tam onun eline düşüyor. Bu ateşkesi istemiyor. Savaş , kendi ellerini temiz tutması gerekiyor ve birkaç ay, belki bir ya da iki yıl içinde Dario'yu tekrar saflarına katacak. Alessa'yı da karısı olarak."

Hawk öfkeli bir tıslama çıkarıyor, ama Bear? Çoktan canavar moduna geçti ve kanın tadına bakana kadar evcilleştirilemeyecek. "Dario'nun kafasını lanet olası kışından koparacağım."

Dario'nun yeterince parçası olmayacağı kesin.

"Beatrice." Ona seslendiğimde sıcıyor. "Dario'ya giden bir kanalın var. Bunu kullanabiliriz."

Çabucak başını sallar. "Elbette. Ne isterseniz."

"O zaman yola çıkalım," diyor Kartal Göz. "Çılgılık Atan Kartallar'la dalga geçemezsin ve lanet olası hikayeyi anlatmak için yaşamazsın."

Ortak salon alkışlarla inliyor. Elbette, çoğu artık Alessa'yı en azından biraz tanıma şansı buldu, ama daha da önemlisi, bir üye acı çekti ve bu kabul edilemez. Biz kardeşiz. Bu hepimizin bir üyeyi desteklemek için ata ilk binişi olmayacak ama benim için -ben ve Temizlik Ekibi'nin geri kalanı için- ilk kez oluyor ve boğazımda bir yumru oluşmadıysa ne olayım.

Kendine dikkat et Alessa, çünkü geliyorum ve tüm lanet kardeşlerimi de yanımda getiriyorum. Biz geçtikten sonra geriye hiçbir şey kalmayacak.

Seni eve götürmeye geliyoruz.

ALESSA

BANYODAN ÇIKTIĞIMDA DARIO'YU BEKLERKEN BULDUM. "DIŞARI ÇIK lanet ceplerin." "Ne?"

"Cepleriniz. Şimdi." Gerildi, ben de bana tekrar vurmaya karar vermeden önce itaat ettim. Sinyal çoktan gitti. Zaten telefonumu bir daha kullanamayacağım.

Telefonu görünce elimden kaptı. "Tanrı aşkına. Daha iyi bilmeliydim. Onları aradın mı? Bok kafalı motorcuların şu an nerede olduğunu biliyor mu?"

Yalan söylememe bile gerek yok. "Nerede olduğumuzu bile bilmiyorum. Şehrin bu kısmını hiç bilmiyorum."

Dario gözlerini benden ayırmadan telefonumu sert zemine bırakıyor. Sonra topuğunu üzerine indiriyor. Ekran çatlarken ve plastik bükülürken telefon çatırdıyor. "Artık kimseye söylemeyeceksin." Telefonu orada öylece bırakıyor ama elime almaya cesaret edemiyorum.

Görüntü çatlamış ve bozulmuş olsa da ekrana hala güç geliyor. Kesinlikle kullanılamaz durumda, ama belki de konum şeyi hala çalışıyordur. Hiçbir fikrim yok. Umarım en azından yerimi bulmuşlardır.

"Gel. Otur." Kanepede yanındaki boşluğu göstererek bana el sallıyor. Onun yerine karşısındaki sandalyeye oturuyorum. "Keyfin bilir."

Nicholas kapının yanında durmuş, arkası dönük olan Dario'nun sırtına hançer gibi bakmaktadır. O her zaman çok daha mantıklı biriydi, ama Dario odadayken onunla pazarlık yapılamaz. Ama durumdan hiç memnun görünmüyor.

Dario'nun telefonu aramızdaki sehpanın üzerinde çalışıyor. Mesajı kontrol ediyor, sonra sırtıyor. "Senin vahşiler umutsuz vaka. Seni Uppington'a götürdüğümü sanıyorlar. Ne lanet bir fırsat."

Yığılıyorum. İçeride biri varken, nasıl bir şansım olabilir ki? Konum şeyi işe yaramamış olmalı ve şimdi de telefonum bozuldu.

"Nicholas." Dario ona döner. "Temple Street'teki depoyu havaya uçurmak için birkaç adam bul, *hemen*. Hayvanlar geliyor ve uygun bir karşılamaya ihtiyaçları var."

Nicholas başını sallar, sonra telefonuna sarılır.

Dario telefonu masaya geri atar ve kollarını iki yana açarak kanepede arkasına yaslanır. "Sorun çözüldü. Ateşkes yapacak kimse kalmadıysa ateşkes de olmaz. Kule'ye geri dönmek için kazanan bir karta ihtiyacım varsa, o da bu. Onlara Çılgık Atan Kartallar'ın işinin bittiğini söylediğimde kimse Papa'yı umursamayacak. Adamlarınıza teşekkür etmeliyim, gerçekten etmeliyim ama onlardan geriye pek kimse kalmayacak."

Hayır, hayır, hayır. Onları tanıyorum, oraya ilk onlar girecek. Dario'nun önünde ağlamamak için kendimi zor tutuyorum.

"Sakin ol, *amore mio*, her şey yoluna girecek. Birkaç yıl içinde bunların hepsi bir anı olacak. Sen ve ben, gayet iyi olacağız. Kader böyle işliyor ve Tanrı kendine yardım edenlere yardım eder."

Sanki dillerde konuşuyor ve beynim kelimeleri anlamayı reddediyor. Pişmanlığım uzadıkça fikrim daha da aptalca görünüyor ve tüm bunlar benim hatam. Şimdi bir çıkış yolu bulmayı başarsam bile, eve döndüğümde neyle ? Izzy ve ben yine yalnız kalacağız.

Sikeyim.

Dario'nun telefonu çalıyor, masayı sallıyor. "Dario." Kaşlarını ama sonra sırtıyor. "Onu yukarı gönder ama yalnız. Aile'den olsa bile ona güvenmiyorum."

Kimi?

"Bir ziyaretçin var. İyi bir kız ol ve ona benimle ne kadar mutlu göster, tamam mı?"

Onun karanlık gözleriyle buluşmayı reddediyorum. "Peki bunu neden yapayım?" Tekrar saldıracağını düşünmesem ona tükürürdüm. Dudağım hâlâ acıyor.

"Çünkü kulüpte hâlâ bir tanıdığım var, eminim sen de anlamışsındır. Senin küçük motorcu çocuğunun başına bir şey gelmesini hiç istemem." Artık sırtıtmıyordu, sadece ölümüne ciddiye. "Bir parmak sıklatması, hızlı bir mesaj ve sanki hiç olmamış gibi olacak."

Sertçe yutkunuyorum, paniğe kapılmamak için tırnaklarımı avuçlarıma geçiriyorum. Dario'nun saplantısını bilsem bile, işleri bu kadar ileri götürebileceğini hiç düşünmemiştim. Başka ne seçeneğim var ki? "Tamam. Sadece ona zarar verme."

"Güzel." Biri kapıyı çalıyor ve Dario bağılıyor, "İçeri alın onu."

Kapıda duran kişi, en son tahmin edeceğim kişiydi. "Baba!" Koltuktan fırlayıp ona sarılmak için koşuyorum ve yüzümü göğsüne gömüyorum. Kolları beni sarmak için etrafıma dolanıyor.

"Alessandra. *Piccola mia*." Sesinde o kadar büyük bir rahatlama var ki boğuluyorum. "Dario'nun seni kurtardığını duyduğumda gelmeliydim. Seni çok özledim."

Kurtarıldı mı? . Burada gönüllü olduğuma inanmayacak, değil mi? Dario'ya rol yapacağıma söz verdim ama babamın bunu anlayacağını umuyordum.

"Onun burada olduğunu nereden biliyordun?" diye soruyor Dario ve sorusunda tehlikeli bir yan var. "Henüz aileme bile söylemedim."

Endişelenecek bir şey varsa bile babam bunu belli etmiyor. Direkt Dario'ya bakıyor. "Ortak bir tanıdığımız söyledi."

Dario gülüyor. "O kaltak sana da mı rapor veriyor? Fark etmeliydim. İkili oynayacaksa, neden üçlü oynamasın?"

Sürtük mü? Aman Tanrım. Bea? Benim Bea'm mı? Ama... doğru olamaz, değil mi? Biz yıllardır arkadaşız. Ama başka kimi kastetmiş olabilir? Emily'yi değil. Hay aksi. Ama her şey mantıklı. Kaçamak cevaplar vermesine şaşmamalı. Ama neden?

"Yine de bu bizi nasıl bulduğunuzu açıklamıyor." Dario hâlâ şüphelidir. Fabbrisler ve Giordanolar hiçbir zaman iyi geçinememişlerdi. Bu hâlâ sosyal bir ziyaretten fazlası olabilir.

"En mantıklısı buydu. Birkaç çıkış yolu, savunulabilir ve fırtınayı atlatmak için rahat bir alan. Senin hakkında sandığından daha çok şey biliyoruz." Babam bunu söylerken dikkatini benden ayırmıyor. "Sen iyi misin? Dudağına ne oldu?"

İfadesinde bir şey var, ne olduğunu bilmiyorum ama bana bir şey söylemeye çalışıyor. Bundan eminim. Beni kurtarmaya mı geldi? Ama çocuklar için çok geç olmalı, tabii beni buradan hemen çıkaramazsa. O zaman bile, Temple Sokağı'ndaki saklanma yerinin nerede olduğunu bilmiyorum.

Ama Isabella'yı riske atamam. Ona bakmadan bile Dario'nun sert bakışlarının sırtımı deldiğini hissedebiliyorum. "Ben iyiyim. Dışarı çıkmak biraz zor oldu ama iyiyim."

"Güzel."

Ve tam o sırada dışarıda bir yerde bir silah patlıyor. Silah sesi mağara gibi depoda yankılanıyor, duvarlardan bile duyuluyor.

"Ne oluyor lan?" Dario bir anda tabancasını çıkardı, belli ki onu bekleyen babam da. İkisi de birbirlerine nişan alarak durdular. İkisinin de silah tutan elleri sabit ve başımın üzerinden babamın yüz ifadesini göremesem de, onun da Dario'yla aynı türden kararlı bir çatık kaş takındığını hayal ediyorum.

Neler oluyor?

"Silahını indir," diyor babam, şimdiye kadar ondan duyduğum en sert, en ölümcül sesle. Hiçbir zaman en sevimli ya da en sıcak baba olmamıştı ama kızgın olduğunda bile benimle hep sevgi dolu bir sesle konuşmuştu. Öte yandan bu, mafya babasının sesi, Aile'nin düşmanları için ayrılmış olan. Ve görünüşe göre, Dario

şimdi onlardan biri. "Şimdiye kadar yaklaşımlarına müsamaha gösterdim, ama bir daha kızıma yaklaşırsan, seni ve kötü niyetli aileni yok ederim."

Bir silah sesi daha, bunu bir çığlık izledi.

Dario alaycı bir şekilde güler. "Şansın varmış gibi davranıyorsun. Burada elliden fazla adamım var. Beni vursan bile buradan asla çıkamazsın. Alessa'yı seviyorum. Bastığı yere tapıyorum ve bunu sen de biliyorsun. Onaylayıp onaylamaman umurumda bile değil ama sana garanti ederim, eğer bana zarar verirsen hem sen de o daha aşağı inemeden ölürsünüz."

"Öyle mi düşünüyorsun?" Babam alay ediyor. "Şansını abartıyorsun." Daha fazla silah sesi duyulur ve Dario birden o kadar da emin görünmez.

Kapı açılır ve Nicholas ortaya çıkar. "Dario. Eagles, onlar ne sikim?"

Her şey bir anda oldu. Babam beni yana doğru iterken Dario'nun namlusunun etrafında bir duman pufu beliriyor. Bir an sonra silahı patlıyor ve ben sehpaye doğru yuvarlanırken kulaklarımı çınlatan bir çatırtı kopuyor. Çarpmamla birlikte dizim havai fişek gibi parlıyor ve yere düşüyorum. Nicholas silahını daha yeni çekmişti ki babam yere yığıldı ve Dario'nun arkasındaki pencere paramparça oldu; babamın kurşunu camı delip geçerken cam kırıkları dışarı doğru patladı.

Ve sonra oda ürkütücü bir şekilde sessizleşir.

"Cazzo," diye küfrediyor Dario, sonra bana bakıyor. "Sen orada kal. Nicholas, onlara göz kulak ol. Ben dışarı çıkıyorum."

Babam inliyor. Aman Tanrım. Ölmemiş ama ne kadar süreyle? Sürünerek yanına gittim ve ceketini çekerek açtım, köprücük kemiğinin hemen altındaki derin kırmızı yarayı ortaya çıkardım. "Baba, hayır!"

"Ani hareket yok," diye tersliyor Nicholas, ama kararsız görünüyor. Belli ki bu durumdan hoşlanmıyor. O da Dario gibi Aile'de savaşa karşı mı?

Babam bana bakıyor, gözleri cam gibi. Hayır, hayır, hayır. "Alessandra, geldiler. Senin adamların. Bütün lanet kulüp. Senin için geliyorlar."

Aman Tanrım. Buradalar mı?

"Üzerine baskı uygulayın," diye emrediyor Nicholas. "Ama bu iş çözülene kadar sakın konuşma!" Sesi sert ama neler olduğunu görmek için kapıdan dışarı bakmaya devam ediyor.

"O ölüyor!" Kendimi geri çektim. Dizim acı içinde bağılıyor ve zihnim dönüyor, kaostan yararlanabilecek bir plan, herhangi bir plan bulmaya çalışıyorum.

"Alessa!" Nicholas tersledi. "Eğer bu boktan fırtınada yaşamak istiyorsan, olduğun yerde kal ve çeneni kapalı tut. Yeterince şey yaptın." Eliyle silahını işaret ediyor ama aslında beni vurmak istemediği çok açık.

Yine de alçakta durup ellerimi babamın yarasının üzerine bastırıyorum. Ve işte o zaman onu görüyorum, kanepenin altına kaymış ve gözden kaybolmuş.

Babamın silahı.

AYI

TÜM KULÜBÜN BİRLİKTE ATA BINMESİ GIBI BİR ŞEY VAR.

koşullar ne olursa olsun adrenalinimi yükseltiyor ve moralimi yükseltiyor. Biz geçerken binaların ışıklarının yandığını görmek, elliden fazla motosikletin kükremesinin duvarlarda yankılanması. Biz bir orduyuz ve lanet bir görevdeyiz. Hareket halindeki bir kulübün başlı rum- ble'sinde kendimi kaybetmek çok kolay. Fırtınanın gözünde olmak, kaosun yeniden başlamasını beklemek gibi.

Ama bu sefer fırtına biziz.

Alessa'nın babasına güvenebildiğimiz sürece. Dario'nun kim bilir kaç adamı var ve biz saldırırken onlar da haberdar olacak. Onlar orada olduğumuzu fark etmeden önce içeriye ne kadar çok girebilirsek o kadar iyi. Gizlice dolaşmaktan nefret ediyorum ama ölmekten daha çok nefret ediyorum. Ve ne kadar ilerlersek, Alessa'yı zarar görmeden kurtarma şansımız o kadar artar.

Viking, Hawk, Snark ve ben V şeklinde ilerliyoruz, Kartal Göz önde, hücum liderlik ediyor. Sonra King ve Ripper gibi diğer subaylar. Ve sonra kulübün geri kalanı, bir adama kadar. Çılgık Atan Kartallar güçlü bir şekilde dışarıda ve zarar vermek için buradayız.

Kartal-göz sağ yumruğunu havaya kaldırarak dur işareti veriyor. Sağımızda karanlık ve boş bir liman var ve bisikletlerimizi oraya park ediyoruz. Yürümek köylüler içindir, ama şerefsizler geldiğimizi duyarsa bu pek de sürpriz olmaz. Sorun değil. Yürümek beni sinirlendiriyor.

On beş dakika sonra, Viking, Vahşi Çocuk ve Quickshot keşif yaparken biz bir çiti siper olarak kullanıyorduk. Giordano'nun limuzini deponun önüne park etti. Son mesajındaki zaman damgası beş dakika önceydi. Sızmaya başlamadan önce ona beş dakika daha vereceğiz.

Viking'in orduda geçirdiği zamanı merak eden varsa, ön kapı muhafızlarından birini sessizce indirmesi bunu açıkça ortaya koyuyor. Hızlı, sessiz ve etkili, sonra da ceset sürüklenerek gözden kayboluyor. Vahşi Çocuk aynı şeyi diğer tarafta da yapıyor. O kadar temiz değil, o kadar sessiz değil ama işini yapıyor. Sonunda depoya doğru ilerlemeye başladık. Tam zamanında. Bu ayı biraz öfkelenmek üzere.

Dürüst olmak gerekirse, işler sarpa sarmadan önce bu kadar ilerleyebilmemize şaşıyorum.

"Burası lanet olası bir labirent," diye tıslıyor Snark arkamdan. Bir koridorda gizlice ilerliyoruz, bir kavşağa yaklaşıyoruz. Kulaklarımı zorlayarak ayak seslerini, konuşmaları ya da köşede beni uyarabilecek herhangi bir şeyi dinliyorum. Hiçbir şey yok.

En azından etraftan dolanıp fısıltıyla konuşan iki serseriye rastlayana kadar. En yakın olanı boynundan tutup duvara çarpıyorum. Duvara çarptığında çatırdıyor ve bıraktığımda bir patates çuvalı gibi yere yığılıyor. Diğer adam geri sıçradı ve silahını çekti. Tam bana nişan aldı.

Sikeyim.

Tüm depoda yankılanan bir patlama sesi, duvarlardan hiç bitmeyen bir yankıyla sekiyor. Kurşun bana geliyormuş gibi sıçradım ama Hawk daha hızlıydı. Kafası geriye savrulan serserinin alnı kıpkırmızı kesildi. Kurşunun gücü onu geriye doğru fırlatıyor ve ağır bir gümbürtüyle duvara çarpıyor. Yere düştü ve garip, bükülmüş bir şekilde hareketsiz yattı.

Sürpriz unsuru ortadan kalkıyor.

Dürüst olmak gerekirse, bunu dört gözle bekliyordum.

Neredeyse anında, bizden biri olamayacak kadar uzakta bir silah sesi daha duyuldu. "Lanet olsun! Giordano? Alessa'ya ne oldu?" Koşmaya başladım ama Viking ve Hawk beni tuttu.

"Tek başına hareket etmenin sırası değil. Takım olarak saldıracağız," diye kükrer Viking ve silahını belinden çıkarır.

"Kahretsin, eski usulle kafa kırmayı tercih ederim." Parmak eklemlerimi kırdım.

"Bu adamlar senin yaklaşmanı beklemeyecekler, Ayı." Snark kemerinden silahını çıkardı ve yanımdan atladı. "Hadi gidelim."

"Biliyorum. Güzel bir zamanı mahvetmek budur işte." Ben de benimkini çekiyorum ve sonra koridorlarda kızımızı aramaya başlıyoruz.

Açık bir alana çıktık. Deponun zemininde kim bilir nelerle dolu kasalar ve sandıklar sıra sıra dizilmiş, ancak bulunduğumuz kat onların üzerinde yükseldiği için bize biraz görüş açısı sağlıyor.

Ve bizi açığa

çıkartır. "Yere

yat!"

Bir an sonra, önünde durduğumuz duvardan aşağıya saldırı tüfeği ateşi püskürdü.

"İşte!" Viking yuvarlanarak platonun diğer tarafına iniyor. Biz de onu takip ediyoruz. Hawk bir mermi bacağını sıyırdığında tıslıyor ama hemen yanımızda.

"İyi misin?"

Bana bakıyor, çenesi gergin ve siyah gözleri sert. "Tabii ki iyiyim. Koleksiyon için sadece bir delik daha. Devam et."

Kulübün geri kalanı yetişip siper bulurken tam ölçekli bir çatışma patlak verir. Tam otomatik tüfek ateşinin ratatası, yüksek kalibreli tabancaların patlamasıyla noktalanıyor. Tam , Ripper el topunu ateşliyor ve diğer ucunda birinin çığlık atmasına neden oluyor. Blade kendini kasaların üstüne atar ve bir video oyunundaymış gibi kambur durarak tepeye koşar. Kolu o kadar hızlı kırılıyor ki

zar zor görebiliyorsunuz ve biri çığlık atıyor. O bıçaklarla ne kadar isabetli olabildiğini bildiğimden, bu gece adamlarımıza nişan alan bir kişinin daha az olduğunu varsayıyorum.

Yine de tanımlayamadığım pek çok çığlık var ve umarım her biri onlarınkinden biridir. İyiyiz ama kurşun geçirmez değiliz, her ne kadar öyle düşünmek istesek de.

"İşte orada." Snark deponun komuta merkezi gibi merkezi bir yapıyı işaret ediyor. Önündeki platforma spiral bir merdivenle çıkılıyor ve tepede bir şeyler kuran birkaç adam var. İçlerinden biri, siyah takım elbise ceketini çıkarıp bir kenara atıyor, çok tanıdık

Dario.

"Yukarıda!" Dario diğerlerinden birinin yardımıyla rayların üzerindeki bir şeyi kaldırırken bağıyorum.

"Lanet olası bir makineli tüfeği var," diye bağıır Viking. "Koruyun!"

Hay sikeyim. Kurşun yağmuru başladığında kendimi çok dar görünen bir sütunun arkasına atıyorum. Diğerleri arkasına saklanacak bir şeyler bulurken biz de vurulmamak için elimizden geleni yapıyoruz. Arada bir elimi uzatıp ateş ediyorum ama kurşunlar çok yakın, vızıldayarak geçiyor ve sütuna çarpıyor.

Bir şey omzumu yırtıyor ve içime ateşli bir acı gönderiyor. Sıkılmış dişlerimin arasından "Beni etiketleyin," diye bağııyorum. Yere düşmüyorum ama canım çok yanıyor. "Yapabileceğimiz bir şey var mı?"

"Kayışla besleniyor," diye cevaplıyor Viking. "O bitene ya da sıkışana kadar, sıkıştık."

Sikeyim.

ALESSA

"NICHOLAS, GERÇEKTEN YAPMAK İSTEDİĞİN ŞEY BU MU?" BU PEK DE ama ben kalkmaya cesaret edemiyorum. Ayrıca, babamın silahını alana kadar olduğum yerde kalsam daha iyi.

Nicholas cevap vermiyor, ama çenesinin duruşundan öyle olmadığını anlayabiliyorum.

"Dario babamı vurdu." Bunu söylerken hıçkırmamaya çalışıyorum. oldu ama annemi kaybettiğim gibi onu da kaybetmek istemiyorum. Hâlâ nefes alıyor ama o kadar durgun ki yardım almazsa uzun süre dayanabileceğinden şüpheliyim.

"Kapa çeneni, Alessa. Burada sadece işimi yapıyorum, tamam mı?" Ama o kapıdan dışarı bakmaya devam ediyor, hem de her seferinde daha uzun süre. Dışarısı savaş alanı gibi, 4 Temmuz'daki bir çatışma gibi. Kimin kazandığını bilmiyorum ama eğer benim için gelenler gerçekten Çılgık Kartallarıysa, bence şansları yüksek.

Ve eğer silahı ele geçirebilirim, aynı hatayı ikinci kez yapmayacağım.

"Dario Aile içinde bir savaş başlatıyor. Gerçekten Fabbris'lerin Dario'nun sözünden çıkacağını düşünüyor musunuz? Babamın gözü uzun zamandır sizin üzerinizde. Giordanolar savaşacak. Romanolar savaşacak. Kahretsin, diğer tüm aileler sizinle savaşacak. Bunu onun yanına bırakırsanız, her şey çok geç olmadan biter." Nicholas her zaman Dario'dan daha zekiymiş ama Dario'nun acımasızlığı-

ness ona bu pozisyonu kazandırdı. Dario deli, ama Nicholas mantıklı düşünebilir.

"Silahı kuruyorum," diye bağılıyor Dario dışarıdan. "Gelin ve bana yardım edin, sizi moronlar."

Dışarıda neler olduğunu tam olarak bilmiyorum ama kapının önündeki muhafızlar az önce gitmiş gibi görünüyor. Yani Nicholas hala burada.

"Kaybedeceksin, Nicholas. Aile politikasını sen de benim kadar iyi biliyorsun. Gerçekten yönetimi ele geçirme şansınız olduğunu düşünüyor musunuz? En iyi ihtimalle, ailelerin geri kalanını bir şekilde saf dışı bırakmayı başarsanız bile, elinizde eski operasyonun bir kabuğu kalacak. Bunun neresi kâr?" Kanepeye biraz daha yaklaşmaya çalışıyorum, böylece babamın pis- tol'una ulaşabiliyorum.

Nicholas adımlarını hızlandırıp yanıma çömeliyor. Ne yapmaya çalıştığımı anlamasından korkarak hareket etmeyi bırakıyorum. "O salağı dinlemekten hoşlandığımı mı sanıyorsun? Gerçekten de onun kötü bir günde tamamen aklını kaçıracağını bilen tek kişinin sen olduğunu mu sanıyorsun? Tanrı aşkına kadın, onu biraz daha kızdırmasan olmaz mıydı?"

"O zaman neden-"

"Baba," diye fısıldıyor babam. "Ara onu." "Şşşt, enerjini boşa harcama," diye hıçkırıyorum

Nicholas bir an için gözlerini kapatır ve başını sallar. "Burada kal, yerde kal ve hayatında bir kez olsun insanların sana söylediklerini dinlemeyi dene, tamam mı? Bu tavırlarınla motorculara katılsan daha iyi olur. Çeneni kapalı tutamıyorsan dua et ya da başka bir şey yap." Elini babamın omzuna koydu. "Onlara haber veririm."

Ve sonra gitti.

Kapının hemen dışında bir tür devasa silah ateşlenmeye başlayınca savaş aniden çok daha yakınlaştı. Ne haltlar dönüyor burada? Nicholas burada yokken babamın silahını kanepenin altından çıkarıp kendime doğru tutuyorum ve bekliyorum. Ne için emin değilim ama hazır olacağım.

Dışarıda bir çığlık var. Dario mu? Nicholas her nereye gittiyse, umarım yardım bulur çünkü burada yardım edebilecek tek kişi o gibi görünüyor.

Umarım en azından ben haklıyım.

Sonra bir çığlık daha duyuldu ve Dario olduğunu anladım. Hızlı ateş kesildi ve kapıdan tökezleyerek içeri girdi. Omzu kanıyor, başının yan tarafı da yle. Tabancasını çıkardı ve öfkeyle etrafına bakındı. "Nico hangi cehennemde?"

"Bilmiyorum."

Oraya doğru yürürken silahını bana doğrulttu. Gözleri vahşi ve alnından damlayan kan onu korkunç gösteriyor. Silahı fark ediyor ve elimden çekip alıyor. "Ona da mı ulaştın? Ayağa kalk."

Babamın tabancası için çok fazla. Lanet olsun. "Dario, yapmayacaksın-"

"Kapa eneni. Seni istiyorum ama daha çok istediğim bir şey varsa o da o vahşilerin pis ellerini sana bulaştırmamalarını sağlamak. şimdi kalk ayağa!" Tabancayı tam kafama doğrulttu.

Tanrım.

Ayağa kalkmaya çalışıyorum, sonra beni kendine çekiyor ve sırtım göğsüne dayalı, kolu boğazımda olacak şekilde beni kendine çekiyor. Tabancasının buz gibi namlusunu şakağıma dayadı.

Beklerken kulaklarımdaki tek ses onun zor nefes alış verişi.

HAWK

"SANIRIM ONU YAKALADIM," DIYORUM MAKINELI TÜFEK ATEŞİNİN SON YANKILARI DUYULURKEN lr. Dario'nun yardımcılarından biri çoktan vuruldu, ama son atış onu silahtan uzaklaőtırdı ve geri dönmedi. Eğer őanslıysak, bir kaltağı ldrdm.

"Bilmiyorum," diyor Viking. "İlerliyoruz ama dikkatlice."

Bear saklandığı sütünün arkasından çıkar. Omzu kıpkırmızı olmuş ama silahını kaldırmıő, platforma doğrultmuş. "İyi misin?"

Başını salladı. "Bununla sonra ilgileneceğim."

Yeterince adil. Platformda biri beliriyor. Dario değil, başka biri. Beni vurduğunda arkasında olan adam mı?

"Sakın kıpırdama," diye bağırır Viking. "Seni görüş alanıma aldım."

Adam bir şey söylemiyor ama ellerini kaldırıp bekliyor. Viking silahını hazır tutarken ben merdivenlerden yukarı ıkıyorum. Ayı ve Snark hemen arkamda.

stte, silahsız görünüyor. Hayatı için yalvaramayacak kadar gururlu ama hiçbir hareket de yapmıyor. Silahımı merdivenlere doğrultuyorum. "Aşağı in. Kafatasını havalandırıp seni Valkyrie'lere bırakmadan önce tek bir şansın var."

Başını sallıyor, sonra ellerini yol boyunca görünür tutarak aşağı inmeye başlıyor. Göründüğünden daha zeki. "Luca vuruldu. Üst katta

Alessa. Ben buradan çıktıktan sonra, tüm Aile harekete geçmeden önce belki otuz dakikanız var."

"Uyarın için teşekkürler. Defol git buradan," diye homurdanır Viking ve onu yoluna gönderir.

Birkaç dakika sonra hepimiz platformda toplandık. Dario'dan iz yok, ama gidebileceği tek bir yol var, o da içeri girmek. Bear kapıya doğru yöneldi ama onu geri çektim. "Lanet olası bir hedef olacaksın."

"Ne yapmamızı öneriyorsun? Onu açlıktan öldürelim mi? O pisliği duydun, Alessa içeride." Tüm binayı yerle bir etmeye hazır görünüyor ve bunu yapabileceğinden hiç şüphem yok.

Viking dikkatimizi çekmek için elini kaldırıyor, sonra da bağırıyor, "Dario! Orada olduğunu biliyoruz. Alessa'yı sağ salim gönder, biz de gitmene izin verelim."

Bear tıslar ve dudaklarını birbirine kenetlerken omzunu tutar. "Biz halledebiliriz," diyor Snark sessizce.

"Bırakayım da bütün eğlenceyi siz yaşayın. Ben iyiyim." "Dario!" diye bağırır Viking yine.

Cevap yok.

Tabancamla önden giderek kapıya yöneliyorum.

"Hawk," diye tıslıyor Snark.

"Diğer tarafta bir çıkış yolu olabilir. Biz burada oyalanırken onun kaçmasına izin vermeyeceğim."

"Sadece dikkatli ol."

Ayağımı kullanarak kapıyı sonuna kadar açıyorum. Buradan kimseyi göremiyorum ama henüz kafamı içeri sokmadım. Odanın büyük bir kısmı hâlâ görüşe kapalı. Girişimi tahmin edilemez hale getirerek bekliyorum. Geldiğimi biliyor ama tam olarak ne zaman geleceğimi söylememe gerek yok.

Sonra kendimi içeri atıyorum ve tek dizimin üzerine kalkıp etrafa bakana kadar odanın içinde yuvarlanıyorum, silahımla olduğu kadar

Gözler. Zahmete gerek yok. Dario odanın tam ortasında, Alessa'yı kafasına dayadığı silahıyla tutuyor. Ayaklarının dibinde Giordano yatıyor. Nefes alıp almadığını söyleyemiyorum ama şu anda beni ilgilendiren bu değil.

"Bırak onu," diye tısladım.

"Sence ben aptal mıyım?" Vahşi gözleri odaklanmamış ama silah tutan eli sabit. "Eğer ona sahip olamıyorsam, sizin de sahip olmanıza izin vermeyeceğimden eminim. Ama gitmemize izin verirsiniz, onun beynini dağıtmayacağım."

Konuşuyor olmamız, ateş etmememiz diğerlerini içeri girebileceklerine ikna etmeye yetmiş olmalı. Geliyorlar, hepsi silahlarını Dario'ya doğrultuyor, tıpkı benim yaptığım gibi.

Ayı hırlıyor. "Onu sevdiğini sanıyordum. Şimdi onu idam etmeye hazır mısın?"

"Eğer bu hayatta ona sahip olamıyorsam, bir sonraki hayatta sahip olacağım. Onu senin pis ellerine bırakmaktan iyidir." Alessa'yı da yanına alarak kapıya doğru ilerlemeye başladı. "Ve küçük bebeğini de yanımda götüreceğim. Ben ölürsem bebek de ölür. Bunu çoktan ayarladım."

"Kıpırdamadan dur." Tam kafasına nişan aldığımı eminim, Alessa'dan olabildiğince uzakta ama yine de öldürücü bir atış yapacağımdan eminim. "Beatrice artık senin için çalışmıyor. Başka bir yere gideceğimizi sana kim söyledi sanıyorsun? Bebeğimiz güvende." Alessa'nın gözlerindeki rahatlama kahrolası taştan yapılmış kalbimi parçalıyor.

"Ateş etmeyeceksin. Beni vurduğunda kasılması yeter, o da gider." Ama durdu.

Herif haklı ama bunu kabul etmeyeceğim.

Bear kendini tam kapı aralığına yerleştirerek kapıyı tamamen kapatıyor. "Eğer gidecekseniz, bunu benim aracılığımla yapmak zorundasınız."

"Onu vuracağım."

Lanet olsun.

ALESSA

BURADALAR.

Buradalar ve yapabilecekleri bir şey yok, çünkü Dario haklı. Onu vururlarsa, muhtemelen beni de vurur. Ama gitmesine izin verirlerse, o zaman ne olacak? Bizi bulmaları için onlara bir şans daha vermeyecek.

Peki ne ? *Ben* ne

yapabilirim?

Babam ayaklarımın dibinde, nefesi kesik. Gitmedi, en azından henüz. Sonra bana bakıyor, gözleri sadece bir an için ayrılıyor. Farkında. Gözleri cam gibi ve zayıflık numarası yaptığını sanmıyorum ama belki de bir şey vardır.

Dario, Bear'a ters ters bakarken, "Beni vurmayacaksın," diye çıkışır. "Ben gidiyorum. Sen de kapıdan siktir olup git."

Babama göz kırpıyorum. Her şeye hazır olduğumu bilmesini istiyorum. Bacağımı kısa bir süpürme hareketiyle birazcık oynatıyorum, aynı anda kaşımı kaldırıp soruyorum. Hiç hareket edebiliyor mu?

O göz kırpıyor. Bu bir evet mi? Öyle olmasını umarak titrek bir nefes alıyorum.

Dario boynumdaki kavrayışını sıkılaştırıyor ve beni yana doğru yönlendiriyor. "Hadi," diye kulağıma doğru tıslıyor.

Babamın yüzü sertleşiyor, dudakları birbirine yapışıyor ve sanki bu çaba tüm enerjisini tüketiyormuş gibi gözleri sımsıkı kapanıyor, sonra

bacağını önümüze kaldırıyor. Dario adamlara o kadar dikkatli bakıyor ki görmüyor.

Dario'nun çılgınca bir şey yapmaması için hafifçe başımı sallıyorum, sonra bilerek babamın bacağına doğru bir adım atıyorum.

Dengemi kaybediyorum ve Dario'nun boynumu sıkıca kavramasıyla o da benimle birlikte geliyor. Çılgılık atacaktım ama gerginlik nefes borumu sıkıyor ve tek yapabildiğim boğuk bir nefes almak oluyor. Dario'nun silahı patlarsa her şey biter. İnsanlık tarihinin en hızlı duasını ediyorum.

Kanepenin arkasına çarpıyoruz, yuvarlanıyoruz, böylece Dario homurdanarak yere düşüyor ve ben de üstüne çıkıyorum. Elindeki silah yere çarpıp patlıyor ve tutuşunu kaybederken bir camı patlatıyor. Silahı tekrar eline almadan önce, onu yakaladım.

Dario'nun göğsüne yaslanıyorum, namluyu tam ön kafasına dayıyorum ve kabzayı iki elimle sıkıca kavriyorum. Bu sefer yanlış ateşleme olmayacak.

Dario'nun çılgın gözleri bana bakıyor, sanki bunu yaptığıma inanamıyormuş gibi.

"*Amore mio*, nesin sen-?"

"Neye benziyor?" Küçümseyici yorumlarla vakit kaybetmemeliyim ama hayatımda hiç kimseyi vurmadım. Bir katil olmaya istekli miyim?

"Bütün bunları bizim için yaptım. Biz birbirimize aitiz, sen ve ben. Her zaman öyleydik." Başını kaldırmaya çalıştı ama silahı iterek onu tekrar yere indirdim.

"Hiçbir zaman biz diye bir şey olmadı. Asla bir biz olmayacak. Ben başkasını seçtim, Dario. Ve senin statün, bağlantıların ya da ailen bunu asla değiştiremeyecek. Biz diye bir şey yok."

"Alessa." Neler olduğunu görmek için kanepeye ilk gelen Bear'dır. "Yapma bunu. Sen bir katil değilsin."

"Güven bana," diye ekliyor Snark. "Onun icabına bakacağız. Bunu yapmak zorunda değilsin."

"Kahretsin, bunu yapmanı istemiyoruz," diyor Viking. "Yavaşça ayağa kalk. Hepimizin silahı var."

Bir şey söylemeyen tek kişi Hawk, ama bunu hissedebiliyorum. O bile bunu yapmamı istemiyor, sadece gerçekten kendisi yapmak istediği için olsa bile.

"Bebeğim," diye tekrar dener Dario. "Bu sen değilsin. Sen insanları vurmazsın. Sen bir annesin."

Ve bu her şeyi bitirir. Her şey bebeğimle başladı. Isabella ile. O olmasaydı, Hawk, Viking, Snark ve Bear olmasaydı, ben nerede olurum? Dario ile bir evliliğe razı olur muydum? İki aileyi birleştirmek için yapmam gerekeni yapıyor olur muydum?

Dario benim geleceğim olabilir miydi?

Dario asla benim geleceğim olmayacak.

"Haklısın. Ben bir anneyim. Bunu sürekli unutuyor gibisin."

Her nasılsa, çarpık zihninde, bunu kendi lehine bir şey olarak görüyor. Gülümsüyor. "Elbette, çünkü senin o piç hatadan çok daha fazlası olduğunu biliyorum."

Bear homurdanıyor.

Ne yaparsam yapayım, Isabella asla güvende olmayacak. Dario yaşarsa olmaz. O haklı. Ben bir anneyim ve tam da bu yüzden bunu yapmak zorundayım.

"Alessa, hayır!" Hawk bağırıyor. Anlamıştı ama artık çok geçti.

Gözlerimi kapatıyorum ve tetiği çekiyorum.

Bang.

ALESSA

KAN OLACAĞINI BILIYORDUM. SADECE NE KADAR OLDUĞUNU FARK ETMEMİŞTİM.

Sesler, suyun altındaymışım gibi gelene kadar birbirine karışıyor. Gözyaşlarımdan önümü göremiyorum ve bedenim titremeyi durdurmayı reddediyor. Silah elimden kayarken Hawk beni kendine çekiyor, güçlü kolları beni çok ama çok sıkı tutuyor. Her şey ağır çekimde ilerliyor. Hawk beni Dario'nun saklandığı yerden çıkarırken Bear babamı kucağına alıyor. Platformda, Viking ve Snark durumu hızla değerlendiriyor, sonra da bize merdivenlerden aşağıya doğru acele etmemizi söylüyorlar.

Her şey bulanık. Kulübün geri kalanında neler olduğunu bilmiyorum ama Viking önden giderken ve Snark arkamızı kollarken, kendimi hissizleşmeye bırakıp takip ediyorum. Yerde karanlık, hareketsiz şekiller yatıyor ama onlara bakmayı reddediyorum, kulüpten ya da Aile'den birini tanıyabilirim diye. Yürüyüşün büyük bir kısmında gözlerimi kapatıp Hawk'ın bana yolu göstermesine izin veriyorum.

Bazen deponun derinliklerinde bir kurşun patlıyor ve her seferinde o kadar sert zıplıyorum ki canım yanıyor.

" olacaksın," diyor Hawk, ama buna inandığından bile emin değilim.

Dışarıda gece bekliyor. Ortalık sessiz. Sadece Viking'in telaşlı telefon konuşmaları sessizliği bozuyor. Biz ayrılırken savaş bitmiş olmalı. Kazandık mı? Yoksa Dario'nun intikamını almaya hevesli adamları tarafından ele geçirilmek üzere miyiz?

"Quickshot minibüsle yolda. Doktor acil serviste ama Giordano'yu oraya götürmemizi söyledi. Mafyayla arayı daha sonra düzeltmemiz gerekecek ama şu anda en önemli şey onun hayatını kurtarmak."

Başımı sallıyorum ama hiçbir şey gerçek gibi görünmüyor. "Lütfen ölmesine izin verme," diye inliyorum.

Minibüs kükreyerek yoldan aşağı iniyor ve bir çığlık atarak yanaşıyor. "Bu bir ambulans değil," diyor Bear babamı arkaya taşıırken, "ama bizi oraya götürecek Atla bakalım. Bisikletleri sonra alırız. Takviye ekipler gelmeden buradan gitmeliyiz."

Ve böylece hepimiz arkaya yığıldık.

Bear ve Snark babamı sabit tutarken Viking gömleğini yırtarak bir bandaj yapar. Babamın göğsüne sıkıca sarıyor. Yumuşak bir inilti çıkar, yani babam en azından hâlâ hayattadır.

Hawk beni tutuyor. Kucağında bir top gibi kıvrılıyorum ve beni sıkıca sabitliyor. Yüzüm onun geniş göğsüne yaslanıyor ve kalp atışlarının sabit sesinin beni sakinleştirmesine izin vermeye çalışıyorum. Onun yavaş temposuna uyarak onunla birlikte nefes alıyorum. Kollarımı ona doluyorum ve sanki beni bir kara deliğe düşmekten alıkoyan tek şey oymuş gibi ona sarılıyorum.

Bir bakıma öyle.

Acil serviste bir sedyeyle bekliyorlar. Bear onu yere yatırdığında en azından babam hâlâ nefes alıyor, sonra yüzünü buruşturuyor.

"Sen de yaralısın!" Sanki elim omzundaki koyu kırmızıya bir şey yapacakmış gibi uzandım.

"Ben iyiyim," diye . "Sen baban için endişelen."

"Bear, buraya gel." Doc kollarını fiçı göğsünün üzerinde kavuşturur ve Bear'a hareket etmesi için başıyla işaret eder.

"Doktor, endişelen-"

"Giordano ameliyathaneye doğru yola çıktı bile. Aile cerrahı bekliyor." Bir mafya memuru yaralandığında işler hızlı ilerler. Bunu hep biliyordum ama ne kadar hızlı olduğunu bilmiyordum. "Ve şimdi senin zavallı kızına yama yapmak zorunda kaldım. Buraya gel de bakayım."

"Doktor..."

"Git," diyor Viking sertçe. "Alessa'yı izliyoruz."

Eğer her şey bu kadar ciddi olmasaydı, başı belada bir okul çocuğu gibi Doc'a doğru kayan devasa Bear'a gülerdim. Bunun yerine, beklerken diğerlerinin beni rahatlatmasına izin verdim. Bear'ın geri dönmesi çok uzun sürmedi, biraz yüzünü buruşturdu ama endişesini belli etmedi. "Sana sadece bir sıyrık olduğunu söylemiştim. Kurşun depoda bir yerde."

Sırayla bana sarılıyorlar, kucaklıyorlar, benimle oturuyorlar. Hepsi bir şans istiyor ve bilmesem onların da benim kadar korktuğunu düşüneneğim. Bear saçlarımı okşayıp yüzümden uzaklaştırırken bana tekrar tekrar iyi olacağımı ve babamın da iyi olacağını söylüyor. Snark kulağıma aptalca şakalar yapıyor, bu da beni biraz gülümsetiyor, kendime inat. Viking başımın üstünü öperken sırtımı okşuyor, tekrar tekrar. "Sakin bir daha bizi böyle korkutma," diye gürlüyor. Ve Hawk, ses çıkarmadan bana sarılıyor, ama kelimelere gerek yok. Sadece sıcaklık ve rahatlık.

Uyuyakalmışım. Hawk beni dürterek uyandırdı ve şaşkınlıkla etrafıma bakındım. Doktorla birlikte bir adam da bize katıldı. Yeşil önlük giyiyordu. "Neler oluyor?"

"Baban iyileşecek," diyor adam. Sesi alçak ve yatıştırıcı. "Kurşunu çıkardım, onu sardım ve şu anda uyuyor. Dinleniyor. Şanslıydı. Atardamar yok, kritik organ yok. En kritik sorun kan kaybıydı. Ona birkaç hafta, belki de birkaç ay verin, sonra normale dönecektir." Sonra diğer hastalarla ilgilenmek için izin istedi.

Tanrı'ya şükür.

Gözyaşlarına boğulup Hawk'ın gömleğine hıçkırarak ağlayana kadar ne kadar gergin olduğumu fark etmemiştim. Babamı kaybedebilirdim. Izzy'yi kaybedebilirdim. Çocukları. Her şeyi.

Hawk saçlarımı okşarken sessizce, "Seninle bir daha asla uğraşmayacak," diyor. "Bundan emin olabilirsiniz."

Ona başımı sallıyorum ama hıçkırıklarım durmak bilmiyor.

Doktor bana doğru başını salladı. "Onu eve getirin. Ona iyi bakın. Dinlendiğinden emin olun. Çok şey yaşadı."

"Ama baba-" Ben başlıyorum.

"O uyuyor. Bu haldeyken ona bir faydan dokunmaz. Dinlen. Yemek ye. Uyu. Sikiş. Bağlantını koparmak için ne yapman gerekiyorsa yap. Sabah burada olacak."

"Ama-"

"Eve gidiyoruz," diyor Bear ve beni Hawk'ın kucağından alıyor. Beni hastaneden dışarı taşıırken sıkıca tutuyor, diğerlerinin yanında. İtiraz edecek gücüm yok. Belki de Doktor haklıdır.

Quickshot minibüsle birlikte bekliyor. Bu sefer düzgün bir koltuğum var ama Viking ve Snark'ın arasına sıkıştığım için yerim dar geliyor. Aldırmıyorum, çünkü bu aynı anda ikisine de baskı yaptığım anlamına geliyor.

Kulüp yerleşkesine girdiğimizde tekrar uykuya dalmıştım ve içeri taşımalarını, soymalarını ve kanı temizlemeye yardım ettikten sonra Bear'ın odasında yatırmalarını sadece belli belirsiz hatırlıyorum.

"Bekle." Gözlerim tekrar açıldı. "Izzy."

"Onu ben alırım." Viking, beni görene kadar şaşkınlıkla göz kırpan uykulu bir bohçayla bir anlığına geri döndü. Sonra gözleri parlıyor ve Viking'in ellerinde küvetin üzerinde tutulan bir köpek gibi kürek çekerek yaklaşmaya çalışıyor. Heyecanla gevezelik ediyor, kollarıma sokulana kadar bana gününü anlatıyor. Sonra doğruca memeye gidiyor.

Doğru. Sanırım bunu beklemeliydim.

Ona sınımsız sarılıyorum, her minik anın tadını çıkarıyorum çünkü onlara sahip olmamaya ne kadar yaklaştığımın aşırı farkındayım. Izzy'nin tekrar zonklaması çok uzun sürmüyor ve Bear ben yorgunluktan bayılmadan önce küçük bebeği beşiğine geri koyuyor. "Emily bu gece Viking'in yatağında uyuyor, sen yokken onun iyi olduğundan emin olmak için. Sen rahatına bak, sabah hep birlikte arayı kapatırız."

Minnetle başımı sallıyorum, gözlerim çoktan kapanmış oluyor. Hepsi benimle birlikte yatağa giriyor ve bu karmaşa başladığından beri ilk kez kendimi güvende hissederek uyuyorum.

ALESSA

, ZİHNİMİN NE OLDUĞUNU ANLAMASI BİRAZ ZAMAN ALIYOR.

Etrafımdaki bedenlerin şekli. Boynumun altında yastık görevi gören büyük bir kol var. Bir diğeri belime sarılmış, beni kendine yakın tutuyor. Bacağımda bir el var, belli ki uyanık, çünkü usulca tenimi okşuyor ve bir diğeri de kalçama dokunuyor. Adamlara kıyasla ne kadar küçük olsam da, her biri bana dokunacak şekilde kendilerini konumlandırmanın bir yolunu bulmuşlar.

Çok tatlı.

Birazcık yer değiştiriyorum ama sanki adamlar sensör almış gibi. Adamlar hemen kıpırdanmaya başlıyor, hepsi otururken uykuda dağılmış saçlarıyla bana bakan huysuz yüzler. Kimsede dikiş yok. Böyle iyi görünüyorlar.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu Snark. Kaval kemiğimle oynayan oydu. Elini hâlâ bacağımda aşağı yukarı gezdiriyor, gerçi uyluğuma doğru ilerledi. Hâlâ uyanıyorum, yani henüz tam olarak o noktada değilim, ne demek istediğimi anlıyorsanız, ama beni doğru yönde ilerletmediğini de iddia etmeyeceğim.

"Ne kadar tahmin bile edemezsin," diye ekliyor Bear. Kocaman eliyle kalçamı okşuyor.

Bunu düşünüyorum. Gerçekten nasıl hissediyorum? Benden sonra Dario'dan geriye kalanların anısı... hayır, o anıyı olabildiğince uzağa itiyorum. Depo düdü ve bir daha asla olmayacak. Benim için değil. Islandım.

ve küçük bir gülümsemeye zorluyorum. "Ben iyiyim," demeye çalışıyorum, elimden geldiğince kaygısız bir şekilde.

Viking çenemi yakalıyor ve yüzümü ona çeviriyor. Yüz ifadesi birden fırtınalı bir hal aldı. "Eğer bu iş yürüyecekse, yalan söylemene izin veremeyiz."

"Ne? Ben-"

"Seni kaçırdıktan, bebeğini tehdit ettikten ve babanı vurduktan sonra hayatının çoğunu tanıdığın birinin beynini havaya uçurdun. İyi falan değilsin. Bize palavra atma."

Bear başını sallar. "Nasıl hissettiğini soruyoruz çünkü senin için buradayız. Eğer bize gerçekte nasıl söylemezsen bunu yapamayız. Bize karşı dürüst olmalısın." Sesindeki acı dehşet verici.

"Oh. Ama ben-"

Hawk kolunu boynumun altına soktu. Biraz daha sert sıkıyor. "Sakın deneme. Dario'nun mesajlarını hatırla. Bize onlardan bahsetseydin her şey çok farklı olabilirdi. Bir daha asla böyle bir şey saklamayacaksın, anladın mı?"

"Anladım." Ses tonum çok daha yumuşaklaştı. "Özür dilerim. Evet, belki iyi değilim ama kendimi çok daha iyi hissediyorum. Izzy güvende. Siz de güvendesiniz." Uzanıp Bear'ın bandajına hafifçe dokunuyorum. "Babam iyileşecek. O kadar da kötü değil. Ve Dario beni bir daha asla tehdit edemeyecek." Hatırladıklarım aklıma geldikçe ürperiyorum ama Bear ses çıkarmaz çıkarmaz beni kendine çekiyor. O kadar sıcak ki. "Ve şimdi dördünüze de sahibim."

Ayı kıkırdar. "Sonunda. Bir süre için oldukça dokunaklı görünüyordu."

Hawk onu görmezden gelir. "Haklısın. Hepimize sahipsin ve Dario gitti. Sana bir daha asla dokunamayacak. Kimse dokunmayacak. Sen istemedikçe dokunamayacaklar ve yine de bizim onayımızı almaları gerekecek."

Diğerleri başlarını sallayıp homurdanarak onaylıyorlar.

"Siz bana karşı çok iyisiniz," diye iç geçiriyorum ve Bear'ın kollarına sarılıyorum. Sanki etrafımı saran canlı, tüylü bir battaniyem varmış gibi.

Snark güler. "Bebeğimizin annesi için hiçbir şey çok iyi değildir."

"Senin için sadece bu muyum? Bebeğinin annesi mi?" Bunu komik bir şekilde sormak istiyorum ama hiçbiri bu şekilde algılamıyor.

Hawk beni Bear'ın kollarından çekip çıkarıyor, böylece beni üstüne çekebiliyor. "Bu tür şeyleri pek sık söylemem, o yüzden çeneni kapatsan iyi edersin." Kaşlarını çatıyor, gözünün üstündeki yara izi bükülüyor. Yüz ifadesi son derece ciddi.

Sinirle dudaklarımı ıslattım. "Tamam mı?"

"Seni çok seviyorum. Çok endişelendim ve eğer bir daha bize böyle bir oyun oynamaya kalkarsan, seni ölmüş olmayı dileyecek hale getiririm. Birinin öldürülmeye bu kadar ihtiyacı varsa, bizi gönderin. Biz ne yaptığımızı biliyoruz."

Ona göz kırpıyorum. Çok fazla seviştik. "Bu birinin bana söylediği en tatlı ya da en korkunç şey mi bilmiyorum."

Viking güler. "İyi dedin." Hawk'ı mı yoksa beni mi kastettiğinden emin değilim ama belki de fark etmez.

Bir parmağımla tenine daireler çizerken Hawk'ın göğsüne yığılıyorum. "Teşekkür ederim. Benim hayatımı kurtardınız, siz de babamın hayatını kurtardınız. Dördünüz olmasaydınız Dario'yla kapana kısılmış olurum, belki de sonsuza dek."

Bear az önce hırladı mı?

Ama Snark eğilip parmaklarını sırtımda aşağı yukarı gezdiriyor. Kollarımda tüylerim diken diken olurken kıpırdanıyorum. "Dürüst olmak gerekirse, dördümüz olmasaydık zaten bu karmaşanın içinde olmazdın."

"Dario hala orada olacaktı ve siz olmasaydınız beni ondan kim koruyacaktı?"

Bu sefer Bear kesinlikle hırılıyor. Beni Hawk'tan o kadar hızlı çekiyor ki şaşkınlıktan ciyaklıyorum, sonra beni öyle sıcak ve eksiksiz bir kucaklamayla sarıyor ki onun içinde eriyip gidiyorum. "Sen bizimsin. Bunu asla unutma."

Başımı salladım. "Ben seninim. Her zaman. Özür dilerim. Gerçekten aptalca bir şey yaptım ve hepimizi riske attım. Çok ama çok üzgünüm."

Snark sırıtıyor. "Güzel. Gerçi senin tek başına kanunsuz olman da biraz seksi."

"Tanrım, Snark, ona daha fazla fikir verme." Viking onun koluna vurur.

"Hayır!" Elimden geldiğince kararlı bir şekilde ilan ediyorum. "Hayır, hayır, hayır. Bunu bir daha asla yapmayacağım. Sinirlerim bunu kaldıramaz. Ya da kalbim."

"Peki bir anlaşma yapmaya ne dersiniz?" diyor Viking sert sesiyle. "Mafya babalarını avlamaya çıkmayacaksın ve bunun yerine sana ve Izzy'ye göz kulak olmamıza izin vereceksin. Dario'nun istediği gibi hayatınızı hapishaneye çevirmeyeceğiz ama orada olacağız ve güvende olduğunuzdan emin olacağız. Ve eğer bir şeye ihtiyacın olursa - herhangi bir şeye- bizi ara, biz de bunu gerçekleştirelim."

"Evet," diyorum, bir yandan da aptal gibi gülümsüyorum. "Evet, bu hoşuma gider."

"Güzel!" Bunu kıcıma attığı ve odada yankılanan bir şaplakla nokt alıyor. Bu bana, az çok stratejik olarak yerleştirilmiş battaniyelerin ötesinde, temelde hepimizin çıplak olduğunu hatırlatıyor. Konuşma ciddileştiğinde ve birbirinize karşı rahat olduğunuzda neleri unuttuğunuz şaşırtıcı.

"Hey! Dikkat ."

"Oh, inan bana, ."

"Ne yani, benimle bir süre tatlı tatlı konuşabileceğinizi ve sonra sizin için yuvarlanıp bacaklarımı açacağımı mı sanıyorsunuz?" Dürüst olmak gerekirse, haksız değiller ama biraz zoru oynamamdan hoşlanıyor gibiler. Ve harcadıkları onca çabadan sonra biraz daha fazla ilgiyi hak ediyorlar, değil mi?

"Bence," diyor Snark, beni yatağın ortasına diz için çekerken, "o kadar da tatlı konuşmaya gerek yok." Sonra dilini bana doğru salladı. "Dedikleri gibi, tek bir dil bin kelimeye bedeldir, bunlar 'oooh' ve 'aaah' gibi kelimeler olsa bile."

"Sen büyük, korkutucu bir motorcu değilsin. Sen bir aptalsın." Koluna bir şaplak attım.

"Öyle mi?" Parmaklarını saçlarımin arasına sokup iyice kavırıyor, sonra aşağı doğru çekiyor, böylece ona bakmak zorunda kalıyorum. Sert değil, henüz değil, ama kafa derimdeki karıncalanma başka yerlerimin de karıncalanmasına neden oluyor. Birden fazla şekilde uyanıyorum. Her zamanki sırtışı bir anda alaycılıktan cinselliğe dönüştü. "Bana böyle şeyler söylersen belanı ararsın. O kığın şaplak için yaratılmış."

Ona kıcımlı oynatıyorum, meydan okur gibi. "Ya hoşuma ?"

"O zaman seni bir daha asla tokatlamam. Ya da şaplak işini Hawk'a bırakırım."

Hawk'a bakıyorum, yüzünde taştan bir maske var. Herhangi bir şeye dair tek ipucu, sanki bana meydan okuyormuş gibi hafifçe kalkık bir kaş. "Ve ben... bundan hoşlanmaz mıyım?"

Viking arkama geçti, böylece uzanıp göğüslerimi avuçlayabilecekti. Sert siki sırtıma bastırıyor. "Sadece bu sefer izleyebileceksek."

Bir eliyle kocaman sikini okşamaya başlayan Bear, Hawk'a bakıyor. "Ciddi misin? Neden kimse bana söylemedi?"

"Meşgulüm," diyor Hawk homurdanarak. Her zamanki gibi kısa ve öz.

"O halde," diyor Snark gülerek bana, "hadi seni hazırlayalım." Yatağa doğru kayıyor, sonra yüzünü sıvazlıyor ve dilini oynatıyor. "Otur bakalım."

İkna oldum. Bacağımı sallıyorum ve üzerine çıkıyorum. Daha tam yerleşmemiştim ki uzun dilinin ucu hassas tenimin üzerinde kaymaya başladı. Şaşkın bir nefes alıyorum. "Tanrım, bu dile bayılıyorum."

"Onu şımartıyor amına koyayım," diyor Viking, parmaklarımı ona dolamak için elimi çekerken. Snark beni kıvrandırırken ben onu okşadıkça avucumun içinde nabızı atıyor.

"Hiç dil halkası takmayı düşündün mü?" Masumca sordum.

Snark güler. "Ona fikir verdiğin için teŖekkrler Hawk."

Bear saçımı tutuyor. "Hawk dn seni kurtarmak için kendini tehlikeye attı ve bence minnettarlığını göstermelisin," diye hırlıyor. Öfkeli değil, Ŗakacı bir hırıltı bu, ama bu tutuŖunu daha da zayıflatmıyor. Beni öne doğru çekip Hawk'a doğru eğiyor. Hâlâ ince bir battaniyeyle örtülü ama ben battaniyenin altında bekleyen etkileyici çıkıntıya doğru ynlendiriliyorum.

Beklentiyle dudaklarımı ıslattım. "Bir dl hak ediyor, değil mi?"

Hawk'ın dudakları küçük bir sırtıŖa dnŖiyor ve battaniyeyi kenara çekiyor. Benim için o kadar sert ki.

"Biliyor musun, hiç sormadım. Acımadı mı?" Aletinin ucundan çıkan elik zile bakıyorum.

"AteŖ gibi," diyor Hawk, bu dŖnceden rahatsız olmamıŖ gibi.

"Daha az konuŖma, daha çok emme." Bear beni son birkaç santim aŖađı itiyor.

Doğru. Snark zaten bunu yaparken nasıl konsantre olacağımdan bile emin değilim.

Yine de onu içeri almak için açıyorum. Onu keŖfediyorum, tuzlu tenini ve dilimi kaplayan heyecanını tadıyorum. Sonra elik, pürüzsüz tene geri dönmeden önce dilimin üzerinde kayıyor. Daha hassas olabileceğini dŖnerek piercing ile etin birleŖtiđi noktaları kızdırmaya alıŖıyorum. Aniden tıslıyor ve siki sarsılıyor.

Sanırım yle.

Bear beni daha da itiyor, Hawk boğazımın arkasına çarpana kadar baŖımın arkasına bastırıyor. Sıkıntıdan seğiriyorum, burun deliklerim hava almak için açılıyor.

"Kahretsin, ağzı çok sıcak," diye tıslıyor Hawk.

"yle amına koyayım," diye onaylıyor Bear, sonra da ağzımdaki tek Ŗey kafası olana kadar beni yukarı çekiyor. Derin bir nefes alma fırsatını değerlendirdim.

Beni tekrar aşığı itmeden önce nefes alıyorum.

Doğru erkek olduğı sürece kontrolün bir erkeğın elinde olması umurunda değıl. Ya da erkekler.

Snark dilini içime doğru kaydırıyor, sonra parmağıyla klitorisimin üzerinde bir tür sihirli hareket yapıyor ve nefesimin kesilmesine neden oluyor. Bunu nasıl yaptığını bile söyleyemiyorum, sadece harika hissettirdiğini biliyorum. Aynı anda hem yanıyor hem de sıvıya dönüşüyorum. Kalçalarımı kavrayıp beni kendine çekerken tüylerim diken diken oluyor. Sanki onun üzerinde eriyecekmişim gibi. Tanrı biliyor ya, yeterince ıslağım.

Viking meme uçlarımı parmaklarının arasına sıkıştırıyor, kaba elleri göğüslerime sertçe dokunuyor. Çimdikliyor ve sanki yıldırım çarpmış gibi parlıyorlar. Hawk'ın etrafında nefes nefese kalıyorum ve hava akımı bir şeyleri kızdırıyor olmalı, çünkü sessizce inliyor. Hepimiz birbirimize bağılıyız.

Yerimde duramıyorum. Nefes alışım hızlandıkça ve yaklaşan bir patlamanın sinyalini veren o karıncalı sıcaklık içimi doldurdukça, bedenim tamamen kontrolümden çıkıyor. Snark tutuşunu sıkılaştırıyor, böylece ondan kaçamıyorum. Güçlü parmakları kalçalarımaya öyle sert giriyor ki canım yanıyor, ama klitorisimin üzerindeki dili saf bir zevk.

Her şey gerilirken boğazımın derinliklerinde inliyorum. İki elimi yatağı dayayarak kendimi itiyorum ve amımı Snark'ın aşırı uyarıcı dilinden uzaklaştırmaya çalışıyorum ama o beni bırakmıyor. Hawk sonunda kendini ağızımdan çekiyor ve bir çığlık olarak serbest bırakmadan önce şehvetli bir nefes çekiyorum.

Patlıyorum ve her yerimde eller var. Göğüslerim, kalçalarım, yanlarım, boğazımın etrafı ve öpücükler, bacaklarımın arası, başımın üstü, kürek kemiklerimin arası. Bir erkek denizinde yuvarlanıyorum, ilgi ve seksi, terli bir ten. Tekrar çığlık atıyorum, sonra yere yığılıyorum. Beni birlikte yakalıyorlar.

Kendime geldiğimde "Aman Tanrım," diye fısıldadım. "Beni öldüreceksiniz."

"Ama ne biçim bir ölüm, değıl mi?" diyor Viking. Gülüyor ve beni Hawk'ın vücuduna doğru itiyor, ta ki ben onun üzerine çıkana kadar. Muhteşem, delikli siki dışarı çıkıyor, neredeyse benimmiş gibi.

Parmaklarımı etrafına doladım ve birkaç kez okşadım. "Sik sahibi olmak böyle bir şey mi?"

Hawk'ın dudakları bile biraz titriyor. "Biri bana bir eldiven getirsin," diye mırıldanıyor. Snark komodinin çekmecesini açarak kare şeklinde bir plastik ambalaj parçası çıkarır.

"Bekle," dedim. Tanrım, bu çok aptalca. Çılgınca. Daha önce olanlardan daha kötü değil. Ama Hawk'la geçirdiğim zaman ve o zamanki düşüncelerim hâlâ zihnimde taze. Ve belli ki son zamanlarda oldukça meşgul olsam da, bunu düşünüyordum. Gittikçe daha fazla.

"İyi misin?" Bear endişeyle kaşlarını çatıyor. "Bu kadar erken mi?"

"Hayır. Tanrım hayır. Sadece düşünüyordum da... eğer..." Sözümü kesiyorum ve tüm cesaretimi topluyorum. "Eğer giymek istemiyorsan, ben... benim için sorun değil."

Oda tamamen sessizliğe gömülür. Bu onlar için çok mu fazlaydı? Çok mu erken?

"Dinle, bu beni çok korkutuyor ama Izzy için hazır değildim ve o hayatımdaki en muhteşem şey. Zaten sonsuza dek birbirimize bağlıyız. Sen, ben, Izzy. Birçok yönden çuvalladım ama bak ne kadar harika bir kız oldu. Ben böyle olduysa, doğru şekilde yaparsak ne kadar iyi olur? Yani, siz istemediğiniz sürece." Birdenbire çok güvensiz oldum.

Kesin olan bir şey var, bir kısmı bunu istiyor. Hayatımda gördüğüm en sert dört yarağa bakıyorum.

Hawk onunkini esneterek bana doğru itiyor. "İstemiyormuşum gibi mi görünüyor?"

"Emin misin?" diye soruyor Bear. Endişeli görünüyor olabilir ama devasa aleti de doğrudan tavanı gösteriyor, bu yüzden karışık mesajlar alıyorum.

"Büyürken hep kardeşlerim olsun istedim ve sen ne zaman kardeşlerinden bahsetsen nasıl göründüğünü görüyorum. Ayrıca, motorcularla dolu bir kulüpte, Izzy'nin alabileceği her türlü desteğe ihtiyacı olacağını düşünüyorum. Burası tam olarak birinci sınıf bir kreş değil." Gülüp çalışıyorum. Bunlar aptalca nedenler ama

Gerçek şu ki ben bunu istiyorum ve eminim ki onlar da bunu istiyor.
"Ama eğer siz istemiyorsanız, o zaman-"

Hawk belimi kavıyor ve sanki bugün tüm ağırlığımı yanıma almayı unutmuşum gibi beni kaldırıyor. Şaşkın bir gıcırtı çıkarıyorum ama bu, onun sert, çıplak ucunu üzerimde hissettiğim anda kısa kesiliyor. Sonra beni aşağı indiriyor.

İçimi doldururken göğsüne yaslanıyorum, ten tene ve biraz da pürüzsüz metal bana daha önce hiç hissetmediğim şekillerde dokunuyor. İyi yollarla. "Tanrım," diye soluyorum kığım onun kalçalarına yaslanırken.

"Siktir, bu çok iyi," diye tıslıyor. "Bütün o yarağa hazır bebeğim? Çünkü işimiz bittiğinde, içinde o kadar çok döl olacak ki, tadını alacaksın."

Kalçalarımı kaldırıyorum, sadece ucu içime girene kadar dizlerimin üzerinde yükseliyorum, sonra ona bakıyorum. Siyah gözleri şehvetle açılmıştı. "Sabırsızlanıyorum."

Kendimi bıraktığımda inliyor, sonra kalçalarımı yeniden kavıyor ve hızımızın kontrolünü ele geçiriyor. Beni kaldırıyor ve çekiyor, her vuruş beni tamamen dolduruyor. Deliciliği içimde olduğunu bilmediğim yerlere sürtünüyor ve kalınlığı beni tam olarak geriyor. Tüm erkeklerin siklerini seviyorum ama tam burada, şu anda Hawk beni tam olarak dolduruyor.

"Siktir," diye tıslıyor, çenesi geriliyor. Kalbi ellerimin altında çarpıyor ve gittikçe daha hızlı nefes alıyor. Beni yavaşlatmaya, daha uzun süre dayanmamı sağlamaya çalışıyor ama ben tüm gücümü geri itmek için harcıyorum. "Oh lanet olsun!" Tamamen oturduğumda, uzunluğu dibime kadar değiyor, beni yerinde tutuyor ve şişiyor. Tekrar tekrar nabız atarken içime sıvı sıcaklığı yayılıyor. Bunun benim hayalim olduğunu biliyorum, ama sanırım içimi doldururken her bir fişkırmaı hissedebiliyorum.

Bu ima tüylerimi ürpertiyor, beni daha da azdırıyor. Moment Hawk belimi bırakıyor, üzerinden yuvarlanıyorum, kayarken inliyorum. Sırt üstü düştüm.

Bacaklarımı açabildiğim kadar hızlı bir şekilde Viking üzerimde. "Siktir," diye inliyor sırlıklam olmuş amıma girerken. Kayganlığım ve Hawk'ın içime koyduğu cömert yük arasında, kalçadan kalçaya bağlanana kadar içeri doğru kayıyor.

Sonra sert ve hızlı bir şekilde sevişiyoruz. Ayak bileklerimi omuzlarına doğru kaldırıyor, beni geriye doğru yuvarlıyor ve ona tam erişim sağlıyor. İçime her girdiğinde inliyorum, bir kolumla göğüslerimi çok şiddetli hareket etmelerini önlemek için topluyorum ve diğeriyle çarşafları tutuyorum. Gerçek Viking tarzında tecavüze uğruyorum.

Bu açıdan, siki beni çok güzel okşuyor. Sert, kalın ve beni tamamen dolduracak kadar uzun. En sevdiğim türden karıncalanmalar yeniden başlıyor, bacaklarımın arasından başlayıp tüm sıcaklığını içime yayıyor. Sırtımı ona yaslarken gözlerim dönüyor. "Siktir," diye tıslıyorum ama kulaklarım gürleyen bir vızıltıyla dolduğu için sesim uzaklara gidiyor.

"Aynen öyle," diye inliyor. "Ben seni becerirken sen de benim için gel." Kulağıma tıslayabilmek için eğiliyor, "İçinde bir bebek yaparken gel."

Gerginleşiyorum, tüm vücudum onun her damlasını sıkmak için kenetleniyor. Görüşüm yüzüyor, bir kıvılcım ve beyaz ışık denizi. Neden bu adamlarla bu kadar iyi? Beni her boşalttıklarında, bu şimdiye kadarkilerin en iyisi oluyor. Ve neden bu kelimeler beni uçuruma sürüklüyor?

Aşk bir şey mi?

Viking kendini dışarı çektiğinde hala kendimi toparlıyorum, kalbim yavaşlıyor, nefesim düzene giriyor. Kalçalarımın içi kayganlaştı. Berbat haldeyim ama bu, Viking'in az önce bacaklarımın arasında bıraktığı boşluğa yerleşen Snark'ı rahatsız etmiyor gibi görünüyor. Sırıttıyor. "İyi misin? Çok fazla değil mi?"

Onu kendime çekmek için kollarımı boynuna doluyorum. Ayak parmaklarımın kıvrıldığı bir öpücük için benimle buluşuyor. Sertliği bana çarpıyor, ben de onu hizalamak için aramıza uzanıyorum. "Eğer beni hamile bırakacaksak," diye tıslıyorum ağzına, "o zaman hepiniz olmalısınız. Ve hayır, henüz bitirmeye yakın bile değilim."

Kayganlığımın içine kolaylıkla kayıyor. Birkaç vuruş yapıyor, sonra kalçamı okşuyor. "Arkanı dön. Dört ayak üzerine kalk. Seni arkadan becereceğim."

Bir şekilde pozisyon değiştiriyoruz ve sonra tekrar başlıyor, güçlü elleri kalçalarımın, her vuruşta beni kendine doğru çekiyor. Çarşafları kavriyorum, ellerim zengin karyolayı toparlıyor-

sıkı yumruklarımda. Her yeni açının, her yeni aletin beni memnun etmenin yeni bir yolu var. Umarım hiç düşmeyeceğim bir cennetteyim.

Kalçaları kıcıma öyle bir çarpıyor ki odada yankılanıyor ve sert nefesleri itişleriyle aynı anda geliyor. Bu benim için savunmasız bir pozisyon, Izzy sonrası vücudumla ilgili sahip olduğum her güvensizliği vurgulayan bir pozisyon, ama sikişiyle aynı zamanda, "Çok... lanet... güzel... çok... lanet... seksi" gibi şeyler fısıldıyor ve sanki bunu yaptığının farkında bile değil.

Bear önüme yerleşiyor ve kocaman sikini ağzıma dayayabilmek için bir sürü yastığı yere atarak yatak başlığına yaslıyor. "Hadi, Alessa. Bana ikimizle de başa çıkabileceğini göster." Elini saçlarımda ama çekmiyor. En azından şimdilik.

Öne doğru eğilip onu içime alıyorum, dilimi sığdırabildiğim kadar başının etrafında döndürüyorum. İnliyor ve saçlarımı tutuşu biraz daha ısrarcı bir hal alıyor. "Evet, aferin kızıma."

Beni aralarında sallıyorlar. Tek görebildiğim Bear'ın karın kasları, bu yüzden kimin göğüslerimi tuttuğunu ve meme uçlarımı çektiğini bilmiyorum, ama bu onların çok şiddetli bir şekilde sallanmasını engelliyor ve bunu neredeyse ustaca alay etmek kadar takdir ediyorum.

Sonra Snark inliyor ve kendini derinlere gömüyor. "Çok iyi," diye inliyor ve sonra sertleşip şişiyor. Bu sabah üçüncü kez içim krema gibi oluyor ve daha öğlen bile olmadı.

Snark memnun bir iç çekişle çekildiğinde, Bear beni çekip çıkarıyor ve ona bakmamı sağlıyor. Sırtışı şakacıydı ama derin ela gözleri arzuyla yanıyordu. "Bir tane daha kaldırıabilir misin?"

Cevap bile vermedim. Sadece kucağına oturana kadar ona tırmanıyorum ve uzunluğunun ucu tam girişime yerleşiyor. Kendimi aşağıya doğru bastırırken hâlâ ona bakıyorum, gittikçe daha fazla içeri girmeye zorluyorum. Spermlerim ve sularım kalçalarımın altına akıyor ve onun sikini kayganlaştırıyor. Sonunda tamamen oturduğumda, alt dudağımı dişlerimin arasına sıkıştırıp ona gülümsüyorum. "Bu soruna cevap oldu mu?"

"Siktir," diye iç geçiriyor. Kocaman elleri belime dolanıyor, o kadar büyük ki parmak uçları neredeyse birbirine değiyor. Beni kaldırıyor, aşağı itiyor, kaldırıyor, beni çılgına çeviriyor. Destek için omuzlarını kavıyorum, sonra beni tekrar tekrar doldururken yüzümü boynuna gömüyorum. Tanrım, o çok iyi.

Viking yanımda beliriyor, siki okşayan elinde hızla sertleşiyor. Bana uzatıyor ve ben de alıyorum. Hala bizimle kaygan, onu temizlerken dilimi kaplıyor.

Snark göğüslerime geliyor, bir meme ucunu ağzına alıp emebilmek için sıkıyor. Hawk arkama yerleşiyor, elleri kığımın üzerinde geziniyor, sert aleti bazen beni arkadan dürtüyor. Amıma giren tek kişi Bear olsa da, sanki hepsi birlikte beni beceriyor ve beni çıldırtıyorlar.

Kaygan bir parmak beni arkadan yokluyor, içeri itmeden önce onun kadar kaygan olduğumdan emin oluyor. Hawk ya da Snark olmalı ama hangisi olduğunu bile bilmiyorum çünkü yüzüm Viking'in sikiyle dolu. Yine de ne istedikleri konusunda hiç şüphe yok. Tanrım, Bear'ın genişliğinin yanında, hazır parmak büyük geliyor. Başka bir siki kaldırabilir miyim?

Bir parmak iki parmağa yükseltilirken inliyorum. Daha fazla kayganlık uygulandı, kığımın üzerine bolca döküldü. Elimde değil. Geri itiyorum, hem Bear'ı hem de parmakları aynı anda beceriyorum. Tüm adamlarımın ilgi odağıyım. Beni çeteden çalıp kendilerinin yapan canavar motorcular.

Her yönden onların. İki parmak dışarı kaydığında, ne olacağını biliyorum. Viking ağzımdan kayıyor.

Snark yetenekli dilini hâlâ göğüslerimin üzerinde tutarken, sertliğini kışıma bastıran kişi Hawk olmalı. Pürüzsüz metal önden gidiyor, ardından sert et geliyor. Tanrım, onun ve Bear'ın birlikte kalınlığı bunaltıcı. Beni sabit tutuyorlar ve üzerimize daha fazla kayganlaştırıcı dökülüyor. Tırnaklarımı Bear'ın omuzlarına geçirirken "Dikkatli ol," diye tıslıyorum. "Sadece... dikkatli ol."

Bear ona bakmamı sağlamak için saçımı tutuyor. Hawk içeri girerken yüzümü yakından izliyor, beni kontrol ediyor, iyi olduğumdan emin oluyor. Zar zor başımı sallıyorum ama Hawk sonuna kadar girene kadar beni orada tutuyor.

Hayatımda hiç bu kadar dolu hissetmemiştim.

"Sadece... bir dakika kıpırdamadan dur, tamam mı? Sadece bir dakika." Elimi Hawk'ın göğsüne koymak için arkasına uzanıyorum, sanki istemezse bu onu yerinde tutabilirmiş gibi. Yutkunuyorum, sonra tekrar başımı sallıyorum. "Tamam."

Hawk hareket etmeye başladığında Viking, "Şu haline bak," diye tıslar, kısa, nazık hareketlerle başlar. "Bizi her deliğe sokuyorsun. Tam bir kötü kız gibi."

Bear da hareket etmeye başlayınca "Siktir," diye tıslıyorum.

"Çifte sikiş, toplu sikiş, boşalmış..." Yaptığı her pisiği sıralarken aletini ağzıma yaklaştırıyor. Sözleri ne kadar kirli olduğumuzu gösteriyor. Onu içeri aldım ve tısladı, sonra ekledi, "Su geçirmez."

Hawk bileklerimi kavırıyor, kollarımı birleştirene kadar geriye doğru büküyor, aklımda onları yukarı kaldırmasıyla ilgili görüntüler beliriyor. "Bunun göğüslerini dışarı çıkarmasına bayılıyorum," diyor boğuk bir sesle. Kollarım bağlıken ve Bear'ın parmakları hâlâ saçlarıma gömülüken, erkeklerimin arasında çaresizim ve buna bayılıyorum.

Beni daha sert ve daha sert beceriyorlar ve tek yapabildiğim kıcımları onlara geri bastırmak, itişlerini karşılamaya çalışmak. Ama karıncalanmalar yeniden başlıyor ve hareketlerimi kontrol etmem gittikçe zorlaşıyor. Snark aşağı uzanıp parmağını klitorisime götürüyor ve her şeyin bitmek üzere olduğunu biliyorum. Her yerde çok fazla uyarılma, çok fazla dokunma, çok fazla horoz var. Gözlerim geri dönerken Viking'in etrafında inliyorum.

Sıfır noktasındayım, nükleer bir patlamanın merkezinde, milyonlarca derecede yanıyorum. Zar zor nefes alabiliyorum, kendimi zar zor kontrol edebiliyorum ve zar zor düşünebiliyorum. Tüm vücudum kilitlenirken çığlığım boğuklaşıyor ve adamlar içimde o kadar sıkı ki sanki onları koparabilirmişim gibi hissediyorum.

"," diye inliyor Hawk, Bear kükrerken, "İşte geliyor." Viking inleyip kendini kaybederken tuzlu döl dilimi kaplıyor.

Hepimiz birlikte boşalıyoruz, hatta Viking çekilir çekilmez ayağa kalkar ve önüne kalın, kremi bir döl sıçratan Snark bile. Zar zor regis-

Ben hala kendi zevk dalgamı sürerken. Hawk derinlere itiyor, kulağıma tıslıyor ve orada kalıyor. Bir an sonra Bear savaşı kaybediyor ve içimde daha da büyüyor, eğer bu mümkünse.

Sonra hepimiz bitkin, dağınık, iyice zevk almış bir yığın halinde yere yığılıyoruz. "Vay anasını," dedim. Başka kimse bir şey söylemedi.

Eğer bu beni hamile bırakmazsa, sanırım tekrar denemek zorunda kalacağız.

Ama şimdi değil. Şu anda biraz kestirebilirim.

VIKING

"BU NE ZAMANDAN BERİ BİRİSİNİ

Yaşlı kadınları mı?" diye yakınıyor Kartal Göz. Sağlam gözleri sert ve yüz hatları alaycı bir ifadeyle komün odasının etrafına bakıyor. "Onları sahiplenip yatağa götürseniz ve bu işi bitirseniz olmaz mı?"

Kucağında Emily'yle yandan izleyen King sırtarak omuz silkiyor. "Hanımlar küçük bir töreni sever."

Emily de küçük battaniyeye sarılmış bir şekilde kucağına alıyor. Bir gıcırtı çıkarıyor ama şimdilik uslu duruyor. Yanlarında Wild Child ve Hero, sanki dünyadaki tüm deneyimlere sahiplermiş gibi başlarını sallıyorlar. Yine de, kulüpte yaşlı bir kadını birlikte paketleyen tek erkek onlar, belki de öyledir.

"Söylemiyorsun lan," diye homurdanıyor Kartal Göz, ama Miri-am'ın kolunu tutup cesaretle sıvazlamasına bakılırsa, eninde sonunda burada duracaklarına bahse girerim.

Alessa muhteşem, uzun siyah saçlarını ve kahverengi gözlerini ortaya çıkaran süslü mavi bir elbise içinde, tekrar şişen göğüslerinin üzerinde sıkı, şişkin karnının üzerinde daha da sıkı ve sonra bacaklarının etrafında akarken bol. Bazen yırtmaç doğru hizaya geliyor ve bacağına seksi bir bakış atıyoruz, ama bu hamile olduğunu göstermek için yapılmış bir elbise ve bunu harika bir şekilde yapıyor.

Onu hiç bu kadar güzel görmemiştim.

"Ateşli, değil mi?" Snark beni yanımdan dürtüyor. "Ve bizim."

Doğru, bizimkini beceriyor ve lanet olası bebeğimizi taşıyor. "Kahretsin, başka kimsenin onun için gelmeyeceğinden emin olana kadar onu kilitlemek istiyorum. Her zaman bizim olacağından emin olmak için."

"Dario titreşimlerini geri çevir." Snark gülüyor.

"Bunu yapmayacağım, seni göt herif. Sadece dürtünü anladığımı söylüyorum. Onun bir daha incindiğini görmek istemiyorum."

Hawk homurdanarak onaylıyor ve geliyor.

Kahretsin, sanırım şu anda ona en yakın olan o olabilir. Geri kalanımızı ayıracıklarını düşünmüştüm. Birbirinin yanında olamayan iki insanla birlikte ebeveynlik yapmanın bazı lanet kıvılcımlar çıkaracağı kesindi. Ama bu kıvılcımlar bizi daha güçlü bir hale getirdi. Hem biz, aile, hem de biz, Temizlik Ekibi. Her zamankinden daha yakınız.

Bear arkamızdan geliyor, dirseklerini benim ve Hawk'ın omuzlarına dayayarak yanımıza bakıyor. "Motosikletli İsa, ne halt ediyoruz biz?" Endişeli değil. Onu bunun için çok iyi tanıyorum, ama bu oldukça gerçeküstü.

"İstersen geri çekilebilirsin."

"Siktir git. Ömür boyu bu işin içindeyim. Ben lanet olası bir dönek değilim." "Ben de öyle düşünmüştüm."

Alessa'ya bunun için giyinmesine gerek olmadığını söylemiştim ama iyi ki . O lanet bir melek gibi ve biz bir grup canavar olsak da, biz *onun* lanet canavarlarıyız.

Ben, her zaman olduğum gibi buradayım. Kesimim, kotum, deri botlarım. Kahretsin, onları parlattım. Bu kadar pasaklı görünmeme de izin veremezdim.

"Selam çocuklar." Yanımıza geliyor, her birimize bakıyor ve eğer çocuklar da az önce benim baktığım gibi bakıyorlarsa, hepimizin gerekirse onun için ölmeye hazır olmamıza şaşmamalı. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Sen," diyor Hawk.

"Aman Tanrım." Önce aşağıya, sonra omzunun üzerinden bakarak kendini kontrol ediyor. Bugün için gergin. "Bir sorun mu var? Ben-"

Bir adım öne çıkıyorum ve gerginliği onu ele geçirmeden onu kendime çekiyorum. Kollarımın arasında eridi. "Hiçbir sorun yok. Sen mükemmelsin."

"Hazır mısınız, misiniz?" Kartal Göz kükrer. "Evet.

İyiyiz. Gitmeye hazırız."

Dördümüz onun etrafında yarım daire şeklinde dururken, Alessa'yı Kartal Göz'e bakacak şekilde öne yerleştiriyoruz. Kulübün geri kalanı ortak odayı doldurarak bizi izliyor. Bugün sürtük yok, sadece üyeler ve yaşlı kadınlar var. Şef iki eliyle biraları dağıtıyor ve ses sisteminde hâlâ rock n' roll çalışıyor olsa da birbirimizi duyabilmemiz için sesi kısıyor.

Gözlerim kısa bir süreliğine yan tarafta duran ve Izzy'yi tutan Beatrice'e takılıyor. Onu henüz affetmedim ama Alessa bugün burada olmasını istiyor ve ben de buna saygı duymak zorundayım. Dün gece kendi aralarında uzun uzun konuştular ve ikisi de gözleri yaşlı bir şekilde çıktılar ama bir şeyleri hallettiler. Ve şimdi Alessa'nın babası Beatrice'in ailesinin borçlarının ödenmesini sağladığına göre, yaramazlık yapmak için bir nedeni yok. Ve şüphe duymadığım bir şey varsa o da Izzy'yi ve Izzy'nin teyzesi olmayı ne kadar çok sevdiği.

Ben lanet bir Viking'im, değil mi? Kendimi cesurca bilinmeyene atmak benim mirasım. Bu neden farklı olsun ki? Lanet olası Valhalla için.

ALESSA

EVLENMEYİ TAM OLARAK BÖYLE HAYAL ETMEMİŞTİM. İDDIA EDİLDİ

Dört büyük motorcu tarafından yaşlı kadınları olarak, tek gözlü bir kulüp başkanı tarafından resmileştirildi ve bebeğimi tutan Bea tarafından izlendi. Ve bir tane daha yolda. Elimi her geçen dakika daha da büyüyen şişkinliğin üzerine koyuyorum. Geçen sefer gerçekten bu kadar hızlı mı olmuştu?

Babam bile burada olmak için Aile'deki itibarını riske atarak geldi. Ancak ateşkesin yürürlüğe girmesi ve Fabbris'in Aile'deki liderlik pozisyonundan indirilmesiyle birlikte, bu eskisi kadar büyük bir risk değil. Dario ailesinin şerefini lekeledi, Papa'ya isyan etti ve Giordano'ların bir üyesini kaçırırken bir diğerini neredeyse öldürüyordu. Aklını tamamen yitirdiğinde, Fabbris'in herhangi bir bahane bulması zordu. Yok olmadılar ve hâlâ tehlikeliler ama en azından artık iktidara yakın değiller. Ve beni güvende tutacak adamlarım var.

Babam dimdik ayakta ve hiçbir şey size birkaç ay önce ölümün eşiğinde olduğunu söyleyemez. Eğer onu hastaneye bu kadar çabuk getirmeseydik ve Viking onu sarmasaydı, babam kan kaybından ölebilirdi. Yirmili yaşlarıma gelmeden önce anne ve babamı kaybetmememi sağladıkları için onlara her zaman minnettar olacağım. Babama gülümsüyorum, o da biraz isteksizce gülümsüyor. Adamlarımı damat ya da her ne demekse, hiçbir zaman onaylayacağını sanmıyorum ama onlara saygı duyuyor. Beni mutlu ve güvende tutacakları konusunda onlara güveniyorum.

Sonra Bea'nın kollarındaki Izzy'ye bakıyor ve buz gibi ifadesi eriyip gerçekten gülümsüyor. Benim gibi görüldüğünü söyledi. Belki benim motorcularımı hiç sevmeyecek ama Izzy küçük parmağına dolanmış bir kurban daha sayabilir. Yine de şu anda huzursuz, en azından Emily gelip ona en sevdiği peluş ayıyı verene kadar. Buraya taşındıktan sonra Bea arkasına bir Screaming Eagles yaması dikti.

"Alessa Giordano," diyor Kartal Göz, çakıl taşlarını andıran sesiyle ve dikkatimi tekrar o ana çekiyor. "Bir şekilde bu piçlerin dördünü de üzerinde yürüdüğün toprağa tapmaya, çocuklarının babalığını paylaşmaya ve seni kendi lanet ailenden kurtarmak için tüm kulübü çılgın bir kurtarma operasyonuna sürüklemeye istekli olmaya ikna ettin. Seni yaşlı kadınları olarak istediklerini ilan ettiler ve ben de sana onları geri çevirmen için tek bir şans veriyorum, çünkü bunu yapmazsan onlardan asla kurtulamayacaksın. İstesen de istemesen de."

Motorcu yeminleri normal gibi değildir. "Onları istiyorum. Dördünü de."

"Pekâlâ. Bu senin cenazen," diyor Kartal Göz, ama bunu söylerken sırtıyor. "Ve siz pislikler. Alessa seni parmağında oynatıyor, tıpkı Isabella'nın yaptığı gibi ve eminim ondan sonra ortaya çıkacak şey de öyle olacak. Sormamın gerçekten bir anlamı yok, ama onu ve çocuklarınızı güvende ve yaşlı kadınınızın hak ettiği ve beklediği erkekler olacağınıza yemin ediyor musunuz, yoksa kesiklerinizden vazgeçip buradan defolup gidecek misiniz?"

Odada gülüşmeler oluyor ve babam gözlerini deviriyor, sanki bu sadece maruz kaldığı aptalca bir sirkmiş gibi, ama değil. Benim için değil. Bir adım geri atıp kendimi Ayı'ya doğru bastırıyorum, o da beni yakın tutmak için kollarını boynumun iki yanına koyuyor. Viking, Hawk ve Snark da bana dokunmanın bir yolunu buluyor.

"Aynen öyle," diyor Viking. "Tabii ki var."

Bear homurdanarak onaylıyor, Snark bir kez daha "Evet amına koyayım" diyor ve Hawk sadece başını sallıyor.

"O zaman iddianı ortaya koydun, Screaming Eagles MC tarafından tanındın ve senin olanla dalga geçmeye çalışan herhangi bir üye

başına ne gelecekse hak ediyor. Şimdi gidin onu aptalca becerin ya da her ne yapıyorsanız bana güzellik uykumu zehir ediyorsunuz."

Ayı aşağıya inip beni kucağına alıyor ve motorcuların bulunduğu yere doğru götürmeye başlıyor.

"Bekle, bir parti var. Şef ızgaraları . Bira?" Ben denerim.

Cevap bile vermiyor, bizi ortak salondan koridora götürüyor.

"Ayı!"

"Bizim kendi kutlama planımız var," diye gürliyor. Diğerleri de aynı fikirde olduklarını belirtiyor ve sonra kapıyı tekmeleyerek açıp içeri giriyoruz ve arkamızdan biri kapıyı tekrar tekmeleyerek kapatıyor. Bear beni devasa yatağına fırlattı.

Sanırım daha geleneksel bir resepsiyon fikrim suya düştü. Yine de bu konuda hiçbir şey geleneksel olmadı. "Pekala, çocuklar.

Beni kutlayın."

Kıyafetlerini çıkarmaya başladılar bile.

Yarına kadar oraya geri dönemeyeceğim, değil mi? Sanırım bununla yaşayabilirim.

HAWK

"HEY," DIYOR ALESSA BENİ GARAJDA BULMAK İÇİN DIŞARI ÇIKTIĞINDA. Bir iki gündür motorda bir tıkırtı var ve buna neyin sebep olduğunu bulmaya çalışıyorum. Snark'tan bakmasını istemeye çok yaklaştım ama yardım istemekten nefret ediyorum. Özellikle de bu sorunu kendi başıma çözebileceğimi hissettiğimde. Bu yüzden çok sinirli olsam da, onun burada olup dikkatimi biraz dağıtmasına sevindim.

Aletleri alet kutusuna atıp ayağa kalkıyorum. "Hey."

"İyi misin? Sinirli görünüyorsun."

Homurdanıyorum. "Sanırım normal ruh halimden anlayabilecek tek kişi sensin."

Gülümseyerek ellerini karnında gezdiriyor. Kahretsin, bebeğim onun içinde büyüyor ve hiç vakit kaybetmiyor. "Seni benim gördüğüm gibi görmüyorlar. Ayrıca, normal ruh halin sinirli." Kulüp binasının metal merdivenlerinden iniyor. Geç oldu ve sadece biz varız.

Homurdanıyorum, tam olarak aynı fikirde değilim ama

haksız da sayılmaz. "Her neyse, sana bir şey göstermek istiyorum."

"Öyle mi?" Kahretsin, iyi görünüyor. Yaşlı kadınıımız. King, Hero ve Wild Child'ın Emily'yle birlikte oldukları için deli olduklarını sanıyordum ama işte buradayız, aynı şeyi yapıyoruz. Sadece üç yerine dördümüz varız.

"Buraya gel." Merdivenlere oturdu ve bana el salladı. "Bunu seveceksin." Neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ama heyecanlı gülümsemesi benim için yeterli. Eğer bu onu mutlu edecekse, yapacağım.

Ellerimi bez parçasına siliyorum ve bisikletimin selesine atıyorum. "Pekâlâ." Belki de biraz teke tek ilgi istiyordur? Bazen böyle yapar. Her zaman tren işletemeyiz.

"Gel!" Elini şişkinliğinin üzerine koyuyor ve birden yüz ifadesi aydınlanıyor. "Çabuk ol."

"Bir sorun mu var?" Yanına koşuyorum ama elimi tutup daha da yaklaştırıyor ve tam karnının üzerine koyuyor.

"Hisset," diyor sırtarak.

"Ben neyim-" Bir şey avucuma doğru itiyor, tam karnına . "Kahretsin, bu-" Elim yine çarptı. "Tekmeliyor."

Her zaman az konuşan bir adam olmuşumdur, ancak kelimenin tam anlamıyla nutkumun tutulduğu pek görülmemiştir. Söyleyecek bir şeyim olmadığından değil, sadece söylememeyi seçiyorum. Ama bu sefer, hiçbir fikrim yok. Bu benim bebeğim, Alessa'nın içinde, hareket ediyor. Kendime her zaman annemden daha iyi bir ebeveyn olacağımı söyledim ve Bear'ın tecrübesi ve sakalına, Snark'ın kolay kahkahasına ya da Viking'in gür sesine sahip olmasam da Isabella konusunda iyi olduğumu düşünüyorum. Elimden geleni yapıyorum.

Ama bu? İlk defa en başından beri orada olma şansım oldu. Değişiklikleri görmek için. Neyin geldiğini ve benim rolümün ne olduğunu bilmek. Ve bu beni . Aptalca geliyor ama öyle. Gözlerim yanıyor, boğazım düğümleniyor, lanet olası her şey.

Alessa'ya baktığımda o da bana bakıyor ve her şeyi biliyor.

"Diğerleri ne dedi?" yatıştırmaya çalışarak soruyorum.

"Bir şey yok. Henüz onlara göstermedim." Bana verdiği anlayışlı gülümsemeyi hak etmiyorum. "İlk olmak isteyeceğini düşünmüştüm. Bu anı ve çok daha fazlasını hak ediyorsun."

Sikeyim.

Sırf daha iyi görebilmek-hissedebilmek için tişörtünü göğüslerinin altına kadar çekiyorum. Gerçekten görebiliyor muyum? "Kahretsin, işte orada."

Hemen sağda, karnı geriliyor, sadece birazcık, sadece derisinin altındaki küçük bir ayağın yolunu gösterecek kadar. Aynı anda hem ürkütücü hem de şaşırtıcı. Oradaki benim bebeğim. Ve ilk o gösterdi.

"Sen... sen ağlıyor musun?" Bana gülmüyor. Sadece bakıyor ve ne söyleyeceğinden emin değilmiş gibi alt dudağını ısıırıyor.

"Sikeyim hayır." Karnını öpmek için eğildim, tam ayağın geçtiğini gördüğüm yeri. Bunun yüzümü bir anlığına saklamakla bir ilgisi yok.

"Hawk. Buraya gel." Ona bakmamı sağlamak için çenemin altına zarif bir parmak koyuyor, sonra beni yakaladığında kollarını açıyor. "Gel."

Yeterince yaklaşır yaklaşmaz kollarını boynuma doluyor ve yüzümü göğsüne çekerek büyük göğüslerine yaslıyor. Bu bir sevişme isteği değil, bu sefer değil. Rahatlık teklif ediyor ve ben de kendimi tutamıyorum. Kabul ettim.

"Izzy ile işleri berbat ettiğimi biliyorum ama bu bir daha . Asla olmayacak. Sen en başından beri varsın. Başından beri varız."

"Alessa, seni uzun zaman önce affettim. Kendini affet." Daha sert sıkıyor. "Evet," diye fısıldıyor.

Ve orada uzun süre birlikte oturuyoruz, ben elimi karnının üzerinde tutup daha fazlasını hissediyorum. Bu bir kez daha oluyor ve sonra sanırım bebek uykuya dalıyor.

"Diğerlerine de göstermeliyiz," diyorum. "Biz lanet bir takımız." "Evet. Ben sadece, bilirsin, bunu takdir edeceğini düşündüm."

". Teşekkürler."

Onu merdivenlerden yukarı çıkarıyorum, hatta kapıyı bile açıyorum. Dördümüz ve birimiz her zaman işleri garipleştireceğiz, ama birlikte işleri düzeltmekte iyiyiz. Ve bunun iyi olacağından emin olacağım.

Alessa. Isabella. Yeni bebek. Viking. Snark. Ayı. Ben. Gerçekten çok iyi olacağız.

Yazmayı sevdiğim ama Motorcular için Gizli Bebek'e sığdıramadığım küçük bir ekstra okumak ister misiniz? [BURADAN](#) bültenime kaydolun ve Alessa, Hawk, Viking, Snark ve Bear'dan daha fazlasının linkini alın.

Sırada Ripper, Blade ve Alpha'nın Eagle-eye'ın kızından başkasını korumak için yaptıkları çılgın atılımın kitabı var!

Tahmini sürüm: Ocak 2023

Bu serinin ilk kitabını kaçırdıysanız Emily, King, Vahşi Çocuk ve Kahraman ile tanışmak için [Taken by the Bikers'a](#) göz atın.

Yeni sürümlerden haberdar olun.
[Posta listesi](#)| [Web sitesi](#)| [Facebook](#)
[Facebook Grubu](#)| [Instagram](#)| [E-posta](#)

YAZAR HAKKINDA

Uluslararası çoksatan yazar Stephanie Brother, yasak aşk hikayeleri yazıyor. 2015'ten beri, kadınlarına nasıl davranacağını bilen yakışıklı, kusurlu kahramanlara hayat veriyor. İkizler, üçüzler, üvey kardeşler ve onların arkadaşları da dahil olmak üzere birden fazla aşığı içeren hikayelerden hoşlanıyorsanız, doğru yerdesiniz. Kitaplar ve erkekler söz konusu olduğunda, Stephanie gerçekten ne kadar çok olursa o kadar iyi olacağına inanıyor.

Gününün yazarak, kahve içerek ve okuyucularla etkileşime geçerek geçiriyor.

Kitapları Almanca, Fransızca ve İspanyolca'ya çevrilmiş ve yedi ülkede Amazon'un en çok satanlar listesine girmiştir.

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

